

AUTOAREA BESTSELLERULUI *NEW YORK TIMES*, INTIMIDARE

PENELOPE DOUGLAS

EpicLove

RIVALI

Roman

*Carti pentru cititori
Soaptele cartii*

EPICA

DEDICAȚIE:

Acest roman este dedicat soțului meu.

*Dragul meu, știu că viața fără mine ar fi de nesuportat,
dar viața fără tine ar fi de nesuportat ȘI plictisitoare.*

Melodii care m-au inspirat în conturarea personajelor
și a unor scene. Audiție plăcută!

“Far from home” Five Finger Death Punch

“All I want is you” U2

“Numb” Linkin Park

“Headstrong” Trapt

“21 Guns” Green Day

“Why don’t you get a job?” The Offspring

“La la” Ashlee Simpson

“All I need” Method Man

“What I got” Sublime

“Whore” In This Moment

“Say something” A Great Big World

“Schism” Tool

“Rockstar” Nickelback

“You’re gonna go far, kid” The Offspring

“Sail” AWOLNATION

“Inside the fire” Disturbed

“Team” Lorde

“Silhouettes” Smile Empty Soul

“Paradise city” Guns N’ Roses

PROLOG

FALLON

Au existat oameni care mi-au fost dragi și oameni care nu mi-au fost dragi. Oameni pe care i-am iubit și oameni pe care i-am urât.

A existat însă o singură persoană pe care mi-a fost mai mare dragul să o urăsc.

— De ce faci așa ceva? am auzit o voce pisicită de femeie, pe când mă învârteam prin hol în drum spre sala de sport a celor din anul doi.

Am rămas pe loc, uitându-mă fix în ochii lui Tatum Brandt care, roșie la față, le ținea piept nesuferitului de Madoc Caruthers, fratele meu vitreg, și prietenului său, Jared Trent. Ei stăteau pe hol, lângă dulapuri, cu figurile lor imperturbabile, neascunzându-și plictiseala, în timp ce ea se agățase cu disperare de bretelele rucsacului ca de un colac de salvare.

— Ieri te-ai răstit la mine, a continuat ea, privindu-l pe Jared și ridicând din sprâncene, în timp ce Madoc Caruthers zâmbea superior din spatele lui. Și, imediat, toți prietenii tăi au făcut același lucru. Deja e prea mult, Jared. Când ai de gând să te oprești? De ce faci asta?

Am tras adânc aer în piept și mi-am etalat uluitoarea combinație de mișcări dat ochii peste cap-aruncat capul pe spate.

Uram cotiturile din viața mea. Uram ușile închise. Uram să nu văd drumul în fața ochilor.

Cotitura nr. 1: Tatăl tău și cu mine divorțăm.

Cotitura nr. 2: Ne mutăm. Din nou.

Cotitura nr. 3: Mă mărit. Din nou.

Cotitura nr. 952: Nu prea îmi place de tine, nici de soțul meu și nici de fiul lui, așa că voi pleca singură în vacanță cam de cincisprezece ori pe an!

În fine, mama nu a spus asta niciodată, dar mă pricep al naibii de bine și-mi dau seama când se întâmplă rahaturi. Iar momentele acestea dureroase erau o pacoste și mi-au fost nesuferite întotdeauna.

M-am lăsat pe spate, mi-am înfipt mâinile în buzunarul de la blugii mei strâmți și am așteptat să văd ce are de gând să facă fata asta. Își face odată și-odată curaj să apuce taurul de coarne sau măcar pe idioții aceștia de bijuteriile lor mici de familie? Întotdeauna am crezut că va face față provocărilor, însă m-a dezamăgit mereu.

Tatum Brandt era o “mămăligă”.

Nu știam prea multe despre ea. Doar că toată lumea, mai puțin Madoc și Jared, îi spunea Tate. La prima vedere era un rocker adevărat, dar de fapt era extrem de precaută și era drăguță. Drăguță ca o majoretă.

Blondă, cu părul lung? Categoriec.

Ochi mari, albaștri? Absolut.

Picioare lungi, buze pline și sâni mari? Chiar și la șaisprezece ani.

Era perfectă din cap până în picioare și, dacă aș fi fost fratele meu vitreg, nu aș fi ezitat să-mi bag limba în gura ei. La naiba, poate chiar aș face-o, mai știi?

Îmi mușcam buza, în timp ce luam în calcul această posibilitate. Mda, cred că aș putea fi lesbiană. Poate. Dacă aș vrea.

Nu, n-are importanță.

Ideea era că... nu reușeam deloc să înțeleg motivul pentru care Madoc și Jared preferau să o tortureze în asemenea hal în loc să încerce să fie împreună cu ea.

Nu știu de ce, dar chestia asta mă preocupa. Au început să o intimideze de la începutul primului an. Născociau zvonuri despre ea, o hărțuiau și se dădeau peste cap să o facă nefericită. O încolțeau întruna, iar ea mereu se retrăgea în carapace. Începusem să mă enervez atât de tare, încât îmi venea să îi dau cap în cap, ca să îi iau apărarea.

Atâta doar că nu prea o cunoșteam. Iar Tatum nu mă cunoștea nici atât. Păstram de obicei o distanță atât de mare că nici cu un radar nu m-ar fi putut repera.

— De ce? i-a răspuns Jared tot cu o întrebare, năpustindu-se asupra ei, făcând pe grozavul. Pentru că ești o împuțită cu spume, Tatum!

Și-a strâmbat nasul în bătaie de joc, continuând:

— Miroși... a câine!

Tate și-a ridicat imediat privirea și, în cele din urmă, lacrimile au început să i se rostogolească pe obraz.

Trage-i una în boașe, muiere!

Aproape scoțând flăcări pe nas de furie, mi-am așezat mai bine ochelarii pe nas. Asta făceam de obicei când mă pregăteam de o înfruntare.

Ea a scuturat din cap.

— Nici măcar nu-ți amintești ce zi e azi, nu-i așa?

Și-a mușcat buzele tremurânde și și-a ațintit privirea în pământ.

În acel moment, chiar și fără să îi văd ochii, știam ce se putea citi în ei. Disperare. Deznădejde. Singurătate.

Fără să se mai uite la el, s-a răsucit pe călcâie și s-a făcut nevăzută. Ar fi fost simplu să-l lovească. Să-l jighească. Dar, în timp ce îi disprețuiam slăbiciunea, mi-am dat seama de ceva. Jared era un ticălos, dar, mai mult decât atât, o făcea să sufere foarte mult.

Era îndrăgostită de el.

Mi-am pus brațele cruciș peste piept și am pornit spre dulăpioare, unde Jared și Madoc stăteau și se uitau după Tate.

Am auzit vocea lui Madoc din spatele lui Jared.

— Ce a vrut să spună? Ce zi e astăzi?

Jared a încercat să fenteze întrebarea, ridicând din umeri.

— Habar n-am despre ce vorbea.

— Este paisprezece aprilie, am trâmbițat eu, peste umărul lui Madoc, determinându-l să se răsucescă pe călcâie. Înseamnă asta ceva pentru tine, Rahat cu Ochi? i-am aruncat eu lui Jared.

Madoc și-a ridicat una dintre sprâncenele lui blonde, o licărire de zâmbet ghicindu-i-se în privire. Jared și-a răsucit capul suficient cât să-i văd profilul.

— Paisprezece aprilie? a șoptit el, după care a clipit lung și apăsător. Rahat, a murmurat după aceea.

Madoc s-a tras ușor înapoi în timp ce Jared a izbit cu palma ușa celui mai apropiat dulăpior.

— Ce dracu', l-a privit Madoc încruntat.

Jared și-a trecut palmele peste față, dând din cap.

— Nimic. Las-o baltă, a bombănit el. Mă duc la Geometrie.

După care și-a înfundat mâinile în buzunare și a pornit-o năprasnic pe coridor, lăsându-ne în urmă pe Madoc și pe mine.

Între fratele meu vitreg și prietenul lui, aveam mai mult respect pentru prieten. Amândoi erau niște nemernici de nota

zece, dar măcar lui Jared nu-i păsa ce credea lumea despre el. Defila pe coridoare întruchipând un melanj straniu dintre un atlet și un adept al stilului goth. Popular și profetic. Sumbrou, dar extraordinar de râvnit.

Lui Madoc, pe de altă parte, îi păsa ce credeau toți din jurul său. Părinții noștri. Directorul școlii. Majoritatea elevilor din școală. Iubea să fie iubit, însă ura ca imaginea lui să fie legată de a mea.

Pentru că erau în anul doi, începuseră deja să dobândească o oarecare influență ce avea să atingă apogeul până în ultimul an de liceu.

— Uau, prietenul tău e un fraier, l-am tachinat, vârându-mi mâinile în buzunarele din spate de la blugi.

Madoc n-a ezitat să regleze scorul cu zâmbetul său pieziș și jucăuș și cu privirea destinsă.

— La fel sunt și priete... a început el să spună, după care s-a oprit. Dar stai așa, tu nu ai prieteni.

— Pentru că nu am nevoie, i-am răspuns scurt. Mi-e mai ușor să călătoresc de una singură. Merg în multe locuri. Știi bine doar.

— Mda, mergi în multe locuri. Numai nu uita să te oprești și pe la curățătorie, Fallon. Cineva trebuie să-mi ia și mie cămășile.

Și-a netezit cu aroganță cămașa bleumarin, cu nasturi de sus până jos. În blugii prespălați, cu un croi lejer, cu brățara împletită și cu părul blond închis, frumos aranjat, Madoc arăta să te dea pe spate. Fetele roiau în jurul lui pentru că se îmbrăca bine, povestea până îți cădeau urechile și era pus pe glume. La urma urmei, era un tip amuzant.

Și întotdeauna mă făcea să mă simt mărunță.

Vorbeam vrute și nevrute, dar ca să fiu sinceră, mai mult pentru mine. Madoc era artizanul. Eu eram ținta. El era ciocolată belgiană de lux Godiva. Eu eram Snickers. Iar, în ceea ce-l privește, el avea tot dreptul, în timp ce eu eram fiica profitoare a unei târfe interesate de avere care pusese ghearele pe tatăl său.

Madoc mă considera un preș pe care își putea șterge picioarele. *Să-l ia naiba!*

Am aruncat ținutei sale o nouă privire condescendentă.

— Cămășile tale, care, de altfel, sunt foarte șic. Comunitatea persoanelor gay ar fi extrem de mândră.

— Și tu ți-ai putea cumpăra lucruri drăguțe. Până una-alta, tata îi dă mamei tale destui bani pentru serviciile oferite.

— Lucruri drăguțe? Ca acele fustițe scurte cu care te întâlnești tu? am întins coarda în continuare.

Era momentul ca mucea asta să primească o lecție.

— Majoritatea tipilor, Madoc, își doresc ceva diferit. Știi de ce vrei să mă vezi îmbrăcată în lucruri “drăguțe” și micuțe? Deoarece cu cât arăt mai mult, cu atât ascund mai puțin. Te umplu de frică.

El a dat din cap, surâzând.

— *Nada*, surioară.

Surioară... Nu eram decât cu două luni mai mică decât el. Spunea chestiile acestea doar ca să mă scoată din sărite.

— Nu sunt surioara ta.

Am înaintat cu un pas.

— Și am destui prieteni. Și suficienți tipi interesați de mine. Lor le place cum arăt. Nu sunt de acord cu tine și nici cu atitudinea părinților noștri, lipsiți de orice urmă de demnitate.

— Uau, deja m-am plictisit, m-a întrerupt el oftând. Nu mă interesează viața ta, Fallon. Mese de sărbători și întâlniri ocazionale prin casă. Sunt singurele ocazii când am chef să dau nas în nas cu tine.

Mi-am ridicat bărbia, cu intenția să nu mă dau de gol. Nu mă rănise cu nimic. Nici cu vorbele și nici cu părerea lui despre mine. Nu simțeam nicio durere care să mi se rostogolească precum un bolovan în stomac, unde să-mi strângă și mai tare nodurile pe care le aveam acolo în permanență. Ceea ce zisese el nu avea importanță. Mie îmi plăcea cum eram. Nu îmi spunea nimeni cum să mă îmbrac, cum să mă port, din ce cluburi să fac parte... Luam propriile decizii. Madoc era o păpușă de lemn. O dronă.

Sunt liberă.

Pentru că nu am mai spus nimic, a dat să plece, mergând cu spatele.

— Părinții noștri nu sunt acasă în seara asta. Dau o petrecere. Să nu îmi ieși în cale. Poate chiar ar fi bine să te ascunzi în camerele servitorilor, unde ar trebui să fii de fapt.

Îl priveam cum se îndepărtează, știind că nu aveam de gând să îl ascult.

Mi-aș fi dorit să o fac.

CAPITOLUL 1

MADOC

2 ani mai târziu

— Pe bune? am spus pe un ton ridicat. Se poate și mai încet de-atât? l-am întrebat pe Jared, de pe scaunul din spate al Pontiacului G8 al iubitei sale, punându-mi mâinile-n cap.

Tate s-a răsucit în scaunul șoferului și m-a privit cu niște ochi pătrunzători, gata parcă să-mi străpungă creierul.

— Mă îndrept spre o curbă strânsă cu aproape 80 de kilometri la oră, pe un drum nesigur și neasfaltat, a urlat ea. Nici măcar nu este o întrecere adevărată, doar antrenament. Ți-am mai spus doar.

Pe fața ei nu exista vreun mușchi sau fibră care să nu fie încordate în timp ce mă privea de parcă voia să mă înghită.

Mi-am lăsat capul pe spate și am oftat. Jared stătea pe scaunul din fața mea, cu cotul sprijinit de portieră, sprijinindu-și capul cu mâna.

Era sâmbătă după-masa, cu o săptămână înainte de prima întrecere oficială a lui Tate pe pista noastră locală, improvizată, numită Loop, iar noi eram deja pe Drumul Cinci de vreo trei ore. De fiecare dată când amărâta asta mică schimba prea repede viteza sau nu accelera suficient de tare, Jared își ținea gura, dar nu și eu.

El nu voia să-i rănească orgoliul iubitei, pe când eu nu aveam nicio treabă cu asta. De ce să mă port cu mânuși cu ea? Nu eu încercam să-i intru în grații.

Cel puțin nu mă mai interesa să fac asta. Tate și Jared s-au urât unul pe celălalt aproape pe toată durata liceului. S-au întrecut în vorbe grele și năbădăi, într-unul din cele mai

exagerat de lungi preludii pe care îl văzusem vreodată. Acum erau numai unul după celălalt, mai ceva ca Romeo și Julieta. Versiunea porno.

Jared s-a întors spre mine, dar nu cât să-i văd ochii.

— Ieși, mi-a șuierat răspicat.

— Ce? am izbucnit, cu ochii cât cepele. Dar... dar...

Am început să mă bâlbâi, în timp ce cu coada ochiului am întrezărit în oglinda retrovizoare zâmbetul triumfător al lui Tate.

— Dar nimic, s-a răstit Jared la mine. Du-te să-ți iei mașina. Se poate lua la întrecere *cu tine*.

M-am simțit curentat de adrenalină din cap până-n picioare la gândul unei aventuri autentice. Poate că Tate știa cum să se ia la întrecere cu o tipă care habar n-avea ce făcea, dar era evident că mai avea multe de învățat și era nevoie să fie mai bărbată.

Să intre în scenă personajul eu. Mi-a venit să zâmbesc, dar nu am făcut-o. În schimb, mi-am dat ochii peste cap.

— Of, da știu că mă voi plictisi îngrozitor.

— Ha, ha, ești atât de amuzant! m-a luat ea peste picior, strângând și mai mult de volanul mașinii. Ești ca o fetiță de doisprezece ani când te smiorcăi.

Am deschis portiera din spate.

— Apropo de smiorcăială... vrei să punem pariu pe cine va plânge la urmă?

— Tu vei fi acela, mi-a răspuns ea.

— Ba nu.

A înșfăcat un pachet de șervețele și l-a aruncat spre mine.

— Poftim. Pentru orice eventualitate.

— Oho, văd că ai rezerve serioase, i-am răspuns prompt cu aceeași monedă. Pentru că plângerii mult, nu-i așa?

A tresărit nervoasă.

— *Tais-toi. Je te détes...*

— Ce spui? Eu sunt sexy și tu mă iubești? Jared, tu știai cumva că are sentimente...

— Încetați odată, a urlat el din toți rărunchii, potolindu-ne pe amândoi. Pentru Dumnezeu, ce e cu voi?

Ridicase mâinile în aer și ne privea ca pe niște copii neascultători.

Pentru o clipă și eu și Tate am tăcut din gură. Dar când el a pufnit în răs, nu m-am mai putut abține și am izbucnit și eu în răs.

— Madoc?

Jared vorbea, de parcă avea dinții lipiți unii de ceilalți.

Îi și simțeam încordarea din voce.

— Afară. Acum.

Mi-am luat rapid telefonul de pe scaun și m-am executat, deoarece știam că prietenului meu îi era de ajuns.

Încercasem toată ziua să o fac pe Tate să-și iasă din fire și să îi distrag atenția lui Jared. Participa în sfârșit într-o cursă cu adversar real și, cu toate că și eu și Jared lucrasem cu ea, știam că lucrurile ieșeau prost acolo pe pistă. Tot timpul. Dar Tate era de neclintit și spunea că poate face față.

Și dacă Tate dorește ceva, Tate primește întotdeauna. Când era vorba de fata asta, Jared se înmuia mai ceva ca frișca.

Am început să fac cale înapoi până spre șoseaua de pe care ieșisem. Pontiacul meu GTO argintiu era parcat acolo și am început să scotocesc în buzunare după chei cu o mână, în timp ce cu dosul celeilalte mi-am șters fruntea.

Era început de iulie și deja vremea era mizerabilă. Nu era chiar atât de cald, dar a naibii umiditate făcea ca totul să fie imposibil de suportat. Mama mă chemase să stau cu ea în New Orleans pe durata verii și am refuzat-o categoric.

Ce să spun, mă înnebunesc după felul în care noul ei soț încearcă să mă învețe să prind creveți în Golf.

Nu, mulțumesc.

O iubeam pe mama, dar gândul că întreaga vară nu voi fi decât eu în toată casa, deoarece tata va sta în apartamentul lui din Chicago, îmi oferea o alternativă mult mai fericită.

Am simțit furnicături în mână și m-am uitat la telefonul care vibra.

Pentru că tot vorbeam de lup.

— Salut, ce faci? l-am întrebat pe tata și am dat să mă urc la volan.

— Madoc, mă bucur că ai răspuns la telefon. Ești acasă?

Părea preocupat de ceva, ceea ce nu-i prea stătea în fire.

— Nu. Dar tocmai mă îndreptam acolo. De ce?

Tata nu stătea mai deloc pe-acasă. Avea un apartament în Chicago din cauză că lucra până târziu la cazurile pe care le avea. Deși era mai mult plecat, era o persoană cu care te înțelegeai ușor.

Îmi plăcea de el. Doar că nu îl iubeam.

Mama mea vitregă se făcuse nevăzută de un an de zile. Călătorea, își vizita prietenii. O uram.

Și aveam o soră vitregă... pe undeva.

Singura persoană pe care o iubeam acasă era Addie, menajera noastră. Se asigura întotdeauna că îmi mănânc legumele și îmi semna învoirile pentru școală. Ea era familia mea.

— M-a sunat Addie de dimineață, a început el să-mi explice. Fallon și-a făcut apariția astăzi.

Mi s-a tăiat respirația și mai că am scăpat telefonul din mână.

Fallon?

Mi-am pus palma pe capotă, mi-am așezat capul pe ea și încercam să nu mai scrâșnesc din dinți.

Sora mea vitregă era acasă. De ce? De ce acum?

— Și ce dacă? am scuipat printre dinți întrebarea. Ce treabă am eu?

— Addie ți-a făcut bagajul.

Îmi ignora întrebarea.

— Am vorbit cu mama lui Jared și vei sta cu ei câteva săptămâni, până când mi se mai eliberează programul. Atunci vin acasă și lămurim lucrurile.

Pardon? Simțeam cum telefonul stătea să crape, atât de tare îl strângeam în mână.

— Cum? De ce? am strigat, respirând greu. De ce nu pot să stau în propria casă?

De când începuse ea să hotărască? Așadar era acasă. Mare brânză. Să plece ea. De ce trebuia să plec eu?

— Știi de ce, mi-a răspuns tata, pe un ton amenințător. Nu te duce acasă, Madoc.

Și mi-a închis telefonul.

Am rămas înțepenit locului, privind fix cum crengile copacilor se oglindeau în capota mașinii. Mi se spusese să merg acasă la Jared unde Addie avea să-mi aducă lucrurile și să nu mă duc acasă până la noi ordine.

Și de ce?

Am închis ochii strâns și am clătinat din cap. Știam de ce.

Sora mea vitregă era acasă, iar părinții noștri știau totul. Tot ce se întâmplase în urmă cu doi ani. Dar nu era casa ei. Nu a fost niciodată. Era casa mea de mai bine de optsprezece ani. A locuit aici o perioadă după ce se căsătoriseră părinții noștri, după care a dispărut acum doi ani. Părinții știau unde era, eu însă nu. Nu mi s-a îngăduit să știu pe unde o purtau pașii.

Nu că mi-ar fi păsat, oricum.

Dar al naibii de mult îmi doream să stau în casa mea vara aceea.

Două ore mai târziu mă aflam în sufrageria lui Jared împreună cu fratele lui vitreg, omorându-ne timpul până când mama lor n-avea să ne mai urmărească precum un vultur. Cu cât stăteam mai liniștit, cu atât îmi doream mai cu ardoare ceva care să-mi distragă atenția. Jared avea tone de alcool la el în cameră, pe care le adusesem eu de acasă, și era momentul să-mi încep încălzirea de sâmbătă seara. Jax se lăbărțase pe canapea și juca jocuri video, iar Jared plecase să-și facă un tatuaj.

— Nu așa rezolvi problema, Jason, o auzeam pe Katherine Trent, strigând înăbușit din bucătărie.

Sprâncenele mi-au urcat spre creștetul capului. *Jason?* Așa îl chema pe tata.

Ea a trecut prin dreptul ușii în timp ce măsură cu pași mari bucătăria.

Îi spune lui tata Jason. Presupun că nu e chiar atât de ciudat. Doar așa îl cheamă, nu? Doar că mi se părea ciudat. Nu sunt mulți cei care pot să-i spună lui tata pe numele mic. De obicei i se adresează cu “domnul Caruthers” sau “domnule”.

M-am ridicat, îndreptându-mă ușor spre sufrageria care se afla chiar lângă bucătărie.

— Este vorba despre fiul tău, am auzit-o spunând. Trebuie să vii acasă și să te ocupi de asta.

Mi-am vârât mâinile în buzunar și m-am lipit cu spatele de perete, chiar lângă ușa de la bucătărie. Ea a tăcut pentru câteva clipe în care nu s-a mai auzit decât zăngănitul farfuriilor. Probabil că le scotea din mașina de spălat vase.

— Nu, a răspuns apoi. O săptămână. Cel mult. Îl iubesc pe Madoc, dar este vorba despre familia ta și el are nevoie de tine. Nu te poți spăla așa pe mâini. Am deja doi băieți adolescenți. Știi ce fac atunci când încerc să le impun o oră de intrat în casă? Îmi râd în nas.

Nu știam dacă să zâmbesc sau să-mi strâng pumnii din cauza iritării.

— Îți sunt alături, a continuat ea. Vreau să te ajut, dar el are nevoie de tine.

Șoptele ei erau zadarnice. Nu se putea să îi spui tatălui meu să facă ceva și totul să decurgă în mare discreție.

I-am aruncat o privire scurtă lui Jax și am observat că oprise jocul, privindu-mă mirat. Și, abordând o mină poznașă, a dat din cap și mi-a zis:

— Nu am respectat în viața mea nicio oră impusă de intrat în casă. Oricum, e simpatică din punctul ăsta de vedere. Pur și simplu o iubesc.

Jax era fratele vitreg al lui Jared. Aveau același tată, dar mame diferite, iar Jax își petrecuse aproape toată viața lui ori împreună cu tatăl lor sadic, ori prin case de copii. Toamna trecută, tata a ajutat-o pe Katherine să-l scoată din sistemul public de protecție a copilului și să-l ia în îngrijirea ei. Tatăl lui Jared și al lui Jax era în pușcărie și toată lumea își dorea ca frații să fie împreună.

Mai ales frații.

Acum că Jared, prietenul meu cel mai bun de la începutul liceului, își găsisse sufletul pereche și iubirea vieții lui, nu mai stătea prin preajma mea ca altădată. Așa că Jax și cu mine am devenit mai apropiați.

— Hai, i-am spus ridicând bărbia. Iau o sticlă din camera lui Jared și apoi ieșim în oraș.

— Vreau să văd cele mai mari bile pe care le ai, am spus cu cea mai joasă voce de care am fost în stare.

O priveam cu ochii mișiți și a trebuit să strâng din dinți ca să nu mă bușească râsul.

Tate și-a îndreptat spatele și s-a răsucit încetișor, cu bărbia în piept și privirea în sus. Îmi amintea de felul în care se uita mama la mine atunci când eram mic și făceam pipi în piscină.

— Uau, bună poantă, n-am mai auzit-o! mi-a răspuns, zgâindu-se la mine. Ei bine, domnule. Avem unele grele, dar indiferent cum ar fi ele ai nevoie de degetul mare și încă două degete. Ai atâta îndemânare?

Avea o față de parcă discutam despre teme de școală, dar i-am întrezărit un zâmbet în colțul buzelor.

— Sunt foarte îndemânat, am tachinat-o și, dintr-odată, limba nu îmi mai încăpea în gură. Ai fi geloasă dacă ai vedea ce pot face cu bila aceea.

Ea și-a dat ochii peste cap și s-a apropiat de tejea. Lucra la clubul de bowling de toamna trecută. A fost aproape ca și cum ar fi trebuit să se angajeze fiindcă primise un ordin judecătoresc. Ei bine, nici chiar așa. Poate că ar fi fost obligată prin ordin judecătoresc, dacă Jared ar fi depus plângere. Bucățița asta de un metru șaptezeci, și cincizeci și puțin de kilograme, a încercat cu o rangă mașina iubitelui ei într-una din

celebrele ei crize de violență. A fost minunat de urât și minunat de grozav. Clipul video a fost postat pe YouTube și practic a provocat o întregă mișcare feministă. Au existat chiar și diverse transpuneri ale filmului sau adăugări de coloană muzicală. I s-a dat titlul *Cine e Boss-ul acum?* că tot era mașina lui Jared un Mustang Boss 302.

Dar totul nu a fost o decît o neînțelegere, iar Tate a suportat cheltuielile pentru reparații. S-a maturizat. Ne-am maturizat și Jared și cu mine. Suntem prieteni acum.

Bineînțeles că ei se culcă împreună. Eu nu mă bucur de astfel de beneficii.

— Madoc, ai băut cumva?

Tate își pusese palmele pe teighea și mă privea ca o mamă.

— Ce întrebare stupidă mai e și asta?

Evident că băusem. De parcă nu mă cunoștea.

Îțindu-și capul, s-a uitat spre pistele de bowling din spatele meu și la un moment dat mi s-a făcut frică să nu cumva să îi cadă din cap ochii mari, albaștri.

— L-ai îmbătat și pe Jax, mi-a zis acuzator, vizibil enervată.

M-am întors ca să văd la ce se uita și m-am prăbușit în momentul în care mi-am agățat piciorul în scaunul de lângă mine. Am lăsat să-mi scape un răcnet de toată frumusețea.

— Hoooo, am strigat ridicând deasupra capului sticla de whisky, în momentul în care am văzut ce văzuse și Tate.

Câțiva oameni se adunaseră în dreptul unei piste și râdeau uitându-se la Jax care alerga și se arunca să alunece ca pe derdeluș pe pista de bowling.

— Așa, la naiba!

Sticla mi-a fost smulsă printre degete și m-am întors ca să o văd pe Tate cum o ascunde în spatele tejghelei, strângând din buze și încruntându-se.

— De ce mi-a dispărut whiskey-ul? l-am imitat eu pe căpitanul Jack Sparrow și am dat cu pumnul în tejghea.

Tate a ieșit ca o furtună pe ușa care dădea spre piste.

— După ce mă întorc, nu te mai scoate nimeni din rahatul în care ai intrat, mi-a șuierat furioasă, aproape strigând.

— Mă iubești! Știi că mă iubești!

Am început să râd și am tăiat-o prin labirintul de mese și scaune spre standul de gustări unde se juca Jax. Alți doi tipi se luaseră după el și începuseră să zboare pe pistă spre marea încântare a mulțimii adunate acolo sâmbătă seara. La ora aceea, nu prea erau multe familii și singurii care nu erau deloc amuzați erau tipii singuratici care își petrecuseră anii maturității deplângându-și burțile de la prea multă bere și spunându-și cât erau de norocoși că nu se însuraseră. Aceștia se uitau doar și dădeau din cap.

Fallon este acasă. Nu te duce acasă.

Am înghițit whiskey-ul care îmi tot venea înapoi și mi-am dat capul pe spate.

— Iuhuuu! am urlat din toți rărunchii înainte să mă trântesc pe parchetul deschis la culoare, dându-mi drumul pe burtă și alunecând pe pistă.

Inima mi-o luase la galop, iar entuziasmul mai că-mi spărgea pieptul. *Rahat!* Pistele erau ale naibii de alunecoase, iar eu doar râdeam fără să-mi pese că Tate era nervoasă sau că pumnul lui Jared avea să-mi lase pe față un semn pentru că mi-am făcut de cap la iubita lui la serviciu. Nu-mi păsa decât de ceea ce trăiam de la o clipă la alta.

Nu mă pot duce acasă.

Mulțimea aclama și striga în spatele meu, iar unii săreau în sus și-n jos. Mi-am dat seama din cauza vibrațiilor pe care le simțeam sub mine. După ce m-am rostogolit ca să mă opresc, cu picioarele atârând pe cealaltă pistă, am rămas așa căutând răspunsuri. Nu despre Fallon. Nici măcar despre faptul că eram prea beat ca să conduc până acasă.

Am gândit cu voce tare.

— Cum dracu' mă ridic de aici?

Pistele erau alunecoase. Dacă mă ridicam, alunecam. Rahat.

— Madoc! Ridică-te! o auzeam pe Tate strigând de undeva de lângă mine.

Madoc. Ridică-te. A apărut soarele. Trebuie să pleci.

— Madoc! Ri-di-că-te! a strigat din nou Tate.

Am sărit ca ars.

— Totul e în regulă, am mormăit. Îmi pare rău, Tate. Știi că te iubesc, nu-i așa?

M-am ridicat brusc în șezut cu un sughiț. Apoi am văzut-o mergând pe bordura dintre piste. Ca o șefă.

Își pusese mâinile în șold și își arcuia sever sprâncenele.

— Madoc, eu lucrez aici.

Am tresărit, deoarece nu mi-a plăcut dezamăgirea din tonul ei. Întotdeauna mi-am dorit cu disperare respectul lui Tate.

— Îmi pare rău, iubito.

Am încercat să mă ridic, dar nu am făcut decât să alunec la loc și să mă aleg cu o durere pătrunzătoare în coapsă.

— Mi-am cerut deja scuze, nu-i așa?

S-a așezat pe vine și m-a cuprins cu brațele, trăgându-mă în sus.

— Ce e cu tine. Nu bei niciodată decât dacă ești la o petrecere.

Mi-am vârât piciorul într-unul dintre șanțurile pistei și m-am împietricit până când Tate a pus mâna pe mine și m-a tras mai aproape de ea, de am fost în stare să-mi pun și celălalt picior pe bordura din mijlocul pistelor.

— N-am nimic, i-am zâmbit cu jumătate de gură. Eu mă țin doar de poante, Tate. Sunt... am fluturat din mână. Nu sunt bun... de nimic în afară de glume, m-am grăbit să adaug.

Ea mă susținea în continuare, dar simțeam prin țesătura tricoului meu cu mânecă scurtă cum strânsoarea degetelor ei devenea tot mai relaxată.

— Madoc, nu ești bun doar de glume.

Privirea îi era din nou serioasă, dar mai blândă de data aceasta.

Tu nu știi cum sunt eu.

Mă uitam în ochii ei, dorind să îi spun totul. Dorindu-mi ca prietena mea, cineva, oricine să mă vadă așa cum eram cu adevărat. Jared și Jax îmi erau prieteni buni, dar tipii nu stau să asculte rahaturi din astea și nici nu suntem chiar atât de atenți la detalii. Tate își dăduse seama că ceva nu era în regulă, iar eu nu știam cum să-i spun. Nu voiam decât ca ea să știe că, de fapt, nu eram un băiat bun.

— Fac prostii, Tate. Asta fac. La asta mă pricep.

Am întins ușor mâna, îndesându-i câteva fire răzlețe de păr, desprinse din coadă, pe după ureche, și coborându-mi vocea i-am spus aproape șoptit:

— Tatăl meu știe asta. *Ea știe asta.*

Mi-am coborât privirea, după care m-am uitat din nou în sus la ea.

— Și tu știi asta, nu-i așa?

Nu mi-a răspuns. Mă privea cu atenție în timp ce parcă și vedeam cum i se învârt rotițele în minte.

Mâna mi-a alunecat pe obrazul ei și mi-au venit în minte toate acele momente în care ea îmi amintea de Fallon. Îi mângâiam obrazul cu degetul mare, dorindu-mi să strige la mine. Dorindu-mi să nu-i pese de mine. Cât de simplu ar fi fost să știi că în viața mea nu exista nimic real.

I-am luat în mâini fața dulce și inocentă, aducând-o aproape, mirosindu-i parfumul care abia dacă se mai simțea, în timp ce buzele mele se apropiau tot mai mult de ea.

— Madoc? m-a întrerupt, ușor derutată în timp ce mă privea.

Înclinându-mi ușor capul într-o parte, am sărutat-o blând pe frunte după care m-am lăsat iar pe spate.

Sprâncenele ei deveniseră una singură, cum mă privea așa îngrijorată.

— Te simți bine?

Nu.

Ei bine, din când în când.

Mă rog, da. De cele mai multe ori, cred.

Numai noaptea nu.

— Uau.

Am inspirat adânc și am zâmbit.

— Sper că știi că nu a însemnat nimic, am glumit. Adică, te iubesc. Doar că nu așa. Mai degrabă ca pe o soră.

Am izbucnit în râs și m-am ghemuit ținându-mă de burtă și cu ochii închiși, reușind cu greu să-mi termin propoziția.

— Nu înțeleg gluma, a bombănit Tate.

Un fluierat ascuțit a spintecat aerul, iar eu și Tate ne-am uitat în sus.

— Ce dracu' se întâmplă aici?

Tonul aspru și furios, ca de tată al lui Jared, a răzbătut până pe pista de bowling, făcând să mă doară urechile.

Dar în momentul în care am dat să mă întorc cu fața spre el, am pășit înapoi pe pista alunecoasă.

— Ah, rahat!

Mi s-a tăiat respirația când am alunecat și, stupid, m-am lăsat cu toată greutatea pe Tate, ceea ce a fost prea mult pentru ea. Am căzut pe spate, iar ea s-a împiedicat și a ajuns în brațe la mine. Ne-am izbit de podea, lovindu-ne puternic. Probabil că m-am învinețit pe fiecare centimetru de piele de pe spate, dar Tate a fost în regulă. A aterizat peste mine. Ceea ce a fost în regulă și pentru mine.

Dar când m-am uitat la prietenul meu care stătea în capătul pistei și am văzut că se uita la mine de parcă voia să mă omoare, am împins-o pe Tate în scârbă.

— Prietene, mi-a strecurat whisky în băutura și a încercat să mă violeze.

Am arătat-o pe Tate cu degetul.

— Ține sticla sub tejghea. Du-te și te uită.

Tate a mârâit nemulțumită și s-a târât până la bordura de centru, cu părul atârându-i dezordonat din coadă.

— Jax, a strigat Jared în direcția pistei din dreapta mea unde Jax se târa înapoi, spre capăt. Și tu.

Jared s-a uitat spre mine cu niște ochi care scoteau flăcări.

— Treceți în mașină. Acum.

— Ooooo, cred că vrea să-ți dea o bătaie, i-am spus lui Tate, lălăit, în timp ce se îndrepta cu pași hotărâți pe aleea centrală dintre piste spre iubitul ei.

— Mai taci, fraiere, s-a răstit ea printre dinți.

CAPITOLUL 2

FALLON

— *Ăsta a fost primul tău sărut? mă întreabă el, trăgându-se înapoi ca să se uite la mine.*

Stăteam cu ochii în pământ și mă țineam strâns de blatul mesei de bucătărie din spatele meu. Ce se întâmplă e atât de greșit. El mă împinge cu spatele pe blatul de bucătărie și nu mă pot mișca. Mă doare.

Uită-te la el, Domnișoară-mă-descurc-și-singură. Ridică-ți privirea, idioato! Spune-i să te lase în pace. El nu te înțelege. Te folosește. Te face să te simți pângărită.

— *Vino încoace! Mă prinde de față, iar eu mă trag înapoi. Lasă-mă să-ți arăt cum să folosești limba aceea.*

Nu e bine deloc.

— Fallon?

O vocea blândă și suavă îmi pătrunsese în vis.

— Fallon, te-ai trezit?

Am auzit un ciocănit în ușă.

— Intru în cameră, mă anunță ea.

Am deschis ochii, încercând să îndepărtez din minte ceața somnului cu o bătaie a genelor. Nu eram în stare să mă mișc. Parcă mi-era capul separat de corp și-mi simțeam mâinile și picioarele totuna cu patul, ca și cum mi se pusese pe spate o greutate de zece tone. Creierul mi se activase, dar corpul dormea încă profund.

— Fallon, îmi cântă vocea. Ți-am făcut ouă ochiuri. Preferatele tale.

Am zâmbit, adunându-mi degetele de la picioare și strângând pumnii ca să îi trezesc.

— Cu pâine prăjită pe care s-o înmoi? am zis de sub pernă.

— Pâine albă, fiindcă cea cu cereale e pentru fraieri, mi-o trântește Addie, iar eu mi-am amintit că îi spusese exact aceleași cuvinte în urmă cu patru ani, când mama s-a măritat cu Jason Caruthers și ne-am mutat acolo.

Am aruncat păturile de pe picioare și m-am ridicat râzând.

— Mi-a fost dor de tine. Ești una dintre singurele persoane de pe lumea asta pe care nu vreau să le scot din viața mea.

Addie, menajera și cea care s-a purtat cu mine ca o mamă adevărată, spre deosebire de a mea, era și printre singurii oameni față de care nu aveam inhibiții.

Intră în cameră, ducând cu grijă o tavă plină cu bunătățile pe care nu le mai mâncasem de ani de zile: ouă ochiuri, croasant, suc proaspăt de portocale, salată de fructe cu căpșuni, afine și iaurt. Și unt adevărat.

Bine, nu l-am gustat încă. Dar dacă era după cum o știam eu pe Addie, era adevărat.

În timp ce îmi așeza tava pe picioare, mi-am dat părul pe după ureche și mi-am luat ochelarii de pe măsuta de lângă pat.

— Parcă spuseseși că ești prea șmecheră pentru ochelari de hipster, îmi reamintește ea.

Am înmuiat un triunghi de pâine prăjită în gălbenușul oului.

— Se pare că îmi dădeam mult cu părerea, pe vremuri. Vremurile căcăcioase se schimbă, Addie.

I-am zâmbit triumfător și vesel, în timp ce am luat o mușcătură și am început să salivez și mai mult când am simțit pe limbă moliciunea sărată a gălbenușului combinată cu untul.

— Din câte se pare nu și felul în care gătești! La naiba, fată dragă, tare dor mi-a fost de asta.

Addie nu prea arăta a fată, dar era mai feminină decât multe alte femei pe care le cunoșteam. Nu era doar o menajeră extrem de valoroasă, ci se dovedea să fie și stăpâna casei de care dl. Caruthers avea nevoie. Se îngrijea de lucruri cum mama mea nu o făcea. Evident, Addie nu se culca cu dl. Caruthers. Era mai mare decât el cu mai bine de douăzeci de ani. Dar... ea avea grijă de tot. De casă, de ce era în jurul ei, de programul lui în afara serviciului. Știa dinainte de ce avea el nevoie și era singura persoană pe care el nu ar concedia-o. Pe bune. Îi putea spune că a dat-o în bară, iar el doar își dădea ochii peste cap. Reușise să fie de neînlocuit și, din cauza aceasta, ea era cea care comanda pe acolo.

Avea grijă și de Madoc. De aceea aveam nevoie de ea.

— Și mie mi-a fost dor de tine, mi-a răspuns în timp ce-mi ridica hainele aruncate pe podea.

Am tăiat o bucățică de ou și mi-am pus-o pe pâine.

— Lasă. Nu mai face asta. Sunt femeie în toată firea. Pot să strâng după mine.

Nu-mi plăteam eu facturile, dar una peste alta, reușisem să mă descurc singură în ultimii doi ani. Mama mă aruncase într-o școală cu internat, iar tata nu mă ținea strict sub control. Când m-am îmbolnăvit, eu m-am târât până la doctor. Când am avut nevoie de haine, m-am dus la cumpărături. Când era ziua de spălat rufe, am învățat lângă mașina de spălat. Nimeni nu mi-a spus la ce filme să mă uit, cât de des să mănânc legume sau când să mă tund. Am avut eu de grijă.

— Ești femeie. Și încă una foarte frumoasă.

Mi-a zâmbit și am simțit cum mi se încălzește inima de drag.

— Mai ai câteva tatuaje, dar văd că ți-ai scos piercingurile. Îmi plăceau acelea din nas și buze.

— Mda, celor de la școala la care m-am dus nu le-au plăcut. Trebuie să știi cât să întinzi coarda.

N-aș chiar spune că treceam printr-o fază atunci când mă văzuse Addie ultima oară, dar e sigur că am traversat multe forme de exprimare a propriei personalități. Îmi făcusem un piercing în sept un inel mic și îmi mai pusesem un inel, lateral, în buză și o biluță în limbă. Dar nu l-am păstrat pe niciunul. St. Joseph, școala cu internat unde învățam, nu accepta piercinguri “neortodoxe” și te limitau la două în fiecare ureche. Mai aveam cinci în urechea stângă, industrialul meu era un singur piercing, dar a fost nevoie de două găuri pentru el, și șase în urechea dreaptă, dacă era să-l număr și pe cel de pe tragus, două în lobul urechii și trei pe cartilajul superior. Cei de la școală mi-au cerut să le scot și pe acestea.

Dar atunci când mama nu le-a răspuns la telefon ca să le asculte plângerile, le-am spus în cele din urmă să mă “lase naibii în pace”. Când l-au sunat pe tata, el a făcut o donație grasă... și după aceea le-a spus să-l lase naibii în pace și pe el.

— Și tu și Madoc ați crescut amândoi atât de...

Și-a lăsat propoziția neterminată, iar eu m-am oprit din mestecat.

— Îmi pare rău, a zis ea în cele din urmă, privind în altă parte.

Dacă cineva ar fi încercat în acel moment să-mi ia inima din piept, ar fi avut nevoie de amândouă mâinile ca să o țină. Am înghițit cantitatea uriașă de mâncare pe care o aveam în gură și am inspirat adânc.

— De ce îți pare rău? am insistat eu, ridicând din umeri.

Eu știam de ce.

Ea știa de ce.

Până una-alta Madoc și cu mine nu fusesem singuri în casa aceea. Toată lumea știa ce se întâmplase.

— Nu trebuie să îți faci griji, m-a asigurat ea, așezându-se pe marginea patului. După cum ți-am spus și aseară, el nu este aici și nu se va întoarce cât timp stai tu.

Nu.

— Tu crezi că am vreo problemă cu Madoc, Addie? am chicotit eu. Madoc și cu mine suntem în regulă. Eu sunt în regulă. Am dus prea departe toată această rivalitate stupidă, dar eram copii. Vreau să-mi continui viața.

Tonul vocii îmi era relaxat, la fel erau și umerii. Nimic din limbajul corpului meu nu dădea de bănuț.

— Păi, Jason e de părere că nu e prudent. Dar spune că ești bine-venită să stai cât vrei. Madoc nu va fi aici.

De aceea aveam nevoie de Addie. O puteam convinge să-l facă pe Madoc să vină acasă. Doar că trebuia să fiu abilă.

— Nu stau pe aici decât o săptămână.

Am luat o înghițitură din sucul proaspăt și am pus paharul înapoi pe măsută.

— La toamnă merg la Northwestern, dar stau cu tata în oraș pentru restul verii, până începe școala. Am vrut să vin aici în vizită înainte să încep un nou capitol.

Mă privea la fel cum mamele de la televizor le privesc pe ficele lor. Genul acela de privire care parcă îți spune că mai ai de învățat unu, două lucruri, deoarece, dulceață mică, tu ești doar un copil, iar eu sunt mai deșteaptă.

— Ai vrut să vă vedeți.

Dădea din cap, fixându-mă cu ochii ei albaștri.

— Ca să lămurii lucrurile.

Să lămurim lucrurile? Nu. Să dau ochii cu el? Da.

— E-n regulă.

Am împins tava și m-am dat jos din pat.

— Mă duc să alerg. Este îngrijit drumul acela care trece pe lângă carieră?

— Da, din câte știu.

Am traversat camera proaspăt redecorată spre dressingul în care îmi aruncasem geanta cu lucruri cu o seară înainte, după ce am ajuns.

— Fallon? Întotdeauna dormi în chiloți și într-un tricou prea scurt ca să-ți acopere fundul? m-a întrebat Addie râzând.

— Mda, de ce?

Nu am auzit nimic pentru câteva secunde. Cât m-am aplecat să iau ceva din geanta de voiaj.

— E bine totuși că Madoc nu e pe-aici, a bolborosit ea amuzată, după care m-a lăsat în pace.

M-am îmbrăcat și am început să mă uit prin cameră, la lumina zilei. Noua mea cameră, acum că avea decor nou.

După ce ajunseseam aici cu o seară înainte, Addie mă condusese în vechea mea cameră, dar interiorul era diferit de cum îl lăsasem. Afișele mele de patinaj dispăruseră, mobila fusese înlocuită, iar pereții de culoare roșie erau acum crem.

Crem? Bleah, mi-a stat în gât.

Avusesem în cameră un perete întreg plin de autocolante de mașini. Acum pereții etalau niște reproduceri impersonale cu Turnul Eiffel și cu străzi franțuzești pavate.

Așternuturile mele erau roz pal, iar acum măsuțele de toaletă și patul erau albe.

Tabla mea cu desene, rafturile cu roboții Lego, DVD-urile și CD-urile mele nu mai erau. Nu pot spune că în ultimii ani m-am gândit la vreunul din aceste lucruri, dar am simțit că vreau să plâng de cum am intrat ieri în cameră. Poate din cauză că am crezut că aveam să le regășesc pe toate așa cum le lăsasem sau poate că m-am simțit descurajată să văd că viața mea poate fi atât de ușor azvârlită la gunoi.

— Mama ta a redecorat la scurt timp după ce ai plecat, mi-a explicat Addie.

Bineînțeles.

Mi-am îngăduit două secunde să jelesc toate orele petrecute pe plăcile de skateboard care zăceau prin vreun gunoi sau momentele în care am construit neprețuitele mele Lego care putrezeau acum pe undeva.

Apoi mi-am înghițit durerea și mi-am văzut de viață. La naiba.

Camera mea era acum matură, chiar sexy. Încă îmi plăceau hainele de băieți și formele extravagante de exprimare, însă mama chiar se pricepea la amenajări. Nu era plin de motive florale, iar camera era decorată ca pentru un adult. Tonurile blânde de roz ale așternuturilor și draperiilor, simplitatea mobilierului romantic sau fotografiile alb-negru în rame viu colorate mă faceau să mă simt femeie.

Chiar mi-a plăcut.

Dar tot îmi venea să o omor pentru că îmi aruncase toate lucrurile.

Partea bună a faptului că mama s-a măritat cu Jason Caruthers era că avea casa în Seven Hills Valley, un cartier imens exclusivist, dacă ideea de cartier presupune să ai vecinul la aproape un kilometru distanță, indiferent în ce direcție.

Baștaniii ăștia își iubeau nespusele vilelor lor de țară, spațiul și nevestele trofeu. Chiar dacă nu le foloseau deloc. Când mă gândeam la tatăl meu vitreg, îmi venea în minte Richard Gere, în *Pretty woman*. Știți voi, tipul care rezerva apartamentul de lux de la ultimul etaj, deși avea rău de înălțime, și atunci de ce naiba să mai închiriezi un apartament la ultimul etaj?

În orice caz, acesta era Jason Caruthers. Cumpăra case în care nu locuia, mașini pe care nu le folosea, se însura cu femei cu care nu trăia. De ce?

Mi-am pus această întrebare de nenumărate ori. Poate era cuprins de plictiseală. Poate căuta mereu ceva ce părea să nu găsească.

Sau poate nu era decât un rahat de om plin de bani.

Ca să fiu sinceră și mama mea era la fel. Patricia Fallon s-a măritat cu tatăl meu, Ciaran Pierce, în urmă cu optsprezece ani. După două zile, m-am născut eu. Patru ani mai târziu ei au divorțat și mama m-a luat cu ea, tichetul ei de masă, în toate aventurile ei de căutare a soților cu bani. S-a căsătorit cu un om de afaceri care și-a pierdut averea și cu un polițist, a cărui carieră s-a dovedit insuficient de strălucitoare pentru mama.

Prin el însă a ajuns mama să-l cunoască pe actualul soț, în care a găsit tot ceea ce își dorea: bani și prestigiu.

Bineînțeles că și tatăl meu le avea pe acestea. În anumite cercuri. Nu-mi dorisem cu adevărat nimic niciodată. Însă tatăl meu trăia la limita legii, la limita extremă a legii și, pentru a-și proteja familia, ne ținea departe de ochii tuturor. Nu era chiar viața plină de strălucire pe care să și-o dorească mama mea.

Dar în ciuda deciziilor ei egoiste, îmi plăcea unde ajunsese. Îmi plăcea aici, întotdeauna mi-a plăcut.

Toate proprietățile erau ascunse după șosele largi și zone mici verzi, dens împădurite. Îmi plăcea la nebunie să alerg, chiar să mă plimb, de-a lungul acestor drumuri neumblate și izolate, însă ceea ce apreciam mai degrabă acum era felul în care această comunitate reușise să se lege de zona de agrement Minele Spaniei, cu drumurile ei forestiere și carierele ascunse și întunecate. Bolovanii care erau pretutindeni, toată vegetația și cerul albastru perfect de deasupra capului alcătuiau peisajul ideal în care să te pierzi.

Simțeam picăturile de transpirație pe ceafă pe când bătătoream praful sub picioare. Ascultam în căști *Schism* de la Tool în timp ce mă lăsam cuprinsă de visare pe acele cărări și fusese nevoie să-mi amintesc să-mi țin ochii deschiși. Tatălui meu nu-i plăcea deloc faptul că alergam singură. Nu-i plăcea deloc că alergam în zone lăturalnice și nepopulate. Parcă îl auzeam spunând: *Să ai întotdeauna privirea înaintea și ceva cu care să te aperi.*

Comandase o groază de perechi de pantaloni pentru alergare, cu tocuri pentru pistol atașate la spate, însă am refuzat să-i port. Nu așa trebuia să procedez, atâta timp cât el își dorea să nu atrag atenția asupra mea.

Dacă alergi în lenjerie de corp, cineva își va face idei, spunea el. Și după aceea trebuie să mă duc să torturez pe cineva. Știi că mi-ar plăcea să fac chestia asta cât mai puțin cu puțință.

Nu alergam în lenjerie intimă. Dar ce, niște pantaloni din spandex și un sutien pentru sport erau cine știe ce? Ce naiba, era al dracului de cald.

Așa că făcusem un compromis. Îmi comandase o brățară cu un briceag mic și cu un spray cu piper. Semăna cu o brățară cu

talismane, dar neobișnuită și macabră, însă îl făcea să se simtă bine că o purtam de fiecare dată când ieșeam să alerg.

Priveam cu atenție drumul din fața mea, deoarece eram o fetiță ascultătoare, și am observat o tânără, cam de aceeași vârstă cu mine, care stătea între cărare și lac, privind lung în largul apei. Am observat că stătea să plângă și-și trăgea nasul. Atunci am remarcat că îi tremura bărbia. Am încetinit pasul și am făcut un scurt inventar. Era îmbrăcată ca mine, cu pantaloni scurți pentru alergare, sutien sport și, din câte mi-am dat seama, nu era rănită. Nu am mai văzut alte persoane care să alerge sau să se plimbe prin zonă. Stătea acolo, cu ochii mijiți, privind undele line ale apei.

— Mișto melodie, am strigat ca să acopăr muzica ce se auzea din IPodul prins în centura de braț.

Și-a întors brusc capul spre mine și imediat și-a șters colțul ochiului.

— Cum? mi-a zis, scoțându-și căștile din urechi.

— Am zis: “mișto melodie”.

Din căști răsună acum *Paradise city* de la Guns N' Roses.

Și-a înăbușit un hohot de râs, iar fața încinsă a prins să se lumineze puțin.

— Îmi plac vechiturile.

Mi-a întins mâna.

— Salut, eu sunt Tate.

— Fallon.

Am dat mâna cu ea.

A dat din cap și și-a întors privirea, încercând ca pe ascuns să facă nevăzute restul lacrimilor.

Tate... Stai așa... păr blond, picioare lungi, sâni mari...

— Ești Tatum Brandt, mi-am amintit. Liceul Shelburne?

— Mda, mi-a răspuns ea atârându-și căștile după gât. Îmi pare rău. Nu cred că îmi amintesc de tine.

— Nu e nicio problemă. Am plecat la sfârșitul anului doi.

— Ah, unde te-ai dus?

În timp ce vorbeam se uita exact în ochii mei.

— La o școală cu internat din est.

Sprâncenele i s-au arcuit fulgerător a mirare.

— Școală cu internat? Și cum a fost?

— Catolică. Foarte catolică.

A dat din nou din cap și mi-a zâmbit ca și cum nu ar fi crezut ceea ce îi spuneam. Sau poate credea că era ceva absurd. În lumea ei oamenii nu-și trimiteau în lume copiii nedorți? Nu? Ciudat.

Vântul începuse să sufle pe cărare, foșnind frunzele, iar adierea sa era o binecuvântare pentru pielea mea încinsă și transpirată.

— Așadar, te-ai întors aici doar pentru vacanța de vară sau ai revenit definitiv? m-a întrebat așezându-se pe iarbă, privind în sus spre mine.

Am considerat acest lucru o invitație și m-am așezat lângă ea.

— Doar pentru o săptămână. Mă duc în Chicago la facultate. Tu?

— Era vorba să merg la Columbia. Nu mai e cazul acum.

— De ce?

Columbia era o școală grozavă. M-aș fi înscris și eu acolo, dar tata nu mă dorea atât de aproape de Boston. Cu cât eram mai departe de el, cu atât eram mai în siguranță, obișnuia să spună.

— Tatăl meu are niște... probleme.

Am văzut că avea genele umede, așa cum se lăsase pe mâini ca să urmărească atent lacul din fața noastră.

— De mult timp, pare-se. Cred că e mai bine să stau pe lângă casă.

— Cred că e greu să renunți la Columbia, i-am dat înainte.

A negat, răsfrângându-și buza de jos.

— Nu. Nici măcar nu m-am gândit de două ori, de fapt. Atunci când cineva care te iubește are nevoie de tine, n-ai ce face, strângi din dinți și mergi înainte. Sunt doar supărată că nu mi-a spus. A suferit două atacuri de cord, iar eu am aflat după ce mi-au căzut în mână două facturi de spitalizare pe care nu ar fi trebuit să le văd.

Se purta de parcă nu ar fi avut de ales. De parcă era atât de ușor. *Tatăl meu este bolnav. Rămân.* O invidiam pentru cât putea fi de hotărâtă.

— Of, îmi pare rău, a continuat ea, zâmbind din nou și îndreptându-se de spate, în timp ce-și ștergea mâinile de praf. Pun pariu că te “bucuri” că te-ai oprit să mă saluți.

— Nicio problemă. Și unde ai de gând să mergi acum la școală?

M-am uitat la ea și am observat că avea un tatuaj mic, la ceafă.

Jos, unde gâtul se întâlnește cu umărul. Nu era chiar atât de mare, dar mi-am dat seama că erau niște limbi de foc care ieșeau dintr-un lampion negru.

— Păi am intrat la Northwestern, a zis. Este o opțiune bună pentru specializarea pe care vreau să o fac și nu e decât la o oră distanță de aici. Cu cât mă gândesc mai mult la varianta aceasta, cu atât sunt mai încântată.

Am dat din cap.

— Ei bine, eu tot acolo mă duc.

A ridicat din sprâncene, surprinsă.

— Ca să vezi... zice, îți plac formațiile *old school*, cum sunt cei de la GNR, te duci la Northwestern, ai pe tine niște cerneluri interesante, face un semn spre cuvintele *Out of order*¹ pe care le aveam tatuate în spatele urechii, la linia părului, și alergi. Mai spune-mi că te pasionează științele exacte și mi-am găsit sufletul pereche.

— Îmi iau diploma în Inginerie Mecanică, am rostit cântând, sperând că era destul de bine.

Mi-a întins pumnul ca să ciocnim și-a zâmbit.

— Pe-acolo.

Zâmbea mai des decât ultima dată când o văzusem. Ori făcuse în așa fel încât Indivizii Numărul 1 și Numărul 2 să o lase în pace, ori îi pusese cu botul pe labe.

— Așadar... a început să-mi zică, ridicându-se și scuturându-și praful de pe fund. Prietenul meu dă o petrecere mâine-seară. Ar trebui să vii. Nu îl deranjează deloc fetele frumoase care vin neinvitate la petrecerile lui. S-ar putea să fii nevoită să-ți lași lenjeria intimă garanție la intrare, dar te voi apăra eu.

M-am ridicat și eu.

— Pare să fie un împelițat.

— Se străduiește.

A ridicat din umeri, dar mi-am dat seama cât de încântată era de el după zâmbetul abia schițat. Mi-a smuls telefonul din mână și a tastat niște numere.

¹ Deranjat, scos din funcțiune, în limba engleză, în original.

— În regulă. Tocmai m-am sunat. Acum ai numărul meu de telefon, așa că îmi poți scrie dacă te interesează. Îți trimit rapid adresa și ora.

— Cine organizează petrecerea? am întrebat, luându-mi înapoi telefonul.

— E în vila lui Madoc Caruthers.

Am închis gura și am înghițit în sec când i-am auzit numele.

Ea vorbea în continuare.

— O să-ți spună să vii îmbrăcată în bikini, dar dacă îi tragi una în boașe o să tacă din gură.

Și-a ascuns privirea după o umbră de justificare.

— Este unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. Trebuie doar să te obișnuiești cu el în timp, mi-a mai explicat ea.

Cei mai buni prieteni, carevasăzică?

Am început să respir sacadat. Madoc organiza o petrecere mâine-seară?

Ea făcea un pas înapoi, pregătindu-se să plece.

— Ne vedem mâine, sper!

Și-a plecat, lăsându-mă acolo, uitându-mă ba în stânga, ba în dreapta, în căutarea unui nu-știu-ce. Madoc era prieten cu Tatum Brandt?

Cum naiba de se întâmplase așa ceva?

— *Îmi place metalul din gura ta. Am auzit că un piercing în limbă poate folosi la multe lucruri distractive, altele decât sărutul.*

Mă prinde de păr și simt cum respiră în gura mea.

— *Deci ești cu adevărat o fată rea sau doar te prefaci? Arată-mi.*

Nu eram sigură ce mă trezise mai întâi. Senzația de greață care mi se învârtea în stomac precum un tăvălug sau adrenalina care îmi umplea venele de emoție.

Greață și emoție. Scârbă și fior. De ce le simțeam pe amândouă în același timp?

Știam că senzația neplăcută de greață era din cauza visului.

Dar emoția? Fiorul?

Acela a fost momentul când am observat ce mă trezise. Curentul de aer din cameră se schimbase. Ieșea acum pe coridor. Inima a început să bată mai repede și simțeam fluturi în stomac. Mi-am încordat mușchii de nevoie, deoarece exaltarea care îi inundase era de nesuportat.

Ușa dormitorului meu era deschisă.

Am făcut dintr-odată ochii mari și am sărit în picioare ca o săgeată, simțind cum, la fiecare respirație, inima mi se cuibărea și mai mult în gât.

O siluetă învăluită în întuneric, mult mai mare decât îmi aminteam, stătea în cadrul ușii. Aproape că am strigat, dar am strâns buzele și am înăbușit țipătul.

Știam cine era și categoric nu mi-era frică de el.

— Madoc, am spus printre dinți, spumegând de nervi. Ieși din camera mea.

CAPITOLUL 3

MADOC

Stăteam sprijinit de cadrul ușii, ducându-mi la gură sticla de bere.

Avea dreptate. Trebuia să ies. Proastă ideea să rămân, la naiba.

Din nu știu ce motiv, însă, a trebuit să văd cu ochii mei.

Nu știu de ce nu am crezut. Tata îmi spusese asta, Addie îmi confirmase, dar, pur și simplu, nu puteam să înghit faptul că Fallon Pierce revenise în oraș după atâta timp.

Noaptea târziu, sau foarte devreme în dimineața aceea, îmi alinasem o mahmureală urâtă, datorată ei, apoi venisem înapoi acasă cu mașina, presupunând că toată lumea era în pat. Nu plănuisem să merg la ea în cameră și nici nu plănuisem să intru, dar eram al naibii de curios. Cum arăta acum? În ce fel se schimbase? Apoi erau niște răspunsuri de care aveam nevoie, fie că-mi plăcea, fie că nu.

Ea s-a întins să-și ia ochelarii cu rame negre de pe noptieră. Luna era ascunsă, așa că nu puteam să văd nimic. Doar silueta ei.

— Deci chiar te-ai întors.

M-am împins din ușă și am pornit-o relaxat spre capul patului.

— Nu ar trebui să fii aici. Addie mi-a spus că stai la niște prieteni.

Ce mă-sa de treabă?

Aveau dreptate. *Chiar* îi era frică de mine. Dar de ce? Ce naiba îi făcusem?

Am strâns puternic în mână sticla verde și încercam să îi disting silueta în întuneric. Era îmbrăcată într-un tricou albastru-închis pe care era ceva scris cu litere albe, în formă de vârtej, indescifrabil, iar părul îi stătea în toate direcțiile. Pe vremuri avea piercinguri, dar acum nu mai vedeam niciunul.

— Aceasta este casa tatălui meu.

Vorbeam cu voce joasă și mi-am îndreptat spatele.

— Într-o bună zi, toate rahaturile acestea vor fi ale mele, Fallon. Patul în care dormi acum, împreună cu tot ce este sub acest acoperiș.

— Nu și eu, Madoc. Eu nu îți aparțin.

— Mda, am mormăit trecând cu vederea replica ei. Cunosc. Nimic nou sub soare. Am mai auzit asta. Mulțumesc.

— Ieși din cameră, mi-a poruncit pe un ton ferm.

Am mai luat o înghițitură de bere.

— Chestia e, Fallon... Ți-am mai spus să-ți încui ușa dacă nu vrei să intru. Partea amuzantă e că... m-am aplecat spre ea, zicându-i răspicat: Nu. Ai. Făcut-o.

Cu o mișcare scurtă, a dat la o parte păturile și s-a ridicat în pat. A mers cu atacul până la capăt și mi-a tras o palmă peste față, până să mă dezmeticesc.

Mai că-mi venea să râd. *Așa da, la naiba.*

Corpul mi-a rămas nemișcat, însă capul mi se răsucise într-o parte din cauza loviturii și mi-am închis ochii, din reflex. Fața a început să-mi ardă, la început ca niște ace încinse, apoi a explodat, iar senzația mi s-a împrăștiat în corp precum energia electrică. Mi-am ținut ochii închiși mai mult decât era nevoie, savurând iureșul de porniri.

Cum era mai sus din cauza patului, părea cu cincisprezece centimetri mai înaltă decât mine, iar eu mi-am întors capul

ușor, spre ea, întâmpinând cu brațele deschise orice avea pregătit pentru mine.

Mă privea furioasă.

— Aveam doar șaisprezece ani și eram prea proastă ca să te împiedic să pui mâna pe mine, s-a răstit ea. Habar n-am avut că existau periute de dinți mai grozave decât ești tu. Și m-am culcat cu tipi mai buni decât tine în ultimii doi ani, așa că fii sigur că ușa va fi încuiată de acum înainte.

Erau momente când zâbeam, deși nu-mi venea să zâmbesc. Și erau momente când îmi venea să zâmbesc, deși nu zâbeam. Nu voiam ca ea să își dea seama cât de tare tânjisem după asta. Mi-am mușcat buza de jos.

Ea s-a răsucit pe călcâie, îndreptându-se spre capul patului, dar eu am întins mâna și am prins-o de gleznă. S-a prăbușit pe saltea, aterizând pe burtă și imediat m-am apropiat de ea, prin spate, șoptindu-i în ureche.

— Crezi că acum te-aș mai atinge? Știi cum obișnuiam să-ți spun? Păsărica-din-dotare. Erai în zonă când aveam nevoie să mă eliberez de presiune, Fallon.

Ea și-a întors capul brusc ca să se uita la mine, dar nu reușea să se răsucească prea mult cu mine pe ea.

— Să nu ai impresia că eu am crezut vreodată că ar fi fost altceva, Madoc. Mă plictiseam și a fost drăguț să văd cum te lăudai cu talentele tale. Nu m-am distrat niciodată atât de bine.

Parcă îi auzeam zâmbetul în voce.

— Dar mi-a venit mintea la cap, a zis la final.

— Chiar așa? am întrebat. Îți desfaci picioarele pe unde te duci, la fel ca mama ta. Ai avut dreptate, Fallon. Chiar vizitezi tot felul de locuri interesante.

M-am împins de pe pat și am urmărit-o cum se răsucea ca să se ridice. Atunci am observat ce avea pe ea. Un tricou și bikini.

Rahat. Am clipit lung și apăsât.

Am simțit cum penisul începe să zvâcnească în pantalonii scurți, de baschet, și am strâns din pumni, forțându-mă să mă controlez.

— Dar, am continuat, nu te supraestima, iubito. Nu mă poți da afară din propria mea casă. Eu locuiesc aici. Nu tu.

Pieptul i se ridica și i se lăsa cu putere, iar furia din privirea ei reaprindea în mine tot ce mă făcuse să trăiesc acum doi ani. Nu mai avea piercingurile de pe față, deși îmi doream să le mai aibă, în schimb părul ei era un minunat haos. Așa cum îi fusese întotdeauna noaptea. Încă mai purta ochelarii sexy și nu-mi puteam lua gândul de la picioarele ei puternice.

Avusesem parte de toate astea.

Iar temperamentul ei? Nu era niciun dubiu că gena irlandeză era cât se poate de prezentă.

— Madoc?

Am tras aer adânc în piept și m-am întors spre Hannah care stătea în dreptul ușii, în bikini.

— Jacuziul este gata, mi-a zis cu mâinile în șold.

M-am uitat spre Fallon, care era tot în pat, dându-și ochii peste cap când îmi văzuse partenera.

Am zâmbit.

— Rămâi, i-am spus, relaxat. Mănâncă. Folosește piscina. Apoi pleacă și vezi-ți naibii de viața ta.

CAPITOLUL 4

FALLON

Știam exact ce simțeam pentru Madoc. Știam și de ce simțeam așa. Îl uram. Uram ce îmi făcuse. Dar de ce naiba mă ura el pe mine? M-am spălat pe față cu crema de exfoliere, făcându-mi ritualul de dimineață în timp ce mă gândeam la el. Madoc se purtase grosolan noaptea care trecuse. Parcă nu știa ce vrea. Era evident că mă disprețuia. Asta nu făcea parte din plan.

Lăsasem multe lucruri neterminate, dar până la urmă care era problema lui? Doar primise ceea ce a vrut?

M-am șters pe față, mi-am aruncat ochelarii pe nas și am început să cobor scările, repetându-mi în minte cuvintele lui.

Crezi că acum te-aș mai atinge? Știi cum obișnuiam să-ți spun? Păsărică-din-dotare. Erai în zonă când aveam nevoie să mă eliberez de presiune.

Niciodată nu fusese atât de crud. Nici chiar înainte să începem...

Un strigăt puternic a răzbătut din coridorul lung, spre scări, și m-am oprit.

— Madoc, pune-mă jos.

Vocea lui Addie răsuna de undeva de la parter. Mi-am încrucișat brațele peste piept după ce mi-am dat seama că eram încă în maiou, fără sutien, iar Madoc era acasă. Dar le-am lăsat repede jos.

E încă aici. *Bine.* Aici trebuia să fie și acum nu mai era nevoie s-o fac pe Addie să-l cheme acasă.

Mi-am lăsat bărbia în piept, mi-am îndreptat umerii și am pornit-o în jos pe scări. Când am intrat în bucătărie, l-am văzut

pe Madoc care stătea în spatele lui Addie și încerca să se întindă peste umărul ei ca să ia cu lingura din aluatul pe care ea îl amesteca. Zâmbetul său dulce, nelipsit, care întotdeauna i se regăsea și în priviri m-a făcut să mă opresc brusc și să mijesc ochii.

Nu mai zâmbi, mi-am comandat mental. Am mijit și mai mult ochii, atât de mult că sprâncenele aproape că mi s-au atins.

El a întors dintr-o mișcare lingura și și-a înfundat în gură amestecul lipicios, ca de ciocolată în timp ce Addie încerca să-i smulgă lingura înapoi. El s-a răsucit pe călcâie ca să se îndepărteze, iar ea încerca să-i ardă una peste cap, dar amândoi râdeau.

— Nu băga lingura în vas după ce-ai băgat-o în gură, obraznicătură ce ești! Nu așa te-am învățat.

Flutura după el lingura mare din lemn, stropindu-și cămașa albă cu picături de aluat, deși avea șorț de bucătărie.

Madoc i-a făcut cu ochiul, s-a îndreptat spre frigider cu lingurița de argint atârându-i din gură (ca să vezi chestie) și a înșfăcat o sticlă de Gatorade.

Privirea mi-a întârziat pe tatuajul uriaș de pe spatele lui, care se întindea de la un umăr la celălalt.

Inima mi s-a oprit. *Să fie oare numele meu?* Am clipit însă și am alungat din minte această idee ridicolă. Nu. Avea tatuat *Fallen*² nu Fallon. Litera *e* fusese acoperită neglijent cu cerneală ca să pară că din ea ies flăcări.

Era, chiar și așa, un tatuaj reușit și a trebuit să mă forțez să nu mă mai gândesc la cât de sexy îl făcea să arate acel tatuaj. Tatuajele fac pe toată lumea să arate sexy.

² Căzut, în engleză în original.

Mama mea, atunci când vorbeam cu ea, avea obiceiul să comenteze mereu despre cum aveam să arăt tatuată la optzeci de ani.

Aveam să arăt minunat.

Blugii, fără curea, stăteau atârând și nu avea tricou pe el, de parcă tocmai se trezise și uitase să se îmbrace. Dar nu eram eu în măsură să comentez despre asta. Eu aveam pe mine doar pantalonii scurți de pijama și maiou, arătând cu mult mai indecent decât el. Părul mi-era în toate direcțiile, ciufulit, peste față și pe spate, și încălțit.

El era proaspăt și tonic, eu eram ofilită.

— Fallon, a exclamat Addie, iar eu am tresărit. Te-ai trezit.

Nervozitatea i se simțea atât de puternic în voce că nu ar fi reușit să ducă pe nimeni de nas că nu ar fi fost așa.

Madoc nu era cu fața spre mine, dar am observat cum mâna i-a înghețat câteva secunde pe sticlă, în timp ce lua o înghițitură zdravănă de Gatorade. Și-a revenit, însă, repede.

— Da, i-am răspuns pe un ton tăgănat. E greu să dormi cu toată agitația de aici de jos.

Madoc și-a întors fața spre mine și m-a măsurat peste umăr, cu o sprânceană ridicată. Părea deranjat.

Privirea i-a alunecat în jos, ușor, de parcă m-ar fi sorbit din ochi sau, poate, doar voia să mă facă să mă simt inconfortabil. Oricum, obrații mei au început să dogorească. Mă cântărea din priviri, încet, peste sâni, peste abdomen, până la degetele de la picioarele desculțe, după care și-a ridicat din nou ochii până i-a întâlnit pe ai mei, ca să pot citi dezgustul în lucirile lor adânci și albastre.

Am recunoscut aceeași fremătare intensă a nărilor, ca în noaptea ce trecuse, dar privirea îi era goală. Mi-am încleștat

dinții ca să mă forțez să respir mai rar. Nu mă puteam supăra pe felul în care mă măsoara din priviri. Mă pregătisem îndelung ca să nu se mai repete acest lucru.

Până una-alta, Madoc era mereu stăpân pe el. Imperturbabil încă de mic, până a crescut. Nu ridica tonul și nu se enerva decât atunci când era sătul de ceva până-n gât. Și niciodată nu știai când avea să se întâmple acest lucru. Asta era ceea ce te speria la el.

— Fallon, Madoc mi-a făcut o surpriză acum de dimineață, a sărit Addie să explice. Dar va pleca imediat după micul dejun, nu-i așa, l-a întrebat sugestiv pe Madoc, ridicând din sprâncene.

El s-a uitat la ea, apoi la mine cu o față de drac împelițat și plin de satisfacție.

A scuturat din cap.

— Noo, a zis el, ignorând îngrijorarea lui Addie de parcă tocmai i-ar fi spus că nu dorește desert. Am vorbit cu Fallon azi-noapte. Totul este lămurit.

Se uita în direcția mea, schițând un zâmbet în coada ochiului.

— Mi-am făcut niște planuri grozave pentru vara asta, iar casa este mare. Nu-i așa Fallon? Vom fi cuminți și nu ne vom călca pe bătăături.

În timp ce vorbea, dădea din cap și se uita la Addie cu aceeași dezinvoltură și cu aceeași privire nevinovată cu care vindea și cumpăra pe oricine de mii de ori.

De aceea Madoc avea să fie un avocat strălucit, la fel ca tatăl său. Să lucrezi cu oamenii nu însemna să ai grijă doar la cuvintele pe care le rosteai. Trebuia să ai grijă și la limbajul corpului, la ton, la sincronizare. Să păstrezi un ton natural al

vocii, corpul să fie relaxat și să distragi atenția cu un alt subiect de discuție cât mai repede.

Ca de exemplu în trei, doi, unu...

— Haide, a împins-o ușor cu umărul pe Addie. E în regulă.

A mers și s-a așezat în spatele ei lângă blatul de bucătărie, a întins brațele și a cuprins-o strâns la piept, dar ochii îi erau ațintiți asupra mea.

— Termină odată clătitele cu ciocolată. Mi-e al naibii de foame.

— Madoc, s-a răstit ea șoptit, încruntându-se la el, dar nereușind să-și ascundă zâmbetul.

Și asta a fost tot. El a câștigat. Sau cel puțin așa credea el. Mi-am dres vocea.

— Da, Madoc are dreptate, Addie. Nu mă deranjează că e aici. După cum ți-am spus și ieri.

L-am văzut pe Madoc cum ridică din sprâncene. Pun pariu că se gândise că aveam să ne contrazicem pe tema asta.

— Oricum plec într-o săptămână. Nu am venit aici decât să mănânc și să fac baie în piscină.

Am lăsat sarcasmul să picure ușor din voce și nu mi-am dezlipit ochii de la el. Îmi lipsise să mă joc cu el, mai mult decât îmi plăcea să recunosc.

— Unde te duci, a întrebat el, aplecându-se peste insula mare de bucătărie, din granit.

— În Chicago. Din toamnă merg la Northwestern. Tu?

— Notre Dame, a oftat, strângând din buze, ușor resemnat.

Nu, nu resemnare, ca să fim exacti. Acceptare. Ca și cum ar fi pierdut o bătălie.

Notre Dame era școala cu tradiție în familie. Tatăl lui Madoc, mătușile, unchii și bunicul său, toți făcuseră școala

acolo. Lui Madoc nu-i dispăcea școala aceea, dar nici nu-mi puteam da seama dacă îi plăcea. Era greu să ghicești dacă avea și el propriile sale vise, pe lângă ceea ce plănuise tatăl lui pentru el.

— Of, stați așa.

Addie a aruncat lingura în castron, netezindu-și cu mâinile șorțul de bucătărie.

— Am uitat cu desăvârșire să vă dau cadourile de absolvire.

S-a dus în cealaltă parte a bucătăriei și a înșfăcat două “ceva-uri” dintr-un dulăpior.

— Fallon, nu am știut că vei fi aici, dar oricum ți-am luat și ție unul ca să ți-l trimit. Poftim.

Ne-a întins mie și lui Madoc niște obiecte ce păreau să fie lanterne. Erau din plastic negru la capete și pe jumătatea de sus aveau o capsulă din sticlă. Pe partea de jos aveau cinci rânduri cu litere ale alfabetului.

— Un cryptex, i-am zâmbit în timp ce Madoc se uita la al lui de parcă era un bebeluș de extraterestru.

— Dar... a zis el mirat. Știi doar că eu nu voiam decât să te văd în bikini, Addie.

— Of, pune-ți lacăt la gură, a fluturat ea din mână.

— Ce e asta?

Sprâncenele îi rămăseseră ridicate în timp ce analiza atent tubul enigmă.

— Este un joc cryptex în care am ascuns cadoul, i-a explicat Addie. Trebuie să rezolvați ghicitoarea pe care am lipit-o pe dosul tubului și să formați răspunsul alegând literele ca să deschideți tubul. Apoi vă puteți lua cadoul dinăuntru.

— “Noaptea apar fără să le aducă nimeni, iar până în zi dispar fără să fie furate. Ghici ce e?”

Madoc își citise ghicitoarea lui cu voce tare, apoi ridicase ochii, privind-o fix pe Addie.

— Pe bune?

Și-a ridicat mâna până peste cap, ținând cryptexul deasupra capului, iar Addie s-a întins după el să-l apuce.

— Nu, să nu-ndrăznești, i-a strigat în timp ce el se încrunta în glumă la ea. Nu îl spargi ca să-l deschizi. Folosește-ți creierul.

— Știi că nu mă pricep la chestii de-astea, i-a zis, după care a început să învâртеască litere, încercând să ghicească răspunsul.

Pe a mea am citit-o în gând. “Ce devine tot mai ud pe măsură ce usucă?”

Dar te rog! Am chicotit și am format cuvântul “prosop”. Cryptexul s-a deschis și am scos de acolo un card cadou pentru cumpărături, la un magazin pentru skateboarding, unde obișnuiam să merg destul de des.

— Mersi, Addie, am ciripit, fără să-i spun că de fapt nu mai făcusem skateboarding de ceva vreme.

M-am uitat spre Madoc, aplecat în continuare asupra jocului său și care, cu o sprânceană ridicată, încerca să dezlege enigma. Se străduia din greu, însă cu cât se străduia mai tare, cu atât avea să se simtă mai bătut în cap. M-am dus lângă el, i-am luat cryptexul din mână și, pentru o clipă, mi s-a tăiat răsuflarea atunci când mâinile ni s-au atins.

M-am uitat la ghicitoare și am început să rostesc în șoaptă în timp ce alegeam literele: Noaptea apar fără să le aducă nimeni, iar până în zi dispar fără să fie furate. Am auzit un clic și când am ridicat ochii, i-am întâlnit pe ai lui, blânzi, uitându-se atent la mine, nu la cryptex.

— Stelele, am spus aproape în șoaptă.

El nu respira. Încruntarea care îi revenise în priviri în timp ce stătea aplecat deasupra mea îmi reamintea de nenumăratele ori în care îmi ridicasem privirea spre el, dorindu-mi lucruri pe care mă temeam să le cer.

Nu mai eram însă cei de atunci. Acum nu-mi mai doream decât durerea lui și, judecând după fata cu care venise acasă cu o seară înainte, Madoc rămăsese același. Un consumator.

Mi-am ferit ochii, încercând să par plictisită în timp ce i-am proptit în brațe tubul acum deschis.

El a tras adânc aer în piept și-a zâmbit, eliberat de tensiunea pe care o resimțea.

— Mulțumesc.

S-a întors apoi spre Addie.

— Vezi? Ne înțelegem foarte bine.

Apoi a ieșit pe ușa glisantă, de sticlă ce dădea spre curtea mare interioară și spre piscină, ținând în mână cardul său cadou pentru pista de karting.

Am înghițit în sec, încercând să liniștesc vijelia ce-mi răscolea stomacul.

— Așadar, asta e tot? am întrebat-o pe Addie. Îi lași să rămână totuși?

— Ai spus că nu te deranjează.

— Așa e, m-am grăbit să spun. Doar că... nu vreau să ai probleme cu șeful.

Mi-a zâmbit cu jumătate de gură și a început să toarne aluatul în forma pentru clătite.

— Știai că Madoc a început să cânte din nou la pian? mi-a zis, fără să-și dezlipească ochii de la ce făcea.

— Nu, am răspuns, întrebându-mă de ce schimbase subiectul. Cred că tatăl lui e foarte încântat.

Madoc luase ore de muzică încă de când avea cinci ani, ore de pian, mai precis. Jason Caruthers își dorea ca fiul său să exceleze, însă atunci când Madoc a împlinit cincisprezece ani, cam pe când mama mea și cu mine ne mutaserăm acolo, își dăduse seama că Tati nu voia decât ca el să cânte în public. Încă ceva cu care dl. Caruthers să se laude și cu care să se fâlească.

Așa că, Madoc renunțase să mai cânte la pian. Refuzase să mai meargă la ore și amenințase că distruge instrumentul, dacă nu avea să fie ascuns tuturor privirilor. L-au dus în pivniță, lângă rampa mea de skateboard în formă de U.

Nu am încetat să mă întreb însă...

Lui Madoc îi plăcea să cânte la pian. Era ca o descătușare pentru el sau cel puțin așa părea. De obicei exersa doar pentru lecții, dar alerga de-a dreptul spre pian, de bunăvoie, atunci când era supărat sau cu adevărat fericit.

După ce renunțase să mai cânte, începuse să facă tot felul de tâmpenii, fără să se mai bucure de acea eliberare pe care i-o oferea cântatul la pian: își pierdea vremea pe lângă nemernicul de Jared Trent, luându-se de Tatum Brandt sau forța lacătele și intra pe furiș în școală ca să ia piese pentru mașină fără să știe nimeni, în afară de mine.

— Ah, mă îndoiesc că tatăl lui știe, a continuat Addie. Madoc tot nu cântă în public și nici nu ia ore. Mai degrabă e ceva ce preferă să facă în ceasurile târzii ale nopții, când toată lumea doarme și nimeni nu-l poate vedea sau auzi.

S-a oprit, uitându-se la mine.

— Eu însă aud. Ecoul dulce al clapelor se furișează de jos, din camera de la subsol până sus, pe scări. Nu se aude foarte clar. Parcă ar fi o stafie care nu se poate hotărî dacă să stea sau să plece.

Mă gândeam la Madoc și la cum cânta în miezul nopții. Ce fel de cântece cânta? De ce făcea asta oare?

Mi l-am amintit apoi pe Madoc de cu o noapte înainte. Cel care insinuase că eram o târfă profitoare.

În acel moment, ritmurile înflăcărâte ale inimii mele s-au astâmpărat și au devenit niște lovituri surde.

— Când a reînceput să cânte? am întrebat, privind spre curtea interioară unde el vorbea la telefon.

— Acum doi ani, a răspuns ea abia auzit. În ziua în care ai plecat.

CAPITOLUL 5

MADOC

Acum înțeleg de ce Jared își îneca necazurile cu Tate în petreceri ținute lanț. Distracțiile erau bine-venite. Dacă aveai prea multe pe cap, puteai să-ți alungi gândurile cu zgomot, alcool, fete și să mergi înainte cu viteza fulgerului. Când prietenul meu a lăsat-o mai moale, cât să poată gândi, atunci au început și necazurile lui. Până la urmă însă, totul a ieșit bine pentru ei. El o tot încolțise până când ea a început să riposteze. El a continuat să o agaseze până când ea l-a pus la punct.

Fallon și cu mine eram ca ei. Doar că eu nu o iubeam și nici ea nu mă iubea. Mai demult eram nebun după ea și iubeam faptul că mă lăsa să-mi satisfac cu ea nevoile pubere, dar nu eram îndrăgostiți.

Eram doi indivizi care făceau parte din aceeași familie disfuncțională și luaseră modelul părinților lor.

Și niciunul dintre noi nu știa cum să se poarte în alt fel.

Ea a șters-o în camera ei după ce am mâncat clătitele, iar eu am început să mă pregătesc pentru petrecerea care urma să înceapă în acea după-amiază și să se întindă până a doua zi dimineață, dacă totul avea să iasă așa cum voiam eu.

Speram să-și facă apariția la petrecere, dar în același timp îmi doream să stea cât mai departe de mine.

Fallon îmi afecta corpul într-un mod bizar.

Doar pentru că este altfel, îmi spuneam.

Ultima dată când am văzut-o dormea pe canapeaua de piele din camera amenajată pentru *home cinema*, îmbrăcată doar într-un tricou de-al meu. Buzele îi erau rășfrânte pentru că avea obiceiul să se scarpine la nas în timp ce dormea și mi-am

amintit că în acel moment mă gândisem cât de nesuferită îmi era în timpul zilei, dar cât de mult o doream noaptea, când nu-și mai folosea limba ascuțită.

Toți la școală o credeau o ciudată. Erau siguri că era lesbiană. Și niciunul dintre tipi nu credea că e sexy.

Drăguță? Era, cu siguranță. Chiar și când purta acele fesuri care îi acopereau capul și cu ochelarii care îi ascundeau ochii.

Nu era sexy, totuși. Pentru ei, piercingurile erau îngrozitoare, iar hainele cu care era îmbrăcată ar fi fost o rușine pentru orice băiat care ar fi numit-o iubita lui.

Doar eu știam adevărul. O văzusem fără haine, din greșeală, bineînțeles și știam ce era ascuns sub ele.

Asta a fost însă acum doi ani. Acum nu mi se mai părea că era sexy.

Acum era mortală. În ciuda originilor sale irlandeze, tenul ei era auriu și peste nas și sub ochi stăteau cernuți cei mai frumoși pistrui pe care-i văzusem vreodată. Își vopsise părul. Dacă înainte era un șaten șters, deschis, acum avea în păr trei nuanțe de castaniu, amestecate cu câteva șuvițe mici, blonde.

Ochii ei verzi erau mai strălucitori ca niciodată, iar în această dimineață a fost nevoie să-mi încordez și cel mai neînsemnat mușchi ca să nu se vadă că o sorbeam din priviri. Văzând-o cum intră în bucătărie, îmbrăcată doar în pijama și arătând ca după o noapte de sex nebun, mă încinsesem rău de tot.

Dar la naiba cu toate. Trenul plecase de mult din gară și nu exista nimic ce ea ar fi putut face ca să îndrepte răul pe care-l provocase.

— Nu conduce nimeni, mă amenința Addie cu degetul arătător în timp ce îmi pregăteam laptopul și căram boxele în curtea interioară, pentru petrecere.

Am salutat-o fără prea mult entuziasm și i-am spus să-și ia tălpășița.

— Du-te să-ți vezi reluările de la *The L Word*³.

Și-a dat ochii peste cap și s-a îndreptat apoi spre scări ca să meargă în camera ei de la etajul trei.

Nu eram chiar atât de snobi, cât voiam să păstrăm distanța față de ajutoarele din casă. Doar că Addie era singura care locuia cu noi, iar etajul trei era de fapt un apartament dotat cu de toate, inclusiv cu bucătărie proprie, două dormitoare, două băi și un living. Nu a fost tot timpul așa, dar tata se gândise să facă toate schimbările în momentul în care și-a dat seama că nu va renunța niciodată la Addie.

Fallon plecase dimineața târziu cu bicicleta și se întorsese în jur de unu. De atunci nu am mai văzut-o. Apoi, de pe la ora trei casa s-a umplut la refuz cu aproape toți colegii de clasă. Jax sosise mai devreme ca să mă ajute să fac pregătirile și să pun pe masă mâncarea pe care o comandasem. Am văzut mașina lui Jared parcată afară, ceea ce însemna că el și cu Tate erau la ei în cameră, cea pe care le-am pus-o la dispoziție ca să poată avea intimitate și să nu fie cu tatăl lui Tate pe capul lor.

Să-i ia naiba. Se iubesc, iar eu țin la ei ca la cineva din familie, așa că *mi casa es su casa*.

³ Serial TV, co-producție americano-canadiană, care urmărește destinele unui grup de lesbiene, bisexuali, transsexuali și oameni obișnuiți, cu întâmplările și poveștile lor de dragoste. Serialul a rulat timp de șase sezoane între 2004 și 2009.

— Hai, prietene. Mișcă-te mai repede, mă grăbea Jax care aducea robinetul pentru butoiul cu bere, în timp ce eu înhățam câmile.

Toată lumea se perinda înăuntru și pe-afară din casă, intra și ieșea din piscină, bucurându-se de după-masa răcoroasă și înmiresmată.

— Jamison, am strigat după Ben care era în piscină și-i făcea avansuri Kendrei Stevens. Nici să nu te gândești, amice. Am trecut deja pe acolo, l-am tachinat eu.

— Mai taci, Madoc. Ai vrea tu, mi-a întors ea rapid vorba, trecându-și razant mâna peste apă, încercând să mă stropească.

— Ce pot să zic, ai fost bună, iubito.

Am ridicat din umeri și am plecat după Jax spre locul unde era butoiul cu băutură.

— Pentru o tipă plinuță nici nu ai transpirat chiar atât de tare.

Ochii lui Ben au ieșit din orbite, iar Kendra a început să țipe din răputeri:

— Madoc!

Dând cu picioarele ei slabe în pluta gonflabilă, și-a vărsat băutura.

M-am întors spre Jax care râdea pe înfundate cu atâta poftă, încât se înroșise la față.

După ce-a tras dopul de la butoiul de bere și i-a fixat robinetul, Jax a turnat cam cinci pungi de gheață în cuva în care era butoiul, în timp ce eu am început să pompez și să scot primele pahare de spumă.

— Salut, Madoc.

Hannah și prietena ei, Lexi, veniseră lângă mine.

— Jax.

I-au făcut un semn din cap, iar el le-a răspuns la fel, nimic altceva.

— Ce mai ziceți, fetelor? am întrebat, dând pe gât o dușcă serioasă de bere.

— Te distrezi bine vara asta, Madoc? m-a întrebat Hannah, de parcă nu ne văzuserăm exact cu o noapte înainte.

— Absolut! Tu?

— Destul de bine, mi-a răspuns proptindu-și mâinile în șold și scoțându-și și mai mult în față pieptul generos. Jax, vara ta cum e?

— Cum nu se poate mai frumoasă, a bombănit el, vărsând în continuare gheață.

— Oh, dar cred că va fi și mai frumoasă, i-a zis, plimbându-și degetele pe spatele lui, și l-am văzut cum el s-a încordat tot.

Gestul ei fusese cum nu se putea mai clar.

— Ne mai vedem, i-a aruncat ea jucăuș, apoi a plecat împreună cu Lexi.

Am râs din nou în barbă și am mai luat o înghițitură de bere.

Jax devenise centrul atenției la școală și acum că Jared ieșise de pe piață, iar eu plecam la facultate, eram sigur că avea să se descurce cât se putea de bine. Totuși, depindea mult și de toanele lui. Câteodată îl vedeai acționând ca un prădător, după principiul găsește-și-distruge. Alteori se purta de parcă ar fi preferat să-și smulgă unghiile de la picioare decât să stea de vorbă cu vreo fată.

— E inutil să te împotrivești, Jax, l-am sfătuit, bătându-l pe spate. Nu le lăsa să te sperie. Bucură-te de aventură.

— Mai lasă-mă.

Și-a îndreptat spatele, aruncând într-o parte punga goală.

— Fac sex de mai mult timp decât tine. Pur și simplu nu-mi plac fetele de genul acesta.

Se uita fix la mulțimea adunată lângă piscină.

— Mă consideră o jucărie.

I-am întins o bere.

— Și ce-i rău în asta?

Maxilarul i-a zvâcnit nervos și vocea i s-a auzit înăbușit.

— Pur și simplu nu-mi place.

Jax nu era deloc îngrozit de femeii și, cu toate că știam că avusese o viață grea, mă întrebam de multe ori dacă știam cu adevărat ce însemna să ai “o viață grea”. Mi-am dat seama după ceva mai mult decât câteva aluzii că tatăl lui Jared și al lui Jax, care era acum în închisoare, îi abuzase fizic. Mai mult pe Jax, fiindcă acesta crescuse lângă el, pe când Jared petrecuse acolo doar o vară.

Stările de tristețe și furie ale lui Jared erau mult mai vizibile și mult mai imprevizibile decât cele ale fratelui său. Și Jax le avea, însă rareori le vedeam. Obișnuia să dispară ore întregi și chiar dacă ieșea în oraș aproape toată noaptea, a doua zi dimineața era în picioare, gata să vină la școală. Amândoi frații aveau în ei multă furie, dar și-o gestionau diferit.

Dacă îl călcai pe Jared pe bătăături, te trezeai cu un pumn în vintre. Dacă îl călcai pe Jax pe bătăături, intra în baza teritorială de date și-ți fabrica un mandat de arestare.

Dacă îl loveai pe Jared, te trântea la pământ.

Nimeni nu-l lovea pe Jax. Avea întotdeauna la el un cuțit.

— Și ea, dacă tot e să discutăm? a zis dintr-odată Jax, gesticulând cu berea în mână. Parcă e o librăreasă într-un magazin de cărți porno. Cine naiba e?

I-am urmărit privirea peste piscină, spre ușa glisantă dinspre curtea interioară, în cadrul căreia Fallon tocmai își făcuse apariția.

Dumnezeule! Ce naiba?

Fallon nu obișnuia să umble despuiată, nu se machia și nu își aranja părul.

Atunci ce o apucase acum?

Tate s-a dus spre ea, luând-o de mâini și zâmbindu-i. A condus-o la una dintre mese, unde părea să i-l prezinte pe Jared.

Dar Jared o știa pe Fallon.

Cum de o știa Tate?

CAPITOLUL 6

FALLON

— Parcă am intrat în zona crepusculară, am izbucnit când Tate mi l-a prezentat pe iubitul ei. Te întâlnești *cu el*? am întrebat-o.

Mai întâi aflu că fata e prietenă cu fratele meu vitreg, apoi aflu că se culcă cu cealaltă jumătate a Duo-ului Demn de Disprețuit.

Adică da, înțeleg. Oarecum.

Madoc are o personalitate cuceritoare și e sexy. Dar Jared e doar sexy. Măcar Madoc are mai multe de arătat. Era cumva în vreo misiune divină de aducere a ticăloșilor pe calea cea bună?

— Măcar știi că nu s-a culcat cu tine, dacă nu e fan de-al tău, i-a trântit-o Tate pe un ton caustic. Asta mă face să mă simt mai bine.

Jared s-a tolănit în scaun cu o atitudine de parcă el era stăpânul acolo. Îmbrăcat în șort de baie până la genunchi, de culoare neagră, își plimba degetul arătător peste buze și mă studia.

Fără să mă deranjez să-mi ascund sentimentele, mi-am încrucișat brațele peste piept și am făcut eforturi să nu mârâi.

— Când v-am văzut ultima dată împreună, tu o făceai să plângă, am încercat să clarific lucrurile, arătând înspre Jared și așteptând.

Am auzit-o pe Tate pufnind în dreapta mea, iar din spatele degetelor lui Jared s-a ivit un zâmbet.

— Felul meu de-a fi s-a îndreptat, Fallon. Nu știi ce să spun despre al tău. Vrei să mai încercăm o dată?

Mi-a întins mâna, iar eu am ezitat suficient de mult cât să fac pe toată lumea să se simtă prost.

Dar am dat mâna cu el.

Ce naiba? Dacă fata era fericită, și părea fericită, atunci nu era treaba mea.

Și chiar arătau bine împreună. El arăta la fel, puțin mai mare, iar ea era îmbrăcată al naibii de drăguț, cu bikini roșii de baie și un tricou cu mânecă scurtă de culoare neagră.

— Ce faci, omule, am auzit din spatele meu.

Jared a dat din cap și eu am simțit o presiune izbindu-mă din spate. Nu că m-ar fi atins cineva.

— Tate, a zis Madoc din spatele meu, cum de o știi pe Fallon?

— Ne-am întâlnit ieri la jogging. Am invitat-o la petrecere. Sper că nu te superi.

Tate mi-a zâmbit și a continuat.

— Cu toate astea, nu mi-a trimis niciun mesaj, așa că nu eram sigură dacă vine. Voi de unde o știți? De la școală?

— Fallon locuiește în casa mea, mi-a aruncat Madoc provocarea.

— Părinții noștri sunt căsătoriți, am explicat și m-am întors cu fața la Madoc. Dar nu suntem apropiați. Nu am fost niciodată.

Ochii lui Madoc s-au făcut mici de tot, ca și cum se străduia să înțeleagă ceva.

— Îți văd sutienul, Fallon.

A oftat și și-a întors privirea, plictisit.

Știam că îmi vedea sutienul. Știam că toată lumea putea să-mi vadă sutienul. Asta și voiam. Nu aveam de gând să înot, așa că puseseam pe mine un sutien negru cu bretele sofisticate care

se întindeau din față spre spate și peste umeri din partea de sus a pieptului. Nu era un croi pe care să nu îl pui în valoare, așa că deasupra aveam un tricou fără mâneci larg, cu un decolteu adânc în V care să-l scoată în evidență. Am combinat cu pantalonii scurți negri și cu șlapi, iar ca accesorii nu am folosit decât cercei și ochelari. Deja promisem câteva priviri apreciative și știam că asta avea să-l scoată din sărite pe Madoc.

Indiferent dacă mă mai dorea sau nu, eram sigură că nu voia să fiu cu nimeni altcineva.

— Te deranjează?

Buzele mi s-au schimonosit într-un zâmbet răutăcios.

— Tate, spune-i tu cât de sexy arată.

— Eu i-aș trage-o, mi-a ținut Tate isonul și l-am auzit pe Jared cum izbucnește în râs, în spatele meu.

Madoc se uita fix în ochii mei și am știut că mă provoca. Voia să se joace, dar, în același timp, nu voia să recunoască acest lucru.

M-am aplecat spre el ca să-i șoptesc ceva la ureche, cu palmele pe piept.

— Îți mai amintești ce s-a întâmplat când am apărut neinvitată la una din petrecerile tale? Încă te mai gândești la asta, nu-i așa?

Ritmul în care pieptul i se ridica și cobora i se accelerase și, pentru prima oară în viața lui și-a ținut gura în timp ce mă sfredelea cu privirea.

— Hai, Madoc.

M-am întors spre dreapta și am început să merg cu spatele spre piscină.

— Doar e petrecere. Nu fi atât de arici.

Și m-am răsucit pe călcâie, arătându-i spatele, fără să vreau să recunosc cât de mult mi-aș fi dorit să-i văd fața în acele momente. Cu inima în gât, mi-am aruncat tricoul peste cap și mi-am lăsat pantalonii scurți să cadă de pe mine. M-am oprit ca să respir, deoarece sporovăiala din jurul meu încetase și toți se opriseră ca să se uite la mine în lenjerie intimă.

Eram mult mai acoperită decât alte fete de acolo. Sutienul era făcut în așa fel încât să arate sexy, dar îmi acoperea sânii, iar chiloții erau din dantelă. Da, poate că eram mai acoperită, dar cu toate acestea eram cea mai indecentă, deoarece eram doar în lenjerie.

Mâinile îmi tremurau. *Ce făceam?*

Nu voiam să mă dau în spectacol. Eram îmbrăcată așa ca să-i atrag lui atenția, nu celorlalți. Era însă un pas necesar dacă voiam să reacționeze la fel cum o făcuse în urmă cu doi ani, când am apărut la petrecerea lui. Voiam să se înfurie și să-și iasă din minți. Voiam să-l prind în capcană.

— Tate, m-am uitat în urmă, evitându-i privirea lui Madoc. Mișcă-ți fundul în piscină. Hai să vorbim despre Northwestern.

M-a privit mirată și a clipit, neștiind sigur cum să reacționeze.

— Ăăă, bine.

S-a împins din scaun și s-a îndreptat spre mine în timp ce eu am plonjat în piscină.

Tate și cu mine nu am înotat. Am băut, ne-am simțit bine și am râs, în timp ce, din când în când, mai sărea câte unul ca o ghiulea în piscină sau vreo idioată îl lăsa pe iubitul ei să o arunce în apă. Am refuzat să mă uit după Madoc, dar știam că era prin preajmă. I-am văzut cu coada ochiului bermudele în

pătrățele gri cu negru, care arătau ridicol de școlăresc și imediat mi-am ferit ochii.

Bine, nu arătau chiar atât de ridicol. Madoc reușea să facă să arate bine niște lucruri care altora nu le reușeau. Mi-am amintit cât de mult uram cum se îmbrăca acum doi ani. Atent. Conformist. De la Gap.

Dar am aflat că era doar o fațadă pe care o adoptase. Când își dădea hainele jos, cădea și masca. Noaptea, când stătea îmbrăcat doar în blugi, vedeam cu totul un alt tip. Voinic. Puternic. Al meu.

Se pare că și alții remarcaseră latura lui bună, dacă Tatum Brandt se număra printre prietenii lui. Din câte îmi dădeam seama, era o tipă ambițioasă și cu capul pe umeri.

Și, deși iubitul ei și prietenul cel mai bun al lui Madoc putea să dispară de pe fața pământului din punctul meu de vedere, trebuia să recunosc că părea să se fi maturizat. Avea și niște desene interesante pe el. Își tatuase un copac superb pe aproape tot spatele. Tatuajele mele nu erau chiar atât de mari, dar erau mai multe. Poate că acum chiar aveam unele lucruri în comun.

Indiferent cât de mult îmi doream să aflu povestea lui Tate și a lui Jared, pe măsură ce timpul se scurgea încet, eram tot mai mulțumită de faptul că el o merita. Nu-i adresa vreun cuvânt urât, nu vorbea cu nicio altă fată și mereu o atingea când erau unul aproape de celălalt. Un braț pe umărul ei, o mână pe gâtul ei, un sărut pe creștetul capului.

Iar acești oameni erau cei mai buni prieteni ai lui Madoc. Existau și oameni care nu-mi dădeau fiori și nici nu mă faceau să le disprețuiesc compania.

După ce m-am șters cu prosopul, m-am îmbrăcat și mi-am turnat o bere, în timp ce Jared și Tate se duseseră lângă Madoc, care stătea cu o blondă lângă vatra de foc.

Soarele apusese și cu toate că încă nu se răcorise prea tare, dinspre copaci venea o adiere plăcută. Petrecerea era în toi și nimeni nu plecase acasă, doar se împrăștiaseră care pe unde. Unii intraseră în casă unde se uitau la filme sau jucau jocuri video, în timp ce alții se risipiseră prin împrejurimi. Eram sigură că fuseseră ocupate deja și câteva dormitoare.

— Deci, cum se face că Madoc are o soră?

O voce profundă, plăcută tocmai mi se alăturase.

Mi-am ițit capul de lângă robinet și am făcut ochii mari, nevenindu-mi să cred și rămânând cu gura căscată.

Sfinte Sisoie!

Tipul, tânăr și el, era prea frumos ca să fie descris în cuvinte. Cine naiba...

Avea o față delicată, dar cu o bărbie bine conturată, ascuțită, și pomeți înalți. Sprâncenele erau drepte, doar ușor înclinate, ceea ce făcea ca ochii lui izbitor de albaștri să iasă și mai mult în evidență pe fondul tenului său bronzat. Părul șaten și-l lăsase lung, prins în coadă.

Nu avea niciun tatuaj, însă nici nu avea nevoie de vreunul. La înălțimea lui și la cât de bine era clădit, la ce i-ar mai fi trebuit? La naiba, cred că nici măcar nu era încă legal felul în care mă uitam la el. Am căutat să-mi iau o expresie mai severă, sperând că ochelarii aveau să ascundă faptul că mă uitam ca vițelul la poarta nouă.

— Madoc nu are nicio soră, am spus țuguindu-mi buzele. Tu cine ești?

— Jaxon Trent, mi-a răspuns degajat. Și nu-ți face griji. Nu încerc să mă dau la tine. Cred că ar trebui să stau la coadă după ce ai arătat lumii întregi cum arăți în lenjerie intimă.

A zâmbit apoi, clipind șiret din ochi.

— Îmi place că ai nerv. Am vrut doar să te salut.

— Trent? Ca în Jared Trent?

Am luat o înghițitură de bere și mi-am ridicat ochi spre el.

— Da, e fratele meu.

Spusese asta cu atâta mândrie, că nu m-a mai lăsat inima să fiu sarcastică.

— Îmi plac piercingurile tale.

S-a aplecat ușor mai aproape de urechea mea.

— Tu ești cea care l-a inspirat pe al lui Madoc?

— Ce are Madoc?

Am început să mergem spre vatra de foc, plescăind cu șlapii prin bălțile de pe-acum uda platformă de lemn de lângă piscină.

— Un piercing, mi-a răspuns aplecându-se din nou spre mine ca să-mi poată șopti la ureche. Se zice că îl are pe undeva, dar nu se poate vedea. Tate crede că este un Prinț Albert. Dar eu zic că e Scara lui Iacob⁴. Când e vorba despre Madoc ori e totul, ori nu e nimic.

Madoc are un piercing? Și ticălosul îmi făcuse atâtea zile fripte din cauza celor pe care le aveam eu. Am lăsat să-mi scape un hohot de râs răutăcios.

— Ei bine, n-am de unde să știu.

— Da, chestia asta ne înnebunește pe toți, a glumit el în timp ce ne așezam lângă ceilalți în jurul focului.

Vatra și cada de jacuzzi făceau ca zona exterioară să poată fi folosită tot timpul anului, chiar și în timpul iernilor grele din

⁴ Unele dintre cele mai cunoscute piercinguri genitale.

Midwest. Vatra era un vas mare, făcut din bronz cu un diametru de aproape un metru jumătate și ardea cu lemn adevărat. Nu făcea doar niște flăcări impresionante, genera și multă căldură.

Pentru că seara nu era nici pe departe suficient de răcoroasă, în vatră ardea doar puțin lemn. Strălucirea blândă a focului făcea atmosfera obscură, însă ochii ne erau aprinși de dansul flăcărilor reflectate pe fețele noastre.

Jared stătea jos pe pământ, sprijinit de o piatră, cu Tate între picioare, sprijinindu-se de pieptul lui. Madoc era într-o poziție asemănătoare, doar că el stătea pe un scaun, dincolo de foc, și cu o față care ședea pe pământ, între picioarele lui.

Evident.

O cuprinsese cu mâna de după gât, dar nu într-un fel amenințător. Degetele lui o mângâiau tandru, în timp ce mișca degetul mare în cercuri. Ea stătea cu privirea ațintită spre foc și din când în când închidea ochii bucurându-se evident de atenția oferită.

Îi priveam degetele, hipnotizată de cum ea i se abandona atât de moale în mâinile lui. El o mângâia blând și alene, tandru și intens. Posesiv. Simțeam cum presiunea creștea jos, în abdomen, și mi-am încordat cu putere coapsele, simțind acea mistuire de mult uitată.

Apoi mi-am ridicat privirea. Pieptul mi se ridica și cobora în ritmul respirației.

Ochii lui erau fixați asupra mea. Țintuindu-mă cu absența a tot ce fusese odată în ei. Plăcerea nu mai era acolo. Sclipirea neastâmpărată se stinsese. Jocul devenise mut.

Masca era jos.

Whore de la In this moment a început să se răspândească din boxe, iar eu mă uitam fix în ochii lui cu luciri severe, pe care

Îmi simțeam pe piele atât de dogoritori și de insistenți. Îmi mișcăm limba prin gura închisă, încercând să-mi potolesc uscăciunea din gât.

Pe ea o atingea cu mâinile, dar pe mine mă îmbrățișa strâns din priviri și de fiecare dată când el o mângâia pe bărbie sau își trecea degetele peste obrazul ei, simțeam fiorii atingerii lui pe pielea mea.

Am închis ochii, apoi i-am deschis și am clipit cu putere ca să rup contactul.

— Și, încă mai faci skateboarding?

Am clipit din nou, simțind parcă descărcări electrice în depărtare.

— Ce ai spus? am întrebat, uitându-mă spre Jax.

Respiră, Fallon.

— Tatuajul de skateboard de pe interiorul încheieturii.

Mi-a arătat cu mâna.

— Rampa de skateboard cu înclinație mare de la demisol e a ta?

Rampa mea? O văzuse?

— Mai e acolo? am întrebat neîncrezătoare.

Nu-mi venea să cred.

El a dat din cap.

— Da, lângă pian.

Imediat mi-am coborât privirea.

Era ceva curios. Dacă tot îmi aruncaseră toate lucrurile la gunoi, de ce să păstreze o rampă uriașă care ocupa spațiu? Mult spațiu. Eram pe punctul să-l întreb pe Jax dacă pe lângă ea erau și niște skateboarduri, sperând totuși că poate Madoc sau unul dintre prietenii săi le salvaseră ca să le folosească ei, dar intrase în vorbă cu un alt tip, de partea cealaltă a focului.

Tate m-a atins ușor pe braț și am privit spre dreapta.

— Care e treaba cu tine și cu Madoc?

Părea că vrea să păstreze un ton coborât al vocii, însă l-am văzut pe Jared fulgerându-mă din priviri când a auzit întrebarea.

— Se pare că e multă ostilitate între voi doi, a adăugat ea.

M-am uitat din nou repede spre Jared, întrebându-mă dacă Madoc îi povestise vreodată ce se întâmplase între noi, dar nu era atent la ce discutam.

— Nu ne-am înțeles niciodată, am ridicat din umeri privind-o pe Tate și vorbind relaxat. La felul în care cei doi se purtau cu tine data trecută când te-am văzut, am glumit arătând spre Jared și Madoc, sunt sigură că înțelegi ce vreau să spun.

Ea a zâmbit ștregărește, după care și-a întors capul într-o parte, privind către iubitul său.

— Mda, cred că înțeleg.

M-a privit apoi serios.

— Dar mai știi și că toate monedele au două fețe. Ar trebui să stați de vorbă.

— De-abia dacă suportăm să fim în aceeași cameră.

Madoc era tot peste drum de noi, uitându-se când la Tate, când la mine și nu aveam nicio îndoială. Era nervos. Poate că se întreba despre ce vorbeam sau poate că nu mă voia acolo.

La dracu'! Știam că nu mă voia acolo, că doar de aceea și venisem.

Atenția mi-a fost distrasă de niște fragmente ciuntite de discuții care veneau din stânga și care m-au făcut să-mi dezlipesc ochii de la Madoc.

— Mă gândesc că dacă tot nu ai boașe ca să mergi pe pistă, măcar taci din gură.

Tipul de lângă Madoc se răstia la Jax, care era încă lângă mine.

— Și să mă iau la întrecere cu cine? a zis Jax cu dispreț. Cu tine. Într-adevăr, asta chiar că mă ațâță. O să mă iau la întrecere atunci când va fi o provocare.

— Nu știu ce naiba vrei de la mine, Jax, dar m-am săturat de...

— Vrei să știi ce vreau? I-a întrerupt Jax vorbind în continuare țâfnos. Vreau ca prietena ta să-și ștergă de pe buze luciul acela roz, de poză, și să treacă în mașina mea. Asta vreau.

Am aruncat o privire în jurul meu unde izbucniră râsete înăbușite. Madoc râdea fără zgomot, dând din cap, și corpul lui Jared se zguduia în timp ce își îngropa răsul în ceafa lui Tate.

Tate a remarcat privirea mea confuză și a început să-mi explice.

— Acesta este Liam. Este iubitul lui K.C., mi-a zis ea, arătându-mi o brunetă frumoasă care stătea lângă Liam, cu privirile în poală, împietrită. A înșelat-o anul trecut, dar s-au împăcat. Jax nu a zis nimic, dar cred...

Că o dorește. I-am terminat ideea în minte. Păi, dacă o dorește, atunci de ce nu luptă pentru ea? Era evident că învingătorul de iubit al ei nici nu se compara cu el.

Liam își încleștase falca în timp ce își muta privirile când la Jax, când la prietena lui șocată, care părea să vrea să se târască înapoi, în propria carapace.

— E ceva între voi doi? a întrebat-o el.

Ea și-a țuguat buzele și a înghițit în sec, evitând privirile tuturor.

— Bineînțeles că nu, a răspuns încet.

Toată lumea asista cum Jax și Liam nu mai conteneau să se împungă, iar Jared, Tate și Madoc fie zâmbeau, fie râdeau, fie se crispau când Jax făcea o glumă sau era insultat. Mi-am dat seama cât de uniți erau și cât de devotați își erau unii altora. În ochii lui Madoc juca un zâmbet plin de mândrie când se uita la Jax ca la un frate și se purta atât de firesc cu Tate. Ei erau familia lui.

Ei bine, spre deosebire de Liam și de K.C. Ea stătea tăcută, evident jenată, însă nu mi-au scăpat privirile ei rapide aruncate lui Jax. Părea fragilă. La fel cum fusesem eu odată.

Însă era frumos să fii fragil. Era un chin, era o ascensiune anevoioasă spre echilibrul rațiunii, dar deveniai mai puternic, mai neînfricat și mult mai rezistent decât până atunci.

Mi-am fluturat mâinile și i-am făcut lui Liam semn din cap, sătulă deja de atâta tâmpenie.

— Hoo! am întrerupt comentariile stupide pe care le făcea. Așadar ai înșelat-o pe K.C. anul trecut.

M-am oprit și i-am făcut cu mâna lui K.C.

— Salut, K.C. Apropo, eu sunt Fallon.

După care l-am țintit din nou pe Liam cu atenția mea.

— Și îți faci griji că te înșală? Aș zice că ai o iubită mult prea bună pentru tine.

În jur au izbucnit din nou râsete înfundate și K.C. a început să se foiască în scaun, cu totul stânjenită.

Ușor încruntată, s-a ridicat, ezitând, ca și cum nu știa ce trebuia să facă dacă nu i se spunea. Ochii mi-au căzut pe unghia degetului ei mare, pe care și-l tot plimba peste încheietura de la cealaltă mână.

— Mă duc acasă.

Și-a apucat tricoul și l-a tras peste costumul de baie.

— Ne mai vedem.

A coborât scările din piatră care duceau spre platforma de lemn de lângă piscină, iar eu am observat cum Jax și-a strâns pumnii în momentul în care Liam s-a ridicat și s-a apropiat de el. Când s-a aplecat ajungând deasupra lui, Jax și-a ținut mâinile pe genunchi și nu făcea nimic altceva decât să-și ridice semeț capul pregătit pentru ce avea să primească din partea lui Liam.

— Lasă-l în pace, Liam.

Tonul scurt folosit de K.C. m-a luat prin surprindere și m-am uitat pe după prietenul ei ca să văd în privirea ei niște flăcări pe care nu le mai văzusem acolo.

Ignorând-o, Liam l-a amenințat pe Jax cu glas scăzut.

— E a mea.

— Doar până încep să-mi dau osteneala, a venit prompt răspunsul lui Jax.

Iar noi am făcut o treabă de tot rahatul încercând să ne ascundem zâmbetele în timp ce Liam pleca hotărât din curtea interioară, în urma lui K.C.

Mi-am dat seama de un singur lucru atunci pe loc: poate că îl uram pe Madoc, dar îi iubeam în schimb prietenii.

CAPITOLUL 7

MADOC

O strâng de gât.

Nu pe fata de la picioarele mele al cărei gât îmi imaginez că e al lui Fallon în timp ce încerc să nu o strangulez, ci chiar pe Fallon.

Tipa asta se simte la petrecerea mea de parcă ar fi la ea acasă și ar avea și prieteni aici. Ea și Tate se poartă una cu cealaltă de parcă ar fi deja cele mai bune prietene, iar Jax îi zâmbește și vorbește cu ea. Mai lipsește ca Jared să înceapă să pălăvrăgească împreună cu ea despre motociclete sau mai știu eu despre ce altceva.

Ce urmărește? De ce să vii acasă de bunăvoie după ce practic ai fugit de aici în urmă cu doi ani? Nu stă aici decât o săptămână. Ce are de gând?

— Cine e asta?

Taylor, fata care stătea între picioarele mele, s-a întors întrebătoare spre mine. Se uita la Fallon, apoi din nou la mine și mi-am dat seama că mă holbam.

Nu e de bine.

I-am aruncat un zâmbet, încercând să par arogant.

— Presupun că îi place să privească.

Fallon se uita și ea fix la mine. Ne zăvorâserăm privirile unul asupra celuilalt pentru Dumnezeu știe cât timp și sperasem să nu observe nimeni.

Am aruncat rapid o privire la cei din jurul focului. Jared îi șoptea lui Tate ceva la ureche în timp ce ea își freca nasul de umărul lui și toți ceilalți erau prinși în conversație.

— Întinde-o de aici, dulceață!

Fata cu care eram, Taylor, a chicotit în direcția lui Fallon.

— Ești la o petrecere, dulceață! i-a întors-o Fallon, imitând dulcegăria prefăcută a lui Taylor. Ia duceți-vă voi într-o cameră!

Taylor a dat să se ridice, dar mi-am pus mâinile pe umerii ei, determinând-o cu blândețe să se așeze la loc.

Taylor nu era ușă de biserică. Avea atitudinea unei pisici sălbatice, dar avea și curajul să se poarte ca una.

— E în regulă.

Hohote de râs stăteau să-mi iasă din gât, însă mi-am păstrat un ton serios.

— Lui Fallon îi place să facă probleme. Nu te lăsa atrasă în jocul ei.

De dincolo de foc, privirile lui Fallon mă ardeau ca un fier încins și mă așteptam din partea ei la o reacție de care eram sigur că avea să apară. Întotdeauna arunca niște cuvinte pe un ton amenințător.

— Ar trebui să ai grijă pe cine inviți la petrecerile tale, Madoc, mi-a zis Taylor, lăsându-se cu spatele pe scaun, relaxată din nou.

— Nu am invitat-o, i-am răspuns. Totuși, îmi pare rău pentru ea. Nu are mulți prieteni.

Taylor a râs.

— Într-adevăr, hainele ei nu i-ar aduce decât dușmani.

— Madoc, ce dracu'... a izbucnit Tate, dar cineva a întrerupt-o.

— E în regulă, Tate.

Fallon s-a ridicat, împingându-și ochelarii pe creștetul capului. În jurul focului s-a lăsat o tăcere de mormânt.

Iar Fallon a continuat.

— Am învățat la școală că persoanele care-i intimidează și-i agresează pe ceilalți o fac deoarece se simt prost în propria piele. Suferă.

Și-a ridicat genunchii și i-a cuprins cu brațele, continuând pe un ton relaxat și batjocoritor.

— Nu ar trebui să fim furioși pe ei. Din contră, ar trebui să ne fie milă de ei. Madoc nu a fost nevoit să ia o decizie adevărată niciodată în viața lui, ceea ce înseamnă că nu a avut niciodată parte de ceva autentic. Casa aceasta, mașinile, banii. Totul e o iluzie. E ca și cum ai participa la parada unei victorii, fără să fi participat la război.

A tras adânc aer în piept și a șoptit rar.

— Madoc nu are nici cea mai vagă idee cine este el cu adevărat.

Ceva mi-a prins inima ca în niște gheare și parcă senzația urma să îmi cuprindă pieptul și de acolo să coboare în amândouă brațele. Am lăsat falsa veselie din privirea mea să se furișeze în direcția ei, dar nu-mi venea să râd.

Fallon fusese întotdeauna atât de încăpățânată. Întotdeauna, își dădea drumul la gură și spunea ce-i trecea prin minte, fără să se gândească, doar ca să pară o dură.

Acum lucrurile stăteau altfel. Totul era mult mai calculat. Se gândise la mine. Mă evaluase. Îmi anticipase reacțiile.

— Ai dreptate, Fallon.

Țineam ochii în jos, pironiți pe berea pe care o aveam în mână și învârteam lichidul maroniu din pahar. Oftând condescendent, am scos telefonul din buzunar.

— Mai știi însă că dacă îmi sun în acest moment părinții, amândoi îmi vor răspunde. Mama s-ar urca valvârtej în avion și ar veni aici dacă aș avea nevoie de ea, iar tatăl meu nu s-ar teme

că îi e ascultat telefonul și nici că ar putea fi pus sub acuzare. În plus, am și prieteni pe care nu i-aș da pentru nimic în lume.

Mi-am fluturat mâna, făcând aluzie la casă.

— Și mai am și alte lucruri.

Am rânjit cu toată gura și am sărit în picioare, golind berea din pahar.

Nu mă uitam la nimeni, știind că oricum toți erau cu ochii pe mine.

Nu face asta.

Am aruncat paharul gol în lături, am coborât în fugă scările de piatră până jos de tot pe platforma de lemn, am ocolit piscina și m-am îndreptat spre locul în care era muzica, lângă ușile de la intrarea din curtea interioară în casă.

— Știu să cânt.

Cerul se lumina de fulgere în timp ce eu mă pregăteam.

Am selectat unul din playlisturile pe care făceam sport, de unde am ales un cântec de la Offspring, perfect pentru moment, după care am înhățat o sticlă de apă pe post de microfon.

Versurile s-au auzit înaintea muzicii, iar eu eram pregătit. Cu mici schimbări, bineînțeles. Piesa *Why don't you get a job* de la Offspring mi-a dat prea puțin ocazia să-mi trag sufletul, deoarece începe direct cu versurile.

— Tata și-a luat nevastă, am început să strig din toți rărunchii, stând în picioare pe marginea căzii de jacuzzi. Doamne, tare o mai consideră nefastă!

Toți și-au întors ca la comandă privirile spre mine.

Strângeam cu putere sticla de apă și, când s-au auzit tobele, am început să dau din cap în ritmul muzicii, lăsând publicul să se încarce din atitudinea mea.

Atitudinea mea. Era ceea ce mă încărca și pe mine. Datorită ei mă iubea toată lumea.

Am continuat cântecul, zâmbind în momentul în care toți au început să cânte cu mine și să râdă. Stropii de bere împrășcau în toate părțile în timp ce oamenii își ridicau paharele, dansau și își exprimau acordul prin țipete și urlete.

O mână m-a prins de încheietură, trăgându-mă de pe marginea vanei.

— Ce dracu' e cu tine? m-a întrebat Jared.

Scăpasem veselia de sub control. Toți dansau și urlau versurile, evident mult mai beți decât mine.

Am pufnit.

— Stai așa. Am ridicat o mână. *Tu ai de gând să-mi dai mie sfaturi despre cum să mă port cu femeile? Stai puțin să iau caietul de notițe.*

— E familia ta, tâmpitul! Și tocmai a fugit de aici de rușine. A plecat?

L-am ocolit pe Jared, încercând să intru în casă, dar m-a oprit.

— Cred că a înghițit destule!

Vorbea pe un ton calm, dar totuși ferm.

Nu știi de când a început să-și dea așa aere. O chinuise pe Tate de atâtea ori și acum mă trăgea de mânecă să îmi pună frâu?

— Îți mai amintești când am vrut să te ajut și tu mi-ai zis să tac din gură.

Mi-am dezvelit toți dinții.

— E timpul să-ți asculți propriul sfat.

În fine. Poate credea că sunt băut sau poate încerca să dezamorseze un conflict pe care nu-l înțelegea, dar nu mi-a plăcut cum a trecut un' doi de partea ei să o protejeze.

Fallon n-avea să pună mâna pe prietenii mei.

Am deschis larg ușile glisante de sticlă și am năvălit în casă, ocolindu-i pe cei care se lălăiau prin bucătărie, rupându-mi picioarele prin hol până în foaietul pardosit cu marmură.

Răsucindu-mă în jurul balustradei, am început să urc scările două câte două.

— O cauți pe sora ta? mi-a strigat din spate Sam, prietenul meu, iar eu m-am oprit balansându-mă pe scară.

El avea grijă ce se întâmpla la intrare. Lua cheile de la mașină celor care veneau, iar la plecare le verifica alcoolemia.

M-am întors spre el, neplăcându-mi felul în care mă întrebase.

— Sora mea vitregă, am ținut să clarific. Da, pe ea o caut. De ce?

A făcut un semn cu degetul mare spre ușa de la intrare.

— Tocmai ți-a luat mașina.

Am făcut ochii mari. *Ticălosul!*

— I-ai dat cheile mele? am urlat, coborând apăsând scările.

El și-a îndreptat spatele și s-a ridicat din scăunelul pe care stătea lângă perete.

— E sora ta, mi-a zis, ca și cum explicația aceasta ar fi fost de ajuns.

Am întins mâna spre el.

— Dă-mi cheile lui Jared, m-am răstit.

— Și el și Tate au cheile la ei în cameră. Oricum nu mai pleacă nicăieri în seara asta.

— Atunci dă-mi-le pe ale lui Jax.

Sam a rămas cu gura căscată în timp ce cotrobăia prin bolul cu chei.

Dă-i pace.

Du-te la culcare.

Mai bine chiar, du-te după Taylor și mergi cu ea la culcare.

Câteodată mă întreb dacă îngerii vorbesc ca să mă facă să mă port frumos sau ca să-l ademenească pe diavol să iasă la joacă⁵.

Am înșfăcat cheile din mâna lui Sam și am țâșnit pe ușă afară.

⁵ Autoarea face referire la o altă piesă bine-cunoscută a formației punk rock The Offspring și anume *Come out and play* (în engleză în original).

CAPITOLUL 8

FALLON

Am înșfăcat rapid cheile lui Madoc și am ieșit în fugă din casă, însă doar când am ajuns pe șosea mi-am dat seama că nu aveam nicio idee în ce direcție mă îndreptam. Orașul acesta nu avea de oferit nici prieteni, nici familie și sincer nu exista nici măcar un loc în care să mă refugiez ca să mă adun.

Cel puțin la St. Joseph găseam mângâiere în capelă. Nu mă duceam acolo ca să mă rog și abia dacă participam la slujbele religioase, deși prezența elevilor era obligatorie. Îmi plăcea însă capela. Era un loc frumos și liniștit. Că mă rugam sau nu, era un loc potrivit ca să gândesc.

Să plănuiesc.

Nici pomeneală de așa noroc de data aceasta. Era prea târziu ca să merg pe la carieră și cât de curând avea să fie prea ud ca să mai merg pe undeva în aer liber. Cum era aproape miezul nopții, era prea târziu chiar și pentru o escapadă undeva într-un spațiu interior.

Tunetul spărgea liniștea în apropiere, răsunând în înaltul cerului întunecat și am apăsat frâna în momentul în care stropii de ploaie au început să se împrăștie cu tot mai multă putere pe parbriz. Observasem tunetele și fulgerele încă de la petrecere, de aceea am și luat mașina lui Madoc. Nu voiam să mă supun tirului ploii mergând pe bicicletă.

Când Măria Sa va afla despre asta, va dura o săptămână până îi vor trece aburii furiei. Băieților nu le place să-ți faci de cap cu mașinile lor.

Și nici mie nu-mi plăcea să-și facă cineva de cap cu mine, așa că bănuiesc că eram chit. Am împins cu pumnul schimbătorul în viteza a cincea și am apăsat accelerația.

Mergi mai încet și adună-te, Fallon.

Aveam deja tot ce trebuia despre mama și dl. Caruthers. Aveam nevoie doar de Madoc.

Nici prin cap nu-mi trecuse însă că avea să fie atât de greu. Să-l văd. Să știu că era adevărat ce-mi spusese. Am încercat să par mai puternică. Adică, după tot ce s-a întâmplat, ar trebui să fiu mai puternică, nu-i așa?

Lacrimile îmi ardeau ochii, amenințând să se rostogolească pe obraji, dar am împins nodul din gât în jos, cu de-a sila.

Cum mergeam pe autostrada pustie, atenția mi-a fost atrasă de zgomotul de apă pulverizată scos de cauciucurile mașinii, iar farurile luminau în afara șoselei întunecate. Sus, în fața mea, străluceau luminile orașului și am observat la marginea șoselei un indicator bine cunoscut.

IROQUOIS MENDOZA PARK.

Sute de după-amiezi și weekenduri petrecute aici mi s-au derulat fulgerător în minte.

Era locul unde în liceu obișnuiam să-mi petrec timpul liber cu puținii prieteni pe care-i aveam aici. Am dat din cap și mi-a venit să râd. Parcul avea o zonă superb amenajată ca să te dai cu skateboardul.

Nostalgia m-a împins să o iau la stânga, am intrat în parc și am oprit în fața uneia dintre rampele mari de ciment. De obicei, parcul era luminat când aici se desfășurau activități, dar în seara asta totul era cufundat într-un întuneric misterios. Am lăsat motorul pornit și farurile aprinse ca să lumineze zona.

M-am dat jos din mașină și am început să clipesc din cauza ploii mărunte, dar dese. Picioarele îmi scârțâiau în șlapii uzi în timp ce mă plimbam pe marginea rampei și scrutam îndepărtarea adâncă și întunecată. Mi-am lăsat șlapii să alunec din picioare și, tremurând în hainele deja ude, m-am așezat și apoi m-am lăsat să alunec în jos, simțind atingerea catifelată a cimentului în vârful degetelor de la picioare.

Un fior m-a străbătut din nou prin tot corpul, dar nu era din cauza frigului. Aerul nopții era călduț și, cu toate că ploaia răcorise puțin atmosfera, temperatura era plăcută. Am făcut un pas, respirând adânc, simțindu-mă ca și cum pereții înalți ai rampei stăteau să cadă pe mine. Nu mă mai speriaseră până acum. Obișnuiam să merg cu placa în viteză de-a lungul pâlcurilor verzi, desfătându-mă cu adrenalina ce-mi făcea inima să pompeze accelerat până ajungeam la următoarea pantă.

Era locul în care respiram cu ușurință. Acum însă...

M-am răsucit pe călcâie, auzind vuietul pătrunzător al unui motor. Sunetul scârțâitor al roților spinteca tot mai tare liniștea deplină din jur pe măsură ce un Mustang negru s-a apropiat și s-a oprit lângă GTO-ul lui Madoc, scrâșnind pietrișul.

Mi-am îndreptat umerii și mi-am ridicat bărbia, gata să înfrunt ceea ce știam că avea să vină.

Madoc a sărit din mașină, fără măcar să-i pese să închidă portiera.

— Mi-ai furat mașina? a strigat la mine, privind scrutător spre baza rampei de ciment.

Pentru că lăsase farurile aprinse, totul în jur era scaldat în lumină, iar eu încercam să respir, în ciuda tresăririlor neregulate ale inimii.

El era aici. Eram singuri. Eram furioși.

Déjà-vu.

Exact ceea ce doream. Ceea ce plănuisem.

Cu toate acestea m-am întors cu spatele la el.

Îmi spusese de atâtea ori că nu îmi păsa de ceea ce credea despre mine. În definitiv, nu-i doream inima. Nu făcea parte din ecuație. Iar pentru ceea ce voiam eu să se întâmple, nu era nevoie nici să mă iubească, nici să mă respecte. Aveam să obțin ceea ce mă interesa fără să-mi fac griji de ceea ce i-ar putea trece prin cap. Nu. Avea. Importanță.

De ce nu eram în stare să-l implic și pe el așa cum pusesem la cale?

De ce simțeam că-mi este greu să fac asta?

— Nu am furat-o, am împrumutat-o, prințeso! am răspuns fără să mai stau pe gânduri.

A sărit și el în josul rampei, cu șlapii pleznind cimentul ud pe măsură ce se apropia de mine.

— Nu te atinge de lucrurile mele, Fallon.

— Aha, dar tu ai avut voie să intri azi-noapte în camera mea și să mă atingi? Nu se poate să obții tot ce vrei, Madoc.

S-a oprit la câțiva centimetri de mine și am simțit cum pereții rampei încep să se prăbușească peste mine când m-a fixat cu ochii. Mă așteptam la mai multe țipete și insulte, însă el a rămas nemișcat, ca o forță ce mă putea distruge complet fără măcar un cuvânt. Ca o forță ce aproape că mă distrusese.

Era îmbrăcat tot în bermude și în șlapi. Fără tricou. Presupun că ieșise valvârtej din casă, dacă venise după mine. Se schimbaseră atât de mult în ultimii ani. Umerii și brațele lui erau acum opere de artă. Lui Madoc îi plăcuse întotdeauna sportul, iar acum se vedea acest lucru. Era bine clădit, ca un jucător de fotbal american, și era înalt. Aș fi vrut să spun că nu îmi doream

să simt acea ață invizibilă care mă tot trăgea înspre el, dorindu-mi să-l mai ating, dar aș minți. Întotdeauna ne dorim ceea ce nu ne face bine.

Madoc era sexy. Știa acest lucru. Mai știa și că toată lumea știa acest lucru.

Dar tot ce se ascundea sub părul blond, ochii albaștri ca de copil și corpul cizelat, bine lucrat, era rău. El era rău.

Iar într-o bună zi frumusețea sa avea să pălească și indiferent cine avea să-i fie atunci alături, va fi alături de cineva rău. Trebuia să-mi reamintesc acest lucru. Nu avea nimic din ceea ce mi-aș fi dorit eu.

Ploaia liniștită îi cădea pe față, iar el clipea, dând la o parte stropii ce i se prelingeau pe obraji.

— Știi ceva? a izbucnit, părând că vrea să facă cale întoarsă. Așa m-am săturat de toate rahaturile tale, Fallon. Aș vrea să știu ce naiba vrei de la mine.

Vocea îi era tot mai puternică.

— În preajma lui Addie te porți ca și cum nu s-a întâmplat nimic, apoi îmi apari la petrecere îmbrăcată de să cadă toți prietenii mei pe spate, după care întorci timpul cu doi ani în urmă.

S-a postat mai aproape în fața mea.

— Ce vrei de la mine?

Strigătul i-a ieșit din străfunduri.

— Nimic! am strigat cu ochii arzând de furie. Nu mai vreau nimic de la tine. Niciodată!

S-a dat un pas în spate, ca și cum ar fi fost surprins.

— Nu *mai* vrei? Despre asta este vorba? Că ne-am tras-o acum doi ani?

Ne-am tras-o. Mi-am coborât ochii.

Mai degrabă mi-aș vâri un băț de tobe pe nas decât să-l las vadă cât de tare mă rănise ce spusese. Mi-am șters picăturile de apă de pe frunte și mi-am netezit părul din creștetul capului.

— Știi ceva?

El a mijit ochii și a vorbit înainte ca eu să apuc să scot vreun sunet.

— Poți să te duci la naiba, Fallon. Și eu aveam tot șaisprezece ani. Eram virgin, la fel ca tine. Și tu erai călare pe mine toată ziua, la fel cum eram și eu călare pe tine. Nu te-am violat. Nu era nevoie să te duci să te plângi părinților noștri. Iisuse!

Cum?

Deja respira agitat.

— S-au purtat cu mine de parcă te-am obligat sau rahaturi de genul ăsta.

Striga, aruncându-și mâinile în aer.

— Le-ai spus că te-am violat?

— Madoc, eu...

Despre ce naiba vorbea? Respirația, mâinile, picioarele, totul tremura.

— Să te ia naiba, Fallon, a continuat el, împiedicându-mă să continui, devenind și mai furios. Nu trebuia decât să zici ceva. Te-aș fi lăsat în pace, dar am crezut că...

Vorbele i-au rămas în vânt, iar el privea în pământ, mult prea dezgustat ca să mai spună ceva, și cu maxilarele încleștate.

Parcă rămăsesem fără aer în plămâni. Ce naiba?

Simțeam fiecare cuvânt al lui ca o palmă pe obraz și mă simțeam de-a dreptul doborâtă. Despre ce naiba vorbea?

M-am apropiat timid.

— Ți-au spus că m-am plâns?

Și-a ridicat pe neașteptate capul și am văzut cum îi pulsau mușchii maxilarului.

— Mama ta mi-a spus că ai urât ce ți-am făcut. Că a trebuit să scapi de mine și de aceea ai dispărut peste noapte.

Fiecare cuvânt parcă îl tăia la sânge. Și rănilor erau adânci.

Fir-ar să fie! Am închis ochii și am dat din cap. Nu se întâmpla asta!

Dacă ei mințiseră și i-au spus lui Madoc că m-am plâns, asta însemna că el a crezut că am vrut să plec. A crezut că m-am dus la părinții noștri *rugându-i* să mă trimită de acasă.

Am sorbit stropii de ploaie de pe buza de jos și am deschis ochii cât să întâlnesc privirea încruntată a lui Madoc.

Madoc nu voise deloc să plec. Crezuse că am fugit de el.

Nu mă așteptasem la asta.

Dar nu era nevoie să schimb nimic. Dacă părinții ne mințiseră pe amândoi, tot aveam să găsim ac de cojocul lor. Poate că Madoc nu fusese atât de malițios pe cât crezusem inițial, dar nici nu era nevinovat. Tot mă tratase ca pe o femeie ușoară și nu venise să mă caute. Nu mă sunase deloc, nu îmi scrisese și nu mă căutase. Tot ce am îndurat, am îndurat de una singură.

Îi consideram în continuare pe toți dușmani.

— Pleacă din calea mea, i-am zis și am trecut razant pe lângă el, urcând înapoi pe rampă.

Până să ajung însă la mașină, Madoc m-a prins de cot și m-a întors cu fața spre el.

— Nu, nu. Nu pleci până nu obțin o explicație.

L-am privit, simțindu-i căldura corpului prin bluza udă.

— O explicație? am ridicat din umeri. Presupun că e genetic, Madoc. Mărimea penisului e moștenită. Nu prea poți să faci nimic în legătură cu asta.

M-am răsucit pe călcâie, încercând să ajung la GTO, cu falca schimonosită de iminența unui zâmbet pe care mă străduiam să-l ascund.

Am deschis portiera și am tresărit, trăgându-mă un pas înapoi, deoarece fusese trântită înapoi de o forță din spatele meu.

Rahat!

Inima îmi bubuia, iar sângele îmi clocotea în vene.

Până să mă întorc, Madoc m-a înghesuit din spate, apăsându-mă cu pieptul de mașină.

Aerul îmi intra și îmi ieșea din plămâni cu repeziciune și mă simțeam învăluită în căldură din cap până în picioare.

— Spune-mi că nu ți-a plăcut, mi-a cerut pe un ton provocator, atingându-mi urechea ușor, cu buzele. Vreau să aud că spui asta.

Mă sărută. Gura îi este umedă și flămândă. Peste tot simt doar miros de țigară. Acolo pe unde fuseseră mâinile lui. Degetele îi alunecă spre fund și mă prind cu putere.

— *Ești gata să mergem sus? întreabă. Vreau să văd cât de rea ești cu adevărat.*

Dau din cap. Nu.

— *Vreau să merg înapoi afară, la petrecere.*

De ce l-am lăsat să mă sărute?

Încerc să țâșnesc pe lângă el, dar se împinge în mine, oprindu-mă.

— *M-ai aprins cu totul. Vino, hai să ne simțim bine.*

Întinde mâna și îmi mângâie un sfârc cu degetul mare.

Fac ochii mari și strâng pumnii, gata să-l lovesc.

— Pleacă de lângă ea.

Vocea lui Madoc se aude din spatele tipului care stătea aplecat asupra mea.

— Ia-ți-o pe a ta, Madoc.

— E sora mea.

Vocea lui Madoc sfâșie aerul din jur.

— Pleacă de lângă ea și ieși din casa mea, Nate.

Nate se îndepărtează de mine.

— Bine. N-am știut că e sora ta, prietene. Îmi pare rău.

Pleacă, dar cu toate acestea mă simt încurcată.

— Madoc, eu...

— Taci din gură, se răstește și mă prinde strâns de mână. Știam că vii aici încercând să fii în centrul atenției ca de obicei. Cauți distracție ca mama ta, nu-i așa?

— Nu asta făceam, idiotule!

Încerc să-mi eliberez mâna în timp ce el mă cară sus pe scări.

— Aha, chiar așa? Ai cumva prieteni pe aici? Nici nu credeam așa ceva.

Ne oprim în fața ușii mele. Îmi dă drumul la mâini.

— Du-te în camera ta, Fallon. Ocupă-ți timpul cu jocurile tale Lego.

— Nu ești șeful meu, Madoc. Iar eu nu sunt o cârpă.

Mi-am pus mâinile în șold.

— Dacă vei continua să-mi spui că sunt o ușuratică, poate că ar trebui să și demonstrez lucrul acesta. Prietenul tău Jared e afară, nu-i așa? Poate o fac cu el prima dată.

Îl ocolesc pe Madoc și mă îndrept din nou spre scări. El pune mâna pe mine și mă trage în dormitor.

— Madoc, dă-mi drumul!

— Nu te apropia de prietenul meu!

Îmi dă drumul la mână, însă se apropie de mine, invadându-mi spațiul.

E atât de furios, dar asta nu mă sperie.

— Ah, de parcă aș vrea să fac parte din alaiul tău, zic în batjocură. Nu sunteți decât o turmă Ken și Barbie care vă luați informațiile de încredere de pe Facebook.

El face un pas înainte. Eu ajung cu spatele lipit de peretele cu autocolante auto.

— Te porți de parcă ai fi superioară, mârâie printre dinți, dar cine făcea pe codoașa jos pentru unul din prietenii mei? Pentru cineva care nu dă doi bani pe ei, păraei dispusă să-ți desfaci picioarele pentru unul dintre ei.

Mă întorc spre el.

— Fac ce vreau eu, când vreau eu. Nimeni nu hotărăște în numele meu, Madoc. Nici tu. Nici părinții noștri. Nici prietenii mei. Eu dețin controlul. Sunt liberă.

— Liberă, izbucnește cu amărăciune în râs. Vorbești serios? Doar pentru că ți-ai făcut niște amărâte de piercinguri și ți-ai făcut câteva tatuaje? Nu ți-ai făcut acele tatuaje pentru că le-ai vrut. Le-ai făcut ca să demonstrezi că poți. Să-ți demonstrezi ție că poți, Fallon. Nu. Ești. Liberă.

Îl plesnesc cu putere, cu amândouă mâinile, dar pune mâna pe mine înainte să apuc să-l lovesc a treia oară. Mă strânge de încheieturile mâinilor și ne uităm fix unul la celălalt. Ceva îi licăre în priviri și, până să mă dezmeticesc, îi simt buzele peste ale mele.

Ne agățăm unul de celălalt cu disperare. Mă trage hotărât spre el, iar gura lui mă devorează pe de-a-ntregul. Nu e ca atunci

când m-a sărutat Nate. Cu Madoc e firesc. Nimic nu este plănit. Totul vine de la sine.

Simt că așa trebuie să fie.

El se trage înapoi, respirând agitat și cu ochii larg deschiși.

— Ah, Dumnezeu!

Sprâncenele îi sunt arcuite, a teamă.

— Îmi pare rău, Fallon. Nu știu ce m-a apucat. Nu am vrut...

Mă apropii timid de el, fără să fiu în stare să mă uit în ochii lui.

— Nu te opri, îl implor.

Ușor, întind o mână nesigură și îl prind de după gât, trăgându-l spre mine.

Tresare când îmi simte buzele, însă după câteva secunde, mă cuprinde cu brațele.

— Îmi place să mă cert cu tine, îmi spune cu glasul gătit de emoție, întinzându-mă pe pat și lăsându-se și el jos. Asta va schimba totul.

Îi trag tricoul peste cap.

— Asta nu schimbă cu nimic lucrurile, îi spun.

— Spune-o, Fallon. Se împinge în mine, cu buzele în părul meu. Spune-mi cât de mult ai urât să-mi simți mâinile... gura.

Mi-am răsfiat degetele pe portieră, amintindu-mi cum mâinile mele îi mângâiaseră fiecare centimetru din corp.

Acum doi ani, Madoc era universul meu. Îi așteptam noaptea cu inima galopând de emoție doar la gândul că trebuia să apară. Doar la gândul că urma să mă atingă. Mă înnebunea cu totul. Nu voiam ca soarele să iasă pe cer.

M-am lipit de trupul lui zvelt, abia stăpânindu-mi icnetul provocat de fierbințeala umedă ce o simțeam între picioare.

Respiram cu greu și mi-am întors privirea într-o parte.

— Vrei să auzi cât de mult mi-a plăcut?

Cuvintele aproape că mă sufocaseră.

El și-a lăsat palmele peste mâinile mele, pe portieră și s-a împins în mine cu mai multă putere.

Îi simțeam buzele pe gât.

— Lasă naibii trecutul, a zis respirând greu. Vreau să aud că ți-a fost dor.

CAPITOLUL 9

MADOC

M-am aplecat asupra ei, sărutând-o pe gât înainte ca ea să apuce să răspundă.

— Madoc, a gemut ea și am simțit cum i se înmoaie genunchii.

Am prins-o cu un braț pe după talie și, în timp ce cu buzele îi devoram gâtul, am proptit-o de mașină.

La naiba cu ea.

Lucrurile n-ar fi trebuit să ia o astfel de întorsătură.

Îmi plimbam degetele prin părul ei în timp ce-i sărutam în continuare gâtul, apoi i-am prins lobul urechii între buze și am început să-i înșir sărutări de-a lungul maxilarului până s-a răsucit cu fața spre mine și i-am surprins buzele. Moliciunea dulce a fost mai mult decât am putut îndura. Penisul mi-a tresăltat, iar când Fallon și-a împins minunatul ei fund în mine, aproape am gemut.

— La naiba, Fallon, i-am zis cu răsuflarea întretăiată, scoțându-i dintr-o singură mișcare bruscă tricoul peste cap și aruncându-i-l la pământ.

Ea și-a lăsat capul să cadă pe spate, pe umărul meu, iar pieptul i se ridica și cobora în ritmul accelerat al respirației. Ochii ei disperați mă implorau, apoi s-au închis strâns. Corpul ei tânjea, întocmai ca al meu.

Mi-am încolăcit o mână, ușor, în jurul gâtului ei, în timp ce cu cealaltă mână flămândă o mângâiam pe abdomen.

— Vreau să fiu în tine, am murmurat.

I-am zgâlțâit ușor gâtul, ridicându-i bărbia ca să îi văd ochii.

— Dar ar fi bine să nu minți și de data asta.

Fața îi era udă și clipea ca să îndepărteze stropii de ploaie ce i se încurcau în pleoape, părând atât de disperată, că-mi venea să o sfâșii. Toată noaptea. M-am mulțumit doar să o sărut, învârtindu-mi vârful limbii în jurul limbii ei, atrăgându-i-o în gura mea.

Dumnezeule ce gust bun avea!

Am coborât mâna în pantalonii ei scurți și am cuprins-o în palme.

— Ah, Doamne, a scâncit ea.

Îi dezmierdam fierbințeala umedă între degetul mare și mijlociu, gata să explodez naibii.

Ea se zvârcolea, frecându-și spatele de pieptul meu în timp ce gemea. Îi masam clitorisul cu două degete și mă împingeam cu bărbăția în fundul ei.

Corpul ei acoperit de stropii de ploaie strălucea în lumina farurilor și, după cum îi simțeam în degete pulsațiile dintre picioare, era dornică și pregătită.

I-am desfăcut sutienul, i l-am smuls de pe umeri și i-am desfăcut pantalonii scurți din spate. Trăgându-i jos pe picior, împreună cu chiloții, m-am dat puțin înapoi ca să o privesc.

Stătea pe picioare nesigure și se sprijinea de portiera mașinii, cu degetele tot răsfirate pe geam.

Picăturile de apă cădeau în cascadă pe spatele ei lung și zvelt și apoi, peste fundul împlinit, în jos, pe coapse.

— Așază-te pe mașină, iubito.

Încercam să vorbesc calm, deși corpul meu urla prin toți porii. Abia mai respiram.

Mi-a trecut la un moment dat prin minte că poate ar trebui să ne ferim din ploaie, dar afară era cald și, în plus, pe cine voiam eu să păcălesc? Era atât de frumoasă așa.

Brațele i-au căzut în lături, iar ea s-a întors spre mine, cu bărbia în jos, dar cu ochii ațintiți asupra mea. Mergând spre dreapta, s-a așezat pe capotă, cu picioarele atârându-i chiar deasupra pământului.

M-am dus spre ea, m-am oprit în fața ei, dar am păstrat distanța.

Sânii ei erau mai mari decât îmi aminteam și mi-am dorit să pot să mă domolesc. Trecuse însă prea multă vreme de când o atinsesem și voiam să redescopăr totul.

Nu mai era timp însă. Penisul meu era acum ca o undiță de oțel.

— Desfă-ți picioarele, i-am spus cu o voce răgușită și cu un zâmbet jucând în colțul buzelor.

I s-a tăiat respirația și îi urmăream sânii care i se ridicau și coborau de înflăcărare. Sau poate de neliniște. A strâns puternic din dinți, primind provocarea mea. Lăsându-se în spate, pe mâini, și-a desfăcut picioarele, scoțând la iveală ceea ce îmi doream să văd.

Bat-o Dumnezeu s-o bată pe fata asta!

Privirea îmi hoinărea pe trupul ei încins și umed în timp ce mi desfăceam pantalonii, lăsându-i să cadă pe pământ.

A făcut ochii mari când a zărit strălucirea argintie din vârful meu.

Trecând între picioarele ei, am împins-o blând cu spatele pe capotă, ținând ritmul după *Sail* de la AWOLNATION, care se auzea din boxele mașinii. Apoi, apucând-o de șolduri, mi-am afundat buzele în abdomenul încins și umed, delectându-mă cu pielea ei fină, după care am trecut la sfârcuri, sărutându-le aprins.

— Ah, a gemut ea și a început să respire sacadat, dar i-am ignorat contorsiunile.

Nu m-am oprit și i-am luat între buze celălalt sfârc, sărutându-l, mușcându-l, trăgând de el cu dinții și fir-ar, cât de dulce îi era gustul.

Acum doi ani habar n-aveam de nimic. Bineînțeles că făcându-mi de cap cu Fallon mai învățasem câte puțin, însă rămăsesem tot un necopt și un nesigur pe mine.

Acum știam mai multe și știam ce voiam. Nu îmi era teamă să obțin ce doream și nici să risc.

Mișcându-mă mai repede, am accelerat ritmul și am sărutat-o de-a lungul abdomenului, fiecare milimetru purtându-mă mai aproape de ceea ce doream cu adevărat.

Într-un moment de rătăcire, i-am prins clitorisul între buze și i l-am supt ca pe o piersică.

— Ah, Dumnezeu!

Se zvârcolea, aruncându-și capul pe spate, iar capota se îndoia sub mișcările ei. Nu-i puteam vedea ochii, dar fața îi era schimonosită de plăcere.

Mi-am învărtit limba, apoi am atins-o mai puternic de câteva ori.

O urăsc, mi-am spus.

Nu am încredere în ea.

Mă va trăda din nou.

Și nu îmi păsa dacă îi ofeream plăcere.

Nu îmi păsa că se simțea bine. Nu voiam decât ca ea să atingă punctul culminant în gura mea, ca să știe cui îi aparține.

Dar cu cât mă prindea mai tare de păr și se dezlănțuia sub mine, cu atât deveneam tot mai conștient de faptul că îmi

doream să o aud cum îmi strigă numele. Mi-am dat seama că îmi doream să se simtă bine.

— Madoc. Vocea i se cutremura. Madoc, acum!

M-am uitat la ea și am văzut că mă privea. Și-a trecut degetele peste obrazul meu.

— Acum, m-a implorat. Te rog!

Asta a fost ceea ce așteptam. Chiar dacă nu am știut.

Ridicându-mă, am strâns din dinți privind frumosul corp din fața mea. Acea fată frumoasă care mă ura și pe care o uram, dar, fir-ar să fie, iubeam felul în care ne uram fiindcă era crud și real. Nu avea sens, dar, da, era real.

Am tras-o brusc până pe margine și m-am uitat în ochi ei în timp ce o pătrundeam.

— Ah, a gemut ea, închizând ochii și scoțându-și la iveală dinții.

— La naiba, Fallon.

M-am oprit, am închis ochii și am savurat momentul.

Molatecă și adânc învăluitoare, fierbințeala trupului ei îmi cuprindea coapsele și apoi pieptul. Ploaia nu reușea să-mi domolească focul.

Nu știam cu câți tipi mai fusese după mine și nici nu voiam să știu, m-am gândit doar că piercingul meu avea nevoie de puțin timp să se acomodeze. Deasupra ei, cu penisul în interiorul ei, o priveam așteptând să deschidă ochii.

Când s-a întâmpilat asta, m-a privit și și-a încolăcit o mână pe după gâtul meu, aducându-ne împreună pentru un sărut. În timp ce îi simțeam limba cu a mea și îi gustam buzele umezite de ploaie am început să mă mișc în ea, mai încet la început, bucurându-mă de fiecare centimetru de căldură al trupului ei și desfătându-mă cu fiecare icnet pe care îl elibera în gura mea.

Am întrerupt sărutul, i-am cuprins sânul într-o mână și cu cealaltă m-am sprijinit de capota mașinii. Fiecare mușchi pe spatele meu era încordat, iar umerii îmi erau în flăcări. Aerul intra și ieșea cu repeziciune din plămâni și nu am mai putut rezista. Mă izbeam în ea, vulcanul dintre picioarele mele fiind atât de fierbinte, atât de iminent și al naibii de plăcut.

Sânii îi săltau înainte și înapoi în timp ce eu mă mișcăm tot mai puternic, mai penetrant.

Unghiile ei îmi străpungeau pieptul.

— Mai mult, Madoc. E atât de bine.

Mi-am îndreptat spatele și am tras-o cu spatele până la marginea capotei și i-am așezat genunchii peste brațele mele.

— Spune-mi că ți-a lipsit asta.

A clipit și a înghițit în sec.

— Da, mi-a șoptit, dând din cap, iar vocea îi era cutremurată. Mi-a fost dor de asta.

Și mie.

Am pătruns-o din nou și am început să mă izbesc cu avânt în ea de parcă venea sfârșitul lumii.

Și-a arcuit spatele, sânii îi săltau provocator, iar ea gemea prelung și tare.

— Da... Dumnezeu!

S-a contractat în jurul penisului meu, cu abdomenul fremătând din cauza respirației întretăiate și cu ochii strânși în timp ce-și dădea drumul.

Focul ce-l simțeam în penis s-a întins de-a lungul coapselor, arzând până în vârf. Am ieșit, gâfâind și frecându-mă până am ejaculat pe pânțele ei.

Gâtul îmi era uscat, iar inima încerca parcă să-mi străpungă pieptul. Mi-am lăsat capul între sâni și am închis ochii, simțind cum pieptul ei se ridica și cobora.

Nu puteam gândi coerent. Îmi veneau în minte doar cuvinte rătăcite.

Grozav.

Senzual.

Fir-ar.

Rahat.

Habar n-aveam ce ar fi trebuit să fac în continuare, iar tăcerea ei îmi spunea că și ea era la fel de năucită ca și mine. Când să mă dau jos de pe ea, a început să-și plimbe degetele prin părul meu ud learcă.

Încăpănit, am rămas acolo și am lăsat-o să facă asta.

Apoi n-am crispat, dându-mi seama că nu am folosit niciun prezervativ.

Rahat! Chiar așa, amice? Le ai în torpedo. De ce oare nici nu mi-a trecut prin minte să le folosesc? Le folosisem mereu, mai puțin cu Fallon, o dată sau de două ori, când eram mai mici.

— Nu am spus niciodată acele lucruri părinților noștri, a început ea să vorbească, întrerupându-mi șirul gândurilor.

Părinții noștri? Chiar trebuia să vorbească despre ei acum?

— Ce nu ai spus niciodată?

Rămăsesem cu bărbia pe pieptul ei, dar am ridicat privirea.

— Te-au mințit.

Mă mângâia pe păr și se uita la cer.

— Nu m-am plâns niciodată de ce făceam noi, Madoc. Pur și simplu au aflat și m-au trimis de acasă.

Am mijit ochii, m-am ridicat pe brațe și mi-am pus mâinile de o parte și de alta a capului ei.

— Îmi spui că nu ai vrut niciodată să mă părăsești?

CAPITOLUL 10

FALLON

Ce făceam?

Ce naiba faceam?

Așadar părinții noștri îl mințiseră. I-au spus că am vrut să plec. Asta l-a durut. Bine. A fost în favoarea mea. Madoc merita asta, chiar mai mult decât atât, și chiar dacă nu era chiar pe primele poziții pe lista neagră, unde se găseau părinții noștri, era totuși pe ea.

În starea de extaz postorgasmic în care eram însă, voiam să-i protejez inima. Voiam să păstrez în siguranță amintirea. Voiam să cred că nu mă folosise.

Dar o făcuse. Mă folosise din greu, după care uitase de mine.

Faptul că mă culcasem acum cu el făcea parte din plan. *Totul avea să meargă conform planului*, îmi spuneam. S-a întâmplat mai repede decât crezusem și am avut un comportament mai depravat decât m-am așteptat, însă trecuse atâta timp de când nu mai făcusem sex. A fost mult mai greu să-i rezist decât anticipasem.

La șaisprezece ani, Madoc și cu mine eram doi nebuni. Prea cruzi ca să facem ceea ce făceam, dar învățam împreună.

Devenise bărbat acum și amândoi aveam mai multă siguranță. Madoc era bun. Foarte bun. Mă simțeam vinovată că îl doream și mai mult.

Piercingul lui? Sfinte Sisoie!

Mi-am ferit privirea, m-am ridicat și l-am împins de pe mine.

— Nu, Madoc. Nu am vrut să plec.

S-a tras un pas înapoi, dar îi simțeam ochii ațintiți asupra mea. M-am aplecat și mi-am recuperat de jos hainele ude learcă, după care m-am întors și m-am curățat cu maieul pe burtă.

— Cum au aflat?

— De ce contează? am întrebat blând. Eram prea tineri. Era greșit ce făceam. Știau asta. A fost foarte bine că m-au trimis de acasă.

Am încercat să mă strecor înapoi în lenjerie și în pantalonii scurți, dar erau prea reci din cauza ploii care cădea în continuare. Un fior mi-a scuturat brațul.

— Dar m-au mințit.

El rămăsese în picioare nemișcat, gol.

— Toți anii aceștia am crezut...

— Am supraviețuit, Madoc, l-am întrerupt și i-am evitat privirea cât mi-am pus sutienul. Eu am mers mai departe și tu ai făcut la fel, nu-i așa?

Mă gândeam că mai mult ca sigur aveau să treacă milioane de ani până să cad lată în noaptea aceea, dar am adormit în câteva secunde. Nici măcar nu mi-am mai amintit cum stăteam în pat, încercând să mă relaxez. După câte am avut pe cap, Madoc, Addie, petrecerea și apoi “ploaia”, am închis ochii și m-am trezit aproape în aceeași poziție în care adormisem.

Imediat cum am deschis ochii, am fost bombardată însă de o avalanșă de gânduri, apoi de griji, toate atacându-mă precum o turmă de elefanți tropăind prin capul meu.

Am tras adânc aer în piept. *Rahat. M-am culcat cu Madoc!*

Nu-i nimic. Făcea parte din plan.

Dar ți-a plăcut. Nu, mi-a plăcut la nebunie.

Nu-i nimic. Nu te-ai mai culcat cu cineva de doi ani. Erai dornică.

I-ai spus lui Madoc că părinții mințiseră?

Bine, deci nu am vrut să creadă că așa fi spus așa ceva. Nu ar fi trebuit să-mi pese. O scăpare minoră care nu ar trebui să afecteze restul planului. *Relaxează-te.*

Dar avea să îl confrunte pe tatăl lui în legătură cu asta. Tatăl lui va veni acasă...

Și? Voiam ca dl. Caruthers să vină acasă. Planul meu va da oricum roade în câteva zile.

Totul se desfășură conform planului.

Am inspirat o gură de aer proaspăt și am expirat tremurat.

Atunci de ce nu eram fericită?

În primul an petrecut departe de casă fusesem prea năucită, prea zguduită, ca să înțeleg ceva din ce se întâmplase, așa că nici vorbă să fiu în stare să-mi pun lucrurile în ordine. În ultima perioadă însă nu mi-am imaginat decât dulcea mea răzbunare și cum să fac să îi văd suferind. Pe fiecare în parte. Să le văd lumea dată peste cap așa cum ajunsese și a mea.

Dar mintea mea zbura la noaptea trecută.

La buzele lui Madoc pe gâtul meu. La cum privea fiecare bucățică din mine de parcă mă vedea pentru prima dată. La cât de mult privirile sale înflăcărate și mâinile posesive mă făcuseră să simt că mă dorea. Poate că nu era decât un copil răsfățat și un ticălos narcisist, dar mă făcuse să-mi pierd mințile.

Nu trebuia să uit că, deși cineva putea fi uimitor în pat, acest lucru ar fi putut însemna mai mult decât atât.

Pentru Madoc era un joc, dar pentru mine era război.

M-am rostogolit și m-am ridicat în fund, legându-mi picioarele pe marginea patului, dar urgent mi-am coborât privirea și am răsuflat cu putere.

La naiba!

Simțeam că stau să mă rup pe dinăuntru și mușchii inferiori ai abdomenului mă dureau. Mă durea peste tot.

M-am ridicat din pat și, bălăngăindu-mă prin cameră în vârful degetelor, am crăpat ușa de la cameră. Am auzit vuietul unui aspirator undeva prin casă și am știut că Addie se trezise. Strecurându-mă afară, am fugit în cea mai mare viteză pe coridor, la baie.

Dormitorul lui Madoc avea baie. Al meu nu avea. Eram cantitate neglijabilă.

— Te-ai trezit! răcni o voce gălăgioasă. Ce bine de mine.

M-am întors spre stânga și l-am văzut pe Madoc cum închidea ușa de la cameră și alerga spre mine.

Mi s-a pus un nod în gât. Ce nai...

A tăbărât pe mine ca un jucător în apărare, m-a prins de talie și m-a aruncat peste umăr.

— Madoc! Pune-mă jos!

— Șșș...

A împins cu mine în brațe ușa de la baie, lovind-o cu piciorul ca să se închidă și m-a plantat cu fundul pe dulăpiorul de baie.

— Madoc...

Mi-a tăiat însă vorba... S-a năpustit asupra buzelor mele și m-a cuprins în brațele lui puternice, aproape sufocându-mă cu forța sărutului său. De câte ori respira el, făceam și eu la fel, pentru că revenea într-o clipită. Buzele lui se mișcau peste ale mele repede și insistent, pline de dorință și pregătite. Mi-a

ridicat tricoul cu amândouă mâinile, dezmierdându-mi sânii și eu abia mai rezistam. I-am împins în jos, ușor, pantalonii negri de pijama, l-am apucat de fundul perfect neted și l-am tras între picioarele mele.

— Îmi voi cere scuze pentru lipsa mea de reținere, a spus gâfâind, încercând să-mi dea urgent peste cap tricoul, dar eu mi-l trăgeam încontinuu înapoi. Sunt mai excitat decât un amărăștean de adolescent nesatisfăcut.

— Oh, este o problemă matinală?

Mi-am încrucișat mâinile peste piept ca să-mi păstrez tricoul pe mine.

— Matinală? a început să mă împungă cu degetele în stomac, gâdilindu-mă ca să-mi dau drumul la tricou. Am stat treaz toată afurisita de noapte torturându-mă. N-ar fi trebuit să-ți spun să-ți încui ușa azi-noapte.

Atunci mă condusesese în cameră, ordonându-mi să mă încui pe dinăuntru.

Se pare că nu întotdeauna îi cunoștea pe toți cei care petreceau la el acasă și nu era sigur cine erau cei căzuți la datorie prin unghere. Nu văzusem decât vreo trei corpuri când ajunseserăm aseară acasă, dar mai puteau fi și alții.

— Încercă să mă protejezi de violatori, i-am explicat, mușcându-mi buza ca să nu izbucnesc în râs.

— Mda, inteligentă mișcare.

Îmi zâmbea, împungându-mă încontinuu în stomac.

— În felul acesta nici eu nu am putut ajunge la tine.

Mi-a prins fața cu amândouă mâinile și și-a strecurat limba în gura mea, devorându-mă din nou. Săgeți ascuțite îmi țâșneau prin tot corpul și m-am cutremurat, fierbințeala devenind tot

mai intensă între picioare, mai ceva ca un cuptor. Lacomă, i-am cuprins fața în mâini și l-am sărutat la rândul meu.

A profitat de ocazie ca să-mi tragă tricoul peste cap dintr-o singură mișcare abilă, ca a unui magician care trage fața de masă de sub farfuria.

— Madoc, nu, i-am ordonat disperată, așezându-mi brațele peste piept. Mă doare de azi-noapte.

M-a privit mirat, arcuindu-și buza.

— Te doare? Din cauza mea? Asta. E. Grozav.

Idiotul. Nu ar fi trebuit să-i spun asta. Acum se simțea ditamai cocoșul.

— Prea bine, atunci...

A oftat și m-a tras jos de pe dulăpior.

— Ești în siguranță. Deocamdată.

Mă rog. Am clipit alene și apăsas. *Țin totul sub control. Țin totul sub control. Țin totul sub control.*

Totul se îndrepta în direcția greșită. Mă făcea să zâmbesc. Mă făcea să uit. Trebuie să o luăm mai ușor.

Trebuie să ne oprim.

Mi-a ridicat bărbia, coborându-și buzele peste ale mele. L-am lăsat să mă sărute, fără să fac cel mai mic efort să-i răspund, dar tot nu am putut să nu inspir mirosul lui pătrunzător, de curat și proaspăt. La naiba, îmi plăcea la nebunie cum mirosea.

S-a lăsat apoi pe spate, zâmbindu-mi șmecherește.

— Mă bucur că te-ai întors, Fallon.

Apoi a ieșit din baie ca și cum avea în palmă tot ce-și dorea.

Să-l ia naiba.

Să-l ia naiba.

Am tras un picior ușii care s-a închis în urma lui și am strigat în șoaptă niște cuvinte pe care nu le auzisem decât la

muncitorii lui taică-meu de la docuri. Nu am ieșit din baie decât după încă o jumătate de oră, deoarece am încercat din nou să-mi pun gândurile în ordine.

Lucrurile din viața lui Madoc decurgeau prea lin. Îi era mult prea la-ndemână să facă totul să pară o joacă. Zâmbetul lui relaxat, atitudinea lipsită de orice griji, felul în care era... el însuși.

Lumea lui nu era însă nici ea lipsită de probleme. Probleme de familie. Probleme în familia mea și a lui. Trecutul nostru era o problemă. De ce se purta întotdeauna de parcă nu ar fi avut nici cea mai mică problemă?

Noaptea trecută făcuserăm sex sălbatic, furios, după ce ne insultaserăm unul pe celălalt și ne călcaserăm pe bătăături. Era limpede că nu-l interesa ce ne condusesese în acel punct, ci doar faptul că obținuse premiul.

Rahat. M-am scărpinat în cap în timp ce stăteam în fața oglinzii mari până la podea. Aveam nevoie să fiu singură o vreme.

Aveam nevoie să mă gândesc.

Să fac o plimbare. Poate să alerg.

Dar Madoc te lua pe sus ca o tornadă. Aproape că uitasem.

După ce am pus pe mine o pereche de pantaloni scurți albi și un tricou Hurley, mi-a zis să mă mișc în camera mea și să mă schimb. După ce i-am făcut semn să mă lase în pace și mi-am turnat niște cereale, mi-a explicat că aveam să mergem la lac împreună cu niște prieteni de-ai lui și că trebuia să iau pe mine un costum de baie. Când i-am spus să mă lase naibii în pace, că nu hotărăște el în locul meu, a venit după blatul de bucătărie, unde mâncam, și și-a vârât mâna în pantalonii mei scurți,

continuând să-i zâmbescă și să vorbească unei Addie care se făcea că nu știe și nu vede nimic.

Simțind că-mi stă inima și că începe să-mi curgă transpirația pe frunte, m-am dat bătută, dându-mi seama că nu avea să se oprească din hărțuială până nu acceptam.

Oricum, Tate avea să fie acolo, așa că era un argument în plus. De asemenea, urma să fim în văzul lumii, așa că mă puteam baza pe faptul că nu avea să încerce nimic.

Sau cel puțin așa credeam.

— Unde suntem? l-am întrebat în timp ce parca în fața unei case de cărămidă, cu un singur etaj.

Ne aflam într-o zonă părginită, cu peluze năpădite de buruieni și cu garduri urâte, din plasă. Deși casa părea bine îngrijită (pridvorul era măturat și geamurile erau spălate), cărămida era îmbătrânită de vreme, iar ușa de plasă de la intrare era uzată.

— Vino, mi-a ignorat el întrebarea și a coborât din GTO.

Am coborât după el, am trântit ușa și am început să merg la un pas în urma lui pe aleea din dale de ciment.

— Madoc! Madoc!

Am ridicat mirată capul, holbându-mă cu ochii cât cepele la un băiețel, cam de șapte ani, care venea alergând spre Madoc și s-a oprit efectiv în el. Madoc l-a prins într-o îmbrățișare.

Mi-am simțit inima prinsă ca în gheare și am tras adânc aer în piept.

Păr blond, ochi albaștri și picioare lungi.

Nu. Am clătinat din cap. E ridicol. Madoc ar fi trebuit să aibă zece ani când se născuse copilul ăsta.

— Mama mi-a spus că dacă nu sunt cuminte nu merg cu tine, dar eu am fost cuminte, a strigat copilul, zâmbind.

Madoc s-a lăsat pe spate și l-a privit dezaprobator.

— Cuminte? a repetat el. Of, prietene, nu spune asta. Ce înseamnă să fii cuminte?

Și Madoc și copilul și-au vârât în același timp două degete în gură și s-au prefăcut că varsă. Am simțit un zâmbet în colțul gurii și a trebuit să-l acopăr cu mâna.

Nu. Madoc nu știa să se poarte cu copiii. Refuzam să cred altceva.

— Exact.

L-a bătut prietenește pe spate și s-a întors cu fața spre mine.

— Fallon, acesta este protejatul meu.

Am ridicat brusc capul, privindu-l neîncrezătoare, încercând încă să-mi scot din minte imaginea lor cu degetele în gură, încercând să vomite.

— Nu, nu chiar protejatul meu.

A știut unde îmi zburase mintea.

— Dar are potențial, nu-i așa?

Mi-am pus mâinile în șold și am început să vorbesc pe un ton potrivit, de dragul copilului.

— Madoc, ce se întâmplă?

A deschis gura ca să-mi răspundă, însă din casă tocmai ieșea o femeie cu un rucsac mic în mână.

— Madoc, l-a întâmpinat ea. Ce mai faci?

— Bine, Grace.

Grace părea să aibă mai mult ca sigur sub treizeci de ani și avea o coamă de păr lung, castaniu, strâns frumos în coadă. Era îmbrăcată în halat alb, așa că am presupus că este asistentă medicală... și, după toate aparențele, era mamă singură.

— Aici sunt hainele de schimb, după ce înoată.

I-a pasat lui Madoc rucsacul.

— Mai ai aici crema de protecție, o gustare și niște apă. Îi aduci acasă până la cină?

Madoc a dat din cap.

— S-ar putea să ne oprim la un bar, dar sigur ajungem imediat după aceea.

— Grozav.

A zâmbit și a clătinat din cap de parcă era obișnuită cu glumele lui.

— E atât de încântat, a spus în continuare. Sună dacă ai vreo problemă.

Madoc s-a aplecat, punându-și un braț în jurul copilului.

— Ooooof, maaaaaami, au început să se smiorcăie amândoi, de parcă grijile femeii erau stupide.

Ea și-a dat ochii peste cap, în timp ce-mi întindea mâna.

— Bună, eu sunt Grace. Iar tu ești...

O mamă bună. Se asigură că băiatul ei e în siguranță.

— Îmi pare bine, i-am răspuns, strângându-i mâna. Eu sunt Fallon. Sunt... ăăă... sora vitregă a lui Madoc, m-am bâlbâit eu, sperând să nu audă cum pufnește Madoc în răs.

Dacă era să o spuneam pe-a dreaptă, nici nu mințeam.

— Și mie îmi pare bine. Distracție plăcută.

Ne-a făcut cu mâna și a urcat înapoi scările.

Madoc s-a întors spre mine și nu mai conteneam să mă mir nu doar cât de bine se înțelegea cu copilul, dar și de cât de bine semănau unul cu celălalt. Amândoi erau îmbrăcați în pantaloni trei sferturi de culoare neagră și în tricou. Doar că Madoc avea șlapi negri, din piele, iar puștiul era încălțat cu teniși.

— Fallon, el este Lucas, mi-a făcut, în sfârșit, cunoștință. Este fratele meu mai mic. Este vorba de acel program de la școală. Eu sunt fratele lui mai mare.

Am răsuflat ușurată. *Da, bine.* M-am bucurat că a explicat. Fiindcă a fost destul de ciudat pentru o vreme.

— Uau, oamenii chiar au încredere să-și lase copiii cu tine? am întrebat, mai mult sau mai puțin în glumă.

— Cum adică?

Și-a pus o mână peste piept, ca și cum s-ar fi simțit ofensat.

— Mă port nemaipomenit cu copiii. O să fiu un tată grozav într-o bună zi. Spune-i și tu, Lucas.

Lucas și-a ridicat privirea spre mine și a zis fără să clipească măcar:

— M-a învățat cum să-mi dau seama dacă o femeie poartă chiloți tanga.

Am izbucnit în râs și mi-am acoperit gura cu mâna. În timp ce ne îndreptam spre mașină, Madoc l-a tras pe puști de gât, spre el.

— Ți-am mai spus, femeile sunt dușmanul. Ele nu înțeleg astfel de talente.

CAPITOLUL 11

MADOC

— O să fie și Jared și Tate acolo? a chirăit Lucas de pe bancheta din spate.

— Hei, omulețule, nu mai pune picioarele pe piele, l-am tachinat, întinzând mâna prin spatele meu ca să îl opresc să-și mai înfigă picioarele în scaunul meu. Și da, vor fi acolo.

— Fain!

Stăteam în scaun și dădeam din cap în ritmul muzicii și nu m-am putut abține să nu trag cu coada ochiului la Fallon, care stătea lângă mine. Oare la ce se gândea? Acum părea să se dea în vânt după Lucas, dar fusese surprinsă când l-a întâlnit.

Era chiar atât de ieșit din comun să-mi petrec timpul cu un copil care nu avea tată? Fallon mă critica mereu și-mi spunea că sunt un snob, un egocentric și orice alte cuvinte îi mai veneau la-ndemână, dar acum cred că începuse să le și creadă.

Stătea holbându-se pe geam, afară, luată complet pe nepregătite de toată situația.

Sau poate că acum, în timpul zilei, se străduia să facă față celor petrecute cu o noapte înainte. A avut întotdeauna o chestie legată de întuneric. Chiar dinainte de a pleca. Pentru ea, atunci când eram singuri în camera ei, fără nicio lumină aprinsă, era ca și cum ceea ce făceam nu se întâmpla cu adevărat.

Deși participa cu trup și suflet, lucrurile se schimbau complet a doua zi. Se purta ca și cum nu se întâmplase nimic. Revenea la evitarea privirilor. Abia dacă îmi rostea numele. Eu îmi dădusem seama de cum stăteau lucrurile și le acceptasem așa cum erau.

Ce să zic, aveam pe-atunci șaisprezece ani și o viață sexuală a naibii de activă. Nu aveam de gând să mă plâng că nu mă lăsa să o ating oricând. Eram doar bucuros de ceea ce aveam la vârsta aceea.

Acum însă, să o ating, să o aud gâfâind... tot ce făcusem noaptea trecută în ploaie era chiar mai bine decât îmi aminteam. În fiecare seară obișnuiam să măsoz camera cu pași mari până când auzeam că Addie încuia peste tot, iar eu știam că puteam să merg în camera lui Fallon. Eram fericit și simțeam că trăiam cu adevărat când eram cu ea. Nu mă mai simțisem așa de mult timp.

Când Fallon a plecat, m-am prăbușit. La fel ca Jared atunci când Tate plecase în Franța pentru un an de zile. Nu mi-am ieșit din fire ca Jared, dar am trecut la acțiune.

Mama ei îmi spusese că și ea și tatăl meu aflaseră despre noi după ce Fallon ne dăduse în gât. Patricia mă informase că Fallon se simțea stânjenită în prezența mea și că o forțasem să facă lucruri pe care nu le dorise. Toată încrederea pe care încercasem să o clădesc se năruise.

Nu făcusem prea bine față.

Poate că locuisem amândoi sub același acoperiș, însă nu ne-am considerat niciodată frați vitregi. Nici măcar nu petrecusem mult timp împreună, așa că niciodată nu am simțit c-aș fi făcut ceva greșit. Mi-a plăcut la nebunie totul și voiam mai mult. În ultimii doi ani însă, ura mea față de ea crescuse.

Orice fată pălea în comparație cu ea și singurele momente în care mă simțisem bine erau cele pe care le petrecusem împreună cu ea. Apoi, azi-noapte ea îmi spusese că nu-i mințise pe părinții noștri. Că nu le spusese nimic. Am fost în al nouălea cer și în iad în același timp. Inima mea pompa din nou

înflăcărare știind că mă dorea, dar îmi petrecusem noaptea gândindu-mă la tot timpul pe care îl pierdusem, gândindu-mă la ceea ce ei ne luaseră și simțeam că îmi vine să îi bag pe toți în rahat.

Asta și avea să se întâmple. În curând.

Dacă tot era să îl pun pe tata în fața acestei situații, asta însemna că el avea să vină acasă și atunci Fallon ar fi plecat. Așa că dacă nu o puteam convinge să stea mai mult, mai aveam doar câteva zile până când pleca la Chicago. Aveam să îl confrunt pe tata după aceea.

Am parcat lângă mașina lui Jared. Am înșfăcat rucsacul lui Lucas, i l-am dat lui Fallon împreună cu niște prosoape și am scos lada frigorifică și pătura pentru picnic.

— Tate, oprește-te!

Am ridicat repede capul din portbagaj auzindu-i vocea lui Jared.

— Tate! a strigat Jared, pornind în goana mare după prietena lui furioasă.

Minunat.

Începusem să cred că cei mai buni prieteni ai mei își căutau nod în papură, doar ca să se certe. Vorbesc serios. După tot războiul, întotdeauna urma sexul de împăcare.

— Lasă-mă în pace. Vorbesc serios, Jared! i-a aruncat ea peste umăr și am rămas înmărmurit și al naibii de amuzat când am văzut-o că își scoate din picioare șlapul negrul și-l aruncă în el.

El și-a ridicat amândouă mâinile ca să devieze traiectoria papucului care venea direct spre capul lui și a privit-o încruntat și cu buzele strânse.

— Aveam de gând să-ți spun, s-a răstit la ea. Dar tu reacționezi exagerat ca de obicei.

— Aaaaah!

Tate se oprise în mijlocul parcerii, își smulsese celălalt șlap și începuse să-l biciuiască cu el, aruncându-se cu tot corpul asupra lui.

— Ce se întâmplă? mi-a șoptit Fallon.

Am oftat, trecându-mi mâna prin păr.

— Preludiu.

Am închis portbagajul și am pornit-o spre plajă, lăsându-mi prietenii să-și rezolve problemele.

— Putem să ajutăm cu ceva?

Fallon tocmai se împiedicase de niște pietre, uitându-se în urmă spre parcare, de unde se puteau auzi încă țipetele înfundate ale lui Jared și ale lui Tate.

— Nu, dacă nu vrei să fii prinsă la mijloc, ca într-un sandviș. Se vor săruta peste zece minute, i-am promis.

Același lucru voiam să-l fac și eu cu ea.

Îl iubeam pe Lucas, dar mi-ar fi plăcut să știu că Fallon chiar se întoarce la mine. Mi-ar fi plăcut să fiu doar cu ea de data aceasta. Ca să ne certăm. Ca să ne chinuim. Ca să facem orice.

La naiba, aș fi găsit un motiv de ceartă, dacă asta ar fi însemnat să o văd din nou dezbrăcată.

Cel puțin până reușeam să nu mai fiu atât de obsedat de ea.

Dar nu mai aveam cum să schimb acum planurile, așa că am pus jos lada frigorifică și am așternut pătura pe plaja care nu se întindea pe o suprafață prea mare. Dintr-o mișcare mi-am scos șlapii din picioare, urmărindu-l din priviri pe Lucas care intra în apă.

— Așteaptă, nu îi spui să-și pună vesta de salvare? a întreat Fallon, oprindu-se să-și mai dea tricoul jos.

Am zâmbit, știind exact despre ce era vorba. Întotdeauna simțeam o strângere de inimă când îl vedeam făcând lucruri care ar fi putut să-i facă rău. Lacurile erau periculoase, iar eu încercasem să-l conving să poarte vestă de salvare de prima dată când veniserăm aici, anul trecut. Da, am încercat prima dată și de atunci nu am mai încercat niciodată. Ne-am certat pe tema asta și curând mi-am dat seama că știa ce făcea.

Mi-am dat jos tricoul.

— Tatăl lui era în Garda de Coastă când au locuit în Washington și s-a asigurat că Lucas va ști să înoate. După ce a murit, mama lui l-a adus aici, mai aproape de familie, dar el nu prea are mulți bărbați în viața lui și nici prea multe ocazii să înoate. Îi place înotul, încerc să-l aduc aici cât mai des în lunile calde.

Ochii ei s-au făcut mici, ca niște liniuțe, și părea cufundată în gânduri, cum stătea cu privirile pierdute în largul apelor.

— Hai, am îmbrâncit-o ușor, în timp ce am trecut pe lângă ea.

Târându-mi picioarele prin apă, am înaintat până când apa mi-a acoperit gleznele, apoi gambele și pulpele, până mi-a ajuns în dreptul abdomenului. Împingându-mă în picioare, am sărit și am plonjat cu capul înainte în adâncurile răcoroase.

Uram afurisitul ăsta de lac. Era murdar și mocirlos. Și rece. Înotai în el fără să știi ce se află pe fund.

Mă. Scotea. Din. Minți.

Era însă unul dintre singurele lucruri pe care le puteai face în orașul acesta îngrozitor de anost și am venit aici de prea multe ori, cu prea multă băutură, cu prea multe fete. A fost o

vreme când ne-am distrat așa. Să pierzi vremea cu amicii, să te îmbeți, neavând altceva de făcut.

Acum nu mai veneam aici decât pentru Lucas și, nu știu din ce cauză, am vrut să fie și Fallon cu mine. Cel mai probabil aveam să ne ciorovăim în fața bietului copil. Cu Jared și cu Tate care... surpriză... se certau din nou, nu exista nicio piedică dacă Fallon avea să-și scoată ghearele.

Poate ar fi trebuit să o las acasă.

Mi-am săltat capul din apă și m-am uitat spre țărm, unde am zărit-o în costum de baie.

Sau poate că nu.

Sfinte Sisoie! Fir-aș al naibii!

Scula mea s-a întărit imediat și-mi tresălta întruna. (Pe bune acum! Chiar și în apă rece?)

Costumașul ei de baie sumar era exact așa: un costumaș sumar. Din toate punctele de vedere, reprezenta răul și ispita în cea mai compromițătoare variantă posibilă.

Partea de jos acoperea toate părțile esențiale, însă partea de sus avea șnururi care se legau în față în loc să se lege în spate. Nu trebuia decât să tragi. Nu era nevoie să întinzi mâna la spate. Nu trebuia să bâjbâi, încercând să găsești pe nevăzute șnurul care trebuia. Deloc. Nu trebuia decât să tragi și totul se desfăcea fără cel mai mic efort.

Și-a desfăcut părul din coadă și brusc mi-am simțit mâinile prea goale.

Stropi de apă m-au izbit din spate și am tresărit.

— Mă... dar m-am oprit la timp și l-am stropit și eu pe Lucas.

— Mi s-a părut că aveai nevoie să te răcorești puțin.

A râs și și-a aruncat brațele în spate, îndepărtându-se înot.

Să mă răcoresc. Măcar avea habar despre ce vorbea? *De la televizor. De acolo învață copiii rahaturile astea.*

Fallon nu se mișca de pe mal, stătea cu mâinile în șold și măsura cu pasul țărnul, înmuindu-și din când în când în apă degetele de la picioare. Parcă stătea ori să se arunce în apă, ori să o ia la goană înspre parcare.

Mi-am ridicat bărbia și am strigat:

— Nu-i mai da băiatului lecții de anatomie feminină și vino mai repede în apă.

Și-a aruncat privirile doar o clipă în direcția mea, dar am simțit intensitatea furiei ei chiar și în apa rece. După ce s-a mai legănat câteva minute, doar ca să mă enerveze pe mine, a intrat în lac și și-a făcut drum cu greu prin apă până să poată plonja.

Trecuse aproape o oră de când ne jucam și înotam prin apă. Lucas se distra, chiar dacă lui Fallon îi trebuise ceva vreme să nu mai fie atât de prețioasă. La început se ținuse mai de-o parte, pe un ponton, bălăcindu-și picioarele în apă și păstrând distanța. Când am ajuns la ponton și Lucas a răsturnat-o de pe el, s-a relaxat și ea, în sfârșit.

S-au luat la întrecere unul cu celălalt. Nu l-a lăsat să câștige.

Eu și cu el am început să ne băgăm unul pe celălalt cu capul în apă. Ea a început să zâmbească mai mult.

Între timp, Jared și Tate se întorseseră etalând două zâmbete largi pe care nu se pricepeau deloc să le ascundă.

Iar Fallon a stat cât de departe de mine a putut.

Ceea ce nu m-a deranjat. Oricum nu voiam nimic de la ea chiar acum.

Of, pe cine încercam să păcălesc. Mai că îmi venea să mă dau cu capul de geamandură din cauză că îl adusesem pe Lucas,

atunci când nu mă puteam gândi decât să desfac acele șnururi albe și delicate.

— Lucas, am urlat. Du-te să stai pe pătură cu Jared și cu Tate. Bea apă și mănâncă-ți gustarea.

— Of, Doamne! s-a smiorcăit el.

Am zâmbit văzându-l cum se îndepărta înotând, iar eu m-am dus spre Fallon. Stătea în salteaua mov gonflabilă cu spătar rabatabil, cu brațele sprijinite pe marginile umflate. Unul dintre picioare îi atârna pe margine, atingând ușor, cu vârful degetelor, suprafața lină a apei.

— Așadar, o priveam cu coada ochiului, sprijinindu-mi mâna de saltea. De ce ai venit acasă, Fallon?

Colțurile gurii i s-au încrețit, ca și cum un secret se străduia să scape pe acolo.

— Asta nu e casa mea.

Fusesem atât de uluit de faptul că se întorsese acasă, încât nu mă gândisem decât azi-noapte care ar fi putut fi motivul. Mama ei era în străinătate. În Italia, Spania sau așa ceva. Cheltuia banii tatălui meu pe Gucci și pe gigolo. Și, din câte știam eu, Fallon nu avea pe aici prieteni cu care să fi păstrat legătura. Nici cu tatăl meu nu avea cine știe ce relație, pentru că acesta nu era pe acasă, așa că întrebarea aștepta să fie pusă.

— Și atunci de ce ai venit în casa soțului mamei tale înstrăinate, unde nu vrei să fii.

Zâmbetul ei abia mijit i-a încrețit și mai mult colțurile buzelor.

— Și unde nu sunt dorită.

Mi-am lăsat capul în apă, închizând ochii, în timp ce în minte mi se succedau în viteză imagini de cu o noapte înainte.

— Oh, dar ești dorită, am tachinat-o.

Chicotea.

— Nu asta părei să spui în noaptea în care ai venit la mine în cameră.

Am închis gura.

Da, replica asta m-a lăsat fără cuvinte. Fusesem cam nesimțit în noaptea aceea.

Bine, bine, un mare nesimțit.

Mi-am netezit părul peste cap și m-am săltat pe marginea saltei, privind-o atent cum își căuta echilibrul din cauza smuciturii mele.

— Păi, ca să fiu sincer, eram sigur că m-ai mințit. Aveam dreptul să fiu supărat, Fallon. Nu ai mai sunat și nici nu ai mai venit acasă. Ce ar fi trebuit să cred?

Nu mi-a răspuns. Stătea pe saltea, ascunzându-se în spatele ochelarilor de soare. Privirea ei mi se păruse întotdeauna misterioasă și rătăcită, ca și cum ar căuta ceva, dar nu ar ști dacă ar găsi ce caută.

Am repetat întrebarea.

— Așadar, de ce ai venit acasă?

A inspirat adânc și, în cele din urmă, m-a privit direct în ochi:

— Împăcare cu sine, a zis ea. Am plecat fără să spun adio acestui loc. Aveam nevoie să fac asta înainte să încep o viață nouă în Chicago.

Împăcare cu sine? Oare de asta aveam și eu nevoie?

— Te-au găsit în camera aceea, nu-i așa? am întrebat-o.

— Da, în studioul *home cinema*, îmbrăcată în tricoul tău, iar tu îți lăsaseși blugii pe jos, a adăugat ea, ridicând ochii și privindu-mă, așteptând un răspuns.

— Dormeai, i-am explicat. Nu am vrut să te trezesc.

Ochii ei așteptau mai mult.

— Te-am acoperit! am supralicitat, înecându-mă mai ceva ca un șobolan pe un vapor.

Măcar atâta. După ce o facuserăm pentru prima dată, ne-am trezit că aveam relații sexuale din două în două zile, după care, foarte rapid, devenise o rutină nocturnă zilnică aproximativ o săptămână. Fallon nu voia niciodată să iasă din camera ei când eram împreună. Pe teritoriul ei, în întuneric și nu vorbeam despre asta în afara acestor limite. Acestea erau regulile nespuse pe care le învățasem după primele noastre întâlniri.

Aveam și eu însă metodele mele. Reușisem până la urmă să o fac să iasă din dormitor și să mergem în camera de recreere. Începeam prin a ne uita la filme, dar întotdeauna ajungeam unul peste celălalt, așa cum știam că avea să se întâmple. Se îmbrăca apoi cu tricoul meu și adormea.

Privind acum în urmă, îmi dau seama că fusesem proști să credem că nu avea să ne descopere nimeni. Dacă nu ar fi găsit-o ei, atunci cu siguranță Addie sau altcineva ar fi observat mai devreme sau mai târziu că eram mereu obosiți. Atâta vreme cât petreceam jumătate de noapte împreună, nu ne prea mai rămânea timp pentru odihnă.

Vocea abătută a lui Fallon părea aproape tristă și parcă prea indulgentă.

— S-a terminat. E în trecut, Madoc.

M-am uitat la ea pe sub sprâncene.

— Nu s-a terminat. Știi asta.

— Noaptea trecută nu a fost decât o întâmplare. Eram furioși.

Mâna mea a țâșnit în direcția ei înainte să apuce să facă vreo mișcare, i-am înșfăcat glezna și am tras-o în apă lângă mine.

— Madoc, a scâncit ea înainte să ajungă cu totul sub apă.

Apoi a biciuit apa cu mâinile și a ieșit ca un glonț la suprafață, bolborosind și scuipând apa.

— Ce tâmpit, mi-a aruncat ea, tușind.

Am tras salteaua gonflabilă în fața noastră, ascunzându-ne vederii celor de pe plajă.

— Întâmplare, deci, am șoptit, aplecându-mă spre ea.

Se ținea de saltea și în păr îi dansau sclipiri aurii de la soarele care se scâldea în lac. Am așteptat să se uite la mine. Să plece de lângă mine. Sau doar să respire.

Dar n-a făcut asta. Se uita fix la pieptul meu, așteptând. Ce aștepta, nu știam.

Am întins mâna și am mângâiat-o cu dosul palmei pe abdomen, apoi am prins-o cu putere de talie și am tras-o mai aproape de mine. Dar ea m-a îmbrâncit, inspirând adânc.

— Fratele tău... mai mic e aici.

— Și dacă nu era? mi-am înclinat eu capul într-o parte și i-am suflat cuvintele în ureche.

În cele din urmă, s-a uitat la mine cu o privire tăioasă, ca de oțel. M-am aplecat spre ea și i-am șoptit.

— Să-ți încui ușa la noapte, Fallon.

Am plecat apoi înot, spre mal, plonjând adânc în apele răcoroase, neîncălzite de razele soarelui.

Nu era cazul să-i dau copilului o lecție și în anatomia masculină.

CAPITOLUL 12

FALLON

Mi-a ajuns. Nu-i mai puteam îngădui să mă afecteze atât de mult. Este adevărat, Madoc se maturizase. Nu era niciun dubiu în această privință. Era deștept, amuzant și arăta mai bine decât niciodată. Părea să țină mult la prietenii săi, iar într-o bună zi ar putea fi chiar un soț și un tată bun.

Doar că nu eram fata potrivită pentru el și mai mult ca sigur nici el nu era băiatul potrivit pentru mine. Fusesem a lui odată și m-a uitat. De data aceasta, voiam să plec din casa aceea de bunăvoie și cu capul sus. Nu aveam de gând să mă simt ca într-o cușcă, de unde să nu ies din cuvântul mamei sau să devin jucăria lui Madoc ori de câte ori avea el chef să se joace. Nu aveam de gând să fiu ca ea și nici să am viața ei. Jason Caruthers își înșela soția, mereu. Cu toate că și mama îl înșela. Aflasem asta (nu că aș fi avut vreo îndoială) în timpul pregătirilor preliminare pe care le făcusem.

Mariajul lor era sec și superficial, iar Madoc crescuse de mic cu ideea că i se cuvine totul. Știa că putea face ce dorea, când dorea, iar dacă vreunei fete nu-i plăcea acest lucru, era întotdeauna o alta care o putea înlocui.

Nu voiam să devin un număr pe lista lui.

Am ieșit din apă și am început să tremur în momentul în care am simțit aerul rece pe pielea udă.

Tate stătea lungită pe spate, sprijinindu-se în mâini, cu picioarele îndoite și era îmbrăcată într-un costum de baie ușor mai decent decât al meu. Aș fi luat pe mine un costum de baie întreg dacă știam că avea să fie cu noi un copil. Jared stătea întins lângă ea, cu o mână pe piciorul ei și cu ochii închiși.

Lucas mânca un măr și un sandwich din biscuiți cu unt de arahide.

— Și ce aveți de gând? i-a întrebat Madoc pe Jared și pe Tate în timp ce înșfăca un prosop, aruncându-mi-l.

L-am prins exact când era să mă lovească în față.

Jared a scos un oftat de genul “acu’ e acu”.

— Am rugat-o să se mute cu mine, a zis el, iar în secunda aceea sprâncenele mi s-au ridicat brusc.

Madoc a izbucnit în râs.

— Și ea aruncă în tine cu papucii de plajă! Miroase mai degrabă a căsnicie.

— În Chicago, a intervenit Tate prompt și dojenitor. M-a rugat să mă mut cu el în Chicago. I-am spus că vreau să fiu mai aproape de tata și că mă voi înscrie la Northwestern în loc de Columbia. Mi-a spus apoi că el oricum nu voia să meargă în New York, fiindcă voia să rămână prin zonă să fie mai aproape de Jax.

Madoc și-a făcut de lucru și a scos sticlele de apă din lada frigorifică.

— Deci e bine. O situație din care amândoi ați avut de câștigat. Care e problema?

— Problema e că nu a comunicat cu ea, am intervenit în locul lui Tate și m-am întors spre Madoc. El își făcuse deja propriile planuri fără să o consulte și pe ea.

— Și ea a făcut la fel, a sărit el.

— Dar mi se pare că el oricum nu voia să meargă la New York.

Vorbeam tot mai tare și simțeam ochii lui Jared și ai lui Tate ațintiți asupra mea.

— Acum ea are impresia că a făcut presiuni asupra lui sau că l-a obligat să facă ceva ce el nu voia să facă.

Madoc și-a dat ochii peste cap.

— Lucas, acoperă-ți urechile.

Lucas a făcut ce i se ceruse, iar Madoc și-a rotit privirea, uitându-se în ochii tuturor.

— Ascultă Tate, îmi pare rău, dar am impresia că trăiești pe mă-sa dracului de tărâm magic al brișelor dacă tu chiar ai crezut că Jared Trent voia să se mute în New York. Acolo oamenii nu merg cu mașinile. Cum crezi că-și va dezmoți picioarele? Ai idee cât costă acolo să-ți parchezi mașina?

Jared stătea în continuare cu ochii închiși, dar pieptul i se zgâlțâia din cauza râsului pe care era suficient de deștept să și-l înăbușe.

Tate a rămas cu gura căscată, dar figura ei nu părea să zică “uau, chiar așa”. Semăna mai degrabă a “ce ticălos, îi dau papucii oricum”. Nu eram sigură, dar cred că Madoc îi simțise focul din priviri, în ciuda ochelarilor de soare.

Mi-am ridicat mâna.

— Deci vrei să spui că mașina lui e mai importantă decât ea? am strigat la Madoc.

A oftat și a venit în spatele meu, punându-mi mâna peste gură.

Mi-am dat seama că zâmbea când a început să vorbească.

— Deci veți fi amândoi în Chicago. Eu voi fi doar la o oră și jumătate distanță, la Notre Dame. Toată lumea câștigă.

Pe la ora patru, Jared și cu Tate au plecat ca să-l anunțe pe tatăl ei despre schimbările legate de facultate, iar Madoc și cu mine l-am dus pe Lucas acasă, la timp pentru cină.

Madoc conducea pe drumurile pline de meandre și pustii ce duceau acasă la noi, acasă la el, și niciunul dintre noi nu spărgea tăcerea. Tensiunea din mașină putea fi tăiată cu un cuțit și nu îmi puteam da seama la ce se gândea. De obicei, vorbea ca o moară stricată. Acum părea de neclintit cum stătea la volan, preocupat doar de drum, și gonea pe autostrada întunecoasă. Și de o parte și de cealaltă a drumului copacii se ridicau deasupra noastră, făcându-mă să mă simt ca într-o peșteră.

— Fallon, a început să vorbească și m-am uitat spre el. Nu mai avem șaisprezece ani.

Îl priveam fix, fără să înțeleg ce voia să spună.

— Știu.

A smucit schimbătorul de viteze, mutând într-a șasea. Între două priviri când pe geam, când drept înaintea, prin parbriz, fără să se uite la mine, mi-am dat seama că stătea ca pe ace.

— Cred că ne putem înțelege mai bine acum că ne-am mai maturizat. Poți rămâne peste vară dacă vrei.

Cum? Vorbea serios? Pentru că poanta întârzia să apară. Mi-am mutat privirea pe geam.

Nu vrea să rămân, îmi spuneam. Sau poate că voia.

— Mda, Păsărica-din-dotare, nu-i așa? i-am aruncat.

Am simțit cum fluturii pe care îi simțeam în stomac încep să pălească când mi-am dat seama care ar fi putut fi motivul pentru care mă voia acolo.

El a clătinat din cap.

— Nu am vorbit serios.

Da, sigur. De ce altceva ar vrea să rămân acolo? Poate că am reușit să reglăm o oarecare lipsă de comunicare, dar tot credea că sunt “defectă”. Nu eram suficient de bună, după cum spunea mama mea.

Și nici eu nu îl plăceam prea mult. Chiar dacă dorea cu adevărat să rămân, eram eu dispusă să-i suport compania toată vara?

— Dacă vreau păsărică, pot avea oricând, Fallon.

Își dădea aere.

— Dar ce pot să spun? Îmi place să te am prin preajmă. Mai știi că și tu mă placi. Indiferent cât de mult te străduiești să o ascunzi, încă te incit. Așa că nu te mai purta ca și cum nu-ți place de mine.

Am scrâșnit din dinți în timp ce apăsa butonul de la telecomandă, deschizând poarta cartierului.

Vorbea serios? Chiar nu-și dădea seama că nu însemna nimic faptul că doi oameni se distrau de minune în dormitor? Oamenii merg la bar, se cunosc timp de o oră, după care pleacă acasă împreună. Una nu are treabă cu cealaltă.

— Știi ce nu îmi place de fapt? am spus enervată, coborând din GTO-ul parcat în fața casei. Mașina ta. E prea joasă, are prea multe unghiuri moarte când o conduci și seamănă cu un Chevrolet Cavalier, o mașină care ar scuti cel puțin jumătate din banii dați pe grămada asta de metal.

Am alergat în casă, auzindu-l cum râdea în urma mea.

— Mie mi s-a părut că ți-a plăcut azi-noapte când îmi strigai numele de pe ea.

Pe cine încercam să amăgesc? Aș fi reușit mai degrabă să-mi îndes în fund o creangă de copac decât să mă conving că nu îl doream. Dar cui îi pasă, nu-i așa? Da, îl doream. Sigur că da. Cine nu l-ar fi dorit? Aș putea să profit de asta. *Doar încă o dată*. Nu trebuia decât să fiu eu cea care deținea controlul. Atât.

Mi-a luat mai puțin de două minute să sar la duș, să mă spăl și să ies. Mâinile îmi tremurau ușor și clipeam des, ceva ce fac

de obicei când nu vreau să gândesc. Am luat pe mine o pereche de bikini negri din dantelă și un sutien vintage roz pal din satin. De fapt era un sutien care doar îmi acoperea sânii, nu-i susținea deloc. Arăta mai degrabă ca un furou care fusese tăiat exact sub săni.

Lui Madoc avea să-i placă la nebunie. Nu era doar sexy, ci era o lenjerie ce servea cu ușurință scopurile. Nu era nevoie să o dea jos ca să-și poată plimba mâinile pe unde dorea.

Mi-am desfăcut părul din coadă, l-am înfocat, lăsându-l un pic încurcat (mi s-a părut că lui Madoc îi plăcea) și m-am dat cu rimel și cu luciu de buze. Înainte să ies pe ușă, am pus mâna pe ochelarii cu rame negre care erau pe măsura de lângă pat. Am străbătut cei câțiva metri până la camera lui Madoc cu pași șovăitori prin holul cufundat în întuneric. M-am strecurat în cameră și am auzit apa de la duș. Am zâmbit și m-am îndreptat spre pat.

Bine. Voiam să fiu aici înainte ca el să iasă. Măcar o dată, voiam să-l surprind *eu pe el*.

Stăteam pe pat strângând din dinți ca să nu-mi scape zâmbetul. Venele îmi dogoreau de înfocare, iar degetele de la picioare mi s-au afundat în covorul bej când mi-am așezat palmele pe pat, pe lângă șold.

Cum ar trebui să fac asta? Mi-am îndoit genunchii în câteva feluri, am încercat o grămadă de poziții, dar toate păreau nefirești. Picioare desfăcute, nedesfăcute. Lăsată pe spate, pe mâni, culcată într-o parte. Totul era stupid, iar Madoc ar fi izbucnit în râs.

Bine, poate că nu, dar totuși...

În seara aceea, totul avea să fie cum voiam eu, mi-am reamintit. Nu doream să-l las să mă domine.

Am decis să țin picioarele jos, cu genunchii apropiați și palmele așezate una peste cealaltă în poală.

Am auzit apa oprindu-se și încercam să-mi liniștesc bătaile inimii.

Madoc a intrat în cameră, cu un prosop negru înfășurat în jurul taliei, și imediat și-a fixat privirea asupra mea. Cu ochii mari, mut de uimire. Părea încordat și puțin furios.

M-am temut pentru o clipă să nu fi depășit vreo limită intrând așa peste el, deși el îmi invadase spațiul de nenumărate ori, dar am privit apoi în jos. Umflătura de sub prosopul lui devenea tot mai vizibilă. Mi-am strâns pumnii și am încercat să nu mă umflu prea tare în pene, dar mi-era imposibil.

Încrederea în mine mi-a dat un avânt mai ceva ca o pereche de pantofi cu toc de cincisprezece centimetri.

— Ești furios, l-am tachinat, lăsându-mă pe spate, sprijinită în mâini. După cum vezi, am schimbat jocul.

S-a apropiat ușor de mine, ca un animal de pradă.

— Nu sunt furios, de fapt. Doar surprins.

— Dar ai mai avut și alte fete în patul acesta, nu-i așa? am întrebat. De ce nu m-ai avea și pe mine?

Nu mă gândisem de fapt la asta până când nu am pus întrebarea, dar era adevărat. Madoc se culcase cu alte fete în patul acela, în camera aceea. Probabil.

Dar niciodată cu mine.

— Este ceea ce-ți dorești? a intrat el în joc, întrebându-mă cu o voce senzuală și sexy.

Am început să dau înapoi.

Oare voiam asta?

— Tu nu ai iubit fete în patul acesta, am început să fac presupuneri. Le-ai tras-o doar.

Cum veneau, așa plecau, doar pentru a fi înlocuite cu altele.

Aș fi putut să mă conving să urc până pe creasta unui munte doar ca să descopăr că, de fapt, nu m-am mișcat de la poalele lui.

Nu voiam să fiu folosită, uitată și anonimă.

Avea dreptate. *Ce Dumnezeu făceam?* Priveam în orice direcție, doar în ochii lui nu, fiindcă nu mai eram sigură unde puteam să găsesc răspunsuri și nici măcar nu mai știam care erau întrebările.

Madoc și cu mine am putea foarte bine să ne-o tragem în seara aceasta. Aș putea pleca apoi de bunăvoie, fără să fiu dată afară... dar ce ar avea Madoc de pierdut în cazul acesta?

Nimic. Nu îl rănea câtuși de puțin faptul că te culcai cu el și apoi dispăreai.

Am clipit lung și apăsător, înțelegând în cele din urmă cât de proastă fusesem. Drept urmare m-am ridicat, cu lacrimi usturătoare în ochi și mi-am înghițit nodul din gât.

— Nu, presupun că totuși nu vreau asta, am șoptit și am trecut pe lângă el ca să ies din cameră.

— Fallon? l-am auzit strigându-mă cu o voce gâtuită de confuzie.

Dar plecasem.

Alergând de-a lungul coridorului întunecat, am aterizat în propria cameră, am trântit ușa și am încuiat-o. M-am prăbușit cu spatele pe ușă, abia respirând și cu ochii închiși ca să-mi opresc lacrimile.

Nu mai plânsesem de ani de zile. Am fost întotdeauna capabilă să-mi opresc lacrimile, să le înghit.

Poți să faci asta, îmi spuneam. Fă-o. Înainte să faci ceva stupid.

Telefonul meu era pe măsura de lângă pat și am deschis ultimul mesaj primit.

Dăm informația când ești pregătită.

Mesajul era de acum trei zile, de când am ajuns. Cu degete nesigure, am scris răspunsul.

— Fallon?

Madoc ciocănea la ușa și m-am oprit din scris.

— Lasă-mă în pace, i-am spus răspicat prin ușa închisă.

— Nu.

Poftim? Mi-am ridicat vocea ca să-i răspund pe un ton mai aspru.

— Tu mi-ai zis să încui ușa ca să nu te apropii, idiotule! Exact asta fac.

— Am născocit replica asta când aveam șaisprezece ani și brațe cât scobitorile.

Vocea înfundată a început să se audă mai puternic.

— Acum am mușchi, a continuat el, iar ușa asta devine în cinci secunde lemn de foc dacă nu-mi deschizi.

Am alergat la ușa și am descuiat-o dintr-o singură mișcare.

— Să nu-ndrăznești!

— Ce ai?

M-a îmbrâncit și a intrat pe lângă mine, întorcându-se ca să fim față-n față.

— Am petrecut o zi frumoasă împreună. Am făcut planuri pentru o noapte și mai grozavă. Pentru început, cu un jacuzzi.

Bineînțeles că făcuse planuri.

Am trântit ușa în spatele lui, clătinând din cap și lăsând să-mi scape un râs amar.

— Ți-am spus să mă lași în pace. De ce nu poți face asta?

Tonul meu era sec, însă am simțit cum mușchii de la mâini și de la picioare au devenit rigizi când am trecut pe lângă el.

Agățându-mă de braț, m-a tras în fața lui.

— Vii în camera mea îmbrăcată așa...

Gesticula, arătând spre mine, din cap până-n picioare.

— Apoi pleci în fugă și te aștepți să nu mă întreb ce dracu' e în capul tău?

— De ce contează? Nu îți pasă. Oricum nu-ți pasă de nimeni în afară de tine.

Mi-am tras brațul și am trecut de cealaltă parte a patului, la o distanță sigură.

Mă privea uimit, ca și cum nu înțelegea ce era în capul meu. Și nici cum ar putea înțelege. Întorsesem complet foaia, întâi îl lăsasem să mă seducă, apoi am schimbat jocul și am încercat eu să-l seduc, doar ca să demonstrez că pot face asta. Am dat greș într-un mod spectaculos, iar acum îl respingeam. Era nedumerit și avea toate motivele să fie așa. Eu știu sigur că eram nedumerită. Mă gândisem că știam exact ce voiam să se întâmple când aveam să mă întorc acasă.

— Ce naiba se petrece aici? E din cauza întrebării despre alte fete din patul meu? m-a întrebat venind spre mine.

Mi-a scăpat un suspin slab, aproape imperceptibil, și odată cu el mi s-au năruit toate planurile.

— Nu contează.

— Te-aș putea întreba despre ceilalți tipi, dar nu fac asta.

Se vedea că era deja enervat.

— Vrei să știi de ce? Pentru că m-ar deranja să știi. Tu chiar vrei să știi câte fete au trecut prin patul meu? Cu câte fete m-am culcat?

L-ar deranja.

— Nu, nu vreau să știu. Nu suntem împreună, am lovit eu înapoi.

Madoc a rămas nemișcat, cu expresia feței ușor înăsprită și bărbia ridicată, dar corpul îi era ca de piatră. Nu îmi dădeam seama dacă era furios, rănit, derutat sau deranjat. Știam însă că se gândea. Îi priveam silueta bine construită îmbrăcată în pantalonii de pijama negri, care îi cădeau pe umeri, cum se ducea în cealaltă parte a camerei, cum a luat de acolo scaunul cu tapițerie gri și l-a așezat în fața oglinzii mari, până în pământ.

— Vino aici, mi-a spus hotărât, iar eu am rămas ca plantată locului, cu degetele de la picioare afundate în covor.

Dacă nu m-am clintit, și-a înmuiat tonul vocii.

— Te rog, a zis.

S-a așezat în scaun și mă privea în oglindă, așteptând.

S-a lăsat pe spate, relaxându-se, cu picioarele depărtate cam treizeci de centimetri. Pieptul neted îi strălucea în lumina difuză din cameră și a trebuit să-mi umezesc buzele cu limba deoarece mi se făcuse dintr-odată sete.

E ridicol ce se întâmplă. Mi-am înfipt mâinile în șold, încercând să privesc în altă parte, dar ochii mei reveneau mereu asupra ochilor lui.

Bine, să o ia naiba de treabă!

Mi-am lăsat mâinile pe lângă corp și am început să merg ușor, cu un aer plictisit. Madoc m-a prins de încheietură și m-a adus în fața scaunului, trântindu-mă la el în brațe.

— Hei, m-am împotrivit, încercând să mă ridic, dar mâinile lui mă prinseseră de talie.

— Ai încredere în mine.

Am pufnit nervoasă, dar m-am oprit, chiar și numai ca să văd unde bate.

— Ce dorești? mi-am arătat colții, furioasă, și mi-am așezat foarte ușor fundul mai sus, fiindcă să stau așa, peste coapsele lui era... mda.

— Uită-te, mi-a ridicat bărbia. Uită-te în oglindă. Ce vezi?

— Ce vrei să spui?

Ce naiba?

— Deschide ochii, s-a răstit și am simțit cum toate firicelele de păr de pe corp mi se electrizează.

Rahat. Într-adevăr, nu aveai de unde să știi când Madoc trecea de la o extremă la alta, de la blând la înspăimântător, dar întotdeauna se întâmpla pe neașteptate.

M-a apucat de sub bărbie, îndreptând-o spre oglindă, iar eu mi-am ținut respirația.

— Ce vezi? a insistat el.

— Pe tine și pe mine, am izbucnit eu. Pe Madoc și pe Fallon. Inima mi-o luase la galop.

M-am uitat la el în oglindă. Îi stăteam în brațe într-o parte, ca el să poată vedea din partea cealaltă și ne priveam fix, în timp ce pieptul meu se ridica și cobora tot mai rapid.

— Eu nu văd asta, a zis cu o voce scăzută. Numele acelea nu înseamnă nimic pentru mine. Sunt comune și golite de sens. Când sunt cu tine, eu nu văd fata unei ticăloase interesate de avere și a unui irlandez traficant de droguri și nici băiatul unui avocat necinstit și a unei păpuși Barbie vegane.

Aproape că mi-a venit să râd. Madoc avea o perspectivă ironică asupra lumii.

El însă nu zâmbea. Stătea încruntat. Era foarte serios și știam că aceste momente autentice erau puține și rare.

A întins o mână și a trecut-o prin părul meu, în timp ce cu cealaltă se sprijinea în continuare de scaun.

— Mă uit la ceea ce vreau numai și numai dacă pot avea, continuă el. Văd o femeie care are cea mai drăguță față încruntată, de parcă ar avea doi ani și i s-a spus că nu are voie să mănânce bomboane. Văd un tip care s-a dus și și-a făcut un piercing intim pentru că voia să fie în lumea ei fie și pentru puțin timp.

Am închis ochii. *Nu-mi face asta, Madoc.*

— Văd o femeie frumoasă cu un corp superb și tipul pe care-l înnebunește de dorință.

Și-a mutat mâna pe gâtul meu și a început să mă mângâie.

— Văd o mie de noți fierbinți pe blatul din bucătărie, la duș, în piscină și pe canapea unde el i-o trage până o face să strige de plăcere.

Coborâse vocea până îi devenise doar o șoaptă.

— Îi văd ochii și cum arată ea atunci când o face să-și dea drumul.

Sfârcurile mi se întăriseră și simțeam că trebuie să trag adânc aer în piept. Am deschis ochii și i-am întâlnit pe ai lui, albaștri și strălucitori precum cristalul, urmărindu-mă.

— Îl văd pe tipul care și-a pierdut atât de mult mințile atunci când ea a plecat, încât și-a distrus toate lucrurile de pe pereți pentru că a crezut că îl urăște.

M-am schimbat la față și ochii mi s-au umplut de lacrimi. Nodul din gât îmi era deja prea mare și simțeam că mă sufocă.

— Madoc...

— Văd, m-a întrerupt el, rătăcind cu mâna pe abdomenul meu, pe sub sutienul dantelat, corpul de pe care a sorbit stropii de ploaie noaptea trecută și pe care vrea să-l simtă din nou cu

buzele chiar acum, fiindcă, iubito, mă obsedezi într-un mod dureros.

S-a aplecat și m-a sărutat pe braț, înșirându-mi apoi săruturi delicate și senzuale până pe spate. Mi-a dat părul peste umăr, coborându-și buzele de-a lungul șirei spinării, urcând apoi după ce mi-am lăsat capul pe spate, pe umărul lui.

— Madoc... am spus abia răsuflând, simțind fiori împrăștiindu-mi-se în tot corpul.

Buzele lui... oh, Dumnezeule, buzele lui.

Măinile lui erau amândouă sub sutienul din dantelă, dezmiardând și căutând încoace și-ncolo, în timp ce eu am început să-mi mișc șoldurile într-o parte și alta a lui.

— Fir-ar să fie, uită-te la tine.

Vocea lui gătuită îmi făcea vaginul să se contracteze puternic.

Am deschis ochii și am înțeles ce vedea.

O tânără în lenjerie, stând cu spatele în brațele unui bărbat care avea amândouă mâinile sub sutienul ei. Privirile ni s-au întâlnit și înflăcărarea mă făcea să-mi doresc să-l sfâșii cu dinți. Îl doream.

La naiba, îl doream.

Mi-am apropiat strâns capul de al lui și nu mi-am dezlipit ochii din oglindă în timp ce îmi coboram mâna în bikini. Privirea i-a devenit și mai pătrunzătoare în timp ce mă urmărea. Mi-am desfăcut picioarele și mi-am plimbat delicat degetele în sus și în jos peste locul inundat de pornire nestăpânită, uitându-mă la el cum mă urmărea.

S-a lăsat pe spate, mângâindu-mi în continuare spinarea cu o mână, în timp ce-și desfăta privirile cu mine.

Pentru că ochii lui erau ațintiți asupra mea, pentru că îl făcusem atât de atent, făceam corpului meu lucruri la care nu m-am așteptat. Madoc era întotdeauna pe fugă, iar noaptea trecută fusese accelerație la maxim.

Acum arăta de parcă el era stăpânul acelei camere. De parcă eram a lui și nu se grăbea să mă facă a lui până când soarele nu se ridica pe cer.

M-am ridicat, mi-am strecurat mâinile de o parte și de alta a bikinilor, i-am dat jos și i-am lăsat să alunece pe picioare. Și-a strâns pumnii pe marginea brațelor scaunului și am văzut că ceva devenea tot mai mare în pantalonii lui. Corpul lui avea nevoie de mine, iar clitorisul meu a început să vibreze de dorință. O dată. De două ori. De trei ori.

La naiba. Totul la Madoc era intens și mă făcea să mă simt bine.

— Eu...

Am vrut să îi spun că nu îl uram. Că mă gândisem la el. Că îmi părea rău. Cuvintele însă mă părăsiseră.

— Eu...

Am răsuflat.

— Eu te vreau acum.

Și m-am așezat cu spatele în brațele lui și cu fața spre oglindă.

— Te vreau așa.

În colțul buzelor îi juca un zâmbet. Apoi mi s-a tăiat respirația când am simțit că își pune mâna în față, pe gâtul meu, și mă trage înspre el.

Buzele ni s-au întâlnit într-un dans pasional. Mi-am ridicat mâna și mi-am strecurat degetele în părul său mătășos și scurt, sărutându-l ca și cum era singurul lucru de care aveam nevoie

ca să supraviețuiesc. Mâna lui mi-a alunecat ușor pe abdomen și mi-am desfăcut picioarele ca să le sprijin peste coapsele lui.

— Madoc, am șoptit, implorându-l, simt că iau foc.

I-am luat mâna și i-am călăuzit-o între coapsele mele, trăgând adânc aer în piept, în momentul în care și-a strecurat degetele în mine.

Ah, Dumnezeu, da.

Degetele lui se mișcau ajutate de excitația mea, dar focul din pânțele mă făcea să fiu atât de flămândă că am început să mă frec de mâna lui.

— Madoc.

— Îmi place când îmi spui numele.

Capul i-a căzut pe spate, iar pieptul i se ridica din ce în ce mai accelerat. Părea că și el se simțea bine, deși nu-l atingeam. Îi plăcea chiar așa de mult să mă atingă?

Șoldurile mele se legănau în mâna lui și, pentru prima dată în doi ani, am dorit ceva. Am vrut asta. L-am vrut pe el. Voiam totul, din nou.

Știam însă că nu se putea. Știam că doar atât ne era destinat.

Avea să fie ultima dată când făcea dragoste cu mine. Ultima dată când aveam să-l sărut.

Ultima dată când avea să mă dorească.

Și am vrut să-mi îngrop fața în mâini și să strig că nu era nevoie să fac asta. Nu trebuie neapărat să plec, dar se petrecuseră prea multe între noi ca să fie trecute cu vederea.

În loc de asta, m-am ridicat, m-am întors cu fața și m-am suit la el în brațe, cu picioarele de o parte și de alta.

L-am mângâiat cu degetele pe obraz și am vorbit încet de teamă că altfel n-aș fi putut să-mi opresc lacrimile.

— Vreau să te văd.

Gâtul mă durea atât de tare că de-abia puteam șopti.

— Vreau să te sărut când ai orgasm.

M-am ridicat puțin și m-am aplecat pe genunchi ca să-i fac loc să-și dea pantalonii jos. Înainte să-i împingă cu picioarele, am băgat mâna în buzunarul lor ca să iau un prezervativ.

El a zâmbit.

— De unde știai că e acolo?

— Pentru că ești un ticălos sigur pe el, am spus cu o voce înecată de emoție, fără să fiu deloc sarcastică.

I-am vârât prezervativul în mână până să-mi încolăcesc brațele mele avide din jurul gâtului său și să-l sărut apăsător. Buzele mele erau stăpânite de buzele lui și nu ne-am oprit cât timp el s-a ocupat pe la spatele meu să-și pună prezervativul. Mă mișcăm ritmic în brațele lui, atingându-mă de duritatea lui voluminoasă, simțind arșița tot mai puternică în timp ce clitorisul îmi pulsa tot mai tare și mai tare.

— Acum, Fallon, mi-a zis, abia respirând, lăsându-și capul pe spate.

Am ezitat, auzindu-mi numele. Obișnuia să-mi spună “iubito”.

— Mai spune-mi numele o dată.

M-am așezat pe penisul lui și amândoi am închis ochii de plăcere. Eram plină...

— Fallon, a găfâit el.

— Cine te sărută acum?

Îi sărutam tandru bărbia, sorbindu-l și mușcându-l până a început să geamă.

— Dumnezeule, a suspinat el.

— Nu, nu Dumnezeu.

— Fallon, mi-a spus râzând.

Își ridicase privirea și se uita fix în ochii mei în timp ce eu urcam și coboram voluptuos de-a lungul lungimii sale.

În sus, încetul cu încetul, uitându-mă în ochii lui în timp ce el privea cum mă mișcăm peste el.

Înapoi în jos, cuprinzându-l, uimită cum i se închideau pleoapele de plăcere. Nu mai făcusem așa ceva niciodată. N-am stat niciodată deasupra, iar el mă făcea să mă simt atât de bine.

Vreau să spun că el mă făcea întotdeauna să mă simt bine, însă poziția în care stătea pe acel scaun îl făcea să mă pătrundă foarte profund.

Îl simțeam când îmi atingea pereții uterului. Piercingul pe care și-l făcuse mă făcea să vreau să mă mișc mai lin și, în același timp, să măresc viteza, dar mă făcea și să nu mai vreau să mă opresc.

— Cine te domină acum? i-am luat fața în mâini, cu degetele mari pe obraz și cu celelalte cuprinzându-i ceafa.

— Fallon.

Cuvântul i s-a scurs printre buze ca un glonț filmat cu încetinitorul. Mi s-a oprit respirația în momentul în care el mi-a cuprins cu brațele talia, încolăcindu-mi picioarele în jurul lui. Aerul intra și ieșea de pe buzele mele, în timp ce el stătea și-mi atinge buzele cu buzele lui.

— Nu vei avea ocazia să câștigi jocul acesta, Fallon. Deși îmi place cum joci.

M-a trântit cu spatele de oglindă, afundându-și buzele în ale mele până să-mi lase picioarele să atingă pământul. Dumnezeuule, sărutul lui m-a lăsat fără aer, dar nu îmi păsa că nu mai puteam respira.

Imediat cum picioarele au atins podeaua, m-a răsucit, mi-a cuprins amândoi sâni în palme și și-a îngropat gura în ceafa mea.

Îl urmăream în oglindă și în momentul acela nu îmi mai păsa nici să-l posed, nici să-l domin.

Cu toate că voiam să controlez ce se întâmpla, era evident că nu eu țineam frâiele. Până când el a zis:

— De ce mă înnebunești atât de mult, Fallon?

Respirația îi era neregulată, iar mâinile și buzele i se mișcau impulsiv și repede.

— De ce trebuia să fii tu?

Acela a fost momentul în care mi-am dat seama că nu încerca să mă domine. Era disperat.

Eu aveam controlul.

— Madoc... am șoptit întorcându-mi capul și topindu-mi buzele în ale lui.

M-am retras apoi brusc, mi-am depărtat picioarele și m-am aplecat în față, spre oglindă.

— Te rog, am nevoie de tine.

Îi simțeam căldura în interiorul coapselor mele.

Madoc s-a așezat mai bine și m-a pătruns. Mi-am mușcat buza de dulcea durere a profunzimii lui.

— E atât de bine.

Abia puteam șopti din cauză că simțeam că tot ce aveam în mine urma să se prăbușească în jurul lungimii lui viguroase dinlăuntrul meu.

Apoi și-a închis ochii, lăsându-și capul pe spate, și mi-a zis cu voce cutremurată:

— O să mă distrugi, Fallon.

Nu mai mult decât m-ai distrus tu deja.

CAPITOLUL 13

FALLON

Încerc să-mi eliberez mâna din strânsoarea ei.

— Mamă, nu! Te rog!

Pieptul stă să-mi explodeze. Vreau să strig și să o lovesc. Lacrimile îmi șiroiesc pe obraz fără întrerupere.

— Vei face asta, Fallon, strigă ea, smucindu-mă mai departe. Nu te mai smiorcăi atât și fă ce ți se spune.

Picioarele mi se împleticesc în timp ce ea mă trage tot mai aproape de ușa pe care nu vreau să intru.

— Nu pot să fac asta! Te rog, te implor! Te rog!

Ea se oprește și se întoarce cu fața spre mine.

— Ce crezi că se va întâmpla, Fallon? Crezi că se va căsători cu tine? Nici măcar nu va vrea să stea cu tine. Dacă nu faci asta, viața ta s-a terminat. Tot ce am încercat să obțin cu atâta efort se va duce pe apa sâmbetei.

Ceva din mine știe că totul este în zadar. Îmi pun mâinile pe stomac, simțind un nou val de greață.

Șase săptămâni. Trecuseră șase săptămâni de când îl văzusem ultima dată și opt săptămâni de când rămăsesem gravidă. Cel puțin așa spunea doctorul.

I-a fost dor lui Madoc de mine? Se gândea oare la mine? Aș vrea să pot da timpul înapoi și să mă port mai frumos cu el. Când încercase să mă sărute în sala de sport după ore, nu ar fi trebuit să mă feresc și să-l resping. Îmi este dor de el și urăsc că mi-e dor de el.

Nu am vrut să-l iubesc.

Am scuturat din cap.

— Nu o voi face.

Umbra clădirii clinicii se așterne asupra noastră și îmi șterg lacrimile.

— De ce îl vrei chiar atât de mult? a sărit ea.

Inima îmi bate cu putere încă, însă reușesc să-mi controlez sentimentele.

— Pentru că este al meu. Al lui Madoc și al meu. Trebuie să vorbesc cu el.

— Deja e cu altcineva.

Își scoate telefonul și îmi arată ecranul. Simt un gol imens în stomac când văd ce-mi arată și durerea provocată de încercarea de a-mi stăpâni lacrimile mă face să mă crispez.

Postase pe Facebook fotografiile de la o petrecere la el acasă. Ținea de după gât o altă fată.

— Chiar ai crezut că te iubește?

— Trebuie să vorbesc cu el.

Și-a vârât telefonul înapoi în geanta ei Prada și și-a strâns în pumn degetele date cu oja.

— Le-a spus vreodată prietenilor lui despre tine? Ai ieșit vreodată la întâlnire cu el, Fallon? Pentru el nu a fost iubire. Te-a folosit, Fallon!

— Minți!

Mă apropii mult de ea, simțind acut agonia mușchilor mei încordați.

— Mă iubește. Știu că mă iubește.

Mă purtasem deplorabil cu el atâta vreme, dar știam că mă dorea. Nu se uita niciodată la alte fete când eram împreună. Și nu suport să fiu fără el.

Mama își aruncă brațele în aer.

— În cazul acesta, felicitări și bine ai venit pe Tărâmul Unde Toate Femeile Sunt Idioate, strigă ea. Toate am trecut pe aici măcar o dată.

Mi-a zâmbit. Mă iubește cu adevărat.

Mi-a deschis ușa să intru.

Mă privește drept în ochi.

— Dă-mi voie să-ți spun ce am învățat eu despre bărbați și femei. Femeile analizează prea mult, iar bărbații nu se gândesc decât la ei. Madoc nu a spus nimănui despre relația voastră. Nu te vrea.

Am clipit trezită fiind de vibrațiile telefonului. Camera era învăluită în întuneric și mi-am aruncat ochii spre ceas că să văd că era doar miezul nopții. Visul era încă proaspăt și am observat că am urme de transpirație pe frunte. M-am frecat la ochi cu podul palmelor și am îndepărtat toate vedeniile.

M-am aplecat peste marginea patului și-am înșfăcat telefonul de jos. Mi-am amintit că ajunsese acolo din cauza mea și a lui Madoc.

Madoc.

Am întors capul și am văzut că dormea lângă mine. Părea atât de liniștit, că m-am întins la loc, privindu-l.

Adormise pe burtă și cearșaful era tras sub el. Părul îi rămăsese ud după duș și, după toată activitatea noastră, se uscaseră dezordonat. I se zbârlise în vreo douăzeci de direcții diferite și îl făcea să arate mai mic de vârstă. Sau poate doar mai relaxat decât era deja. Brațele lui strângeau perna de sub cap și i-am invidiat respirația lină și regulată.

Tatuajul pe care-l avea pe spate mă zăpăcea de fiecare dată când îl vedeam, de două zile încoace. M-aș fi gândit imediat că era numele meu. M-am întrebat ce ar fi putut să însemne

cuvântul “Fallen”, dar știam însă că nu aveam să-l întreb asta niciodată.

Telefonul mi-a bâzâit în mână și am tras adânc aer în piept în timp ce deschideam mesajul.

Tatăl meu mă sunase de două ori și îmi trimitea acum mesaj. Și mama mă sunase și îmi trimisese mesaje. Pe acelea le-am șters fără măcar să le ascult. Știam că nu erau altceva decât morală excesivă legată de venirea mea aici sau alte rahaturi pe care nu aveam chef să le ascult.

Deschizând mesajele de la tata, am remarcat că erau de fapt două.

Fallon?

Vrei să fac informațiile publice?

L-am privit pe Madoc și am știut că planurile mele se schimbaseră. Am început să scriu răspunsul.

Nu. Trimite-o mai bine lui Caruthers.

Ești sigură, a venit rapid răspunsul.

Nu, nu eram sigură. Nu mai voiam să fac asta, însă era singurul mod în care puteam să am sentimentul că totul se sfârșise. Madoc și cu mine nu aveam niciun viitor. Nu era iubire și nu aveam de gând să mă mai amăgesc nici măcar un minut în plus.

Acum.

Am deschis un mesaj nou și i-am scris tatălui lui Madoc.

Verifică-ți e-mailul. Ne întâlnim la tine la birou. Ai două ore.

Tipii ca el dorm cu telefonul sub pernă, dar știam că era treaz, trăgându-i-o probabil amantei.

A răspuns în câteva minute.

Sunt pe drum.

“Katherine Trent.”

I-am trântit, pe birou, lui Jason Caruthers un dosar și-apoi m-am trântit și eu în scaunul din fața lui.

El și-a mijit ochii, indecis, și a deschis dosarul. A strâns din buze în timp ce frunzărea documentele, chitanțele și fotografiile.

— De ce ai făcut asta? m-a întrebat în timp ce închidea dosarul cu o stăpânire de sine ce parcă spunea că deja mă rezolvase.

M-am uitat la Jason care arăta exact cum avea să arate fiul lui peste treizeci de ani și i-am urât din nou pe amândoi. Cu părul blond, tuns scurt și aranjat mai bine decât mulți alți tipi cu douăzeci de ani mai tineri decât el și îmbrăcat într-un costum negru la patru ace, domnul Caruthers era încă un bărbat bine. Nu e de mirare că mama mea sărise pe el înainte să divorțeze de ultimul soț. Era bogat, chipeș și influent. Oferta perfectă pentru o femeie avidă de avere.

Cu toate că nu aș fi putut spune că se purtase vreodată crud cu mine, prezența lui mă intimida totuși. La fel ca Madoc. Îmbrăcată în blugii strâmți și cu tricoul Green Day, nu eram înarmată să-i țin piept.

Cel puțin așa credea el.

— De ce crezi? am sărit eu.

— Pentru bani.

— N-am nevoie de banii tăi.

Cuvintele mi-erău măsurate și voiam să fac din rahat bici când eram în preajma tipului ăstuia.

— Mai degrabă iau banii murdari ai lui tata decât să iau ceva de la tine.

— Și atunci ce dorești? m-a întrebat și s-a ridicat să meargă la bar să-și toarne ceva de culoare maro de băut.

Mi-am îndreptat spatele și m-am uitat pe geamul din spatele biroului său, știind că mă putea auzi.

— E nepoliticos să te ridici în timp ce vorbește cineva cu tine.

Am simțit că rămăsese nemișcat și n-a trecut mai mult de o clipă până a venit din nou în fața mea și s-a așezat pe scaun.

— Aveam de gând să trimit presei ce ai văzut în e-mail. Bani dați unor judecători...

— Unui singur judecător, mi-a tăiat vorba.

— Plus relația amoroasă pe care o ai de ceva vreme cu doamna Trent, am continuat. Ați fost împreună în timpul celor două căsnicii ale tale.

Nu-mi venea să cred când am aflat despre asta. Cum am tot săpat prin treburile lui, nu am fost surprinsă să aflu că se culcase și cu alte femei. La naiba, și el și mama au început să calce pe de lături aproape imediat după nuntă. Și Madoc, și eu știam acest lucru. Chiar dacă pe vremea aceea noi doi nu prea vorbeam unul cu celălalt, știam că și el, ca și mine, vedea în căsnicia lor o farsă. Știam că noi patru nu aveam să fim niciodată o familie. Acesta a și fost motivul pentru care noi nu am fost niciodată solidari.

Până în săptămâna în care lucrurile au luat o altă întorsătură și am început să ne culcăm unul cu celălalt.

— De ce nu ai trimis informația? m-a întrebat.

Bună întrebare.

Am rămas cu brațele sprijinite de mânerul scaunului și am păstrat contactul vizual. Caruthers simțea imediat slăbiciunea. Era meseria lui.

— Pentru că, după câte vezi, nu sunt un om rău, i-am zis. Ar fi făcut rău unor persoane care nu merită așa ceva și nu vreau asta. Încă.

— Mulțumesc.

Părea cu adevărat ușurat, să-l ia naiba.

— Nu am făcut-o pentru tine.

— Unde este fiul meu?

— Doarme, i-am răspuns de sus. În patul meu.

Bărbații ca Jason Caruthers rareori strigă, dar știam că era furios. Avea școala lui “închide ochii și respiră rar”.

— Așadar, ce vrei de la mine, Fallon? m-a întrebat în cele din urmă.

— Vreau să divorțezi de mama mea.

A făcut ochii mari, dar eu am continuat.

— Te asiguri că are tot ce-i trebuie, bineînțeles. Nu o iubesc, dar nici nu vreau să ajungă în stradă. Primește o casă și niște bani.

A râs cu amărăciune, clătinând din cap.

— Tu crezi că nu am încercat să divorțez de mama ta, Fallon? Mama ta se luptă cu inevitabilul. Ea nu vrea să divorțeze, iar atenția publică pe care i-ar oferi-o un proces lung și murdar ar fi exact ce și-ar dori. Crede-mă, pot divorța de ea și nici nu aș pierde mare lucru. Nu însă fără un spectacol mediatic.

Săracul.

— Nu mă privește. Nu-mi pasă cum te descurci cu asta și nici cât de mult te afectează. Dacă vrei ceva rapid și simplu, atunci îți sugerez să scoți mai mulți bani din buzunar.

Și-a strâns buzele și se vedea că se gândește. Nu-mi făceam griji. Un avocat ca el nu poate câștiga un proces împotriva soției

lui? Mă lași? Nu-i păsa decât de reputația lui, atât. Avea dreptate. Mama mea ar face orice ca să atragă atenția și l-ar târî după ea, prin mocirlă. Avea și ea un preț.

Toată lumea are.

— Altceva? a zis, ridicând din sprâncene, vizibil deranjat de termenii de până acum ai discuției.

— Unul dintre asociații tatălui meu, Ted O'Rourke, urmează să aibă în septembrie audierea pentru eliberare condiționată. Ai grijă să-i fie aprobată.

— Fallon, a clătinat din nou din cap. Eu îi apăr pe infractori. Nu am nicio influență asupra comitetului pentru eliberări condiționate.

Cu cine credea că vorbește?

M-am aplecat în față, așezându-mi o mână pe biroul lui.

— Destul cu șarada asta. Nu mă face să îți spun de două ori.

— Mă voi ocupa de asta.

A ridicat sfidător capul.

— Altceva?

— Nimic.

I-am oferit un zâmbet cu gura închisă.

— Asta e tot? Mama ta și Ted O'Rourke? Nimic pentru tine?

M-am ridicat de pe scaun, mi-am dat după ureche câteva fire răzlețe de păr și mi-am lăsat brațele pe lângă corp. Să-mi pun mâinile în buzunar ar fi fost tot un semn de slăbiciune.

— Nu a fost niciodată vorba despre mine, Jason, însă tu ai făcut să devină așa. De aceea ai luat-o razna când ne-ai prins pe mine și pe Madoc împreună. Știai deja cine era tatăl meu și ce fel de om era mama mea și ai presupus tot ce se putea mai rău despre mine. Nu voiai ca singurul tău fiu să se joace în mocirlă.

Și-a ciupit vârful nasului, apoi a spus cu o falsă bunăvoință.

— Fallon, erați niște copii. A fost prea mult, prea repede. Mi-a plăcut întotdeauna de tine.

— Mie nu-mi place de tine, am ripostat. Sentimentul de vină, de tristețe, sentimentul pe care-l ai când ești abandonat de adulții care ar fi trebuit să fie cel puțin alături de tine, plus tot ce s-a întâmplat după aceea sunt lucruri pe care nu ar fi trebuit să le trăiesc. Mai ales de una singură.

M-a privit nedumerit.

— Cum adică tot ce s-a întâmplat după aceea?

Încruntarea de pe fața mea a pălit brusc. *Nu știa?*

Bineînțeles. Cum aș fi putut să cred că mama i-ar fi spus?

Am dat din cap, ignorându-i întrebarea. Cui îi păsa? Doar un mă proteja el.

— Acelea sunt fotografiile pe care le am cu Katherine Trent. Nu am păstrat nicio copie digitală.

A clipit.

— Și pur și simplu mi le dai mie? Nu așa funcționează șantajul.

— Nu e șantaj, i-am spus pe un ton disprețuitor. Eu nu sunt ca tine. Dar cunosc mulți neisprăviți și de aceea știu că vei face ce ți-am cerut. Nu voi face nimic, dacă te ții de cuvânt.

Da, știa cine era tatăl meu și ce fel de oameni cunoșteam datorită lui. Nu aș fi apelat niciodată la ei ca să fac rău cuiva, dar el n-avea de unde să știe asta.

S-a uitat la mine și m-a întrebat.

— De unde știu că pot avea încredere în tine? Nu vreau ca numele lui Katherine să fie târât prin noroi.

— Nu te-am mințit niciodată, i-am adus aminte și m-am întors ca să plec.

— Fallon? m-a strigat, iar eu m-am răsucit cu fața spre el. Știu de mult timp care-mi sunt punctele forte. Îmi știu bine și slăbiciunile.

S-a ridicat, vârandu-și mâinile în buzunare.

— Mi-am neglijat nevestele, fiul și nu m-a interesat niciodată altceva în afară de procese.

A făcut o pauză, oftând trist.

— Dar indiferent ce crezi, să știi că îl iubesc pe fiul meu.

— Te cred.

— A fost chiar atât de rău? a strâns din ochi, studiindu-mă. Să fii despărțită de el? După atâta timp, chiar nu îți dai seama că a fost cel mai bine așa? Te-a durut chiar atât de mult?

Durut? Mi s-a încleștat falca și ochii îmi ardeau. A iubit vreodată ceva atât de mult încât să îl doară?

Vocea mea era aproape o șoptă.

— Așa am crezut. La început. Am fost smulsă de lângă el fără să putem să ne spunem adio. M-a durut că nu am putut să-l mai văd sau să-i vorbesc. M-a durut când mama mea nu mă suna și nu mă chema acasă de sărbători. Și m-a durut când m-am furișat aici după câteva luni și l-am găsit pe Madoc cu altcineva.

Mi-am îndreptat umerii și l-am privit fix în ochi.

— Ceea ce m-a durut cu adevărat însă, a fost să fiu internată cu forța de mama în clinica aceea, să stau în camera aceea și să fiu absolut singură când mașinăria aceea a furat copilul lui din mine.

A făcut ochii mari și am fost mai mult ca sigură în acel moment că nu știuse nimic despre asta.

Am dat din cap înverșunată.

— Mda, chestia asta a fost nasoală de tot.

M-am răsucit pe călcâie, am ieșit din birou și am încercat să nu mă gândesc la privirea îndurerată pe care o avea Jason Caruthers în momentul în care și-a îngropat fața în mâini.

CAPITOLUL 14

MADOC

— Madoc.

Am deschis ochii, clipind pentru a alunga urmele somnului, dar am sărit ca ars din pat când am văzut-o pe Addie holbându-se la mine.

— Addie. Ce dracu'!

Mi-am aranjat cearșaful ca să mă asigur că eram acoperit.

Chestia asta era al naibii de ciudată.

De parcă ea nu știa ce se petrecea, oricum. Eram gol pușcă în patul lui Fallon, pentru Dumnezeu, dar chiar și așa. Addie nu mă mai văzuse gol din... ei bine de la Revelionul trecut când am sărit în piscina rece de să-ți înghețe fundul, la o provocare lansată de Tate.

— Unde e Fallon? am întrebat privind în jur.

— Dragule, nu știi ce se petrece aici, dar Fallon a plecat, iar tatăl tău e jos. Vrea să vorbească acum cu tine.

A clătinat din cap și s-a uitat ciudat la mine ceea ce însemna că trebuia să-mi mișc rapid fundul.

Rahat. Am aruncat cearșafurile de pe mine și am auzit în urma mea un *tz* ceea ce însemna că Addie nu aprecia deloc faptul că defilam prin cameră în fundul gol.

— Unde a plecat Fallon? am strigat în timp ce traversam coridorul ca să merg în camera mea.

— N-am idee. Era plecată când m-am trezit.

Nu. Nu. Nu. Am închis ochii strâns și am clătinat din cap în timp ce aruncam pe mine niște boxeri, o pereche de blugi și un tricou. Am pus rapid mâna pe șosete și chei, pentru că nu aveam de gând să stau prea mult la discuții cu tata.

Aveam de gând s-o găesc și s-o aduc înapoi, chiar de părdacă era nevoie. Ce mă-sa?

Am coborât în fugă scările, am înhățat pantofii de lângă scări, de unde îi aruncasem cu o seară înainte, și am intrat în biroul tatălui meu.

— Unde-i Fallon, am cerut să știu, prăbușindu-mă în scaunul din fața biroului său și punându-mi șosetele și papucii.

Tatăl meu ședea pe marginea biroului cu o băutură în mână și a trebuit să clilesc de două ori până să reacționez. Acum chiar eram puțin îngrijorat. Tata era un om stăpân pe el și responsabil. Dacă începuse să bea de dimineață, atunci... nu mai știam ce să cred. Nu-l văzusem niciodată să bea alcool dimineața. Știam doar că era un obicei ieșit din comun, iar tatălui meu îi place rutina.

— A plecat, mi-a răspuns.

— Unde?

— Nu am de unde să știu. A plecat de bunăvoie, Madoc, iar tu nu te duci nicăieri. Trebuie să vorbim.

M-am forțat să râd și am terminat de legat șireturile.

— Spune-mi ce ai de zis repede.

— Nu poți să ai o relație cu Fallon. Pur și simplu nu se poate așa ceva.

Francheța lui m-a dezarmat complet. Presupun că știa că am reluat relația. Voiam eu o relație cu ea?

M-am ridicat, pregătit să plec.

— Ai la activ două căsătorii eșuate. Nu îmi dai tu sfaturi despre astfel de lucruri.

A întins mâna în spatele lui, apucând un dosar de pe biroul lui pe care mi l-a pus în brațe.

— Uită-te.

Am oftat, dar am deschis totuși dosarul.

Iisuse!

Sunetul bătăilor inimii îmi răsuna în urechi în timp ce în fotografie după fotografie îi vedeam pe tata și pe mama lui Jared, Katherine. Fotografii care îi arătau cum intrau împreună în apartamentul lui, cum se îmbrățișau și se sărutau în fața geamului, cu el ajutând-o să se dea jos din mașină...

— Ai o relație cu mama lui Jared?

A clătinat din cap și a ocolit biroul ca să se așeze pe scaun.

— Ne certăm și ne tot împăcăm de optsprezece ani încoace. Știu mult prea bine cum este să vrei ceva ce nu poți avea, Madoc. Katherine și cu mine avem un trecut, am trecut prin multe și nu ne sincronizăm deloc. Dar ne iubim și vreau să mă căsătoresc cât mai repede cu ea.

— Vorbești serios? am întrebat pe nerăsuflăte și am început să râd în același timp. Ce mama mă-sii?

Nu-mi venea să cred ce auzeam. Hei, am o relație cu mama prietenului tău cel mai bun. Hei, ne căsătorim. Și vorbea despre asta de parcă vorbea despre vreme. Vi-l prezint pe afurisitul de taică-meu. Face numai ce vrea el și e treaba ta dacă-ți convine sau nu. Era ca...

— Stai așa. Am simțit un gol în stomac. Optsprezece ani? Nu ești tatăl lui Jared, nu-i așa?

S-a uitat la mine ca și cum aș fi înnebunit.

— Bineînțeles că nu. Tocmai îl născuse pe Jared când ne-am cunoscut.

Și-a trecut mâinile peste față și a schimbat subiectul.

— Am primit plicul acesta de la Fallon. În plic erau fotografiile astea și încă ceva legat de o tranzacție a mea de afaceri, pentru că, după cum vezi, mă șantajează, Madoc.

Dosarul se transforma într-un ghem de hârtie în pumnul meu.

— Minți!

— Nu mint, m-a consolată sec. Totul este cu mult mai complicat decât poți să înțelegi, însă vreau să știi că deși Fallon s-a întors aici din cauza unor motive ascunse, nu cred că a vrut să te rănească. Ar fi putut să meargă în presă cu tot ce avea despre mine. Asta ar fi făcut mult rău acestei familii.

Mă holbam la poze respirând tot mai superficial, mai repede și cu fața tot mai încinsă de furie.

— Este foarte furioasă, a continuat cu blândețe, ca și cum ar fi gândit cu voce tare. Dar nu a dat nimic în presă, Madoc. Nu a vrut să-ți facă niciun rău.

— Nu mă mai proteja atâta, m-am răstit la el, așezându-mă din nou în scaun.

Dacă se întorsese ca să-l șantajeze pe tata, însemna că și restul fusese o minciună.

— Și ce mai are despre tine? am întrebat. Pe lângă asta.

Am ridicat dosarul.

Și-a ferit ochii, ezitând.

— Este vorba de niște bani, pe care i-am negociat. A fost ilegal și mi-aș putea pierde licența, în cel mai fericit caz. Nu a fost însă o decizie pe care să o iau fără să analizez atent datele și aș face același lucru și a doua oară.

Mă privea în ochi.

— Totuși Fallon nu cere mult. Și nu ți-am spus toate aceste lucruri ca să te rănesc. Ți le-am spus ca să poți să-ți vezi mai departe de viața ta. Nu am forțat-o pe Fallon să plece. Ea mi-a trimis mesaj noaptea trecută.

Mi-a aruncat telefonul ca să-i văd mesajele. Cum era de așteptat, primul mesaj era de la Fallon.

— Nu este fata potrivită pentru tine.

Vocea lui suna ca un ecou îndepărtat în timp ce eu rămăsesem cu ochii la cuvintele de pe ecran.

— În primul rând, tatăl ei... vorbele i-au rămas în vânt.

Și nu l-am mai auzit. Am simțit cum se prăbușește cerul peste mine, am scăpat telefonul pe jos, apoi mi-am pus coatele pe genunchi și mi-am ascuns fața în mâini.

Îmi aminteam acest sentiment. Îl mai simțisem cu ani în urmă când îmi spusese că plecase din senin. Când am văzut patul ei gol în care ne pierduserăm împreună virginitatea. Când nu puteam dormi și dădeam buzna la demisol ca să cânt la pian.

Nu mai voiam asta. Nu mai voiam să simt din nou aceste lucruri. Am tras atât de adânc aer în piept, încât m-au durut plămâni de am crezut că explodează.

— Nu mai vorbi, l-am întrerupt fără să mai fiu atent la ce spunea. Nu mai spune nimic. Optsprezece ani? am întrebat. Asta înseamnă că te vedeai cu Katherine Trent când erai însurat cu mama.

Privirea i-a căzut pe birou, după care s-a uitat din nou la mine. N-a zis nimic, dar i se citea vina în priviri.

Pentru numele lui Dumnezeu? Ce s-a întâmplat cu el?

— Madoc, vorbea încet. Te trimit mai devreme la Notre Dame, mi-a zis resemnat.

Poftim?

Probabil observase încruntarea nedumerită de pe fața mea, pentru că a început să-mi explice.

— Lucrurile vor deveni cam încinse pe aici. Dacă divorțez, Patricia nu va avea de ales și va trebui să se întoarcă acasă. Tu vei sta în casa din South Bend până se deschid căminele.

— Pe naiba!

Am dat din cap și am sărit înapoi în picioare.

Ca de obicei, tata rămase calm, fără să miște un mușchi.

— Bine, atunci du-te în vizită la mama ta în New Orleans pentru cât a mai rămas din vară. Nu vei rămâne aici. Vreau să înțelegi totul cât mai clar și pentru asta ai nevoie de spațiu.

Mi-am trecut mâna prin păr. Ce naiba se întâmpla? Nu voiam să merg în Indiana tot restul verii. Abia dacă știam pe cineva, în afară de câțiva profesori universitari pe care mi-i prezentase tata. Din când în când mergeam la evenimente sportive sau la întâlniri ale absolvenților.

Nu plecam nicăieri. Nici în ruptul capului!

Nu plecam nici la New Orleans. Prietenii mei erau aici.

— Madoc.

Mi-a făcut semn din cap, de parcă ar fi putut să-mi citească gândurile și îmi spunea nu.

— Vei pleca, îți vei găsi un serviciu sau un program de voluntariat ca să faci ceva cu timpul tău, fiindcă în acest moment încerc să te protejiez de tine însuși. Îmi voi retrage tot sprijinul, banii de studii, îți iau mașina până deschizi ochii. Ai nevoie să te detașezi puțin de tot. Fă cum îți spun, altfel îmi forțezi mâna.

În decursul a câteva ore, trecusem de la dezgustător de fericit și încântat de viață la căutat nod în papură ca să mă bat.

Fallon nu luase cu ea nimic din ce adusese, în afară de hainele de pe ea.

Totul a fost doar o minciună, dar la ce altceva mă puteam aștepta? Ne-am tras-o. Doar nu ne-am spus povești sub clar de lună, nu am ieșit la întâlnire și nici nu aveam nimic în comun. Mai erau și alte femei care-mi puteau da ce îmi dăduse ea.

Totul însă era dat din nou peste cap. Exact ca atunci. Norii atârnavă prea greu deasupra capului meu, casa era prea goală și nu-mi era foame. Nu că aș fi avut poftă de mâncare sau să mă distrez, dimpotrivă nu aveam chef de nimic altceva decât de o bătaie.

Nu-mi păsa din ce cauză eram furios. La naiba, nici măcar nu eram sigur de ce eram furios. Nu știam decât că trebuia să-mi vărs nervii pe cineva.

Am sărit în mașină și am pornit în viteză spre casa lui Jared, știind că nu aveam să fiu tras pe dreapta. Polițiștii nu mă trăgeau niciodată pe dreapta. Era unul din avantajele că eram băiatul lui tata. Palmele transpirate aproape strangulau volanul în timp ce am pus *Numb* de la Linkin Park și mi-am mișcat fundul de acolo. Când am ajuns în fața casei lui, am pus frână de au scârțâit roțile și am sărit din mașină fără să-mi mai pese că erau acolo și Tate, și tatăl ei care meșterea pe sub capota mașinii împreună cu el.

— Mama ta își face de cap cu tatăl meu? am strigat.

S-au întors toți trei cu fața la mine.

— Ce spui, prietene?

Jared se ștergea, nedumerit, pe mâini cu o cârpă.

Am pășit furios pe gazon, înfundându-mi cheile de la mașină în buzunar, în timp ce Jared îmi ieșea în întâmpinare.

— Târfa de maică-ta se culcă de ani de zile cu tata, m-am dezlănțuit. O întreține de ani de zile, iar acum se mai și căsătoresc.

Ochii lui Jared scoteau scânteii și își dăduse seama că eu căutam un pretext ca să mă iau la bătaie. Domnul Brandt și Tate se uitau la mine cu ochii mari și gurile căscate.

Tate privea în pământ și a vorbit mai mult ca pentru sine:

— Pare logic, dacă mă gândesc bine. Se întâlnea cu cineva și a ținut totul secret.

A început să râdă nervos.

— Uau!

I-am zâmbit batjocoritor.

— Ce să spun, e minunat! i-am răspuns sarcastic. Mama care plângea atunci când tata nu venea acasă noaptea. Eu care încercam să înțeleg de ce tatăl meu muncea atât de mult, în loc să vină la partidele mele de fotbal.

Am ridicat mâinile și m-am pus în fața lui Jared.

— Când, ca să vezi minune, în fața ochilor nu apare decât o altă profitoare gata să-și lanseze cariera.

Jared nu a mai stat pe gânduri nici măcar o secundă. Pumnul lui m-a izbit direct în falcă, iar eu am râs și m-am împleticit în spate.

— Haide, l-am încurajat și mai tare stârnit de furia ce-i clocotea în priviri.

A sărit la mine și ne-am rostogolit pe gazon, îngrămădindu-ne unul peste celălalt. Am mârâit amenințător și l-am răsturnat, lovindu-l cu un pumn în față și cu celălalt în falcă.

— Opriți-vă, am auzit-o pe Tate strigând. Jax! Fă ceva!

Jax? Ah, da. Locuia și el acolo.

— De ce? l-am auzit întrebând.

Jared și-a încheștat mâinile în jurul gâtului meu și și-a întins brațele ca niște bare de oțel, ținându-mă cât putea de departe de el.

— Boule! i-am zis tușind.

Mi-a răspuns abia descleștând dinții.

— Cretin nenorocit!

M-am trezit în față cu un șuvoi de apă rece ca gheața, iar Jared mi-a dat drumul la gât ca să-și ferească și el capul de atacul înghețat, în timp ce eu m-am îndepărtat de el, rostogolindu-mă. Ne-am șters de apă la ochi, ne-am ridicat și ne uitam la bărbatul care ținea furtunul până când am observat că era domnul Brandt. Și părea nervos. Pantalonii lui scurți kaki erau stropiți cu apă și pe tricoul alb cu White Sox avea pete de grăsime.

— Părinții voștri sunt împreună.

Vorbea grav și fiecare cuvânt al său cântărea peste o sută de kilograme.

— În cel mai rău caz, se despart. În cel mai bun caz veți fi frați vitregi.

— Și? am trântit-o fără să dau dovadă de înțelepciune și să-mi țin gura.

El a aruncat furtunul pe jos și a strigat:

— Și atunci de ce vă bateți?

Am înghițit și am simțit cât de uscată îmi era gura.

Mda, cam uitasem de asta. Jared și Jax erau deja oricum ca niște frați pentru mine, dar să ne legăm așa familiile, ar putea fi un lucru fain.

Mai puțin în cazul în care căsnicia nu funcționa. Ceea ce, dacă era să ținem cont de experiența tatălui meu, era al naibii de posibil.

Pe de altă parte, era posibil ca mariajele lui să nu fi mers taman din cauza relației cu mama lui Jared. Acum că puteau fi împreună, ar fi putut fi pentru totdeauna.

— Nu știu, am bĂlĂmĂjit eu.

M-am ridicat Ăn picioare și nu mĂ puteam uita Ăn ochii nici unuia dintre ei, dar știam cĂ ei se uitau cu toții la mine. De ce naiba mi-am atacat cel mai bun prieten? Am fĂcut-o pe mama lui tĂrfĂ, pentru numele lui Dumnezeu!

Mi-am reamintit toate rahaturile pe care le fĂcuse Jared cĂnd Tate era Ăn Franța. Ăi fusese dor de ea. O iubea, chiar dacĂ nu știusese atunci acest lucru. Și se uscaser de dorul ei. Se bĂtea. Bea. Și-o trĂgea.

Și nimic din toate astea nu-l fĂcea sĂ se simtĂ mai bine.

Ce motiv aveam eu atunci sĂ-mi dau viața peste cap pentru o tipĂ pe care nici mĂcar nu o iubeam? Care nici mĂcar nu merita atenția mea?

L-am Ănțeles pe Jared de ce o luase razna din cauza lui Tate. Era o fatĂ bunĂ care s-a luptat pentru el. CĂnd asta nu a funcționat, s-a luptat cu el. Nu a Ăncetat sĂ-i arate niciodatĂ cĂ era alĂturi de el.

Fallon, ĂnsĂ nu era Tate. Nu i se ridică nici mĂcar pĂnĂ la degetul mic.

ToatĂ treaba asta era stupidĂ. Nu aveam niciun motiv sĂ scap Ăn halul acesta de sub control, doar pentru cĂ se Ăntorsese Ăn oraș și se culcaser cu mine.

Am Ăntins mĂna și m-am simțit ușurat cĂnd Jared s-a prins de ea. L-am ajutat sĂ se ridice și am sperat cĂ o va lua drept scuzĂ. Nu era nevoie sĂ devenim lacrimogeni. Știa cĂ am comis-o și cĂ știu asta.

— Hei, ia uite.

Am rĂnjit.

— Ăți repari din nou mașina. Așa Ăți trebuie dacĂ ai Ford.

Și m-am îndreptat spre GTO, auzind-o pe Tate cum pufnește în râs în spatele meu.

CAPITOLUL 15

FALLON

Casa tatălui meu era cât se poate de goală când am sosit aici în urmă cu două săptămâni. Era exact ceea ce avusesem nevoie. În timp ce unii oameni își doresc cu disperare distracție și agitație, eu jinduiam după drumuri liniștite de țară și pacea oferită de faptul că nu vorbește nimeni cu mine. Proprietatea de aproape șapte sute de metri pătrați era situată pe un drum închis și era un alt exemplu de baștan care aruncă banii pe ceva ce folosește rar.

Mă rog, acum, tata nu era chiar baștan. Mă rog, poate puțin. Dar tot îl iubeam.

Casa a costat trei milioane de dolari și când l-am luat la întrebări de ce cumpărase o casă când ar fi putut lua un apartament în oraș, îmi oferise o lecție de geografie legată de motivele pentru care America este atât de bine poziționată față de restul lumii.

— Până să fie inventate rachetele și armele nucleare care să poată zbura pe distanțe mari, începuse el, era foarte dificil să ataci această națiune. Suntem așezați strategic între două oceane și cu aliați prietenoși la nord și la sud. Și hai să fim serioși, continuase aproape în șoaptă, chiar dacă nu ar fi fost prietenoși, nu ne temem noi chiar de Canada și de Mexic. Peste tot altundeva, există în jur potențiali dușmani. Europa este coșmarul oricărui strateg de război. Dușmanii te pot invada oricând sau pot amenința statele tampon. Ca să ataci America, trebuie să treci un ocean sau să zbori o distanță mare. Acesta este motivul pentru care japonezii au atacat Pearl Harbor. Nu avuseseră cum să încarce suficient combustibil ca să atace

continentul. Așa că... lăsase puțin concluzia în așteptare, ca să-mi pună în față cocktailul Shirley Temple pe care îl preparase pentru mine. Plătesc ca să pun un teren tampon drăguț în jurul familiei mele și al meu, astfel încât să pot vedea că vin dușmanii înainte ca ei să ajungă la ușă.

Deja cam știam cu ce se ocupa tata ca să-și câștige existența și, chiar dacă știam că era ceva greșit, nu-l uram pentru asta. Nu-mi plăcea că mă obliga să stau atât de mult cu mama și nu-mi plăcea că erau perioade lungi de timp când nu îl vedeam deloc, dar avea încredere în mine și mă trata ca pe un adult. Folosea mereu cuvinte complicate și niciodată nu mă ținuse de mână când treceam strada. Mă învățase tot felul de lucruri și aștepta să dau ce aveam mai bun din mine.

După cum vedeam eu lucrurile, când cineva nu face des complimente sau își împărtășește rar bunele sale păreri, înseamnă că ceea ce crede sau intenționează măsoară mult mai mult decât atât. Tatăl meu era singura persoană de pe planetă căruia voiam să-i protejez respectul și considerația.

— Așadar, ai obținut ce voiai?

A intrat în bucătărie în timp ce eu stăteam și lucram la laptop pe insula de granit din mijlocul ei.

Nu tu “salut” sau “ce mai faci”, dar eram obișnuită cu asta. Nu-l mai văzusem de o lună și tocmai ajunsese în oraș.

— Da, i-am răspuns fără să-mi ridic ochii din computer și el s-a îndreptat spre frigider.

— Și mama ta?

Apucase un pahar înghețat din congelator și se ducea la butoiul cu Guinness.

— În continuare dispărută fără urmă. Nu mă îndoiesc însă că va apărea în curând ca să conteste divorțul.

Nu știam de ce îmi punea aceste întrebări. Îi trimisese un e-mail în care îi spusese că totul se desfășură conform planului. Nu fusese niciodată complet de acord cu planul pentru mica răzbunare împotriva celor ce mă trădaseră, dar îmi acceptase decizia și a făcut ce a putut ca să ajute.

— Vei fi prinsă la mijloc, m-a avertizat el.

Îmi plimbam degetele peste tastatură, nemaștiind ce dorisem să scriu.

— Sigur că da.

— Madoc? a insistat el, iar eu am oftat prelung, exasperată de faptul că punea atâtea întrebări.

Știam totuși ce voia să afle.

— M-am răzgândit, i-am explicat. În definitiv, nu vreau să fie afectat de toată treaba asta.

— Asta e bine, mi-a răspuns surprinzându-mă și mi-am ridicat privirea ca să mă uit la el.

Revenisem în Shelbourne Falls cu intenția să dau în presă tot pachetul de informații pe care le obținusem, odată ce aveam să-mi demonstrez că nu mai aveam sentimente față de Madoc, că nici inima și nici mintea mea nu-i mai aparțineau. Și nimic nu a decurs așa cum plănuisem. În loc să-i umilesc pe Madoc, pe tată lui și pe mama mea, am ales calea rezistenței minime.

Nu voiam să-l rănesc pe Madoc, deoarece nu merita asta. Eu am fost rănită la șaisprezece ani, când am furat una dintre mașinile tatălui meu și m-am întors în Shelbourne Falls ca să îl găsesc pe Madoc cu altcineva. Indiferent însă cât de mature au fost acțiunile noastre atunci, noi tot niște copii eram. Nu puteam să-l urăsc pe Madoc pentru greșelile lui la fel cum nu puteam să-l învinuiesc nici pe copilul nostru nenăscut pentru că fusese conceput.

Madoc nu mă iubise niciodată, dar știam că nici nu voise să mă rănească.

Așa că am schimbat planul. Am obținut ce am vrut, dar am făcut acest lucru într-un mod discret fără să-i pun în vreo situație jenantă nici pe el, nici pe tatăl lui.

Mi-am pus mâinile în poală și am început să-mi rup pielițele de la unghii. Un tic nervos. Știam că tatei nu-i plăcea. El și dl. Caruthers semănau din multe puncte de vedere.

Mi-am domolit tonul vocii.

— Ted va obține eliberarea condiționată.

— Fallon, a zis el, clătinând din cap, enervat peste măsură. Ți-am spus să nu te implici în așa ceva.

— Este unchiul tău. Asta înseamnă că face parte din familia mea.

— Nu asta...

— Când o persoană pe care o iubești are nevoie de tine, l-am întrerupt, strângi din dinți și faci tot ce poți.

Am zâmbit recunoscând cuvintele lui Tate care îmi ieșeau pe gură. Aș fi vrut să am ocazia să o cunosc mai bine.

Mi-am întors privirea în computer și am început să scriu din nou, dând de înțeles că discuția noastră luase sfârșit.

A rămas în picioare tăcut pentru câteva secunde, luând din când în când câte o gură de bere și uitându-se la mine. Am refuzat să mă uit la el sau să-l las să vadă cum îmi tremurau degetele. Existau lucruri pe care nu aveam să i le spun tatălui meu niciodată, indiferent cât de mult îl iubeam.

Nu avea să știe niciodată că slăbisem aproape trei kilograme în ultimele trei săptămâni și nici că în ultimele zile avusesem niște coșmaruri care mă făcuseră să nu mai vreau să mă trezesc.

Am strâns din dinți și am clipit pentru a alunga senzația usturătoare care-mi ardea ochii, scriind aiurea, doar ca să-i dau impresia că eram cât se putea de relaxată.

Nimic din ce se întâmplă la suprafața mării nu-i poate tulbura calmul adâncurilor, obișnuia să-mi spună tata, citându-l pe Andrew Harvey.

Dar adâncurile nu erau deloc calme. Când l-am văzut din nou pe Madoc, am simțit cum în mijlocul stomacului se formează o gaură neagră mare care mă atrăgea în ea puțin câte puțin. Cu fiecare zi care trecea, cerul se întuneca tot mai mult și inima mea bătea tot mai încet.

O să mă distrugi, Fallon.

Apăsam tot mai puternic tastele. Habar n-aveam ce scriam pentru cursul de vară pe care îl alesesem ca să am activitate.

Tata s-a îndreptat spre ușă, dar s-a oprit și s-a uitat la mine înainte să iasă.

— Te simți mai bine acum?

Mi-am înghițit durerea. Cel puțin am încercat să o fac. Mi-am ridicat însă bărbia și l-am privit drept în față.

— Nu m-am așteptat să mă simt mai bine niciodată. Nu am vrut decât să-i fac pe ei să se simtă mai rău.

A rămas pe loc tăcut o vreme și apoi a ieșit.

Trecuse o săptămână și, când am ieșit de la duș, am observat că aveam apeluri ratate de la mama și de la Tate.

Am strâns telefonul în mână, dorindu-mi să vorbesc cu una dintre ele, știind însă că nu ar trebui, și știind că ar trebui să vorbesc cu cealaltă, dar nevrând totuși s-o fac. Niciuna dintre ele nu lăsase vreun mesaj vocal, dar Tate îmi scrisese un SMS după ce mă sunase.

Ai nevoie de colegă de cameră la NW?

Am făcut ochii mici, dar am zâmbit, deși nu mă prea trăgea ața să fac asta. Am sunat-o înapoi fără să ezit.

— Hei, în sfârșit, a răspuns cu zâmbet în glas.

— Ce e chestia asta cu colega de cameră?

M-am întins pe pat, cu părul ud împrăștiat pe cearșaf.

— Păi, a început ea să-mi spună, tata a acceptat în cele din urmă că vreau să merg la Northwestern, așa că plec. Doar că nu i-am spus că mi-am schimbat planurile din cauza lui. Oricum, nu mă lasă să stau cu Jared. Insistă să am parte de o experiență deplină de facultate și vrea să stau în primul an în cămin.

— Asculți de tati. Drăguț.

O tachinam, deși o invidiam că avea un părinte atât de înțeleghător.

Ea a pufnit în răs.

— Nimeni nu-l enervează dinadins pe tata. Cu atât mai puțin Jared.

Mi-a căzut fața când am auzit-o vorbind despre prietenul ei. Lăsându-l deoparte pe Madoc, îl amenințasem pe Jason Caruthers că o dau în vileag și pe mama lui Jared. Mă întrebam dacă aflase. Tate nu părea să fi aflat. Nu cred că m-ar fi iertat cu ușurință pentru asta și am simțit, surprinsă, cum mă săgetează brusc un sentiment de vină că îi trădasem prietenia.

— Deci, a continuat pe un ton poznaș. Stai în cămin anul acesta?

— Da și chiar se întâmplă să stau singură într-o cameră de două persoane.

Era perfect de fapt. Tate și cu mine ne înțelegeam și, dintr-un oarecare motiv, acum chiar că abia așteptam să încep școala.

— Singură în cameră? Nu vrei să fii singură în cameră. E atââââât de singuratic, a lungit ea vocalele exagerat.

Am râs.

Dar tot nu eram sigură. Dacă era Tate, asta însemna că era și Jared. Dacă era Jared, era și Madoc. Nu puteam fi în preajma lui.

El nu ar vrea să fie în preajma mea.

— Tate, nu știu ce să zic. Adică mi-ar plăcea să fii colega mea de cameră, dar ca să fiu sinceră, Madoc și cu mine nu ne prea înțelegem. Nu cred că ar fi bine să dăm unul peste celălalt.

— Madoc?

Părea nedumerită.

— Madoc va sta în apartamentul lui Jared și asta doar dacă vine în vizită la Chicago, ceea ce nu sunt sigură că are să se întâmple. Madoc s-a cam făcut nevăzut în ultima perioadă.

Am sărit în picioare.

— Ce vrei să spui?

— L-au trimis mai devreme la Notre Dame. Cred că tatăl lui are acolo o casă, așa că Madoc stă acolo până se deschid căminele luna viitoare.

Vocea ei era șovăitoare și am simțit cum mă torturează un nou val de vină.

Plecase.

Și probabil că fusese trimis de acasă din cauza mea.

Apoi Tate a continuat să vorbească.

— Poate că e mai bine așa. Cu relația dintre tatăl lui Madoc și mama lui Jared, Madoc a fost supărat rău de tot. S-a bătut cu Jared și nimeni n-a mai vorbit cu el de săptămâni. Îi lăsăm în pace să-și revină.

Rahat.

Cum a rămas cu Lucas? Se mai dusese oare Madoc pe-acasă să petreacă timp cu “fratele lui mai mic”?

M-am întristat și din nou m-am simțit ca o persoană de nimic, un zero barat. Era vina mea. Poate că ar fi trebuit să simt că, în ceea ce-l privește pe Madoc, se făcuse dreptate, fiindcă fusese trimis de acasă la fel cum mi se întâmplase și mie, dar nu voiam să fie singur. Și nu-mi plăcea deloc faptul că îl părăsise pe fratele lui mai mic.

— Deci? vru ea să știe. Ce părere ai?

— Ce părere am?

Voiam să spun da, însă știam că ar trebui să păstrez distanță de toți care erau legați de Madoc.

Am oftat, încercând să ascund nervozitatea ce mi se putea simți în voce.

— Cred că vom avea parte de un an întâi dat naibii, colega!

— Așa, la naiba! a strigat ea și apoi am auzit cum a dat la maxim rockul metalic supărat.

Mi-am îndepărtat receptorul de ureche și m-am crispat.

Uau!

CAPITOLUL 16

MADOC

Măinile mele îi frământau vârtos carnea fermă a feselor, în timp ce fața îmi era de-a dreptul îngropată în ceafa ei. Nu mă uitam la ea. Dacă mă uitam, aproape că mi-aș fi imaginat...

— Domnule Caruthers, opriți-vă. Nu aici.

Ea se zvârcolea în brațele mele și chicotea în timp ce încerca să mă împingă.

— Ți-am zis să nu îmi mai spui așa, i-am șoptit în ureche.

— Bine, a cedat ea. Atunci Madoc. Să mergem în camera ta.

— Dar așa e mai amuzant.

Brianna (sau Brenna?) își încolăcise picioarele în jurul taliei mele și am proptit-o de peretele de lângă dormitorul meu din casa pe care o avea tatăl meu în South Beach. Ea venea o dată pe săptămână pentru curățenie și ca să spele rufele, iar eu nu am așteptat prea mult ca să trec la acțiune. Nu știam exact ce vârstă avea, dar sigur avea vreo douăzeci și patru sau douăzeci și cinci de ani și era a naibii de drăguță.

Păr blond, ochi albaștri și mereu îmbrăcată ca o fetiță cuminte cu pantaloni trei sferturi și tricou polo. Departe de ceea ce gustasem până atunci.

— Ne trebuie prezervative, mi-a atras atenția.

Am oftat în timp ce am lăsat-o jos din brațe și am tras-o după mine în cameră.

Doar Brenna ce îmi mai colora viața de acolo, care, altminteri, era mai plicticoasă decât un meci aranjat. Cursurile nu începuseră încă, nu-mi făcusem prieteni pentru că nu erau studenți în campus, iar orașul era mort fără găștile de la facultate. Da, vă place sau nu, fata asta era pentru mine atracția

săptămânii. Sâni ei erau mai mari decât capul meu și după ce pleca ea, eu zâmbeam din nou.

Măcar pentru puțină vreme.

Desfăcându-mă la blugi, o priveam cum își dădea hainele jos și am scos un prezervativ din măsuța de lângă pat. S-a apropiat de mine lasciv, având pe ea doar sutienul și bikini albi din dantelă, și-a vârât mâna în boxerii mei negri și a început să-mi mângâie erecția.

Se uita la mine umezindu-și buzele zâmbind. Mi s-a tăiat respirația și am privit în altă parte. Nu știu din ce cauză, dar nu mă puteam uita la ea. Niciodată nu am putut. Nici măcar nu-mi aminteam numele ei de cele mai multe ori.

Nu voiam să fie reală.

Am prins-o puternic de păr la spate și am tras-o spre mine pentru un sărut. Dinții ni s-au ciocnit și am auzit-o gemând. Nu știam dacă era din cauza sărutului înverșunat sau a pasiunii și nici nu-mi păsa.

— Vreau acum, mi-a spus cu respirația tăiată, mângâindu-mă tot mai înfocată.

Bărbia mi-a înțepenit, m-am oprit să o mai sărut și am prins-o de cot, trăgând-o în pat.

— Nu îmi spui ce să fac. Nu ești stăpâna mea. Ai înțeles? am mușcat eu.

O licărire amuzată a fulgerat în privirile ei. Am apucat-o de ceafă și am adus-o lângă mine în timp ce mă întindeam în pat.

— Du-te în jos.

Aer răcoros îmi umplea plămâni și inima a început să pompeze mai rapid.

Iute-iute.

Iute-iute

Iute-iute.

Gura ei a coborât între picioarele mele și am închis ochii strâns, savurând din plin plăcerea dată de cât de înflăcărată era. Mă dezmierda cu limba și cu buzele, în întregime, și părul ei îmi încălzea coapsele.

Vreau să te văd. Vreau să te sărut când ai orgasm.

Am încercat să fac să tacă vocea aceea din capul meu, în schimb mi-am pus mâinile pe capul Brennei, împingând-o și mai mult, în jos pe scula mea.

— Continuă, iubito, am gemut, îndemnând-o să nu se oprească. E atât de bine.

Capul ei urca și cobora în timp ce mă dezmierda tot mai energetic și mi-am arcuit șoldurile intrând mai mult în gura ei.

Cine te domină acum?

— Mai mult. Mai tare, am cerut pe un ton ferm, dar în ciuda celor mai bune intenții ale mele, părul blond din mâinile mele devenea șaten deschis și o pereche de ochi verzi, umbriți mă privea uimită. Dumnezeule! E bine, iubito.

Și indiferent că am vrut sau nu, m-am refugiat în capul meu, acolo unde era Fallon și am lăsat fantezia să pună stăpânire pe mine. Nu am vrut să mă gândesc la nenorocita aceea. Nu am vrut să o doresc, dar așa s-a întâmplat.

Simțeam că Fallon era cu mine, îi simțeam buzele și o uram. O uram al naibii de tare și aveam de gând să i-o trag cu toată ura aceea pe care o simțeam față de ea, până la orgasm.

Nervii din picioarele mele ardeau și simțeam cum flacăra urca până-n vintre, acumulându-se între picioarele mele. Mi-am izbit în ea șoldurile, mai adânc, mai intens, în timp ce limba ei continua să aluneca la baza penisului.

Nu i-am mai simțit buzele, ci doar limba care se plimba în sus și în jos, apoi m-a apucat strâns de penis, dezmierdându-l cu buzele și limba.

Madoc, te rog.

— La naiba.

Am tresărit, arcuindu-mi spatele și trăgându-mă pe marginea patului.

Am ejaculat în gura ei, ținându-i strâns părul la spate și trăgând aer printre dinți. M-a mângâiat până am terminat și m-am prăbușit înapoi pe pat, dându-i drumul.

Întotdeauna corpul meu era mai relaxat.

După aceea.

Mintea, pe de altă parte, era tot mai încețoșată.

Fallon. Totul mă ducea înapoi la Fallon. Nu mai aveam orgasm dacă nu mă gândeam la ea.

Voiam să privesc în jos și să văd urechi acoperite de piercinguri și micile tatuaje pe care le avea risipite pe tot corpul. Voiam să-i văd ochii verzi și sexy dați cu tuș privind-mă și ucigându-mă cu toate dedesubturile ei intime pe care încerca să le ascundă.

De ce? De ce o voiam cu atâta ardoare când ea își făcuse un obicei să tot fugă?

— Cine este Fallon? am auzit o voce de nicăieri, ciocnind ușor în mintea mea.

Am clipit și am întrebat.

— Cum?

— Fallon. Ai spus acest nume în timp ce eu...

S-a oprit.

Rahat.

— Nimeni. Probabil ai auzit greșit.

Fir-aș al naibii! Chiar așa, frate?

Brenna se ridicase.

— L-ai urlat când ai ejaculat! Îți plac tipii? Fallon e nume de tip, nu-i așa?

Mi-a aruncat o privire din colțul ochilor și m-a tachinat cu un surâs.

— Nu e niciun nenorocit de tip, am mormăit și am privit-o drept în ochi. De fapt e sora mea.

A început să râdă până a observat că eu nu râdeam deloc. Apoi a tăcut naibii din gură.

— Aha, bine.

S-a dat repede jos din pat, ca și cum ar fi vrut să o ia la fugă. Nimic ciudat în asta.

S-a îmbrăcat tăcută, în grabă, apoi a ieșit pe ușă fără să scoată un cuvânt. Tumultul ce-mi zguduia pieptul s-a dezlănțuit și am izbucnit într-un râs jalnic în timp ce m-am băgat înapoi sub pături.

— Hei, am sărit ca ars din pat. Ce dracu'?

Am întrebat fiindcă nu aveam nici cea mai mică idee de ce mă pișcă fundul.

— Ridică-te din pat!

M-am frecat la ochi și am văzut-o pe mama la capul patului. A înșfăcat cearșaful și l-a tras de pe mine. Slavă Domnului că aveam pe mine șort.

Strângea din buze dezaprobator și-și ținea mâinile pe solduri.

— Mi-ai dat una peste fund? am întrebat nervos, trântindu-mă înapoi pe spate în pat, aruncându-mi brațele peste ochi.

— Ridică-te din pat! mi-a strigat încă o dată.

De obicei mă bucuram să o văd pe mama. Era amuzantă și, una peste alta, chiar era un părinte ca lumea. Și ea și tata se recăsătoriseră destul de rapid și nu mi-a plăcut deloc că ea se mutase în alt oraș. Noul soț locuiește în New Orleans. Să ceri însă unui copil să plece din casa lui și de lângă tot ce cunoștea era prea mult. Am rămas cu tata și cu noua lui soție. O idee strălucită, ce să zic. Am oftat.

— Dormeam. De ce ai venit aici, totuși?

Tonul meu exasperat fusese grăitor. Nu voiam decât să fiu lăsat în pace.

— Tatăl tău m-a sunat și mi-a spus ce s-a întâmplat.

— Nu s-a întâmplat nimic, am mințit, luând o față agasată, cu ochii în tavan.

Farurile unei mașini s-au proiectat scurt pe tavanul camerei scufundate în penumbră și mi-am dat seama că dormisem toată ziua.

Am auzit zgomotul făcut de tocurile mamei mele pe parchetul din lemn *toc, toc, toc*.

— Ridică-te, m-a împins din nou de la spate și imediat am simțit cum mă pocnește cu o revistă.

Mi-am ridicat și mâinile și picioarele, ca să mă apăr.

— La naiba, femeie!

Ea a azvârlit revista în celălalt colț al camerei, și-a aranjat după ureche părul lung și blond și a pornit hotărât spre dulapul cu haine.

— Și am concediat-o pe Brittany, mi-a aruncat peste umăr.

— Cine e Brittany?

— Menajera cu care te culci. Acum ridică-te și fă un duș.

Mi-a aruncat o pereche curată de blugi și un tricou și a ieșit din cameră.

Am rămas singur, clătinând din cap, uimit de femeile din viața mea.

Emasculatoare de-a dreptul.

M-am întors pe-o parte, înfundându-mi capul în pernă.

— Acum! a tunat ea de undeva de jos, iar eu am început să car pumni pernei ca să-mi descarc nervii.

M-am ridicat însă din pat, pentru că altfel ar fi fost prezentă într-o secundă cu o găleată plină cu apă rece.

După ce am făcut duș și m-am îmbrăcat m-a dus într-un restaurant italianesc, unde se punea mare preț pe lumânări și pe Frank Sinatra. Am comandat o pizza și mama a luat niște paste cu ulei de măsline.

— De ce te-a sunat tata? m-am lăsat pe spate în scaun, cu mâinile încrucișate la ceafă.

— Pentru că pe cartea de credit nu a văzut alte tranzacții decât cele făcute la benzinărie. Probabil că săptămâni întregi nu ai mâncat nimic altceva în afară de Doritos și Fanta. Și a știut că ai prefera să te întâlnești cu mine decât cu el.

Asta cam așa era. Nu-mi plăcea să mănânc singur, așa că îmi luam numai gustări la pungă și eram și prea supărat ca să fiu sociabil. Drept urmare, mâneam ce găseam la benzinărie.

Și al naibii să fi fost dacă voiam să văd pe cineva, dar tot era mai bine să o văd pe mama decât pe tata.

— Ți-a zis, mi-am coborât tonul vocii, că s-a hotărât să se însoare?

Nu voiam să o necăjesc pe mama în cazul în care nu știa despre asta, așa că vorbeam cât puteam de blând. Aflasem și că actuala soție îl dăduse în judecată ca să obțină casa noastră, casa mea, iar asta îmi provoca scârbă.

— Da, mi-a spus, a răspuns ea, dând din cap și luând o înghițitură de vin alb. Și mă bucur pentru el, Madoc.

— Te bucuri? am întrebat-o zeflemitor. Cum poți să te bucuri pentru el? Te-a înșelat cu ea. Ani întregi.

Și-a coborât privirea pentru o fracțiune de secundă, așezându-și mâinile în poală, pe fusta strâmtă, albă. Am tras aer în piept și pe loc am simțit că trebuie să las baltă subiectul. Eram un idiot.

— Sunt fericită, Madoc.

Și-a îndreptat umerii și m-a privit în ochi.

— Încă mă doare faptul că a putut să-mi facă așa ceva, dar am un soț minunat, un băiat sănătos și deștept și o viață pe care o iubesc. De ce să-mi iroiesc timpul urându-l pe tatăl tău, atâta timp cât nu aș schimba nimic din viața mea?

Mi-a zâmbit abia perceptibil, dar sincer.

— Și chiar dacă vrei să crezi sau nu, tatăl tău o iubește pe Katherine. Noi două nu vom merge niciodată împreună la cumpărături, a glumit ea, dar o iubește și nu am nimic împotriva. E timpul să ne continuăm viețile.

Credea că eu nu fac același lucru? Poate că nu funcționez la cote maxime și îmi era tare dor de prietenii mei, dar tata avusese dreptate. Distanță și înțelegere. Mă străduiam.

Ridicându-și furculița, a început din nou să mănânce.

— Mi-a spus și ce s-a întâmplat cu Fallon.

— Haide să nu vorbim despre ea.

Am luat o bucată de pizza și am mușcat zdravăn.

— Ți-ai șters și contul de Facebook și pe cel de Twitter, m-a dojenit ea în continuare, și te-ai izolat într-o casă goală. De ce nu vii să stai cu mine ultimele șase săptămâni de vacanță.

— Pentru că n-am nimic, am izbucnit cu gura plină. Chiar n-am. Sunt bine. Încep aici mai devreme, îmi fac prieteni și am de gând să mă interesez despre echipa de fotbal a celor de la Notre Dame.

— Madoc, a încercat să insiste, însă am întrerupt-o.

— Sunt bine, i-am zis pe un ton neutru. Totul e bine.

Și i-am spus același lucru ori de câte ori îmi scria să vadă ce fac, de fiecare dată când suna și de fiecare dată când o obliga pe Addie să vină și să verifice dacă sunt bine.

Am fost bine cât mai rămăsese din vară.

OCTOMBRIE

CAPITOLUL 17

FALLON

Alarma de la ceas tocmai se declanșase, iar la radio se auzea Sublime, cu *What I got*. Am tras înapoi pe mine cuvertura moale de lână, fiindcă o dădusem pe jos în timpul nopții. Atmosfera rece de dimineața se înăsprea tot mai mult și nu-mi venea să cred că deja era octombrie. Mă mutasem împreună cu Tate la cămin acum mai bine de o lună și timpul parcă zburase până ne-am acomodat și am început programul încărcat de ore.

Niciuna dintre noi nu se angajase, dar școala ne ținea ocupate zi și noapte. Când nu eram în cameră sau la ore, eram la bibliotecă. Când Tate nu era în cameră sau la bibliotecă, era în apartamentul pe care Jared îl avea în oraș.

La început, a încercat să stea acolo doar la sfârșit de săptămână, ca să respecte dorința tatălui ei, dar acum devenise un lucru frecvent. Nu puteau sta departe unul de celălalt. În majoritatea weekendurilor se întorceau în Shelburne Falls ca să-l viziteze pe tatăl ei și ca să participe amândoi la cursele de la The Loop, sau cum i-o fi zicând. Eu nu m-am dus niciodată. Exclus.

Deși mă simțeam singură în cămin când ea se întorcea acasă (tot nu-mi făcusem mai mulți prieteni) nu le puteam purta pică pentru timpul pe care îl petreceau împreună. Se iubeau. În plus, în ultimele două luni începuse să-mi placă tot mai mult de Jared. Își puna de multe ori o mască de dur, dar era doar atât. O mască.

Tate și cu mine învățam împreună și mai ieșeam din când în când. Din cauză că mergea la Universitatea din Chicago, Jared

nu prea stătea cu noi prin campus. Mă invitau deseori cu ei, dar nu aveam deloc intenția să fiu a cincea roată la căruță.

Ușa grea de lemn a camerei de cămin s-a deschis cu un clic.

— Fallon, dormi? am auzit-o pe Tate.

M-am ridicat, sprijinindu-mă pe cot.

— Da, am răspuns cântat și clipind, deranjată de lumina dimineții. Cât e ceasul?

Am întins mâna după ceas și am observat surprinsă că era doar șase dimineața. Tate și-a aruncat rucsacul pe pat și a început să tragă din sertare tot felul de lucruri. Era îmbrăcată cu aceleași haine pe care le avusese noaptea trecută. De obicei, când stătea peste noapte la Jared, venea acasă proaspătă după duș și îmbrăcată, pregătită să mergem la ore. Acum părea să fie foarte grăbită.

— Ce ore ai azi? a întrebat fără să se uite la mine în timp ce se agita prin cameră.

Am înghițit în sec pentru că gura îmi era uscată.

— Ăăă, Matematică III și... Scandaluri și sex în Anglia modernă timpurie.

— Fain, m-a tachinat cu o voce languroasă.

— Ultima este disciplină generală, am explicat jenată. De ce? Ce s-a întâmplat?

— Ai chef să chiulești?

Și-a înfundat hainele în rucsac, apoi s-a întors spre mine.

— Jax a picat ca din senin la Jared, de dimineață. Nimeni nu mai știe nimic de Madoc. Nu răspunde nici la telefon, nici la mesajele text, nici la acelea de pe e-mail...

S-a oprit cu mâinile-n șold.

— N-ai vorbit cu el deloc în ultima vreme?

M-am uitat în altă direcție ca să nu observe îngrijorarea care sigur mi se putea citi în ochi.

— Mda, și eu și Jared am ignorat la început, pentru că am crezut că Madoc avea nevoie de spațiu și am fost și foarte ocupați. Dar dacă Jax a început să-și facă griji, înseamnă că era de mult cazul să verificăm.

S-a oprit ca să respire în sfârșit. Apoi a venit spre mine și m-a bătut ușor pe picior, zâmbind.

— Așa că, mergem în excursie, mi-a zis până să plece ca din pușcă în zona unde era chiuveta, să-și ia cosmeticele.

Să merg la Notre Dame? Inima a început să-mi vorbească cu o frecvență de un kilometru pe minut în ritm de *buf-buf-vâj-vâj*.

Am clătinat din cap și m-am lăsat pe spate, vorbind cu un firicel de voce.

— Neah, nu cred, Tate. Distracție plăcută.

— Cum? Ce ai de gând să faci tot weekendul? mi-a zis, ițindu-și capul de după colț. Ar trebui să vii cu noi, Fallon. Faci parte din familia lui.

Vorbea cu mine de parcă era mama, subliniind că ar trebui să-mi pese de Madoc, când i s-a părut că eram indiferentă. Adevărul este că îmi păsa cu adevărat, chiar dacă nu ar fi trebuit.

Și nu aveam nevoie de ceva care să-mi amintească de faptul că părinții noștri erau căsătoriți încă. Mama se opusese divorțului și ca lucrurile să ia o întorsătură și mai urâtă, încerca acum să ia și casa lui Madoc. Relația amoroasă a lui Caruthers era în toată mass-media și, într-un moment de slăbiciune, chiar mi-a părut rău pentru el. I-am trimis prin e-mail fotografii, facturi de hotel și informații care reprezentau dovezi că nici

mama mea nu fusese o soție loială. Lucru bizar, nu se folosise de niciuna din acestea.

Poate că nu voia ajutorul meu sau poate că dovada infidelității mamei mele ar fi adus și mai tare cazul în atenția publicului, ceea ce nu dorea. Într-un mod cât se poate de firesc am simțit și mai mult respect față de el, că nu a târât numele mamei prin noroi.

— Nu suntem chiar familie, Tate. Niciodată nu am simțit asta în ce ne privește.

Mi-am plimbat inelul pe care mi-l pusesem înapoi în limbă printre dinți.

— Iar el e bine, să știi. Dacă ar fi fost mort, tranzacțiile făcute cu cardul de credit ar fi încetat. Caz în care tatăl lui ar avea totul sub control. E bine.

S-a retras după colț, cu ochii mici, cântărind în minte ce-i spusese, și a început să-și arunce pe pat produsele cosmetice.

Apoi a venit spre pat, zicându-mi hotărâtă:

— Ar putea să fie beat douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână. În vreun șanț.

Tonul ei era calm, dar amenințător.

— Ar putea fi în depresie sau să vrea să se sinucidă. Așa că pune mâna și împachetează-ți lucrurile. Nu vreau să mai vorbesc despre asta. Plecăm într-o oră.

Tate și cu mine eram în Pontiacul ei G8, în timp ce Jared și Jax erau în față în Mustangul Boss, pe șoseaua I-90. Nu era mult de condus, doar o oră și jumătate, dar la cum conduc oamenii în ziua de azi drumul nu a durat cu mult peste o oră. Având prea puțin timp pe drum și pe autostradă nu am reușit să-mi opresc mâinile să-mi mai tremure sau gura să mi se usuce.

Ce naiba fac? Aproape mi-am îngropat fața în mâini.

Madoc nu ar vrea ca eu să fiu acolo. După cum îl știam, sigur era prins până peste cap cu vreo prințesă din vreo fraternitate sau pe la o petrecere. Avea să mă insulte, să facă o scenă sau, mai rău... (îl mai văzusem distrus și fără control). Aveam eu totuși atâta putere asupra lui?

Bineînțeles că nu.

Am răsuflat și mi-am tras peste ochi vârful cozorocului de la șapcă, lăsându-mă în jos pe scaun.

Era o prostie doar să mă gândesc că Madoc ar putea fi supărat doar pentru că am plecat fără să spun la revedere. Nu eram împreună. Nu, dacă tot a început să sară calul, era din cauză că planurile lui de vacanță fuseseră date peste cap. Și da, avea să mă învinovățească pe mine pentru asta. Și avea toate motivele.

Am aruncat șapca de baseball pe scaunul din spate și mi-am înfocat părul.

La naiba cu toate.

Nu aveam ce căuta în mașina aceea, dar era deja prea târziu. Aș fi putut să mă port ca și cum m-aș ascunde sau aș fi jenată sau aș putea să par că sunt din partea locului. Se fripsese. Ei bine, și eu.

Mi-am scos peria de păr și mi-am tapat părul ca să-l fac să arate și mai dezordonat și mi-am atins machiajul în oglindă. Umbra cenușie din jurul ochiului arăta încă bine, dar aveam nevoie de mai mult rimel și de luciu transparent de buze.

Addie mi-a dat pe vremuri un sfat grozav legat de machiaj. Nu trebuie să te faci să arăți bine. Trebuie să te faci să arăți și mai bine. În traducere: cu cât e mai puțin cu atât e mai bine. Am adăugat fard pe pleoape ca să scot în evidență ochii, pentru

că erau cea mai bună trășătură a mea. De obicei, restul le lăsam în pace.

Oja mea albastră era ciobită, iar blugii găuriți. Dar de la talie în sus, arătam bine în tricoul negru cu mânecă scurtă.

— Adresa lui o avem de la Addie, a zis Tate când trăgeam în fața unei case cu două etaje de lângă campus. Cred că a hotărât să nu stea la cămin și s-a mutat cu niște prieteni.

Mă holbam prin geamul lui Tate în timp ce parca mașina pe partea cealaltă a drumului. Nu era casa tatălui lui Madoc. Fusesem acolo o dată. Casa din fața mea, deși era mare, era mai modestă decât aceea pe care o știam, iar vopseaua albă era proaspăt dată pe lemnul pereților, pe când casa familiei Caruthers era din cărămidă. Probabil că aceasta era o casă închiriată de studenți.

Jared și Jax au coborât din mașină, iar eu dădeam să mă duc după Tate, dar nu închisesem încă portiera și mă gândeam la posibilitatea să rămân în mașină.

Draci! Draci! Draci! Am început să mă bâțâi pe vârful degetelor și am trântit portiera mașinii cu prea multă forță.

— Ce spunem? “Surpriză”? I-a întrebat Tate pe Jared, apucându-l de mână.

— Nu-mi pasă ce îi spui tu. Eu îi sparg nasul.

Jared și-a înfundat și cealaltă mână în jachetă, aproape scoțând flăcări pe nări.

— E ridicol să ne îngrijoreze pe toți în asemenea hal, a bombănit el.

Am urcat scările și Jared a bătut în ușa de lemn de culoare verde crud, alternând pumnul cu inelul de metal. Jax și cu Tate stăteau de o parte și de alta a lui, iar eu stăteam în spate. Mult în spate.

Cu mâinile în buzunare.

Cu ochii feriți.

Și cu vina bine înfiptă în fund.

— Vă pot ajuta cu ceva?

M-am răsucit pe călcâie și am văzut o tânără cam de vârsta mea venind pe alee în urma noastră.

Era îmbrăcată cu o fustiță scurtă de blugi și cu un tricou Fighting Irish⁶. Fața îi strălucea în razele soarelui de la sclipiciul auriu și albastru cu care își pictase pe obraji un uriaș N și D.

— Da, a zis Tate. Am venit la Madoc. Îi cunoști?

Fata ne-a oferit un zâmbet strălucitor de alb.

— Sunt sigură că e deja la meci.

— La meci? a întrebat Jared.

Nu reușeam nicicum să scap de nodul uriaș din gât, de mărimea unei mingi de bowling. Cine era fata aceasta?

— Da, la meciul de fotbal, a continuat ea, trecând de noi și urcând scările. Echipa e plecată de dimineață devreme. Am venit după scaune pentru petrecerea de după meci. E mai bine să le iau acum. Toată lumea va fi prea beată mai târziu, a început ea să râdă.

A luat trei scaune pliante de pe verandă și le-a atârnat cu mânererele de umăr.

— Madoc e într-o echipă de *fotbal*?

Abia m-am stăpânit să nu izbucnesc în râs când am auzit întrebarea lui Jared. Parcă îi venea să vomite.

⁶ The Notre Dame Fighting Irish este numele echipelor sportive universitare ale Universității Notre Dame și participă în prima divizie a întrecerilor intercolegii la toate sporturile. Culorile școlii sunt albastru și auriu, iar mascota este Spiridușul.

Fata s-a oprit, și-a lăsat capul într-o parte și s-a uitat la el ca și cum nu era sigură ce să zică. În definitiv, dacă eram prietenii lui am fi știut că juca fotbal, nu?

— Vrei să îl suni tu pe Madoc?

Jax se apropiase de ea și o rugase pe un ton duios în timp ce ridicase din umeri.

— Nouă ne-au murit telefoanele.

L-a privit încruntată, știind că mințea.

— Hm, bine.

Și-a scos telefonul mobil din buzunarul din spate al pantalonilor scurți și a format numărul, plecându-și într-o parte capul ca să țină telefonul între părul blond și ureche.

— Hei, iubitul! a zis, iar eu m-am simțit ca și cum cineva a săpat în inima mea și a lăsat să se scurgă tot sângele din ea.

Rahat! Rahat! Rahat!

— Dă-mi-l pe Madoc, bine? l-a rugat și eu am clipit. Au venit aici acasă niște prieteni de-ai lui și vor să vorbească cu el.

Am răsuflat ușurată, dar tot nu-mi dădeam seama ce naiba se întâmpla cu mine. Fata aceea nu era prietena lui. Dar de ce naiba să-mi pese dacă are prietenă? Nu mă gândisem la asta. Nici măcar nu-mi trecuse prin cap că s-ar putea ca el să-și vadă mai departe de viața lui. Bineînțeles că asta avea să facă. Credeam că nu aveam să mai aud de el sau să-l mai văd vreodată.

Mă uitam la ea și o vedeam cum zâmbea în timp ce clătina din cap.

— Păi spune-i prietenei să se dezlipească de el, a spus ferm și ochii mei au fulgerat. Prietenii lui par foarte... preocupați.

I-a zâmbit lui Jared, tachinându-l evident, dar eu am simțit cum totul se năruia din nou în sufletul meu.

Ce naiba?

Jax s-a apropiat de tânără și a luat telefonul pe care aceasta i-l întinsese.

— Madoc, sunt Jax, a zis pe un ton serios. Sunt acasă la tine. Tate și cu mine vrem să fim siguri că nu ești beat, drogat sau cu gânduri de sinucidere. E și Jared aici, dar lui puțin îi pasă. Ne întâlnim după meci, altfel îi dau lui Tate un levier și îi spun să se ocupe de mașina ta.

A închis, aruncându-i telefonul fetei cu sprâncene neobișnuit de ridicate.

Eu m-am răsucit pe călcâie și am pornit-o pe alee, luând-o apoi la dreapta pe trotuar.

La naiba cu toate astea.

Ce idee stupidă. De ce am venit aici?

— Fallon, așteaptă, a strigat Tate în urma mea, dar am început să calc și mai apăsas pe caldarâm, mergând și mai repede.

M-a apucat de mână și a încercat să mă întoarcă spre ea, dar am continuat să merg.

— Unde-ai plecat?

— Înapoi la Chicago. El nu a pățit nimic. Umblă din floare în floare, ca de obicei.

Adierea vântului de dimineață făcea frunzele să foșnească deasupra mea și îmi flutura părul peste față în timp ce mergeam.

Să-l ia naiba. Nu-mi venea să cred ce se întâmpla. Chiar ajunsesem să cred că pățise ceva sau că avea probleme.

— Fallon.

Tate grăbise pasul și mi se pusese în față.

— Nu înțeleg nimic. Ce se petrece?

— E bine, am subliniat eu, ridicând brațele în aer. Evident! Ai fost fraieră să-ți faci griji pentru el. Ți-am spus.

Este într-o echipă de fotbal. Nu, stai. Este în echipa de fotbal Notre Dame. Și are prietenă. Care cu toate aerele ei de boboacă stătea lipită acum de el.

Sunt atât de idioată!

Am cotit pe lângă Tate și am continuat să merg.

— Oprește-te, a mârâit amenințător. Cum ajungi acasă?

Mi-am încetinit pașii și m-am uitat de jur împrejurul meu, storcându-mi creierii.

Da, am uitat de asta. Doar nu mergeam pe jos până în Chicago.

— Fallon, ce e cu tine și cu Madoc?

Tate se postase în fața mea cu mâinile încrucișate la piept.

— Se petrece ceva între voi?

— Te rog, am încercat să scap râzând, dar a ieșit mai degrabă un croncănit.

Tare discret, Fallon.

— Este ceva, nu-i așa?

A zâmbit atotștiutoare.

— Asta explică toată agitația din noaptea în care ai plecat cu mașina lui. Și tu ești motivul pentru care el s-a făcut nevăzut la începutul verii.

I-am ocolit privirea, uitându-mă foarte atent la crăpăturile extrem de interesante din asfalt. Tate era acum prietena mea. O prietenă bună. Și nu puteam să o mint.

Dar nici nu puteam să vorbesc cu ea despre asta.

— Ah, Dumnezeuule! a izbucnit, considerând în mod clar tăcerea mea drept o confirmare. Chiar așa?

— Of, mai taci!

Își ținea în continuare brațele cruciș pe piept, ținându-și buzele.

— Deci, e ceva serios? a încercat ea să mă facă să vorbesc.

Mi-am dat ochii peste cap, evitând să răspund.

Vocea din visele mele se târa din nou în mintea mea.

“Așază-te pe mașină... Depărtează picioarele.”

Probabil că Tate a observat dorința din privirea mea pentru că a explodat de-a dreptul.

— Știam eu!

— Ei bine, am sărit eu, nu e dragoste adevărată, Tate.

Din partea lui, oricum.

CAPITOLUL 18

MADOC

— Haideți, să terminăm odată cu asta.

Fluturam mâinile înspre Jared și Jax pregătit să încasez pumnul pe care voiau să mi-l ardă.

Tocmai ieșisem din vestiar, după ce am făcut duș și m-am îmbrăcat după meci, și i-am găsit așteptând împreună cu Tate. Am strâns în mâini rucsacul pe care îl atârnasem pe umăr și am așteptat. Ca să fiu sincer, credeam că aveam să-i văd mult mai devreme, cam cu o lună.

Tate s-a apropiat încet de mine și m-am aplecat ca să o ridic într-o îmbrățișare.

O idee proastă.

Primul ei pumn s-a rotit și m-a pocnit exact în braț, făcându-mă să mă împleticesc înapoi.

— Dă-o naibii, Tate!

Am sărit ca ars, auzindu-l pe Jax râzând undeva în spatele meu.

Cel puțin, de data aceasta îmi ferise nasul.

— Ești un nenorocit, mi-a zis încruntându-se la mine. Noi ne facem griji că ești într-o stare deplorabilă, iar tu ești bine mersi. Fotbal, petreceri. Ce e cu tine?

Tresărind încă, mi-am masat brațul și am lăsat rucsacul jos.

— Nimic. Știu că nu am mai ținut legătura, dar nu ar fi trebuit să vă faceți griji. Ești furioasă doar pentru că ți-a fost dor de fundul meu irezistibil, nu-i așa?

Ea a pufnit, iar eu am izbucnit în râs. Le păsa de mine. Suficient de mult cât să vină la mine la școală și să mă ia prin

surprindere după meciul de fotbal. Indiferent cât de supărați păreau să fie, faptul că veniseră mă făcea fericit.

Ca să fiu sincer, știam că aveau să vină. Și, din nu știu ce motiv, eu nu am fost în stare să fac un efort și să iau legătura cu ei. Nu voiam să aud cât de bine se distrau acasă toată vara. Nu voiam să risc să aud cine știe ce bârfă sau știri despre divorțul tatei.

Mi-au lipsit prietenii mei și știam că aveam să le duc și mai mult dorul dacă păstram legătura cu ei.

Așa a trebuit să fie. Până acum.

Jared a făcut un pas în față, iar Tate și-a pus relaxată mâna în jurul taliei lui, adunându-i tricoul de culoare gri.

— Într-adevăr, nu ar fi trebuit să ne îngrijorăm, boule, a suierat el printre dinți, cu voce joasă. Fallon avea dreptate.

Mi-am îndreptat spatele, simțind cum mi se încingea gâtul.

— Despre ce vorbești?

Nu-i mai spusese numele cu voce tare de luni de zile. Mă gândisem la ea, totuși, chiar dacă în ciuda voinței mele.

— A venit cu noi azi.

Tate părea prea fericită să-mi dea această veste, dar imediat a strâns din buze.

— A plecat însă imediat cum a văzut că ești bine.

Stai puțin, cum?

— De ce e cu voi?

Clătinam din cap fără să-mi vină să cred.

— Pentru că Fallon și Tate sunt colege de cameră, a intervenit Jared, pierzându-și răbdarea. Unde e marea problemă?

— Cum? Am izbucnit. Locuiește cu tine?

— Da.

Tate râdea răutăcios.

— Voi doi chiar nu ați prea păstrat legătura, nu-i așa?

Am dat din cap, încercând să par sarcastic.

— Cât de minunat! Locuiește cu unul dintre cei mai buni prieteni ai mei și-și petrece timpul cu ceilalți doi.

— Ce să zic, a fost un prieten mai bun decât ai fost tu în ultimul timp, a zis Jared printre dinți. Nu pot să cred că a trebuit să umblăm în halul ăsta după tine.

— Mda, ar fi cazul să ne distrăm bine diseară dacă tot am venit aici, a intrat și Jax în vorbă, vârându-și mâinile în buzunarele din față de la jachetă.

Abia îi auzeam din cauza furiei ce-mi intra și ieșea ca un șuvoi din plămâni, tot mai rapid cu fiecare secundă.

M-am uitat la Tate.

— Unde e Fallon?

— Mi-a zis că vrea să se plimbe pe aici până suntem gata de plecare.

Și-a scos telefonul și a început să scrie un mesaj.

— Am crezut că rămânem peste noapte, pentru că am o cursă mâine-seară în Shelburne Falls și n-am fi putut sta tot weekendul. Dar... și-a ridicat ochii. Pari să fii vesel ca un pițigoi fără noi aici, așa că bănuiesc că mergem acasă în seara asta.

Nu.

— Nu plecați. Am fost un ticălos și nu pot să vă explic acum, dar...

Am dat din cap.

— Vreau să rămâneți aici.

Tate a oftat, uitându-se la telefon.

— E la Grotto.

Am răsuflat mai ceva decât uşurat şi i-am aruncat lui Jared cheile de la casa tatălui meu.

— Îţi mai aminteşti unde este casa tatălui meu, nu-i așa?

Venise o dată cu noi acum doi ani, pe vremea când Tate era în Franţa.

— Mergeţi toţi acolo, am zis îndreptându-mă spre maşină. Eu mă duc după Fallon.

Grotto era unul din locurile reprezentative de la Notre Dame şi era o reproducere a locului sfânt francez unde Fecioara Maria i-a apărut Surorii Bernadette la 1800. Şi pentru credincioşi, şi pentru atei, reprezenta locul din campus unde oamenii mergeau să se roage, să mediteze, să se gândească, chiar şi numai să stea în linişte pentru puţin timp.

Nu puteam pretinde că eram un tip bisericos, dar până şi eu aprindeam acolo lumânări înainte de meciuri şi teste.

Pentru orice eventualitate.

Era şi locul unde tata o ceruse pe mama de soţie acum mai bine de douăzeci de ani. Şi uite ce a ieşit.

Nu ştiam ce i-aş fi putut spune lui Fallon şi nici nu eram sigur ce voiam din toată treaba asta. Voiam ca ea să plece? *Nu*. Ar trebui să vreau să plece? *Da*.

Merita toate primirile reci din lume care i s-ar putea face. Cât tupeu a avut să apară aici. După ce îl şantajase pe tata, după ce numai că nu o aruncase pe mama lui Jared în faţa autobuzului şi se jucase cu mine de-a şoarecele şi pisica doar ca să se simtă bine.

Evident că am rătăcit ca o muscă fără cap câteva săptămâni după ce am ajuns în South Bend, dar apoi m-am concentrat pe fotbal şi pe prieteni. Eram bine.

Și da, am dispărut de lângă prietenii mei cei mai buni. Sigur că abia dacă am mai râs de când sunt aici, dar încă arătam al naibii de bine.

Și asta îmi convenea.

După ce am mers o vreme prin pajiști frumos tunse și am cotit pe trotuare ce se întindeau pe sub bolți de copaci aproape desfrunziți, am zărit în sfârșit Grotto, ascunsă după un perete de piatră.

Iar Fallon era acolo.

Și nu stătea jos supărată, lingându-și rănila așa cum credeam. Sau așa cum voiam să o găsesc.

Nu, stătea în picioare, cu mâinile în buzunarele din spate, uitându-se fix la marea de lumânări care pâlpâiau în bătaia ușoară a vântului. Fecioara Maria veghea de sus, din bolta ei, care era în partea dreaptă și am dat din cap zâmbind din cauza ironiei.

Oamenii veneau aici ca să se roage. Câțiva erau în față, îngenuncheați lângă gardul care-i despărțea de groță.

Nu puteam să strig la ea aici. Fir-ar să fie.

M-am așezat pe băncuța din spatele ei, mi-am pus mâinile în spate, pe spătar și am așteptat să se întoarcă.

Părul castaniu îi flutura peste umeri, iar mâinile ei micuțe îi cuprindeau fundul în buzunarele blugilor. Mi-am închis afurisita de gură și am înghițit în sec.

— Știi, a început ea să vorbească, întorcându-și fața într-o parte, este necuviincios să te holbezi la fundul meu aici.

Cuplul care se ruga a privit spre ea, apoi spre mine și apoi și-au coborât din nou privirile spre mâinile lor.

Da, așa, rugați-vă pentru noi.

— Dar este singurul lucru drăguț pe care îl ai, surioară.

Sunetul surprins pe care l-au scos cei doi m-a făcut să râd, apoi ei s-au ridicat și, pe când ieșeau, femeia m-a străfulgerat cu privirea. Am strâns din dinți, nedorind să recunosc că era pentru prima dată de ceva timp când am râs cu adevărat.

Fallon și-a îndreptat spatele, s-a întors ușor, înfierându-mă cu privirea ei stăruitoare, dar am forțat nota și am vorbit înainte să apuce să zică ea ceva.

— Și ce ai crezut? am întrebat. Că mă zbat de unul singur într-o găleată de disperare fără tine?

Și-a ferit ochii și stinghereala a început să-i încălzească obrazii.

— Nu ar fi trebuit să vin. Tate era sigură că prizezi zilnic cocaină de pe fundul vreunei târfe. M-a forțat.

Ce le știe ea pe toate... Am râs în sinea mea, dar m-am încordat imediat după aceea.

Vorbea despre Tate ca și cum ar fi prietene. Ca și cum ar avea o relație de care eu nu eram conștient.

La naiba, nu eram. Am făcut o greșală, iar Fallon culesese ce lăsasem eu în urmă.

Fallon mă urmărea și mi-am dat seama că nu purta ochelarii. De regulă îi purta în public și nu îi scotea decât în dormitor. Nu erau decât ochelari pentru citit, așa că nu avea nevoie de ei permanent, dar era un fel de emblemă a stilului ei.

Acum nu-i mai avea. Ochii ei nu mai erau ascunși și era frumoasă. Mereu frumoasă. Doar că acum ceva era schimbat.

— De ce să se întâmple asta? am provocat-o în timp ce se apropia de mine. Sunt foarte fericit. Echipa e grozavă, orele sunt interesante și am o fată grozavă cu care să-mi petrec nopțile...

Asta cam așa era. Îmi plăcea să joc pentru echipă. Orele, pe de altă parte, erau nasoale. Mă plictiseam ca naiba, nu eram sigur ce făceam jumătate din timp și nu aveam prietenă. Nu voiam să am. Aranjamentul dintre mine și Ashtyn era o prietenie cu folos. Și ea era boboc, ca mine, și juca tenis în echipa școlii.

— Da, lucrurile ți s-au aranjat bine, Madoc. Mă bucur, a zis ea, clătînând din cap. Chiar mă bucur.

— Sunt sigur.

— Poți să mă crezi sau nu, a insistat, venind să se așeze lângă mine, dar păstrând totuși distanța. Vreau să te văd fericit.

Mă uitam fix în gura ei și la sclipirea argintie pe care o zărisem pe limba ei. Își pusese înapoi inelul în limbă.

Mușchii din interiorul piciorului meu au tresărit, fiindcă voiam să o ating. Voiam să-i simt limba. Voiam să simt bila din ea alunecând pe pielea mea.

Fir-ar!

M-am uitat în altă parte înainte să-i răspund.

— Ei bine, sunt fericit! Lucrurile sunt liniștite. Fără rahaturi, fără drame.

— Bine, a răspuns instantaneu. Îmi pare rău că și-au făcut griji.

Semnal că discuția se încheia. Atmosfera era moartă, iar eu vedeam roșu de cât eram de furios. Eram enervat, dar și în culmea fericirii în același timp.

Erau rahaturi despre care nu vorbeam și certuri pe care nu le aveam. Credea că putea să înăbușe chestia asta în fașă cu o mică plecăciune și să plece, dar eu nu avusesem încă ultimul cuvânt.

Și cine naiba era Fallon până la urmă?

Voiam să sar la gâtul ei. Fără oprire, până când se risipea și nu mai rămânea nimic din ea. Voiam să strige și să plângă. Voiam să ciobesc armura asta dură a ei până când se făcea roșie de furie și începea să plângă în hohote.

Voiam să fie distrusă.

Apoi voiam să tremure și să întindă mâinile să mă prindă fiindcă era înfometată de mine.

M-am ridicat și mi-am întins brațele în spate.

— Am invitat pe toată lumea să stea acasă la tata în noaptea asta. Trebuie să ajung prin niște baruri cu cei din echipă și vreau să petrec ceva timp și cu Jared, Tate și Jax...

— Distracție plăcută atunci, m-a întrerupt ea.

Mi s-a strâns stomacul.

— Nu rămâi?

— Nu, noi am venit cu două mașini. Eu plec la noapte cu a lui Tate. Așteptam doar să văd ce fac ceilalți înainte să plec.

Îmi frecam bărbia încercând să găsesc o soluție să o fac să rămână fără să pară că voiam acest lucru.

— Atât de încăpățânată, am bombănit.

Mi-a aruncat o privire iute și tăioasă.

— Ce vrei să spui?

Chiar așa, ce voiam să spun?

Mi-am scos cheile din buzunar și i-am zis fără să mă uit la ea.

— La revedere, Fallon.

Tonul era tăios.

După ce am trecut de ea, mi-am scos telefonul din celălalt buzunar și l-am sunat pe Jax.

— Ce vrei? a răspuns el.

— Scoate bușonul de la supapa de admisie a mașinii lui Tate, i-am zis scurt.

— De ce?

— Pentru că dacă nu o faci, voi spune tuturor unde dispari în lungile tale nopți pe care le petreci în oraș.

Nu erau doar vorbe goale. Poate că ar fi trebuit să-i spun lui Jared despre ce aflasem primăvara trecută.

— Știam că nu trebuia să-ți spun, a bombănit el.

L-am luat peste picior.

— Nu mi-ai spus, mi-ai arătat. Iar acum am coșmaruri cu care trebui să mă lupt. Cred că am nevoie să vorbesc cu cineva despre asta, l-am avertizat. Cred că am nevoie să vorbesc cu mulți oameni.

— Bine, a șuierat el. La naiba. De parcă Tate nu își va da seama cum să o repare în două secunde.

— Ei bine, atunci asigură-te că nu apucă să se uite sub capotă.

CAPITOLUL 19

FALLON

La St. Joseph am citit *Infernul* lui Dante. El spunea că cel deal șaptelea cerc al infernului era rezervat violenților. Al treilea brâu al cercului îi găzduia pe cei care erau violenți împotriva lui Dumnezeu, în brâul din mijloc stăteau sinucigașii, iar primul brâu, cel din exterior era pentru cei violenți împotriva aproapelui și împotriva proprietății.

Acesta era brâul meu.

Pentru că nu simțeam doar nevoia să-mi descarc nervii cu o bătă de baseball pe un automat de karaoke, ci aveam de gând să mă iau și de cineva.

După ce am descoperit că mașina lui Tate era scoasă din funcțiune până a doua zi de dimineață când o puteam duce la un service auto, m-am resemnat că trebuie să rămân în South Bend în noaptea aceea.

Și, de parcă nu era rău destul, Tate și Jax parcă erau porniți să mă facă să merg cu ei în bar.

Madoc nu voia să-i însoțesc. Spunea în glumă că ar fi fost mai potrivit pentru mine să merg la una din petrecerile organizate de facultatea de stat. Așa că i-am arătat degetul, m-am dus în cameră, am destrămat cât am putut spatele tricoului meu de skateboard și m-am machiat mult mai puternic decât aș fi vrut.

Să-l ia naiba. Nu credea că mă integrez.

Iubitule, eu mă integrez întotdeauna.

Blugii erau strâmți, din tricou mi se vedea spatele prin cele douăzeci de spintecături făcute de-a lungul lui, iar părul și machiajul strigau în gura mare că eram gata de distracție.

Și Tate era de părere că arătam bine. Mă pusese să fac același lucru și tricoului ei, după care Jared a dus-o pe sus înapoi în cameră ca să se schimbe. N-au coborât decât după o jumătate de oră, iar Tate avea pe ea același tricou.

— Salut, ești studentă aici? mi-a strigat un tip în ureche pe când așteptam la bar.

M-am crispat și m-am uitat de două ori la el.

Părul lui de culoarea cafelei era mai lung în dreptul urechilor și cădea peste frunte, iar ochii albaștri străluceau de sub sprâncenele închise la culoare. Era drăguț. Chiar drăguț.

Era îmbrăcat lejer, blugi închiși la culoare și un tricou cu marca unei beri, dar plăcut la vedere. Categoriec era mai bine îmbrăcat decât Madoc, care arăta ca o reclamă Abercrombie. Tipul acesta nu era neapărat bine lucrat, era zvelt, dar în formă și avea un zâmbet care te cucerea pe loc.

— Nu, am strigat, ca să acopăr muzica. Merg la Northwestern. Tu?

— Eu da. Sunt în anul doi. Ce te aduce la Notre Dame?

— Sunt în vizită, i-am zis în timp ce îi dădeam barmanului câțiva dolari pentru o cola. Tu?

— Un Bud, i-a zis barmanului, apoi s-a uitat la mine. Ingineria Mediului.

Drăguț, inginer și comandă bere fără pretenții. Categoriec pe gustul meu. Nu că aș fi băut eu multă bere Budweiser sau alte băuturi alcoolice. Aș fi putut dacă voiam. Nu ne cereau buletinul la bar de vreme ce actele fuseseră verificate la intrare și Madoc făcuse uz de toate farmecele lui ca să intrăm, dar am ales să rămân trează.

— Fain, am dat noroc cu pumnul și am zâmbit. Mă întorc la prietenii mei. Distracție plăcută.

A clătinat din cap, părând că vrea să mai spună ceva, însă a rămas să-și aștepte băutura.

Făcându-mi drum prin marea de oameni ce stăteau ciorchine ca să comande la bar, m-am întors la cele două mese pe care le unisem lângă un perete din sticlă și m-am așezat pe scaun.

Am observat imediat corpul în plus de la masa noastră. O fată stătea lângă Madoc și am făcut ochii mici când i-am văzut mâna pe piciorul ei.

Părul lung și închis la culoare îi atârna în bucle mari peste sâni și avea niște brațe bronzate și frumos lucrate care arătau minunat în tricoul verde, larg și fără mâneci, din care i se vedea sutienul negru, din dantelă. Era cam prea dezbrăcată, deși hainele erau scumpe și elegante.

În timp ce eu arătam ca o depravată.

Ea bea Amstel Light. *Desigur.*

Madoc m-a privit pentru o fracțiune de secundă după care și-a întors atenția spre Jared, care stătea lângă mine.

— Și cum îți place ROTC⁷?

— E bine, a zis Jared. Trebuie să merg în două campusuri diferite pentru toate cursurile, dar mă ferește de neplăceri.

Tate, care stătea în cealaltă parte a lui, s-a aplecat spre el și l-a bătut pe picior.

— Mda. Spune, iubitule: “Tate, tatăl tău a avut dreptate”.

Jared a împuns-o între coaste, iar ea a început să chicotească și să-l împingă.

— Oprește-te.

⁷ Reserve Officers' Training Corps este un program militar ce pregătește studenți, viitori ofițeri ai armatei americane. Este un program opțional, desfășurat în paralel cu studiile universitare. Pregătește tinerii pentru a face față în orice situație competitivă și poate suporta plata taxei școlare.

— Știți că veți sta departe unul de celălalt. Mult timp.

Tonul lui Madoc era departe de a fi prietenos și expresia feței lui era cât se poate de serioasă.

— Iar fundul lui sexy va fi în vreo junglă sau pe o navă departe de tine cam șase luni pe an. Îți convine asta? i-a zis lui Tate.

Ce dracu? De ce le strica planurile? Jared nu-mi plăcuse niciodată foarte tare, dar să fiu a naibii dacă în ultimele luni nu-mi câștigase încrederea. Le mergea foarte bine lui și lui Tate.

Tate a devenit serioasă, zâmbind cuminte.

— Bineînțeles, i-a răspuns dând din cap. Îmi va fi dor de el, dar am încredere.

Apoi a rânjit spre Jared.

— Sper că nu începi să faci avansuri vreunuia dintre tipii aceia, bine?

— Nu, dacă nu intră în călduri, a glumit Jax.

— Îți iau un vibrator, Tate, s-a oferit Madoc. Sau pot să trec pe la tine din când în când. Ca să mă asigur că ești bine cât e el plecat.

Am simțit în inimă așchia geloziei, dar l-am văzut apoi cu coada ochiului pe Jared cum îi arată degetul. Mă gândesc că Madoc avea obiceiul să glumească așa.

— Da, mersi, a bombănit Tate. Cred că mă mulțumesc cu vibratorul.

Mi-am pus paharul pe masă și m-am uitat în spatele meu la încă un idiot care încerca să înveselească publicului făcând karaoke pe o melodie disco proastă.

Ah, dar stai puțin. Toate piesele disco sunt proaste. Oare de ce toți care cântă la karaoke aleg fie muzică disco, fie country?

Ar trebui să mă urc pe scenă și să... nu. *Las-o baltă*. Mi-am alungat din minte gândul stupid și am revenit la masă.

Și l-am văzut pe Madoc holbându-se la mine. Avea încă mâna pe piciorul tipei, dar nu o mai mângâia. Nu-mi dădeam seama dacă era beat sau nu. De obicei nu-și lua așa o față serioasă, dar nu se dusesse la bar decât o singură dată.

Fata din dreapta lui discuta cu Jax, dar nu eram sigură că Madoc le făcuse măcar cunoștință. Nu auzisem niciun nume, însă am presupus că era fata cu care îmi spusese că își petrece nopțile.

În câteva secunde, totuși, ea s-a întors spre Madoc și i-a șoptit ceva la ureche.

M-am așezat mai comod pe spate în scaun, ocolindu-i privirea.

— Salut, Madoc. Ce mai faci?

În cealaltă parte a mea a apărut un scaun și când mi-am ridicat privirea, l-am văzut pe tipul de la bar așezându-se lângă mine.

Mi-a zâmbit cu jumătate de gură, uitându-se mai lung la mine decât mă uitasem eu la el.

Madoc l-a privit iritat și i-a vorbit lent și grav.

— Aidan.

Doar că nu sunase a salut. Părea mai degrabă o punere în gardă, o avertizare.

— Spune-mi totul despre această fată drăguță.

Aidan vorbea cu Madoc, dar se trăgea spre mine.

Pe bune?

Mi-am dat ochii peste cap și m-am ridicat pe scaun.

— Madoc nu mă cunoaște. Nu prea bine, oricum.

I-am întins mâna lui Aidan.

— Aidan, Fallon. Fallon, Aidan, ne-a făcut Madoc cunoștință, ignorându-mi jignirea.

El mi-a strâns mâna și eu i-am zâmbit, fără să fiu interesată, dar nedorind ca Madoc să-și dea seama de acest lucru.

— Mă bucur să fac oficial cunoștință cu tine, în sfârșit, a zis Aidan, privindu-mă fix cu ochii săi de un albastru pătrunzător.

— Mamei ei îi plac tipii mai tineri, interveni din nou Madoc. Iar tatăl ei omoară oameni pentru bani.

Am închis ochii și am scos aburi pe nări.

Ce bou! Ce rahat de om.

Mi-am ținut buzele în direcția lui Madoc după informațiile atât de exagerate. Bine, nu chiar exagerate. Mamei mele îi plăceau tipii tineri, dar tata nu omorâse pe nimerii. Dacă îl enervai, știai ce te așteaptă. Dar totuși... Aidan a început să râdă.

— Mișto.

Era clar că avea impresia că Madoc glumise.

— Nici cu Fallon nu mi-e rușine, a zis Madoc, răgușit.

L-am fulgerat din priviri, aruncând flăcări din ochi, în timp ce

Aidan își dregea vocea.

O să-l omor.

— Adică uită-te și tu ce bine arată, a lămurit el.

M-am ridicat și am înșfăcat unul din păhărelele pline de pe masă.

— Vai, Madoc. Nu i-ai spus cel mai grozav lucru. Pot să cânt.

Și am dat băutura pe gât, fără să-mi dau seama că era tequila decât atunci când am înghițit-o. Am trântit paharul înapoi pe masă, m-am întors și am dat iama în mulțimea care dansa,

așteptând să ies din raza lor vizuală înainte să tușesc ca să-mi calmez arsura provocată pe gât de rahatul otrăvitor pe care tocmai îl băusem.

— Vrei să câți? m-a întrebat rockerul zdravăn care se ocupa de spectacolul de karaoke, văzându-mă că mă apropii de marginea scenei.

— Da. Aveți Ashlee Simpson, “La La”?

Înghițeam încontinuu gustul alcoolului pe care îl simțeam pe limbă, dar nu reușeam să scap de el. Ce era plăcut, însă, era că deja simțeam alcoolul în toate membrele, dându-mi fiori încântători.

— Sigur, mi-a răspuns el, dând din cap fără să se uite la mine, în timp ce umbla pe la aparat. Hai sus!

Am făcut ce îmi zisese, mi-am ridicat bărbia, am apucat microfonul într-o mână și pe cealaltă am vârât-o în buzunarul din spate de la pantaloni. Fluierăturile s-au dezlănțuit din toate colțurile încăperii, eu m-am întors spre masa unde stăteau prietenii mei și dușmanul și i-am văzut pe Jared și pe Tate întorcându-se în scaunele lor, zâmbind. Jax mă privea și el, deși o chelneriță încerca disperată să-i atragă atenția, aplecându-se pe partea lui ca să-i vorbească. Puteam vedea de unde eram în decolteul ei.

Aidan era la masă, dar acum se ridicase să vadă mai bine, iar Madoc... ei bine, Madoc era sângele fierbinte care curgea în venele mele. Gura lui nenorocită era lipită de tipa care stătea lângă el, stătea cu ochii închiși, iar eu nici nu existam pentru el.

Am strâns din dinți și mi-am încordat mușchii de la picioare, rămânând îmbufnată. Am văzut-o pe Tate uitându-se când la mine când la Madoc și apoi ridicându-se de pe scaun când a început muzica.

— Gata, a strigat rockerul.

Băteam cu călcâiul scena, încercând să mă adaptez ritmului alert al piesei. Am închis ochii și am zâmbit, gustând din plin fiorul uitării de sine. Îndoindu-mi genunchii, îmi unduiam corpul în jos și în sus, dând din cap în ritmul muzicii.

— *Mă poți copleși cu diamante din cap până-n picioare*, am început să cânt, nefiind în stare să stăpânesc seducătoarea înflăcărare ce-mi curgea ca un torent prin vene.

Lăsam versurile să iasă din mine, fără să mă uit măcar la monitor. Am crescut cântând de multe ori versurile cântecului. Interpretam versurile cu o voce gravă și cu bărbia în piept, în timp ce controlam publicul din priviri, când am zâmbit plăcut surprinsă să o văd pe Tate sărind pe scenă cu un microfon în mână.

Își agita pumnul în aer în timp ce strigam amândouă:

— *Mă faci să vreau să la la!*

Mulțimea de fete și băieți înnebunise și toți începuseră să sară în sus și-n jos și să cânte cu noi, în timp ce eu râdeam și cântam în același timp.

Nu mai vedeam deloc masa noastră odată ce mulțimea se dezlănțuise, ceea ce era probabil bine. Nu mai eram atât de furioasă și eram recunoscătoare că Tate venise pe scenă lângă mine. Mă simțeam bine să știu că aveam pe cineva alături de mine.

Și chiar dacă nu-l puteam vedea pe Madoc, speram să se uite. Dacă ochii lui erau ațintiți asupra mea, atunci buzele lui nu erau pe buzele ei.

Mă uit la ceea ce vreau numai și numai dacă pot avea.

Părea atât de diferit acum față de bărbatul care-mi spusese aceste cuvinte în iunie.

Comportamentul său rece impunea distanță și reținere și nu eram sigură dacă venisem acolo ca să demonstrez ceva sau ca să-l fac să iasă din cochilie.

— *La, la, la, la, la, la*, cântam împreună cu Tate, terminând cântecul.

Mi-am aplecat capul în față, după care l-am lăsat brusc pe spate, fluturându-mi tot părul de pe față. Tate mi s-a agățat de braț și mi-a șoptit:

— Nu și-a luat ochii de la tine nici o secundă.

Inima a început să-mi bată cu putere și nu mai eram sigură dacă era din cauza a ceea ce îmi spusese ea sau din cauza ovațiilor mulțimii care-mi vibrau în mâini și în picioare.

Știam că vorbea despre Madoc, dar m-am prefăcut că nu pricep.

— Cine, Aidan? am întrebat.

S-a strâmbat la mine cu înțeles.

— Nu, prostuțo. Știi despre cine vorbesc.

Am refuzat să mă uit spre masă, așa că am plecat de pe scenă și m-am șters cu degetele pe fruntea transpirată.

Aidan a apărut din mulțime pe ringul de dans și mi-a pus o mână pe șold. M-am încordat când s-a aplecat să-mi spună ceva la ureche.

— A fost excelent! Ești o cântăreață grozavă!

Am zâmbit timid și m-am uitat în sus când din boxele care ne înconjurau s-a auzit muzică obișnuită. DJ-ul a anunțat o pauză, iar cuplurile s-au prins în brațe și au început să danseze pe ritmurile muzicii lente.

— Vrei să dansezi? mi-a strigat Aidan în ureche.

M-am uitat în jur după Tate, care dispăruse, și nu puteam să văd nimic prin mulțime. Mi-am zis că totuși era o bună portiță

de ieșire. Nu că nu mi-ar fi plăcut de Aidan, dar îmi ajunsese pentru seara aceea.

— Sigur, am strigat la rândul meu. Un dans înainte să plec.

Luându-mă de mână, m-a condus în mijlocul mulțimii, apoi s-a întors și m-a cuprins cu mâinile de talie. M-a tras spre el, iar eu mi-am pus mâinile pe umerii săi în timp ce ne legănam pe *21 guns* de la Green Day.

— De unde îl știi pe Madoc? am întrebat.

— Suntem în aceeași echipă.

Degetul lui mare îmi trasa urme pe spate.

— Evoluează foarte repede. Probabil că anul viitor va fi căpitan, a zis el, fără să pară foarte încântat.

Căpitan, deja din anul doi?

— E chiar atât de bun? am întrebat.

Nu-l mai văzusem niciodată pe Madoc jucând fotbal.

— Nu, doar că are relații bune, a răspuns prompt. Madoc nu are nevoie să câștige foarte multe pe cont propriu.

L-am privit dezaprobator și m-am cam enervat.

Și eu puteam să spun că Madoc era ca un prinț căruia i se cuvenea totul și care avea calea netezită, însă, nu știu de ce, am simțit nevoia să-l apăr.

Fusesem acolo când a renunțat să mai cânte la pian și s-a apucat să studieze mașinile. A muncit din greu, a citit mult și a cârpăcit ore întregi ca să învețe să se descurce într-un garaj. Madoc punea osul atunci când îl interesa ceva și respingea lucrurile care nu-l atrăgeau.

Poate că numele lui îl ajutase să intre în echipă, dar nu ar fi jucat dacă nu ar fi vrut. Și nu ar fi jucat dacă nu ar fi știut că era un câștig pentru echipă.

Degetele lui Aidan alunecau prin și pe lângă tăieturile pe care le făcusem în tricou, dezmierdându-mi pielea pe măsură ce mă strângea tot mai tare spre el.

— Cred că ar trebui să... am început să-mi iau la revedere, însă brusc m-am simțit ca lipită de un perete.

Aidan se uita direct în spatele meu.

— Șterge-o, Aidan.

Am clipit când am auzit vocea lui Madoc care venea în lateral.

M-am întors, am ridicat privirea și am observat cum ochii lui albaștri aruncau săgeți în direcția lui Aidan.

Oh, nu. Îi sărise țandăra rău de tot.

Aidan și-a luat mâinile de pe talia mea.

— Ce-i, omule...

Dar Madoc ne invadase deja spațiul.

— Dacă o mai atingi îți tai mâinile, a zis el pe cel mai firesc ton din lume.

Începusem să respir greu, dar simțeam cum încep să clocotesc.

Nu, nu, nu.

Aidan și-a dat ochii peste cap, și s-a retras, gândindu-se probabil că nu merita efortul. Madoc părea însetat de sânge.

Mi-am dezvelit dinții, dând din cap și mă simțeam ca și cum mi se umflase creierul, iar acum îmi apăsa craniul. Eram gata să explodez.

— Madoc, mi-am încleștat gura.

— Nu spune nimic, mi-a zis aproape fără să respire. Taci, doar, și dansează cu mine.

Cum? Dansează cu mine?

Nu tu luat pe sus de acolo, nu tu țipat cu un motiv sau altul?
Nu tu urlete și ordine să mă duc acasă?

Stăteam acolo încercând să înțeleg ce se întâmplă și de-abia observând că mă trăgea înspre el. Mâinile puternice ale lui Madoc mă prinseseră de talie, strângându-mă puternic, dar abia atingându-mă altfel. Pieptul lui era exact în fața ochilor mei și, ușor, mi-am ridicat privirea spre el.

La naiba.

Când și-a coborât capul și m-a țintuit cu privirea, totul a rămas în loc, doar picioarele noastre se mai mișcau în ritmul muzicii. Parcă mă cerceta să-mi întâlnească ochii.

Totul legat de el, culoarea ochilor, mușchii pe care îi simțeam sub tricou, felul în care îi știam fiecare mișcare a corpului atunci când era dezmiardat, totul la el mă atrăgea.

Am tras adânc aer în piept, dorindu-mi să nu mă mai atingă și dorindu-mi să mă pot retrage. Într-un minut. Într-un minut îmi va fi potolită setea de căldura pe care nu o mai simțisem de luni de zile sau de bătaia inimii pe care o puteam simți din nou.

Încă un minut și aveam să-i dau drumul.

Am închis ochii. Încă. Un. Minut.

Mi-am înfipt degetele în umerii săi în momentul în care mâinile sale posesive s-au furișat prin tăieturile de la spate ale tricoului și au început să-mi revendice pielea.

Nu ca atingerile ușoare ale lui Aidan. Madoc își răsfirase toată mâna atingându-mă cu fiecare fibră.

Mi-am lăsat fruntea să cadă pe pieptul lui, respirându-i parfumul. Fluturii mi se zvârcoleau în stomac și am zâmbit când am simțit zbaterile lor coborând tot mai jos. Mă făceau să mă simt atât de bine.

M-am uitat la el și am încercat să controlez tremurul vocii.

— Ești cu cineva aici, Madoc, am spus încet. De ce dansezi cu mine?

A ridicat o mână și mi-a cuprins obrazul, apăsându-mi puternic cu degetele ceafa.

— Pui prea multe întrebări nenorocite, a zis printre dinți, nervos.

Trăgându-mă brusc înspre el, și-a apăsât cu putere buzele asupra mea.

Madoc? Nu i-am spus numele cu voce tare. Cred că îl suspinasem, dar altfel am încremenit pe loc.

Apoi am fost a lui.

Am simțit un fior din cap până în picioare și imediat am simțit umezeala între picioare. Ardoarea lui pe buzele mele mă făcea lacomă.

A tras adânc aer în piept, apoi a zis în șoaptă:

— Pentru că îmi place gustul tău.

Gura lui a pus din nou stăpânire pe a mea, copleșind-o cu ardoare și supremație ca și cum ar fi știut exact cum funcționează corpul meu și de ce avea nevoie.

La naiba, da!

M-am apropiat strâns de el, sărutându-l la rândul meu, în timp ce mă cuprindea cu brațele și mă trăgea mai mult spre gura lui.

Cu putere.

Mi-am strecurat degetele pe ceafa lui, iar gura mea și-a găsit drumul printre buzele lui, masându-le, gustându-le. Eram noi. Atât.

Buzele lui se mișcau peste ale mele, tot mai profund, limba lui o stăpânea pe a mea, lovind-o fără încetare pentru a se atinge de inel. Mă devora. Mi-a prins buza de jos între dinți și

am gemut în timp ce am închis ochii strâns din cauza minunatei dureri.

Nu că m-ar fi durut neapărat. Însă doar faptul că-l sărutam, că-l atingeam, că-i simțeam mirosul era prea mult. Resimțeam totul în locurile cele mai intime și profunde din corp, iar plăcerea mă făcea să vreau să strig. Degetele lui pătrundeau adânc în spatele meu și îi simțeam erecția prin pantaloni.

Dumnezeule, ce făceam? Eram pe un ring de dans aglomerat. Era cu o fată. Probabil că Jared, Tate și Jax încercau să nu se uite, dacă nu plecaseră deja. Deschizând ochii pentru o secundă, am observat că totuși nu se uita nimeni la noi. Cuplurile de lângă noi erau preocupate de ele.

— Madoc, abia am îngăimat cu vocea mai mult un scâncet.

S-a retras ușor și mi-a luat obrajii în mâini, nasurile noastre aproape atingându-se. Gâfâiam amândoi.

— Vreau să fiu în tine, a gemut el și gândurile mele m-au dus înapoi la noaptea ploioasă din parcul cu rampele de skateboard. Dar...

Și-a îndreptat spatele, lăsându-și mâinile să-i cadă.

— Nu o voi face.

Vocea îi era seacă, golită de orice urmă de pasiune simțită în urmă cu un minut.

Apoi s-a îndepărtat.

CAPITOLUL 20

MADOC

Am fost gata-gata să-mi abandonez întregul plan în momentul în care am luat-o în brațe, în secunda în care i-am atins buzele, în clipa în care mi-a șoptit numele.

În niciun caz însă nu aveam de gând să o mai las să plece. Nu, nu de data aceasta. Eu voi fi cel ce va pleca.

Un surâs îmi trăgea în sus colțul buzelor în momentul în care am început să-mi fac drum prin mulțime. Era bătoasă ca un cub de gheață când i-am luat-o lui Aidan și apoi s-a topit în întregime în brațele mele. Acum era complet pierdută pe ringul de dans.

Sunt tare!

Cui îi păsa că pe scenă arăta ca și cum era gata să facă sex? Sau că mă încercase gelozia când Aidan a început să danseze cu ea? Că am fost gata să-l omor când am observat că mâna lui începuse să-i alunece prin spatele tricoului deșirat.

La naiba și cu el și cu ea!

— Du-te naibii! a strigat Ashtyn la mine în momentul în care m-am întors la masă.

Am observat că-și întoarce dosul palmei și m-am ferit înainte ca mâna ei să-mi aterizeze pe față.

— Pe bune? i-am prins mâna, râzând. Liniștește-te. Nu a fost decât o glumă.

Am presupus că văzuse sărutul.

— Ești un bou! a strigat și a ieșit ca furtuna din bar.

Cei din jurul nostru au început să chicotească, inclusiv Jax, în timp ce Jared dădea din cap și Tate mă privea încruntată.

— Of, te rog, am implorat pe un ton sarcastic. Ți-a fost dor de mine și știi asta.

Tate și-a dat ochii peste cap și, ridicându-se, își aranja tricoul.

— Am crezut că mi-a fost dor de tine.

S-a uitat în jur și a oftat.

— Să vă purtați frumos băieți, mă duc să o scot pe Fallon din baie.

Habar n-aveam cum o să reușească Tate să ajungă până-n spatele barului printre ciorchinii de oameni, dar a plecat într-o clipă, împingându-se printre dansatori în căutarea prietenei ei. Așezându-mă pe scaun, am dat pe gât restul de bere și m-am aplecat în față, exact când Jax mi-a tras o palmă peste spate.

— Nu ai de gând să te duci după niciuna? m-a întreat, încleștându-și degetele la ceafă și lăsându-se pe picioarele din spate ale scaunului.

— După Tate și Fallon? am întreat eu, uitându-mă atent la el. Cred că pot să aibă grijă una de cealaltă.

— Nu. După Ashtyn sau Fallon. Ashtyn nu e prietena ta?

Prietena. Cuvântul mă făcea să-mi bag capul în nămol și să nu-l mai scot de acolo până nu muream sufocat.

— Nu. Mi-am aruncat privirea pe ringul de dans. De când am eu prietene?

Ochii mi-au căzut asupra lui Jared care stătea de cealaltă parte a mesei, fără să spună nimic. Oricum spunea suficient din priviri.

Știa că se petrecea ceva și că eu sărisem calul. Dar ca un bun prieten, nu simțea nevoia să vorbească despre ceva ce era clar ca lumina zilei.

Mă ajuta doar faptul că era acolo și că înțelesese.

Am văzut cu coada ochiului tricoul roșu al lui Tate care ieșea din mulțime și am sărit direct în picioare când am văzut că era singură.

— Ei bine, a oftat ea, punându-și mâinile în piept. Presupun că putem pleca. Mi-a ajuns pentru seara asta.

I-a zâmbit lui Jared, privirile dintre ei arătând clar că pentru ei seara nu se sfârșise. Eu eram însă derutat.

— Unde este Fallon? am întrebat.

Tate își făcea de lucru, atârându-și geanta de gât, de-abia uitându-se în ochii mei.

— Ah, Fallon? Mda, păi... cred că... pleacă într-un alt bar cu tipul care a stat lângă noi. Cum îl chema? Aidan?

Furia îmi ieșea prin toți porii și sprâncenele mi se arcuiseră dureros de mirare.

— Cum? Ce mama mă-sii?

Tate s-a uitat la mine în cele din urmă și și-a strâns buzele într-o linie, ca și cum nu era mare scofală.

— Da, a spus ea, ridicând din umeri. M-am dus să o iau de la baie și am găsit-o pe coridor vorbind cu tipul ăla. Au ieșit prin spate.

M-am împins din scaun, uitându-mă furios la Tate.

A plecat cu el? Nu, la naiba!

Fără să zic un amărât de la revedere măcar, am ieșit din bar. Ajuns pe trotuar, m-am oprit și am început să mă uit în stânga și în dreapta.

Unde dracu' era?

Oxigenul intra și mi se revărsa din plămâni în respirații apăsătoare.

În partea stângă nu era decât întuneric. În dreapta era strada cu barurile studențești unde ar putea-o duce.

Am luat-o mai întâi în stânga. Aidan nu era un ciudat. N-aveam niciun motiv să cred că avea să o ademenească în vreun loc întunecos și să încerce ceva, dar părea opțiunea cea mai bună ca să mă asigur înainte de a începe căutările în zonele aglomerate și mai sigure.

Băteam trotuarul, orașul devenind tot mai liniștit pe măsură ce mă îndepărtam de el.

Jigodia!

Aveam de gând să o găsec pe ea, să îi trag lui un pumn și apoi să repar mașina lui Tate, ca să poată Fallon să plece naibii din oraș. În noaptea aceea.

Am răvășit-o pe ringul de dans, am sărutat-o aproape mai presus de control și apoi am crezut că avea să se facă nevăzută și să fie liniștită.

De ce nu am lăsat-o să plece după-masă, așa cum a vrut?

În cele aproximativ trei luni de când nu o mai văzusem, mi-am mers chiar bine. Desigur că nu eram fericit, dar ca și mai înainte, am trecut peste separare și mi-am văzut de viață. Indiferent cât era de plictisitoare.

Acum reușise să mă facă să alerg după ea prin oraș, numai cu noduri în gât.

Eram Madoc Caruthers. Nu mă înfuriam și nu vânam femei care nu voiau să fie vâdate.

Nu puteam însă să o las să plece cu el. Asta în niciun caz.

Strălucirea puternică a becurilor de pe stradă răspândea lumină în întreaga zonă și până în momentul acela nu zărisem pe nimeni care să semene cu Fallon. Doar câteva cupluri ici, colo. Câțiva studenți beți care se împleteau.

M-am oprit după un colț ca să mă uit tot în partea stângă și am răsuflat ușurat, văzând-o, în sfârșit. Picioarele i se mișcau

rapid și a dispărut sub umbra unor copaci care protejau zona de lumina lunii. Dar știam că era ea. Al naibii tricou sfâșiat.

Înfigându-mă în călcâie, am întins pasul, îmboldit de avântul și de furia pe care le simțeam în picioare. Voiam să fug. Să o ajung din urmă, să o arunc pe umăr și să o duc acasă.

Am strigat la ea și vocea îmi era gravă și plină de amărăciune.

— Unde te duci?

S-a răsucit pe călcâie, s-a oprit și m-a privit încruntată.

— M-ai urmărit? mi-a răspuns ea acuzator.

I-am ignorat întrebarea.

— Unde te duci? am întrebat-o din nou.

Și-a strâns buzele, suficient cât să-mi dau seama că terminase cu mine în seara aceea și că nu avea de gând să-mi răspundă.

Dar apoi... și le-a răsfrânt într-un zâmbet de rău augur și m-a măsurat din cap până-n picioare.

— Pentru cineva care mă urăște, a început să vorbească aruncând flăcări din priviri, ești teribil de preocupat de peregrinările mele.

Mâna delicată i-a alunecat peste gât, apoi peste piept și a continuat în jos până s-a oprit pe coapsa bine lucrată.

Sfinte Siso!

Ochii mei aveau personalitate. Se luaseră după mâna ei.

A zâmbit superior, ca și cum câștigase, iar eu am clipit, încercând să-mi dezlipesc privirea de locul în care i se odihnea mâna. Întorcându-se, a început să meargă și mai repede, urmându-și drumul pe trotuar în direcția în care pornise.

Atunci mi-am dat seama că era singură.

— Unde e Aidan? am strigat, dar ea m-a ignorat și a cotit-o înspre parc.

Alergând după ea de data aceasta, mi-am smuls de pe mine cămașa albastru-deschis și i-am aruncat-o pe braț.

— Pentru Dumnezeu, Fallon, este frig și întuneric. Ia cămașa.

I-am fluturat-o în față, dar am luat-o înapoi când am văzut că ea continuă să mă ignore.

Mi-am mușcat limba ca să nu scrâșnesc din dinți.

— Nu poți să te plimbi prin parc singură, m-am răstit la ea. Unde-i Aidan?

— De ce aș ști unde e Aidan?

— Pentru că... am lăsat vorbele în vânt, clipind lung și apăsător.

A naibii Tate.

Dându-mi seama că mi se întinsese o capcană și chiar mai enervat de faptul că Tate o lăsase să plece noaptea singură prin oraș, am expirat cu putere pe nas.

— Ei bine, se pare că mi s-a tras clapa. Am avut impresia că ai plecat de la bar cu o persoană complet străină.

— Într-adevăr, acesta ar fi stilul meu.

Resentimentele din răspunsul ei erau cât se putea de puternice.

— Păi, ce să spun, părea că te simțeai bine cu el pe ringul de dans.

Mă străduiam să țin ritmul și să par detașat. Aproape că alerga.

— Da, așa ca tine cu bruneta, mi-a aruncat peste umăr. Mă plâng, Madoc? Nu, pentru că nu-mi pasă.

La dracu'.

— Hei.

Am alungat cu un zâmbet usturimea cuvintelor ei.

— Eu mi-am văzut mai departe de viață. Nu mi-a fost greu. Sunt sigur că nici ție, în Chicago.

Am schimbat brusc direcția de mers ca să-i ies în față să o opresc și o priveam fix în timp ce fiecare mușchi de pe fața ei se crispa.

— La cât de repede îți deschizi picioarele pentru mine, am continuat, sunt sigur că te-ai distrat grozav la facultate.

M-a fulgerat din priviri și m-a lovit cu palmele în piept, dar doar ce m-am poticnit puțin.

— Aaah, a urlat ea.

Nestematele ei verzi aruncau flăcări în jur, de furie, iar părul îi flutura în jurul feței ca bătut de o furtună năprasnică.

— Haide, am provocat-o, începând să râd. Știi că îmi place când te cerți cu mine. Tu te înfierbânți, iar eu mă culc cu tine.

Și-a strâns degetele și i-am văzut mâna venind spre mine înainte ca ea să-și dea seama măcar ce făcea. Pumnul ei strâns a aterizat exact în falca mea, lovindu-mă în colțul gurii, și eu nici măcar nu am încercat să o opresc. Îmi plăcea cum se lupta Fallon. Întotdeauna mi-a plăcut.

Durerea ascuțită mi se răspândea de-a lungul bărbiei și mi-am țuguiait buzele ca să sug și să înghit sângele din tăietura din interiorul obrazului.

Nu încetase însă să dea în mine. Mi-a plasat două lovituri înfundate în piept, apoi am prins-o de încheieturi, încercând să o liniștesc.

— Te urăsc, a strigat ea, dar emoțiile care-mi stăpâneau stomacul s-au prefăcut într-un haz pe care nu mi l-am putut stăpâni.

Am început să râd, iar ea s-a dezlănțuit.

Își flutura mâinile agitată, încercând să se tragă înapoi și să mă lovească, până când, în cele din urmă, am lăsat-o să se izbească de mine și ne-am rostogolit la pământ. A aterizat peste mine, dar m-am rostogolit repede și am ajuns deasupra ei, strângând-o între picioarele mele.

Nu striga, slavă Domnului, doar se zvârcolea și-mi arunca săgeți din ochi. Doamne ferește să fi trecut pe acolo vreun ofițer de poliție. Toată această “hârjoneală” era ceva de neînțeles pentru majoritatea oamenilor. Nu voiam să-i fac rău. Voiam atenția ei.

I-am pironit mâinile la pământ de o parte și de alta a capului, apoi m-am aplecat spre ea șoptindu-i la ureche.

— Ce am spus greșit? am tachinat-o simțind pe pieptul meu cum i se ridicau și coborau sânii în ritmul respirației rapide. Nu te distrezi la facultate sau te-ai enervat că am dreptate? Să nu-ți fie rușine că-ți desfaci picioarele în fața tuturor, Fallon. E genetic. Doar ești fata mamei tale, la urma urmei.

— Aaah!

S-a dat înapoi încercând să mă arunce de pe ea, dar am împins-o din nou jos.

— Haide, am provocat-o, observând lacrimile din ochii ei. Haide! Recunoaște!

Fața ei, aprinsă de atâta dispreț, stătea să explodeze.

Apoi a strigat:

— Nu am mai fost cu nimeni altcineva în afară de tine, ticălosule!

M-am oprit. Totul în jurul meu s-a oprit.

Nu mai aveam aer. Îmi căzuse fața. Nu îmi păsa că inima mă izbea în piept ca o bătă de baseball.

De ce dracu' a zis așa ceva?

Am făcut ochii mici, privind-o cu atenție. Trăgea aerul printre dinți, aruncându-mi o privire feroce, de parcă voia să mă sfâșie.

— Nimeni, a urlat ea. Acum dă-te jos de pe mine până nu încep să strig.

Nu-mi venea să cred.

— În cei doi ani cât am fost despărțiți nu a fost nimeni altcineva? am întrebat perplex, stând încă deasupra ei.

— Dar va fi.

Șoapta ei amenințătoare suna mai îngrozitor decât țipetele de până atunci.

— Am de gând să te transform într-o amintire îngropată undeva adânc.

Am mijit ochii la auzul provocării ei și, indiferent că am înțeles-o sau nu, scula mea a început să se mărească. Poate era din cauza poziției în care ne aflam, a discuției înfocate sau a nevoii nestăvilite de a i-o trage, dar voiam să o ating.

I-am zărit strălucirea argintie a inelului de metal printre dinți și instinctiv mi-am trecut limba prin spatele dinților de jos, amintindu-mi cum se simțise acel lucru în gura mea, pe ringul de dans.

Respirația ei se mai liniștise și și-a umezit buzele fără să clipească sub privirea mea stăruitoare.

Am continuat să vorbesc pe un ton grav și blând, încercând să ajung la sufletul ei.

— Te porți de parcă nu ai avea inimă, de parcă ți-ai înghițit conștiința cu toată durerea pe care o provoci. Dar mi-am dat seama, Fallon. Adevărul este că mă dorești mai mult decât orice.

Ea a închis gura și a înghițit în sec.

— M-ai dorit întotdeauna. Știi de ce? Pentru că eu nu încerc să te scap de demonii tăi. Eu sunt rivalul lor.

Pieptul a început să i se ridice și să coboare rapid din nou și ezita să se uite la mine.

— Și nu am încetat niciodată să te doresc, am adăugat înainte să-mi cobor buzele asupra ei.

Ea a suspinat în gâtul meu și am început să mă simt ca la un ospăț. Nu reușeam să o sărut suficient de repede. Cu cât buzele mele îi le atingeau mai mult pe ale ei, cu atât mă chinuia mai stăruitor dorința pe care o simțeam în stomac.

Mai mult, mai mult, mai mult. Corpul meu era mistuit de flăcări.

Cum de îmi făcea același lucru de fiecare dată?

Mi-am îndreptat picioarele, întinzându-mă peste ea, mi-am luat mâinile de pe încheieturile ei și le-am pus pe pământ. Mi-a venit să fac roata de bucurie când, în loc să mă lovească, ea mi-a luat fața în mâini ca sărutul nostru să fie și mai profund.

Gura ei fierbinte, abilă, s-a unit cu a mea și țineam buzele întredeschise ca să mă joc cu limba ei. De fiecare dată când inelul ei se atinge ușor de o parte a gurii mele, penisul îmi tresărea din cauza iureșului de sânge ce clocotea.

— Să fiu al naibii, Fallon! Limba ta afurisită! am zis cu respirația întretăiată, înainte să plonjez ca să revendic mai mult.

Inelul din gura ei mă excita atât de mult, încât probabil mi-ar fi fost suficient doar să o sărut toată noaptea. Dar... auzind că nu fusese decât cu mine, m-a făcut să simt o mulțime de lucruri amestecate pe care nu le puteam analiza chiar acum. Nu știam decât că voiam să fiu cel cu care făcea totul pentru prima dată.

Nu mă îngrijora faptul că mă putea compara cu alți tipi. Îmi făceam griji doar să mă pot ridica la nivelul fanteziilor ei.

Ceea ce, lucru curios, era destul de greu de îndeplinit. Voiam să-i dau totul.

M-am întins pe jos lângă ea, sărutând-o încontinuu și mi-am lăsat mâna pe trupul ei, strecurându-i-o în blugi.

— Iisuse!

M-am tras înapoi, făcând ochii mari și uitându-mă la ea. Nu purta lenjerie intimă. Nu avea pe ea decât blugii. Mâna mea s-a întins mai jos, găsind ceea ce voiam să găsesc între picioarele ei și am zâmbit ușor. Degetele mele îi găsiseră centrul și deja îi simțeam umezeala. Și-a dat capul în spate și a început să gâfâie.

— Știi cât de mult mă exciți? am întrebat-o, mai degrabă pe un ton acuzator. Atât de umedă și de perfectă.

A mea.

Am lăsat să-mi alunece două degete în ea și aproape că m-am pierdut cu firea. Înfierbântarea. Umezeala ce-mi încingea degetele.

— Vreau să fiu aici, înăuntru, i-am spus mișcând mai rapid degetele.

— Madoc, te rog, m-a implorat și m-am aplecat să-i înșir săruturi pe marginea urechii.

S-a cutremurat, lăsându-și capul pe pieptul meu.

— Nu încă. Vreau să-ți mai ofer o *prima dată*.

Împingându-mă într-un genunchi ca să fiu din nou deasupra, mi-am scos mâna din pantalonii ei și i-am împins marginea tricoului până sub sâni. Luându-i pielea de pe abdomen între buze am început să o tachinez cu mici săruturi, în linie până în partea de sus a blugilor.

— Madoc, nu poți.

Îmi luase capul între mâini, ridicându-și și ea capul.

— O să ne vadă cineva.

— Puțin îmi pasă.

I-am desfăcut nasturele și fermoarul de la blugii cu talie joasă și nu i i-am smucit decât până la genunchi înainte să cobor să o gust din nou.

Era începutul lui octombrie și deja era al naibii de frig, dar eu simțeam că ard.

Corpul ei era atât de dornic și mi-am ridicat privirea spre ea în timp ce limba mi se rotea ca un vârtej în jurul clitorisului ei. Am râs ușor când am văzut-o cum se uita printre degete.

Ei îi era rușine, iar eu eram în al nouălea cer. Poate că am fost eu singurul care fusese în ea, dar asta nu însemna că nimeni altcineva n-ar fi putut să-i ofere ceea ce-i ofeream eu în acel moment. Acum știam sigur că nici asta nu se întâmplase.

Scula mea, gura mea, limba mea. Ea era a mea.

Mi-am apăsat limba pe miezul ei umflat și am început să fac cercuri și curând, și-a luat mâinile de pe fața îmbujorată și m-a prins de păr.

Picioarele au început să i se miște, la stânga, apoi la dreapta, și mi-am dat seama că încerca să se dezbrace complet de pantaloni.

Ce fată cuminte.

Am sărit în picioare, i-am prins de marginea de lângă gleznă și i-am smucit de pe ea, aruncându-i cine știe unde.

— Să fiu al naibii, am mormăit uitându-mă la ea, doar cu tricoul tras în sus și în rest dezbrăcată.

Am picat înapoi între picioarele ei și m-a apucat zdravăn de păr cu degetele în timp ce îi dezmierdam sexul cu buzele,

prelung și blând, după care mi-am rotit limba în jurul clitorisului.

— Madoc, a spus ea gâfâind și împingându-se în limba mea. E atât de bine. Ajută-mă să ajung la orgasm. Te rog.

Tot corpul îmi era tensionat fiindcă eram aprins de la brâu în jos. Scula mi se atinge de blugi și-mi simțeam pe șira spinării urma de transpirație de sub tricou.

Nu mai puteam suporta mult.

Nu era vorba de faptul că o doream, ci de faptul că aveam nevoie de ea. Parcă luasem foc acum că eram din nou împreună și am îndepărtat gândul că ea nu ar avea nevoie de mine, la rândul ei. Putea să recunoască sau să ascundă acest lucru, dar era mai mult decât evident.

Folosindu-mi din plin gura, i-am devorat vulva făcând-o să geamă și mai tare. Am sorbit-o, am apucat-o ușor cu dinții, am atins-o cu limba, m-am afundat în ea.

— Ah, Dumnezeule, Madoc!

Își lăsase capul pe spate și respirația rapidă atinsese deja un kilometru pe minut în timp ce corpul i se zguduia. Am apucat-o de umeri și aproape că mi-a smuls părul din cap în timp ce atingea punctul culminant.

Și nu am copleșit-o cu tandrețe în timp ce se cutremura.

M-am lăsat pe spate, sprijinit pe călcâie și am scos un prezervativ din portofel. Până să deschidă ochii am desfăcut pachetul, am rulat cauciucul și am pus stăpânire pe adâncitura ei. Voiam să o penetrez cât încă avea orgasm. M-am aplecat deasupra ei și, gâfâind la fel de puternic ca ea, mi-am întins mâna peste cap, am apucat de marginea tricoului meu negru și l-am tras de pe mine, aruncându-l apoi într-o parte. Mă sprijineam cu o mână pe pământ, iar cu cealaltă îmi țineam

scula tare și pregătită pentru ea. Ea s-a împins în mine, m-a prins cu brațele de după gât și m-a sărutat apăsător.

I-am atins cu vârful penisului clitorisul și am simțit cum vibrează.

— Lasă-te pe spate, i-am zis printre dinți. Am nevoie de tine acum.

Întinsă pe spate, și-a desfăcut mai tare picioarele și am început să o pătrund ușor. Am apucat-o de șold ca să o susțin și am intrat complet în ea.

— Ah, a gemut ea și am închis ochii, lăsând să-mi scape de pe buze un murmur grav, adânc.

Am cuprins-o pe după genunchi și i-am prins coapsa cu mâna, trăgând-o în jos, spre mine cât de tare am putut.

— Madoc.

Era o șoptă desfrânată. Era pierdută, râvnind mai mult și mai mult. M-a prins de fund prin blugi și m-am crispat când i-am simțind unghiile înfigându-se în carne. Mi-a plăcut la nebunie.

— Așa, respiram și mă mișcăm în ritm rapid. Atinge-mă, Fallon!

Degetele i s-au încleștat în fesele mele, după care au început să urce ușor spre ceafă ca să-mi coboare capul și să-i întâlnesc buzele. Era sălbatică. Și-a plimbat limba pe gâtul meu, mi-a gustat urechea, pentru ca apoi să pună stăpânire în forță pe gura mea.

— Mai repede, Madoc, șoptea ea. Mai tare.

Dându-mă puțin înapoi, am continuat să mă sprijin cu o mână pe pământ și cu cealaltă de sânul ei, izbindu-mă de ea în timp ce îmi strângea cu putere șoldurile la fiecare mișcare.

În iarba rece, părul i se întinsese ca niște raze în jurul capului și eu mă uitam uluit cum trupul ei se mișca înainte și-napoi cu fiecare pătrundere a mea.

Eram mistuit de Fallon și, cu toate că știam că aveam să supraviețuiesc fără ea, nu voiam acest lucru. O voiam în patul meu, în brațele mele, să mâncăm seara împreună și la brațul meu în fiecare zi de acum înainte.

Ea era fata mea și acum am înțeles de ce Jared avea atâta nevoie de Tate. De ce a suferit când a crezut că nu o putea iubi.

O dorea.

Fallon se uita la mine mușcându-și buza de jos și privirea îi era intensă. Mușchii ei se strângeau în jurul penisului meu și am știut că este din nou aproape de orgasm.

— Uită-te la mine, am implorat-o, privind-o fix în ochi.

Cu fiecare mișcare a mea, de pe buzele ei se auzea o respirație scâncită în timp ce mă implora din privirile ei de smarald. Tăceam din gură, încleștându-mi fălcile.

În cele din urmă a strâns din ochi și a strigat de plăcere, iar eu m-am dezlănțuit la rândul meu. Am simțit cum i se încleștaseră mușchii în jurul meu, contractându-se intens, și m-am avântat încă de două ori în ea înainte să ejaculez și să mă prăbușesc sfârșit.

Stăteam întins, cu capul pe umărul ei și, în parcul de altfel cufundat în liniște, nu se auzeau decât respirațiile noastre intense și neregulate.

Rahat!

Nici măcar nu voiam să mă uit în jurul nostru dacă ne văzuse careva. Ea fusese gălăgioasă și simțeam cum radiam căldură din toți porii în timp ce inima își regăsea ritmul normal.

Și-a întors capul spre mine și m-am aplecat spre ea, ajungând la câțiva milimetri de gura ei. Avea buzele întredeschise, iar ochii, în care îi ghiceam și durere și plăcere, erau ațintiți asupra mea și mă implorau.

Acceptându-i invitația, am sărutat-o cuprinzându-i cu brațele vârful capului și învelind-o cu trupul meu.

Buzele ei s-au lipit cu putere de ale mele, făcând sărutul să devină și mai profund.

— Madoc, mi-a zis, zgribulindu-se. Îmi...

— Șșș, am liniștit-o, sărutând-o din nou.

Trebuiau spuse unele lucruri. Dar nu în seara aceea.

În noaptea aceea am adormit pe canapeaua din casa tatălui meu fiindcă nu doream să pun prea multă presiune asupra lui Fallon. Zbenguiala nocturnă din parc a fost suficientă să o facă să se îndepărteze speriată de mine și mă enerva îngrozitor faptul că trebuia să calc ca pe coji de ouă în preajma ei.

Nu am mai ținut așa la nicio fată până acum și nu știam dacă eram doar eu sau era și din cauza lui Fallon. Amândoi am început atât de tineri. Poate că mi-a distrus toate șansele ca să mai fiu cu alte femei. Nu știam. Și nu aveam chef acum să mă gândesc dacă o iubesc sau nu.

M-am mulțumit cu gândul că nu terminasem cu ea încă.

Așa că o lăsasem mai moale, nu am insistat să dormim în același pat și am ales să o las să se odihnească.

Tate și Jared ajunseseră deja când am intrat în casă cu Fallon. Nu i-am văzut, dar mi-am putut da seama după micile zgomote ce veneau din camera lor că nu dormeau.

Am plantat un sărut apăsător pe buzele lui Fallon înainte să-i spun noapte bună.

A doua zi a fost însă rândul lui Jared să mă zgâlțâie ca să mă trezesc.

— Hei, plecăm în curând, m-a avertizat el.

M-am frecat la ochi.

— S-a trezit toată lumea? am întrebat ridicându-mă.

El a trântit două genți tip sac în vestibulul de lângă ușă.

— Da, dar Fallon a plecat deja.

Mi-am aruncat picioarele peste marginea canapelei și mi-am pus coatele pe genunchi.

— Cum? m-am răstit, uitându-mă la el ca și cum ar fi fost bine să fi mințit.

— Presupun că l-a trezit devreme pe Jax ca să repare mașina, mi-a zis privindu-mă cu subînțeles. Evident că nu i-a luat mult să o repare pentru că nu a trebuit decât să reconecteze supapa de admisie, așa că a plecat cam de o oră.

Se oprise și mă privea fix, mestecând gumă și așteptând să spun ceva.

— Nu-pot-să-cred! am strigat punând mâna pe o vază și aruncând-o în cealaltă parte a camerei unde s-a făcut țândări pe perete.

M-am trântit cu spatele pe canapeaua din piele maro, frecându-mă exasperat pe față.

Ce mama mă-sii?

— Care-i baiul? l-am auzit pe Jax care venea de după colț.

Mi-am lăsat capul pe spate, închizând ochii și prinzându-mi mâinile în creștetul capului.

— Nimic, i-a răspuns Jared. Mă ocup eu.

Nu am auzit când a ieșit Jax, însă când mi-am lăsat mâinile jos și am deschis ochii, nu mai era acolo. Jared a ocolit măsuța de cafea și s-a așezat în scaunul de piele de lângă canapea.

— S-a întors în Shelburne Falls pentru restul weekendului. Mama ei i-a trimis un mesaj că ar avea nevoie de ea sau așa ceva, a zis Jared.

Furia îmi așternuse pe creier o ceață atât de groasă, că mi-era imposibil să gândesc.

Jared a scotocit în buzunarul jachetei și a scos de-acolo ceea ce părea să fie o cheie.

— Noi ne ducem acum înapoi acasă, a continuat el. Facem o vizită părinților și Tate are cursă în seara aceasta. Ar trebui să vii.

Am clătinat din cap, fără să mă uit la el.

Înnebunise?

A îndreptat cheia spre mine.

— Acasă la Tate, a explicat el. Fallon stă acolo în seara asta. Dl. Brandt pleacă după-masă devreme din oraș cu ceva treabă, iar eu o țin pe Tate în camera noastră de la tine de-acasă. Vino și rezolvă-ți problemele.

Am clătinat din cap.

— În niciun caz. Mi-a ajuns.

Ce dracu' a făcut vreodată Fallon pentru mine? Aceasta fusese picătura care a umplut paharul. Dacă nu putea fi sinceră și să se poarte naibii ca un om normal, atunci nu merita să mă dau peste cap pentru ea.

Jared s-a ridicat și mi-a aruncat cheia pe piept.

— Du-te, mi-a ordonat el. Rezolvă rahatul ăsta. Îmi vreau prietenul înapoi.

— Nu, am rămas ferm pe poziție. Nu mă mai duc după ea încă o dată.

— Am spus tuturor de la școală despre ursulețul meu de pluș ca să mă împac cu Tate.

Mă privea încruntat.

— Du-te după ea. Fii și mai hotărât.

Dar nu puteam.

Fallon știa că o doresc. Trebuia să știe că țin la ea. Dar nu aveam încredere în ea. Se juca cu mine și nu știam de ce.

Când era pregătită să vorbească, știa unde sunt.

CAPITOLUL 21

FALLON

— Tati?

Am ridicat ochii din patul de spital în care tocmai mă trezisem. El stătea în picioare lângă mine, îmbrăcat în puloverul bej și jacheta maro, mirosind a cafea și a Ralph Lauren.

Ochii săi, îndurerăți și obosiți, mă măsurau.

— Uită-te și tu ce ți-ai făcut!

Fața mi se schimonosise și ochii mi se umpluseră de lacrimi.

— Tati, îmi pare rău.

Simțeam cum mă îneca un hohot deplâns și îl rugam din priviri să mă ia în brațe. Aveam nevoie de el. Era tot ce aveam.

Deșertăciunea. Singurătatea. Eram absolut singură. Nu aveam pe nimeni. Mama nu mai era. Copilul nu mai era. Instinctiv, mi-am pus mâinile pe abdomen și, în loc de iubire, nu am simțit simt decât o zvâcnire surdă.

Ochii îmi ardeau și m-am uitat în altă parte, începând să plâng în camera liniștită și întunecată.

Aceasta nu era viața mea. Nu așa trebuia să fie. Nu trebuia să-l iubesc. Nu trebuia să mă prăbușesc.

După avort însă, totul se năruise și nu mai puteam să merg. Nu mai puteam să mănânc. Durerea din pieptul meu creștea și mereu eram extenuată de atâtea griji și durere. El unde era? Încercase să dea de mine? Se gândea la mine?

Nu-mi dădusem seama cât de mult îl iubeam decât atunci când am fost smulsă de lângă el.

Mama mi-a spus că era doar o înflăcărare a tinereții. Doar o pasiune trecătoare. Că avea să-mi treacă. Cu fiecare zi însă

mâhnirea și durerea erau tot mai grele. Rezultatele mele la școală erau tot mai proaste. Nu aveam prieteni.

În cele din urmă, am fugit pe furiș în Shelburne Falls ca să aflu că Madoc într-adevăr își văzuse mai departe de viață, așa cum îmi spusese mama. Nu era câtuși de puțin deprimat din cauza mea. Singurul lucru care îl preocupa era tipa care stătea cu capul între picioarele lui. După ce făcusem câțiva pași înapoi din cauza șocului, fugisem din casă și sărisem înapoi în mașina tatălui meu pe care o luasem fără ca el să știe. Și acum, după trei zile, zăceam cu tăieturi pe brațe și cu durere în piept.

Am tras aer în piept și m-am încordat când tata a smuls de pe mine pătura și cearșaful, azvârlindu-le pe podea.

— Tati, ce faci? l-am întrebat observându-i ochii verzi încrâncenați.

M-a scos brusc din pat, strângându-mă atât de tare de braț încât mă ustura pielea.

— Au, tati! am urlat de durere, șchiopătând pe podea, în timp ce el mă trăgea înspre baie.

Simțeam că brațul meu era atât de întins că se putea smulge din umăr în orice moment.

Ce făcea?

Am văzut că pusese dopul la chiuveta din baie și dăduse drumul la apă. Degetele de la cealaltă mână îmi pătrunseseră adânc în carne, încât eram la un pas de un atac de panică.

M-a tras de braț, aducându-mă mai aproape în timp ce urla:

— Cine ești?

Lacrimile mi se revarsau pe obraz și am început să plâng:

— Fiica ta.

— Răspuns greșit.

M-a prins cu mâna de ceafă și mi-a împins fața în chiuveta plină cu apă.

Nu!

Mi s-a tăiat respirația și am tras apă pe nas fără să vreau în timp ce capul îmi era scufundat în apă. Mi-am trântit mâinile de o parte și de alta a chiuvetei ca să opun rezistență mâinii cu care mă împingea, dar era prea puternic. Mi-am scuturat capul și mâinile mi-au alunecat de sub mine în timp ce mă luptam cu el.

Aveam apă în nas și închisesem ochii strâns din cauza durerii mistuitoare.

Dintr-odată, am fost scoasă brusc din apă.

— Tati, oprește-te!

Tușeam și scuiпам, iar apa mi se scurgea de pe șuvițele mizerabile de păr și de pe bărbie.

Vocea lui tună lângă mine.

— Vrei să mori, Fallon? mi-a zis, scuturându-mă într-un acces de furie. De asta ți-ai făcut asta?

— Nu... m-am grăbit să-i răspund înainte să-mi trântescă din nou capul sub apă, tăindu-mi rezerva de aer.

Abia dacă aveam timp să gândesc sau să mă pregătesc. Minte mi s-a golit în secunda în care începusem să hohotesc în apa puțin adâncă.

Tatăl meu nu mă va omorî, îmi spuneam. Dar sufeream. Mă ustura pielea de pe interiorul brațelor și cred că rănille mele începuseră din nou să sângereze.

Mă trăgea cu putere înapoi, iar eu întindeam mâna la spate ca să-l prind pe el de mâna cu care mă ținea de ceafă în timp ce plângeam.

— Cine ești? striga din toți rărunchii.

— Fiica ta!

Tremuram toată de frică.

— Tati, oprește-te! Sunt fiica ta!

Plângeam și tremuram, iar de pe partea din față a cămășii de noapte apa mi se scurgea pe picioare.

El urla aproape de ureche mea:

— Tu nu ești fiica mea. Fiica mea nu renunță. Nu erau urme de frână pe drum, Fallon! Te-ai izbit intenționat de copacul acela.

Am dat din cap deși mă strângea puternic de ceafă. Nu, nu. Nu făcusem asta. Nu îl lovisem intenționat.

Gura mi s-a umplut de salivă densă, am închis ochii strâns, amintindu-mi cum am plecat din casa lui Madoc și m-am ascuns în casa tatălui meu, lângă Chicago. Luasem una dintre mașinile lui și... nu, nu am intrat în copacul acela intenționat.

Corpul meu tremura și gâtul mi se umpluse de durere.

Luasem mâna de pe volan doar.

Oh, Dumnezeu!

Am furat aer cât am putut de mult, scâncind în timp ce plângeam. Ce dracu' se întâmplase cu mine?

M-am împiedicat în timp ce tatăl meu mă împingea cu spatele în peretele de lângă chiuvetă. Până am apucat să ridic capul, m-am trezit cu o palmă peste față și am tresărit din cauza durerii înțepătoare ce îmi cobora spre gât.

— Oprește-te, mă dezlănțuiam, chiar dacă totul era neclar în fața ochilor.

M-a apucat de umeri și m-a ținut din nou de perete, iar eu am început să strig.

— Fă-mă să mă opresc, mă provoca el.

Pumnii mei au început să lovească cu putere în pieptul său și m-am aruncat cu toată puterea asupra lui.

— Oprește-te!

S-a retras un pas ca să se liniștească, dar a venit din nou spre mine și mi-a prins capul între mâini.

— Nu crezi că m-a devastat faptul că te-a luat mama ta? m-a întrebat privind-mă cu ochii îndurerați. Am lovit cu pumnii fiecare zid din afurisita aceea de casă, Fallon. Dar am înghițit neplăcerea. Pentru că asta facem. Înghițim fiecare cărămidă de rahat pe care ne-o oferă lumea, până când peretele pe care îl construim în noi e atât de puternic că nimic nu-l mai poate distruge.

Și-a coborât și mai mult vocea obosită, părând mai puternic.

— Și asta am făcut. Am lăsat-o să te ia pentru că am știut că târfa aia te va face mai puternică.

Mi-am încleștat dinții, încercând să-mi opresc lacrimile în timp ce mă uitam la el. Îl iubeam pe tatăl meu, dar nu-l puteam iubi pentru că o lăsase pe mama să mă ia. Cred că în mintea lui fusese un mod de a mă ascunde de dușmanii lui. Chiar mă făcuse mai puternică traiul cu mama mea? Bineînțeles că nu. Uitați-vă la mine. O smiorcăită și o distrusă. Nu eram puternică.

— Nu îți dau ocazia să te dai bătută! Nu-ți dau ocazia să renunți! striga el. Vor mai fi și alte iubiri, vor mai fi și alți copii, urla în timp ce-mi zgâlțâia capul în mâini și mă țintuia cu privirea sa severă. Și. Acum. Înghite. Durerea! tunase vocea lui în jurul meu. Înghite-o!

Strigătele lui mi-au zdruncinat firea și m-am oprit din plâns, uitându-mă la el cu ochii mari.

Îmi ținea capul strâns, forțându-mă să mă uit în ochii lui, iar eu am încercat să mă concentrez și să găsesc ceva de ce să apuc. Orice. Mă concentram pe cel mai micuț punct pe care îl puteam identifica, centrul pupilelor lui negre.

Nu clipeam. Nu mă clinteam de pe loc.

Irisul său era atât de întunecat și încercam să-mi imaginez cum era să navighezi în spațiu cu viteză superluminică. În lumea mea nu era decât el. Doar auriul ce înconjoară pâlpârile întunecate, și mă întrebam de ce nu moștenisem și eu asta în ochii mei verzi. Albul din irisul lui era ca un fulger și inelul de smarald până să ajungi la albul ochiului, părea să vălurească precum apa.

Nici nu-mi dădusem seama când, dar respirațiile noastre se sincronizaseră și el dăduse tonul.

Inspiră, expiră.

Inspiră, expiră.

Inspiră, expiră.

În fața ochilor mi-a apărut chipul lui Madoc și mi-am încleștat falca. Amintirile sarcinii pe care a trebuit să o întrerup se suprapuneau agresiv peste imaginea lui și începeam să scrâșnesc din dinți. În urechi mi se strecura vocea mamei și îmi secătuisem limba de toată saliva, înghițind-o toată, înghițind totul, înghițind nodul din gât, și simțeam cum totul ieșea din mintea mea.

Era încă în mine. Era apăsătoare.

Dar acum era mută, îngropată undeva în stomac.

Tata mi-a dat drumul și și-a trecut degetul mare peste obrazul meu în timp ce mă ținea de bărbie.

— Acum cine ești? voia el să știe.

— Fallon Pierce.

— Și unde te-ai născut?

Vocea mea era calmă.

— Boston, Massachusetts.

S-a dat un pas înapoi, făcându-mi loc.

— Și ce vrei să faci cu viața ta? m-a întrebat.

M-am uitat în sfârșit la el și-am spus, șoptind.

— Vreau să construiesc lucruri noi.

Și-a întins mâna pe lângă mine și a luat de pe raft un prosop pe care mi l-a dat. Îl țineam la piept, fără să mai simt frigul. Nu mai simțeam nimic de fapt.

S-a aplecat, m-a sărutat pe frunte și apoi s-a uitat la mine:

— “Nimic din ce se întâmplă la suprafața mării nu-i poate tulbura calmul adâncurilor”, îl citase pe Andrew Harvey. Nimeni nu-ți poate răpi ceea ce ești, Fallon. Nu da nimănuui această putere.

Nu mai plânsesem din ziua aceea, care-mi revenise brusc acum în minte. Fusesem pe aproape, dar trecuseră doi ani și nu vărsasem nici măcar o lacrimă. Tata mă ținuse acasă exact o săptămână, cât să mi se vindece rănilor de la cioburile de parbriz care mă tăiaseră, dar apoi mă trimisese înapoi la internat să-mi văd mai departe de viață.

Și așa am făcut. Este ceva ce toți trebuie să învețe pe propria piele. Viața merge mai departe, zâmbetele vor străluci din nou, iar timpul vindecă unele răni și le alină pe cele pe care nu le poate vindeca.

Mi-am ridicat notele, mi-am făcut prieteni și m-am distrat.

Dar pur și simplu nu puteam uita, totuși. Trădarea taie adânc și acest lucru mă adusese înapoi în oraș în iunie trecut.

Doar că nu mă așteptasem ca revederea cu Madoc să mă afecteze atât de mult.

Mă dorea. Știam asta. O simțisem. Dar de ce? Ce făcusem eu ca să-l merit?

Îmi fusese devotat când aveam șaisprezece ani. Eram sigură de asta. Nu-l mai puteam urî pentru faptul că încerca să se distreze, atât timp cât crezuse că îl părăsisem de bunăvoie.

Sunt atâtea lucruri pe care ar trebui să i le spun. Lucruri pe care avea dreptul să le știe. Apoi am avut sentimentul că îi spuseseam prea multe.

Lui Madoc îi era mai bine fără mine. Relația noastră nu începuse în cel mai potrivit moment din viața noastră. Ne era imposibil să creștem în vreo direcție. Nu mă cunoștea și nu știa ce mă interesa. Nu vorbeam despre nimic.

Odată suprasaturat de sex, avea să plece. Ca să nu mai pomenim de copil. Dacă afla vreodată de sarcină, avea să fugă unde vedea cu ochii. Nu era nicio îndoială. Madoc nu era pregătit pentru ceva atât de complicat. Mă întreb dacă ar fi vreodată.

Am dat mai tare *Far from home* de la Five Finger Death Punch și mi-am înghițit vina tot drumul până la Shelburne Falls unde mă întorceam fiindcă îmi ceruse mama. Îmi trimisese un mesaj de dimineață în care îmi spunea că mai aveam niște lucruri pe acasă. Dacă nu mergeam să-mi iau ce lăsasem acolo vara trecută, le arunca la gunoi.

Am dat din cap și mi-am trecut o mână peste ochii oboșiți.

Am tastat codul și am înaintat ușor cu G8-ul lui Tate prin poarta de fier care începuse să se deschidă puțin câte puțin.

Era sâmbătă, dimineața târziu, iar cerul de octombrie era pătat ici-colo de nori pufoși. Era răcoare, dar nu-mi luasem cu mine nicio jachetă, preferând tricoul cu dungi gri cu negru și cu mânecă lungă și o pereche de blugi. Părul era încă despletit din noaptea de dinainte, dar se umflase după dușul de dimineață. Din nu știu ce motiv, voiam ca mirosul lui Madoc să rămână în părul meu, împreună cu firele de iarbă pe care le mai găseam încă. Buclele mele lejere îmi încadrau obraji și mi-am luat ochelarii de soare de pe scaunul din dreapta, în timp ce opream

motorul în fața casei Caruthers și în spatele BMW-ului mamei mele.

Îmi făcusem ochelarii cu ani în urmă, inițial pentru citit, dar am început să-i port aproape tot timpul. Mă simțeam oarecum în siguranță.

Am intrat în casă, am străbătut holul și am coborât spre coridorul de lângă scări, care ducea în spatele casei, acolo unde eram sigură că aveam să o găsesc pe Addie în bucătărie.

Casa liniștită părea acum atât de diferită. Aproape golită de toate amintirile, poveștile sau de familie. Răceala aproape dureroasă a pardoselii din marmură îmi trimitea fiori reci prin pantofi direct în gambe, iar tavanele înalte nu mai păstrau în mod magic căldura.

Privind afară prin ușa de sticlă de la intrarea în curtea interioară, am văzut-o pe Addie măturând pe lângă piscina care avea deja rulată peste ea învelitoarea pentru iarnă.

Când m-am uitat și mai încolo, am observat că și jacuzziul era acoperit. Pe vremea când locuiam aici, era folosit și în timpul lunilor reci, la fel ca mobila de exterior și zona amenajată pentru grătar. Tatăl lui Madoc era înnebunit după mâncarea făcută la grătar și, împreună cu Madoc, se aventurau să arunce fripturi pe grătar în plină lună a lui ianuarie.

Acum, curtea întregă era dezolantă. Frunze moarte rățăceau de ici-colo și nu părea ca Addie să avanseze cu măturatul. Nici nu părea să o intereseze asta.

Casa aceasta avea multe chestiuni ce trebuiau rezolvate, dar avea și o istorie plină de zâmbete și amintiri. Acum, totul părea mort.

Am deschis ușa glisantă și am pășit afară, pe dalele de piatră.
— Addie?

Nu s-a uitat la mine când mi-a răspuns și vocea joasă și liniștită nu mai era la fel de primitoare ca data trecută.

— Fallon.

Mi-am scos ochelarii și mi i-am vârât în buzunarul din spate al pantalonilor.

— Addie, îmi pare atât de rău.

Și-a mușcat buzele.

— Chiar așa?

Nu a fost nevoie să-i spun de ce îmi părea rău. Nu-i scăpa nimic din ce se întâmpla în casa aceea, iar eu mi-am dat seama că ea știa că toată nebunia cu divorțul era din cauza mea. Că Madoc fusese trimis de acasă din cauza mea.

— Da, îmi pare rău, am asigurat-o. Nu am vrut să se întâmple toate astea.

Și acesta era adevărul. Nu dorisem decât să fiu eu cea care îl părăsea pe Madoc, iar mama și Jason să resimtă acut lipsa banilor, însă în niciun caz nu îmi dorisem ca mama să se opună atât de mult divorțului sau ca Madoc să fie prins la mijloc.

Adevărul este că la Addie nu mă gândisem absolut deloc.

A respirat puternic pe nas, cu privirea încruntată concentrată pe măturat.

— Scârba aia crede că poate lua casa, a bombănit ea. Vrea să ia casa, să vândă tot și să o lase așa.

M-am apropiat de ea.

— Nu va face așa ceva...

— Nu mai contează, presupun, m-a întrerupt ea, înverșunată. Jason preferă acum să stea majoritatea timpului în casa din oraș sau la Katherine, iar Madoc nu a mai venit acasă de luni de zile.

Mi-am ferit privirea, rușinea făcându-mi obraji să dogorească.

Eu am provocat asta.

Ochii au început să mă usture, așa că i-am închis și am înghițit în sec. *Voi pune lucrurile în ordine.* Trebuie să o fac. Nu ar fi trebuit să mă întorc. Madoc era bine. Tuturor le era bine până să vin eu.

Casa aceasta, odată plină de veselie și de petreceri, era acum goală, iar familia lui Addie, cea pe care ea o iubise și de care avusese grijă, era acum destrămată și distrusă. Fusese aproape de una singură în aceste ultime trei luni. Numai din cauza mea.

M-am dat înapoi, știind că nu voia să mai audă alte păreri de rău. M-am întors și am pornit spre ușa de sticlă.

— Încă mai ai lucruri în cameră, a strigat Addie după mine, iar eu m-am întors spre ea. Și mai ai și niște cutii la demisol.

Cum? Nu aveam nimic la demisol.

— Cutii? am întrebat, nedumerită.

— Cutii, a repetat ea, tot fără să se uite la mine.

Cutii?

Am intrat în casă, însă în loc să urc ca să împachetez hainele pe care mi le lăsasem acolo cu luni în urmă, am mers direct la ușa de lângă bucătărie care ducea spre demisol.

Nu înțelegeam cum aș fi putut să mai am lucruri acolo. Mama îmi aruncase totul din cameră, iar eu nu-mi adusesem multe lucruri cu mine de la început.

Am coborât scările luminate puternic, fără ca picioarele mele să facă cel mai mic zgomot pe covor.

Pentru o casă uriașă de baștan, avea un demisol pe măsură, cu patru camere. Una a fost amenajată ca dormitor de rezervă, alta era depozitul pentru sticlele de băutură ale lui Caruthers.

Mai era o cameră în care nu erau decât cutii imense pline cu decorațiuni de Crăciun, plus zona deschisă, care era generoasă și unde erau stația de jocuri video, o masă de biliard, una de *air hockey*, de fotbal, un ecran uriaș, plat, și tot ce ar putea interesa un adolescent ca Madoc, care să se simtă bine cu prietenii săi. În cameră era și un frigider plin cu băuturi răcoritoare și canapele pe care să te relaxezi.

Dar singurul lucru care chiar mă făcea să mă simt bine când coboram acolo, a fost faptul că dl. Caruthers a decis că am și eu nevoie de o activitate recreativă acolo, la demisol.

Rampa mea de skateboard.

El a crezut că era un mod de a ne face să ne apropiem unul de celălalt și, atâta timp cât nu eram în stare să-mi fac prieteni, mă aducea aproape de ai lui Madoc. În timp ce ei se jucau, puteam și eu să mă joc.

Nu a funcționat.

Nu intram deloc acolo cât timp Madoc se distra cu prietenii, iar în celelalte dăți era rândul meu să mă antrenez. Nu era atât din cauza lui, cât a prietenilor pe care-i avea. Mi se părea că Jared era irascibil, iar toți ceilalți bătuți în cap.

Uitându-mă de jur împrejurul camerei mari, am remarcat că totul era curat lună. Covoarele bej păreau noi, iar lemnul mirosea a soluție de lustruit parchetul. Lumina se strecura prin ușile care duceau în exterior, în curtea închisă de lângă casă. Pereții de culoare cafenie aproape explodau de atâtea nimicuri inscripționate cu însemnele Universității Notre Dame: steaguri, fanioane, fotografii înrămate și alte amintiri.

Un perete întreg era împodobit cu fotografii de familie, majoritatea cu Madoc de când era mic până acum. Madoc deschizând cadourile de Crăciun, pe la opt sau nouă ani. Madoc

atârnând de bara unei porți de fotbal la zece sau unsprezece ani. Madoc și Jared sub capota GTO-ului, iar Madoc făcea cu mâinile un semn haios, de gașcă.

Apoi, una cu el și cu mine. Exact în mijlocul peretelui, deasupra pianului. Eram afară, lângă piscină, iar Addie dorise să ne facă o poză. Cred că aveam vreo paisprezece sau cincisprezece ani. Stăteam unul în spatele celuilalt, sprijinindu-ne reciproc și cu mâinile încrucișate pe piept. Îmi amintesc că Addie tot încercase să-l facă pe Madoc să mă cuprindă frățeste, cu un braț, peste umeri, dar acela a fost singurul fel în care eram dispuși să pozăm.

Uitându-mă mai atent la fotografie, am remarcat că mă uitam în obiectiv pe jumătate încruntată. Era totuși și o umbră de surâs. Mi-am amintit că încercam să par blazată, în ciuda fluturilor din stomac. Corpul meu începuse să reacționeze în preajma lui Madoc și uram acest lucru.

Expresia de pe fața lui Madoc era...

Era întors cu capul spre aparatul foto, dar se uita în jos. Pe buze avea un zâmbet ce părea nerăbdător să se facă vizibil.

Așa, un drăcușor.

M-am întors și mi-am plimbat degetele peste clapele pianului la care Addie îmi spusese că Madoc începuse din nou să cânte. Deși acum nu mai cânta, fiind plecat la școală.

Capacul era așezat și pe pian erau împrăștiate partituri. Totuși, pe stativul pentru partituri era Dvořák. Madoc fusese întotdeauna subiectiv când era vorba despre compozitorii din Europa Centrală și de Est și din Rusia. Dar nu-mi amintesc ultima dată când l-am auzit cântând. Era amuzant. Era atât de exhibiționist atunci când nu conta și firesc atunci când conta.

În momentul acela, piciorul meu a atins ceva de pe jos. Uitându-mă cu atenție sub pian, am observat cutiile din carton alb.

În genunchi, am tras afară una ca să observ că mai erau vreo zece dedesubt.

Am ridicat capacul și așa am încremenit, că doar bătăile inimii îmi mai mișcau trupul.

Dumnezeule!

Lucrurile mele?

Mă holbam la o cutie plină cu piesele mele de Lego. Toți roboții și mașinile cu telecomenzi sau radiocomandate erau aruncate aici, împreună cu alte piese disparate.

Mi-am umezit buzele și am început să cotrobăi scoțând la suprafață un Turbo Quad pe care îl făcusem când aveam doisprezece ani și un Tracker pe care de-abia îl începusem înainte să plec.

Erau lucrurile din camera mea.

Eram înnebunită, zâmbeam ca o idioată, gata să izbucnesc în hohote de râs. M-am aruncat sub pian de unde am mai scos două cutii.

Dând în lături capacele mi s-a tăiat respirația când am văzut acolo toate proiectele mele inginerești făcute în joacă și încă o cutie de Lego. Am răsfoit hârtiile, copleșită de amintirile din vremea când stăteam în camera mea cu caietul de schițe și desenam zgârie-nori și nave futuriste.

Degetele au început să mă furnice și am izbucnit într-un râs firav, ceea ce m-a făcut să chicotesc cum nu o mai făcusem de multă vreme.

Nu-mi venea să cred. Erau lucrurile mele!

M-am grăbit să intru din nou sub pian, dându-mă cu capul de marginea lui.

— Au, am mormăit, frecându-mă pe frunte și trăgând afară o cutie nouă, de data aceasta, cu mai multă grijă.

M-am uitat în toate cutiile, găsind acolo toate lucrurile cărora le dusesem dorul și lucruri pe care nici nu-mi mai aminteam că le am. Plăci de skateboard, afișe, bijuterii, cărți... aproape tot ce avusesem în dormitor, mai puțin hainele.

Așezată pe podea, cu picioarele încrucișate, mă holbam la toate acele lucruri, împrăștiate în jurul meu și în mod bizar mă simțeam complet înstrăinată de fata care fusesem odată, dar în același timp fericită să o redescopăr. Toate acele lucruri reprezentau o perioadă când încetasem să ascult de alții și începusem să ascult de mine. Când încetasem să mai fiu ce voia ea să fiu și doar începusem să fiu.

Cutiile acelea erau Fallon Pierce și nu erau pierdute. Am închis ochii și strângeam în brațe vidra de pluș pe care mi-o luase tata de la Sea World, când aveam șapte ani.

— Madoc.

Privirea mi-a țâșnit în sus, unde am văzut-o pe Addie în capul scărilor.

Stătea cu brațele încrucișate și ofta adânc.

— Madoc? am întrebat. El a făcut asta?

— Și-a cam ieșit din fire după ce ai plecat.

S-a împins din perete și a venit spre mine.

— Fura băutura de la tatăl lui, era doar în petreceri, fete... A fost zbuciumat rău vreo câteva luni.

— De ce? am șoptit.

M-a privit foarte atent și a zâmbit ca pe jumătate înfrântă, înainte să continue:

— Jason categoric voise să se termine totul cât mai repede. Madoc împreună cu prietenul lui Jared au făcut ravagii în vara de după anul doi. Într-o noapte, a intrat în camera ta și a văzut că mama ta scosese totul afară ca să redecoreze. Doar că ea nu împachetase lucrurile. Le aruncase.

Da, știam asta. Dar cumva, durerea pe care o simțeam în piept nu se întindea. Dacă le-a aruncat, atunci... am privit în jos, închizând ochii de durere.

Nu. Te rog nu.

— Madoc s-a dus afară și a luat totul din gunoi.

Vocea blândă a lui Addie mă învăluia și pieptul a început să mi se zguduie.

— A pus totul în cutii și le-a păstrat pentru tine.

Bărbia îmi tremura și am început să dau din cap. Nu, nu, nu...

— De asta este Madoc un copil bun, Fallon. Culege cioburile.

M-am prăbușit.

Lacrimile mi s-au revărsat de sub pleoape și abia mai puteam respira în timp ce corpul meu se scutura tot. Nu puteam deschide ochii. Durerea era prea mare.

M-am aplecat în față, strângând între degete vidra de pluș și mi-am pus capul jos, plângând în hohote.

Mă copleșiseră tristețea și disperarea și voiam să șterg cu buretele tot ce-i spusese. Fiecare clipă în care mă îndoiesem de el. Tot ce nu îi spusese.

Madoc, cel care mă văzuse cum eram.

Madoc, cel care își amintise de mine.

Șase ore mai târziu stăteam în camera lui Tate, cu piciorul atârnat de marginea fotoliului, lângă ușile franțuzești,

holbându-mă la copacul de afară. Toate culorile toamnei se legănau în bătaia vântului și strălucirea blândă a celei din urmă lumini a zilei dispărea pe nesimțite de pe ramuri.

Nu prea am spus multe de când eram acolo, iar ea se pricepea să nu pună întrebări. Știam că era îngrijorată fiindcă evitase atât de bine subiectul Madoc, încât acesta devenise o planetă așezată taman în mijlocul camerei. Mă întrebam dacă se înfuriase să afle că am plecat dis-de-diminează.

M-am frecat la ochi. Nu reușeam să scap de imaginea lui.

Mai rău decât atât nu se putea.

— Tate? am strigat.

Ea a scos capul de după ușa dulapului, ținând în mână o bluză cu glugă de culoare neagră.

— Dacă l-ai... trăda pe Jared, am început să mă bâlbâi. Nu să-l înșeli, dar să ajungi cumva să-i pierzi încrederea. Cum ai face să-l recâștigi?

Și-a strâns buzele într-o linie în timp ce se gândea.

— Cu Jared? Mi-aș face apariția în pielea goală, a zis clătinând din cap.

Am pufnit și am încuviințat, ceea ce a fost tot ce am putut face în lipsa unui râs pe care nu eram în stare să mi-l stârnesc.

— Sau pur și simplu mi-aș face apariția, a continuat ea. Sau să vorbesc cu el, sau să-l ating. La naiba, aș putea numai să mă uit la el.

A ridicat din umeri zâmbind jucăuș, aruncându-și bluza pe ea.

Mă îndoiam că aș fi avut o putere atât de mare asupra lui Madoc. În timp ce Jared părea să fie genul mai stăpânit, Madoc se juca cu mintea ta.

S-a așezat pe marginea patului, strecurându-și picioarele în conversii negri.

— Îmi pare rău, a zis ea. Știu că nu sunt de mare ajutor, dar Jared are asupra mea aceeași putere pe care o am și eu asupra lui. Am trecut împreună prin toate. Nu sunt multe lucruri pe care nu ni le-am ierta.

Jumătate din ce spunea ea era valabil și pentru Madoc și pentru mine, însă eu nu-i câștigasem iertarea. Ce naiba puteam să fac?

— Dar pentru Madoc? a zâmbit, știind exact unde voiam să ajung. El apreciază chestiile mai scandaloase. Poate ar merge niște mesaje sexy?

Nu m-am putut abține să nu râd.

— Sex prin mesaje text? Vorbești serios?

— Hei! Tu m-ai întrebat.

Mda, presupun că așa am făcut. Și probabil că avea dreptate. Părea să fie ceva ce l-ar putea face să se simtă bine.

Dar chiar sex prin telefon? Mda, nu avea să se întâmple. Categorie nu era ceva pe gustul meu.

Mi-am ridicat ochii, dându-mi seama că Tate se uita încă la mine. Pentru că nu am zis nimic, a ridicat din sprâncene și a tras adânc aer în piept.

— În regulă, păi... tata e în drum spre aeroport, doar ca să știi, așa că...

— Da, Tate. Nu o să fac sex prin telefon azi. Mulțumesc.

Și-a ridicat mâinile în aer doar ca să mă contreze.

— Ziceam și eu.

Am dat din cap înspre ușă, dându-i de înțeles să o ia din loc.

— Distracție plăcută și succes la cursă!

— Ești sigură că nu vrei să vii?

Am zâmbit cu jumătate de gură.

— Nu, am nevoie să mă gândesc. Nu-ți face griji pentru mine. Du-te.

— Bine, mi-a zis lăsându-se păgubașă și ridicându-se în picioare. Jax dă o petrecere alături după cursă, așa că treci pe acolo dacă vrei.

Am dat din cap și mi-am ridicat Kindle-ul din poală, prefăcându-mă că încep să citesc în timp ce ea ieșea pe ușă. Băteam cu degetele pe picior ca la pian și știam că nu aveam să citesc nimic în seara aceea.

Nu voiam să citesc. Voiam să fac ceva. Simțeam că am în stomac un bulgăre mic de zăpadă care se întorcea și se răsucea și se făcea tot mai mare și mai mare cu cât stăteam mai mult.

Sex prin mesaje.

Madoc merita mai mult de-atât.

Da, bine. Merita și asta, dar și ceva mai mult.

Îmi pare rău părea atât de golit de semnificații. Aveam nevoie să spun mai multe, să-i spun lui mai multe, dar nu știam cum să încep. Cum spui cuiva că ai stat departe de el, fără să-i dai ocazia să se împace cu situația, că ai făcut în secret o întrerupere de sarcină și că apoi, într-un moment de rătăcire cauzat de stresul posttraumatic, ai încercat să-ți faci rău și mai ești și responsabilă de faptul că își pierde casa? Ce spui?

Ce îl va opri să fugă de un dezastru ca mine?

Am scotocit după telefon pe după perna fotoliului și mi-am alungat tremurul degetelor în timp ce tastam.

Nu știi ce să zic.

Am apăsat butonul “Trimite”, am închis ochii și am oftat a jale. “Nu știi ce să zic”? *Pe bune, Fallon?*

Păi, măcar am zis ceva. Chiar dacă a fost ceva idiot. Să o considerăm încălzirea.

Au trecut cinci minute, apoi zece. Nimic. Poate era la duș. Poate își lăsase telefonul în altă cameră. Poate era deja în pat. Cu cineva. Cu Ashtyn, poate.

Simțeam un gol în stomac.

A trecut o oră. Nimic.

Nu am citit un rând din cartea mea. Cerul era deja întunecat. Nu se auzea nimic din vecini. Probabil că toată lumea era încă la curse. Sau poate Tate spusese ceva legat de faptul că întâi merg să mănânce ceva?

Am aruncat Kindle-ul pe jos și m-am ridicat din fotoliu, măsurând camera încoace și încolo.

Au mai trecut alte douăzeci de minute.

Am înghițit nodul din gât și am smucit telefonul din buzunar.

Grozav. Îi scriam din nou după ce nu-mi răspunsese. Parcă eram una dintre tipele acelea ciudate, insistente, care îi bagă-n sperieți pe tipi.

Te rog, Madoc. Spune ceva...

M-am lăsat pe peretele din camera lui Tate, dând din picior și cu telefonul în mână. Douăzeci de minute mai târziu și tot nimic. Mi-am luat fața în mâini și am respirat adânc de câteva ori.

Înghite.

Inspiră. Expiră.

Inspiră. Expiră.

Apoi mi-am lăsat mâinile să cadă, în timp ce lacrimile îmi inundau ochii oboșiți.

El nu asculta.

Nu voia să-mi vorbească.

Renunțase.

Am mai scris un singur mesaj înainte de culcare.

Mă simt ca ultimul om.

Bărbia mi se scutura, dar, calmă, am așezat telefonul pe noptiera lui Tate și am închis lumina.

M-am ghemuit sub plapumă și mă uitam printre ușile franțuzești la luna care scâldea în lumina razelor sale arșarul de afară. Știam că acel copac inspirase tatuajul lui Jared, dar Tate nu voise niciodată să spună povestea lor. Zicea că e lungă și chinuitoare, dar că e a lor.

Eram de acord cu asta. Existau lucruri pe care nu cred că le-aș împărtăși cu altcineva în afară de Madoc.

Telefonul a sunat scurt și inima mi-a stat în loc, în timp ce am sărit din pat să-l iau de pe noptieră.

Am râs ușurată, ștergându-mi o lacrimă de pe obraz.

Ascult.

Simțeam furnicături în tot corpul și senzația aproape că mă zăpăcea.

Nu știam ce să spun, așa că am scris primul lucru care mi-a venit în minte.

Mi-e dor de tine.

De ce? a venit fulgerător întrebarea.

Dintr-odată gura îmi era uscată ca deșertul.

Am presupus că nu avea de gând să mă lase să scap cu una cu două.

Degetele mele scriau pur și simplu. Confuz sau poetic, nu mai conta. *Spune-i odată adevărul.*

Mi-e dor să te urăsc, i-am scris. **Mă simțeam mai bine decât să iubesc mai mult decât a iubit cineva vreodată.**

Acesta era adevărul. Mama, tata, orice prieteni aș fi avut, nimeni nu mă făcuse să mă simt atât de vie.

Trecuseră câteva minute și el nu răspundea. Poate că nu înțelesese ce am vrut să spun. Sau poate că doar încerca să se gândească ce să spună.

Sunt varză, i-am spus.

Continuă, Fallon.

Mi-am amintit toate lucrurile pe care mi le spusese în fața oglinzii în noaptea aceea, așa că i-am spus ce era în inima mea.

Mi-e dor să fiu privită de ochii tăi. Mi-e dor de buzele tale dimineața.

Ascult, a răspuns în sfârșit, îndemnându-mă să continui.

Mi-am mușcat buza de jos ca să-mi înăbușesc zâmbetul. Poate că Tate avusese totuși dreptate cu sexul prin mesaje la telefon.

Mi-e dor de dorința ta nestăvilită. Mi-e dor de felul în care mă atingi. Crede-mă, și te vreau aici.

Nu i-au trebuit decât zece secunde ca să scrie înapoi. **Ce crezi că ți-aș face dacă aș fi acolo acum?**

Iureșul de sânge ce a pus stăpânire pe inima mea mi-a înfierbântat corpul instantaneu. Dumnezeu, îl doream lângă mine!

Nimic, am răspuns eu. **Este vorba de ceea ce ți-aș face eu ție...**

Mi-am strâns picioarele sub mine și mi-am pus telefonul în poală, acoperindu-mi cu mâinile fața foarte fericită și rușinată. Eram sigură că în momentul acela eram toată zece nuanțe de roșu.

Telefonul s-a auzit din nou și aproape că l-am scăpat de două ori din mână când am încercat să-l apuc.

Ce mama mă-sii! Nu te opri! scrisese Madoc, iar eu nu mi-am mai putut stăvili râsul.

Ne simțeam bine și lui Madoc îi plăcea. Pot să fac asta.

Aș vrea să fii acum gol, în patul meu, l-am tachinat. **Capul meu ar fi sub cearceafuri, gustându-te, limba mea ar fi peste tot.**

Ce ai avea pe tine? m-a întrebat.

Lui Madoc îi plăcea cum arătam în pijama. Îmi spusese asta mai demult. Împrumutasem de la Tate un tricou de baseball mai strâmt și pantaloni scurți pentru dormit. Nu era chiar lenjerie, dar Madoc oricum nu va putea să se abțină să nu mă atingă.

Poți să vezi dacă vii aici. Nu sunt decât la o oră și cincizeci și opt de minute distanță.

Răspunsul lui a venit în câteva secunde.

Ajung în cincizeci și opt de minute.

Am izbucnit în râs în camera goală. Bineînțeles, e în stare să-și pună viața în pericol, gonind doar ca să și-o tragă.

Dădeam din cap și fața mi-era întinsă de cât zâmbeam.

Încerc să nu mă ating până ajungi tu, i-am scris.

Fir-ar să fie, Fallon!

M-am prăbușit pe pat, râsul și fericirea țâșnind din toți porii.

CAPITOLUL 22

MADOC

Îmi treceam mâna peste buze în timp ce urlam împreună cu cei de la Trapt, *Headstrong* tot drumul până acasă. M-am tot sucit și învățit în ziua aceea, întrebându-mă dacă ar fi trebuit să mă întorc pentru curse. Întrebându-mă dacă Tate avea să o care după ea pe Fallon. Întrebându-mă, sperând și apoi renunțând.

Din nu știu ce motiv, Fallon nu a vrut să rămână să vedem dacă avea să fie ceva între noi, iar eu aveam mai multă mândrie de-atât. Poate că Jared avea dreptate. Trebuia să mă duc după ea. Mai hotărât.

Aveam însă nevoie de ceva, orice, din partea ei ca să văd că merita. Când îmi scrisese prima dată nu am răspuns. Eram acasă și mă uitam la un meci plătit pe vizionare împreună cu niște colegi de echipă și am așteptat.

Dacă nu știa ce să spună o lăsam să își dea naibii seama. Când a început să fie tot mai sinceră, am intrat în joc. Îi era dor de mine, mă dorea și Jared avea dreptate. Nu puteam să o pierd din nou. Dacă încerca să mă îndepărteze sau să fugă, aveam de gând să mă țin de capul ei până îmi spunea ce era la mijloc. Indiferent că aveam o relație sau că nu aveam, trebuia să știu ce mama naibii se întâmpla cu ea.

Apoi, când a început să flirteze, aveam deja mâna pe cheile de la mașină.

O oră și cinci minute mai târziu am oprit în fața casei lui Tate, pe o stradă deja plină până la refuz de mașinile celor care veniseră la petrecerea lui Jared și a lui Jax, din casa de alături.

Am parcat peste drum și când m-am dat jos din mașină am văzut-o pe Fallon ieșind în fugă din casa lui Tate.

Iisuse.

Avea pe ea pantaloni scurți de pijama și un tricou de baseball pe corp, cu dungii albe și gri, iar peste piept îi atârna cureaua subțire de la gentuță. În picioare avea pantofi sport, fără șosete, lăsând să se vadă, în deplinătatea frumuseții lor, picioarele de la glezne până la coapse.

Cui îi mai pasă de lenjerie.

Îmbrăcată în pijama de fetiță cuminte și cu părul lăsat să cadă în valuri minunate, Fallon era singura pe care o mai vedeam sau la care mă mai puteam gândi.

Brațele îmi vibrau de dorința de a o strânge în brațe și când am văzut-o alergând pe scările de la verandă și apoi în stradă, nu am mai avut timp decât să întind mâinile și să o prind când mi-a sărit în brațe. Cuprinzându-mă cu brațele și cu picioarele, m-a sărutat apăsător și am oftat adânc când ne-am trântit pe mașina mea.

— La naiba, iubito, am spus cu răsuflarea întretăiată printre săruturi.

Buzele ei mă sărutau apăsător, repede, profund. Limba ei o mângâia pe a mea, se mai repezea să-mi atingă buza de sus, după care plonja din nou înapoi. Brațele mele erau încolăcite în jurul taliei ei, iar ea se cățara pur și simplu pe mine, încercând să se apropie tot mai mult cu fiecare sărut.

Văpaia se declanșase fără să fie stârnită. Vâlvătaia era deja dureros de puternică în blugi, iar tricoul bleumarin îmi ardea gâtul acolo unde ea îl apucase și trăgea de el.

Dar nu îmi păsa. Degetele mi se înfipseseră în spatele ei și trăiam totul cu aviditate. Gemetele ei care-mi vibrau în gură, felul în care se agăța de mine...

Ne-am răsucit, astfel încât spatele ei să fie lipit de portieră și am început să-i răspund gesturilor. Mâinile ei mi se plimbau prin păr, coborau pe obraji după care se afundau mai jos.

M-am dat puțin înapoi, gâfâind, stând amândoi cu nasurile lipite unul de celălalt. Mâinile ei au pătruns pe sub tricoul meu și m-au năpădit tot felul de senzații când am simțit vârfurile degetelor ei mângâindu-mă leneș pe abdomen.

Buzele ei mușcau în vânt, încercând să le prindă pe ale mele. S-a împins apoi în sus, și-a încolăcit brațele în jurul gâtului meu și a început să mă copleșească înșirându-mi săruturi fulgite în jurul buzelor, pe obraji și în jos, pe gât.

Scula stătea să-mi iasă din blugi și-mi doream al naibii de mult să ne fi aflat într-un loc mai ferit, ca să o pot pătrunde aici, acum.

— Madoc.

Șoapta îi era parcă încărcată de durere.

— Șșșș, i-am spus căutându-i din nou buzele.

— Nu, mi-a zis ea hotărâtă. Am nevoie să spun asta.

Mi-a cuprins fața cu mâinile și s-a uitat în ochii mei. Atunci am observat că nu purta ochelarii. Căutătura ei minunată de smarald îmi scormonea privirea ușor temătoare și era aprinsă la față. *Dumnezeule cât era de frumoasă!*

— Madoc, te iubesc, mi-a șoptit ea. Sunt îndrăgostită de tine.

Pumnii mi s-au strâns, adunându-i tricoul, și aproape am scăpat-o din brațe.

Cum?

Inima îmi bătea înfundat tot mai profund, tot mai adânc în piept, coborând în stomac. Pe frunte îmi ieșiseră broboane de transpirație și aproape nu-mi mai simțeam picioarele.

Mă privea fix, părând speriată, dar altfel cât se putea de trează și zburdalnică. Ea era conștientă de ce spunea și eu îmi repetam cuvintele în gând la nesfârșit.

Madoc, te iubesc. Sunt îndrăgostită de tine.

Mi-am coborât bărbia în piept și am mijit ochii.

— Vorbești serios? am întrebat.

A încuviințat cu o mișcare a capului.

— Te-am iubit dintotdeauna. Sunt atâtea lucruri pe care vreau să ți le spun.

Am strâns-o mai tare în brațe și pe față mi-a înflorit cel mai mare zâmbet pe care l-am simțit vreodată.

— Nimic altceva nu contează, i-am zis, prinzându-i buzele într-un alt sărut, atât de apăsător că abia puteam să respirăm.

— Alo, fraților?

Am auzit salutul ce venea de pe partea cealaltă a străzii și am presupus că era de la un petrecăreț. Fără să mă opresc să o sărut, am arătat pe la spate degetul din mijloc, în direcția casei lui Jared.

Am auzit un râs.

— Indiferent cât de mult mi-aș dori să vă văd cum faceți sex, chiar că nu am chef să stau să mai șterg de pe internet încă un episod din seria *Adolescenții o iau razna*.

Jax.

Fallon și-a îngropat fața în gâtul meu, îmbrățișându-mă și râzând.

— Despre ce vorbește? m-a întrebat ea.

Mda, poveste lungă. Jax era un meseriaș când venea vorba despre computere și într-adevăr, avea dreptate. Trebuia să plecăm de pe stradă.

— Jared și Tate.

M-am aplecat spre ea și am sărutat-o simțindu-mă al naibii de excitat.

— Îți explic altă dată. Hai să intrăm.

— Nu, s-a împotrivit ea, clătinând din cap, dar venind în continuare după săruturi fulger, mângâindu-mă pe piept și pe gât. Du-mă acasă, în patul tău. Închide-mă la tine în cameră și satisfă-mă până când singurul lucru pe care o să mai fiu în stare să-l fac o să fie să gem numele tău.

Am împins-o în mașină și m-am cufundat din nou în buzele ei, lovind portiera cu ură de atâta frustrare. *Iisuse, cât de mult o doream acolo, pe loc.*

În jurul nostru au izbucnit chiuituri și fluierături și mi-am dat seama că aveam public. L-am auzit pe Jax râzând și urlând la noi, în timp ce alții doar strigau. Huooo!!

Idioți.

— Te iubesc, i-am șoptit pe buze. Să mergem acasă.

Tot drumul până acasă a fost tortură blestemată. Fallon nu se mai oprea și mă atingea încontinuu, îmi ciugulea lobul urechilor, mă mângâia în sus și în jos pe coapse... Eram mai tare decât o țevă de oțel și gata să opresc pe dreapta și să i-o trag pe marginea drumului.

— Îmi pare rău, mi-a zis respirând în urechea mea. E prea mult?

— Nu, la naiba!

Am forțat în a șasea după ce am trecut de poarta Seven Hills.

— Îmi place de noua Fallon. Dar în momentul acesta mă omori.

A lăsat să-i scape un oftat fierbinte în urechea mea, iar eu am închis ochii, încleștându-mi falca. Nu mai rezistam mult.

— Madoc, du-mă în pat, m-a implorat ea.

Am mârâit printre dinți, gonind pe aleea care ducea spre casă și punând o frână de-au scârțâit roțile. Fallon a ieșit înaintea mea, eu am ocolit mașina, am apucat-o de mână și am tras-o după mine spre ușă.

Am descuiat ușa, am intrat și am trecut în fugă prin hol, gonind apoi în sus pe scări.

— Madoc? am auzit vocea lui Addie de undeva de după colț. Fallon?

— Salut, Addie! am strigat amândoi, fără să ne oprim, dând buzna pe scări și sărind câte două de-odată.

Am prins din mers un “Vai, Doamne!” văicărit când am ajuns la etajul doi și am început să râd. Săraca Addie.

Fallon a intrat în dormitor înaintea mea și a deschis ușa cu atâta avânt că a ciocnit-o de perete. Am încetinit și am trecut pragul fără să-mi dezlipesc ochii de ai ei în timp ce ea s-a răsucit pe călcâie ca să se uite la mine. Mergea cu spatele, pas cu pas, timid, grațios, parcă făcea mișcările cu încetinitorul, aruncându-și pantofii din picioare și poșeta pe jos.

Fără să-mi iau privirea de la ea, am închis ușa în spatele meu și am încuiat-o.

— Vreau să facem o înțelegere, am provocat-o, apropiindu-mă de ea cu pași de felină.

Privirea ei pătimașă mă înflăcăra.

— Și care ar fi aceea? a întrebat, scoțându-și repede tricoul peste cap și lăsându-l să cadă pe podea.

Ochii mi-au căzut pe simbolul Valknut⁸, tatuat într-o parte, pe bust. Nu era mare, însă nu avusesem ocazia să mă uit la el cu atenție. Ar trebui să-mi amintesc să o întreb ce semnificație avea.

— Dacă, am amenințat, îndrăznești să te miști măcar din patul meu fără să-ți dau voie în următoarele douăsprezece ore va trebui să-ți tatuezi numele meu... am zâmbit.

Și-a ridicat sfidător o sprânceană.

— Pe fund, am terminat.

Un zâmbet jucăuș își făcea loc în colțul buzelor ei și am continuat să mă apropiu de ea, sorbind din priviri pielea ei fină și sutienul din mătase albă.

— Ne-am înțeles?

Am întins mâna în spate și mi-am tras tricoul peste cap.

Abia atingând pantalonii scurți cu degetele, i-a făcut să alunece peste fund și să cadă pe jos.

— Nu voi pleca fără să spun la revedere. Nu voi pleca deloc, Madoc, a promis ea.

— Ne-am înțeles? am insistat, pe un ton mai sever.

— Da.

Cu un ultim pas am ajuns în fața ei și m-am încordat când degetele ei m-au atins ușor pe abdomen. Mi-a desfăcut și mi-a scos cureaua din pantaloni dintr-o mișcare. M-am descălțat cu ajutorul degetelor de la picioare și apoi am întins o mână ca să-i desfăc sutienul. L-am scos de pe ea și am rămas cu gura căscată când i-am văzut sânii plini și sfârcurile brune și tari.

⁸ Simbol vechi scandinav ce consta din trei triunghiuri întrepătrunse și care apare pe obicete de origine germanică. Denumirea este contemporană și nu era folosită în vremea apariției simbolului a cărui semnificație este explicată prin mai multe teorii, multe dintre ele legate de Odin, zeul suprem în mitologia scandinavă, și ritualuri de înmormântare.

Când a început să-mi desfacă pantalonii însă, am apucat-o de mână.

— Încă nu, am șoptit prinzându-i pe neașteptate buza de jos cu dinții.

Avea gust de vanilie, pasiune și acasă. Nu-mi puteam imagina să mai fiu vreodată dornic de altceva în afară de ea.

A scâncit când i-am tras buza cu dinții, dar i-am dat drumul și mi-am strecurat mâna în chiloții ei, împingându-i în jos pe picior.

Mă simțeam ca un copil la sărbătoarea de 4 Iulie. Artificiile pocneau de pretutindeni.

Odată ea dezbrăcată și eu încă în blugi, am plecat de lângă ea și m-am dus să mă așez în scaunul tapițat din colțul camerei.

A făcut ochii mari, uitându-se dintr-o parte în alta.

— Ăăă, ce faci?

— Așază-te pe pat.

Dar a rămas în picioare holbându-se la mine cam zece secunde până când s-a așezat pe cuvertura bleumarin, trăgându-se înapoi în mijlocul patului. Și-a ridicat la piept genunchii, i-a cuprins cu brațele și a început să mă tachineze din priviri. Înceerca din greu să pară nevinovată.

Am simțit cum mi se ridică părul de pe spate. Părul ei, care i se rostogolea și îi încadra trupul, liniile descrise de talia ei, mușchii tonificați ai coapselor... Fallon ascundea multe sub hainele băiețești pe care le purta, iar eu eram cel mai norocos băiat de pe fața pământului că eram singurul care o vedeam așa.

A ridicat un colț al buzei, provocându-mă:

— Și acum ce facem?

M-am aplecat înainte, punându-mi coatele pe genunchi.

— Când te-ai urcat ultima dată pe placă? am întrebat-o.

A clipit și m-a întrebat râzând, nesigură:

— Și mă întrebi asta acum?

Avea dreptate. Am reușit să distrug momentul mai ceva dacă aruncam o găleată plină de gheață.

Și totuși am așteptat.

— Păi, a început să vorbească, părând să ezite. Să tot fie doi ani. De ultima dată când am stat aici.

— De ce?

A ridicat din umeri, părând mai degrabă că nu vrea să-mi spună decât că nu poate.

— Nu știu.

M-am ridicat și am făcut câțiva pași spre ea.

— Nu te mai interesează?

— Ba da.

— Atunci de ce? m-am oprit și mi-am încrucișat brațele pe piept.

Fallon iubea skateboardingul. Obişnuia să-și pună căștile și să plece cu orele în Iroquois Mendoza Park, singură sau cu prietenii, și uita de ea.

Umezindu-și buzele, a zis cu un firicel de voce:

— Presupun că, la început, nu voiam să fac nimic ca să mă simt bine. Nu voiam să zâmbesc.

Mirosea a vină. Dar de ce să se simtă vinovată?

— Erai furioasă pe mine? am întrebat. Pentru că nu te-am căutat?

A clătinat din cap și a zis tot cu voce scăzută:

— Am fost.

— Dar acum nu mai ești?

La vremea aceea, am crezut că ea dorise să plece. Nici nu-mi trecuse prin cap să o caut, deoarece am crezut că eu eram cel de care fugea.

S-a uitat în ochii mei.

— Nu, nu te învinovățesc pentru nimic. Eram atât de tineri.

A privit în altă parte și a șoptit un gând întârziat.

— Prea tineri.

Cred că avea dreptate. Erau momente când îmi dădeam seama că ceea ce făceam era periculos, dar pasiunea pentru ea mă mistuia. Nu-mi păsa. Și, în timp ce ea devenise mai calmă și se temperase, fiind preocupată să se maturizeze, eu am trăit viața cu intensitate maximă. Nu m-am culcat chiar cu atâtea fete cu câte mă lăudam, cu toate că am avut ocazii, însă nici nu puteam spune că mă păstrasem pentru ea.

M-am apropiat, venind la marginea patului.

— De ce nu ai încercat niciodată să vii acasă?

— Dar am venit.

CAPITOLUL 23

FALLON

Așadar, Madoc dorea să discute.

Asta da noutate.

Nu puteam să mă dau jos din pat fără să-mi dea el voie, eram goală pușcă și vulnerabilă în timp ce el își conduce sesiunea de întrebări și răspunsuri.

Am oftat pentru că știam că îi datoram măcar atât. Dacă nu chiar mai mult.

— La câteva luni după ce am plecat, m-am întors fără să spun nimănui, am început să-i povestesc. Tu dădeai o petrecere și erai cu cineva.

Cu toate că depășisem de mult momentul în care îl urăsem pentru asta, sentimentul trădării nu putea fi dat uitării niciodată. Stătea pe margine, lângă jacuzzi, cu picioarele în apă și o fată oarecare exersa arta felației. Îi oferea o “gură” de ajutor. Se sprijinise cu o mână în spate, în timp ce cealaltă era în părul ei, iar capul îi căzuse pe spate. Nu m-a văzut că mă uitam prin ușa de la curtea interioară.

Și tatăl lui și Addie erau acasă, dar dormeau, fără-ndoială. Am crezut că-mi făcusem un plan bun ca să ajung acasă târziu, în noapte. L-aș fi găsit în pat. M-aș fi strecurat la el în cameră. Am fi vorbit.

Sincronizarea mea nu ar fi putut să fie mai proastă. Sau mai potrivită.

Am fugit din casă, departe de cineva pe care eram prea tânără ca să-l iubesc.

Madoc își ferea ochii scăldați în durere.

— Nu ar fi trebuit să te păstrezi pentru mine. Nu merit asta.

— Nu am făcut asta, am șoptit eu. M-am păstrat pentru mine. Într-un fel, nici nu doream să fiu cu altcineva în afară de tine, dar, de fapt nu mai voiam pe nimeni. Nici chiar pe tine. Îmi ajunsese până peste cap. Trebuia să mă maturizez.

Corpul lui părea împietrit. Oprise interogatoriul, dar voiam ca el să știe că nimic din toate acestea nu mai conta. Toate făcuseră parte din viața mea și am avut suficient timp să trec peste ele. El încă se acomoda.

M-am întins în pat și am văzut cum își întoarce din nou privirea spre mine, în timp ce mă rostogoleam pe burtă ca să mă uit peste umăr la el.

— La naiba cu trecutul! Îți mai amintești? i-am spus păstrându-mi seriozitatea și în voce și în privire.

Poate că poziția luată avea scopul să-i atragă din nou atenția asupra mea, însă voiam să știe că deși i-am înțeles grijile, terminasem poveștile.

Privirea i s-a împlânzit, a venit mai aproape, ocolind patul și s-a aplecat peste mine, sprijinindu-se în mâini.

Era atât de aproape și m-am zăpăcit când am simțit un fior cutremurându-mă din piept până între picioare.

Te rog atinge-mă, Madoc.

I-am zâmbit cu ochi alunecoși, coborâți, încercând să fiu sexy. Mi-am ridicat picioarele, mi-am încrucișat gleznele și am început să-mi legăn laba piciorului.

El și-a întors capul și m-a măsurat din priviri din cap până în picioare într-un fel care mă făcea să simt că fiecare centimetru de piele peste care se opreau ochii lui era acoperit de o pătură călduroasă. Cu mâna întinsă, își plimba vârful degetelor pe spatele meu, iar eu am închis ochii.

— Cum merge școala? m-a întrebat el și am căscat ochii cât cepele.

— Madoc! Pentru numele lui Dumnezeu! am strigat.

Uram întrebările și acum nu era momentul!

A ridicat muștrător dintr-o sprânceană.

— Fallon, atenție cum te porți! m-a avertizat el.

Mi-am încleștat dinții, simțind cum clocoteam de furie.

Am uitat rapid de furie când m-a apucat de coapse și m-a tras pe marginea patului, întorcându-mă cu fața în sus.

— Madoc.

Mi-a desfăcut picioarele, m-a prins de sub genunchi și m-a tras lângă el pe margine.

Inima îmi bătea de parcă aveam pe piept o greutate de cinci kilograme și simțeam că sunt lac de apă la ceafă.

Ce dracu'? De ce mă pipăia?

— Despre școală, m-a îndemnat să vorbesc, dar sunase mai degrabă ca un avertisment.

— E... e... bine, m-am bâlbâit. Sunt la Inginerie Mecanică. Tu?

Nu râdeam pentru că eram furioasă, dar toată discuția asta ar fi trebuit să fie amuzantă, cred.

Și-a trecut degetele peste interiorul coapselor mele, masându-mi intrarea în vagin.

— Școala Pregătitoare pentru Drept, a răspuns relaxat, pe un ton nonșalant. Ca să vezi surpriză!

Parcă făcea conversație de afaceri.

— Da, am oftat, încercând din greu să-mi dau seama la ce naiba trebuia să fiu atentă în momentul acela. La întrebările lui sau la senzațiile pe care mi le dădeau degetele sale rătăcitoare.

— Școala Pregătitoare pentru Drept? Cum așa? am întrebat.

— Chiar îmi place, de fapt.

Nu mă privea. Se uita la ce făcea mâna lui.

— Cred că voi face treabă bună. Așadar, care e semnificația tatuajului Valknut?

Își strecurase un deget în mine și am simțit cum sute de artificii explodau în abdomenul meu.

— Hm... cum? am întrebat cu respirația întretăiată.

Care era întrebarea?

Probabil că degetul lui (sau degetele? Credeam că nu era decât un singur deget, dar se simțea atât de intens) pătrunsese adânc până la articulații, pentru că se simțea atât de profund când a început să mă maseze în interior, în cercuri.

Rahat. Mi-am dat ochii peste cap.

— Simbolul Valknut, Fallon, mi-a reamintit el.

De-abia am reușit să-mi descleștez dinții.

— Pot să-ți povestesc altă dată?

Te rog, te rog, te rog frumos?!

Zâmbetul ștregăresc i s-a întrezărit pe buze în timp ce privea mișcările pe care degetele sale le făceau în mine.
Ticălosul!

— Încă o întrebare.

Și-a ridicat privirea, uitându-se la mine.

— Ai încredere în mine, Fallon?

Am încremenit, știind pe loc care era răspunsul meu la această întrebare.

— Tu ești singura persoană în care am încredere.

Ridicându-mă și stând cu picioarele încă agățate de brațele lui, m-am uitat la el și i-am șoptit:

— Te voi face să ai și tu încredere în mine.

A doua zi voi fi lângă el când se va trezi.

M-a tras în picioare pe pat, iar eu l-am luat în brațe și l-am strâns la piept. Îi simțeam bărbia netedă, proaspăt bărbierită, cum își coborâse capul ca să-mi lase sărut după sărut pe puntea umărului, apoi în jos pe sâni.

Mi-am trecut degetele prin părul său scurt și blond și m-am apropiat de buzele lui. Fiori îmi năpădiseră trupul și m-am cutremurat.

A luat un sfârc între dinți, apoi l-a acoperit în întregime cu gura, începând să sugă puternic.

— La naiba, am oftat, complet neputincioasă.

Mi-am lăsat capul pe spate și gemeam. Buzele lui fierbinți strângeau și eliberau, mușcau și eliberau, fără întrerupere, până când o scânteie electrică a început să se rostogolească fulgerător din inimă până în inima dintre picioarele mele.

Apoi și-a îndreptat atenția asupra celuiilalt, acoperindu-l cu săruturi, dezmierdări cu buzele, devorându-mă aproape în întregime.

Mi-am prins între dinți buza de jos și mi-am înfipt unghiile în umerii lui în timp ce se îndestula. Tortura mă făcea să mă simt atât de bine, dar se acumulase atât de mult, încât îmi venea să îl dobor și să sar pe el.

Am tresărit și am făcut ochii mari când i-am simțit din nou degetele între picioarele mele.

— Doamne, dar știu că ești excitată, a gemut în ceafa mea.

Da, simțeam și eu.

M-am împins din pieptul său și m-am lăsat să cad pe saltea, îndreptându-mă spre tăblia patului, alene.

— Nu te mai juca, Madoc, l-am provocat ținând ochii coborâți. E momentul să taci și să arăți ce poți. Să vedem de ce ești în stare.

A zâmbit larg, făcându-mi inima să se oprească. Râzând și fără să-și dezlipească ochii de pe mine, a pornit să mă urmărească prin pat în timp ce-și desfăcea fermoarul de la blugi.

— Micul meu rival. Crezi că nu mă pot ridica la nivelul așteptărilor în această partidă? a răspuns rapid.

Nu mi-am putut ascunde un zâmbet în colțul buzelor. M-am lasat pe spate, în mâini, mi-am îndoit picioarele și stăteam cu genunchii lipiți și gleznelor îndepărtate.

Am ridicat din sprâncene aruncând o privire ce spunea *demonstrează asta!*

Mi-a căzut fața însă când a zâmbit din nou, de data asta sinistru.

Rahat!

Un scâncet mi-a rămas în gât când el a întins fulgerător mâinile, m-a apucat de glezne, m-a pus jos cu totul și n-a făcut decât o pauză scurtă cât să se bucure de expresia mea nedumerită până să mă întoarcă rapid cu burta în jos.

Din mine ieșeau respirații accelerate, întretăiate și totul înlăuntrul meu a început să se contracte și să pulseze când pântecul meu s-a atins de cuverturi.

Mă sufocam cu aer.

— Mad...

— Nu vorbi, a gemut el adânc în urechea mea și atunci mi-am dat seama că eram blocată ca de un perete în spate.

Avea încă blugii pe el. Îi simțeam frecându-se de fundul meu.

Mâna lui s-a afundat între picioarele mele și am închis ochii în timp ce el mă mângâia tandru până aproape și în jurul intrării în vagin, trecând ușor peste clitoris, fără să mă

pătrundă. M-am ridicat în coate și am început să mă mișc în întâmpinarea degetelor lui.

Patul s-a adâncit, așa că am știut că își ridicase un genunchi aproape ca să se poată apleca spre mine. O senzație fierbinte, umedă, mi se răspândea în sus, pe spate, și m-am înfiorat când i-am simțit limba pe piele.

Mușcăături grăbite coborau spre o parte a corpului și am strâns în pumni pătura de sub mine.

— Madoc, am implorat, dar nu s-a oprit.

Revărsa fără oprire sărutări aprinse asupra mea, dezmiertându-mi cu buzele pielea de pe spate, prinzând-o de fiecare dată ușor între dinți. Parcă mi se risipeau cioburi de sticlă pe ea. Un singur sărut și fiorii îmi cuprindeau tot trupul.

— Mă mai provoci?

Se apăsa în mine și simțeam cum organul lui încerca să se elibereze.

— Madoc, fir-ar să fie!

Am încercat să par nervoasă, dar nu mi-a ieși decât un scâncet amar de implorare.

— Mai am puțin și i-o trag patului! Te rog!

Uitându-mă peste umăr, m-am înmuiat toată când i-am văzut pieptul sexy-ca-naiba, bronzat și neted și pachetelele de mușchi pe care voiam să i le gust cu limba.

Mai mult ca sigur îmi remarcase stăruința din priviri, fiindcă a întins mâna spre noptieră, apucând un prezervativ. I-a sfâșiat pachetul cu dinții, a tras de pe el blugii și boxerii și i-a dat jos cu picioarele. Ochii mei nu s-au dezlipit de ai lui când și-a pus prezervativul și când a îngenuncheat pe pat și s-a aplecat deasupra mea.

N-am mai știut însă de mine când mi-a ridicat un picior din genunchi, cu coapsa întinsă pe pat, iar el și-a făcut loc între picioarele mele.

Și-a pus amândouă brațele pe pat, de o parte și de alta a umerilor mei, s-a aplecat și mai mult peste mine, iar cu o mână sub bărbie mi-a ridicat ușor capul ca să-i întâlnesc buzele.

Ah. Mi-a acoperit gura cu gura lui și s-a strecurat în mine lunecos și rapid.

Am scâncit în timp ce mă săruta.

— Te iubesc, a șoptit fierbinte pe buzele mele.

Am întins mâinile în spate și m-am agățat de gâtul lui închizând ochii și trăind cu intensitate fiecare mișcare de du-te-vino în mine pe care o făcea trupul său.

Scrâșnind din dinți, trăgeam cu putere aer în piept în timp ce el se avânta tot mai mult, tot mai profund, corpul alunecându-i în sus și în jos pe spatele meu.

Antebrațele lui lungi și musculoase se contractau și se tensionau și de fiecare dată când intra în mine gemeam din cauza plăcerii pe care doar el mi-o putea oferi și pe care eu nu mi-o puteam provoca de una singură. Presupun că i se spune punctul G, iar el știa foarte bine cum să-l găsească. Am început să mă zvârcolesc în pat și să mă împing în el ca să măresc viteza. Cu cât se mișca el mai repede, cu atât îl simțeam mai bine.

Respirația lui fierbinte mi-a șuierat în ureche:

— Nu prea avem răbdare în seara asta, nu?

— Îmi pare rău, am gemut, fără să încetinesc absolut deloc.

Promit să mă revanșez. Poziția asta e ceva...

Abdomenul mi se umplea de fluturi ca și cum aș fi fost în cădere liberă și toți mușchii din interior mi se contractau și apoi

se relaxau. Mi-am lăsat capul pe pat și mi-am ridicat fundul, mai aproape de el, ținându-l acolo în timp ce el mă pătrundea cu însufletire.

— Oh, gemeam, simțind dogoarea, și m-am dezlănțuit, căutând plăcerea oferită de el mai repede, mai puternic.

Până când s-a oprit.

Cum? CUM?

Ochii îmi ardeau de neliniște și de furie, iar pulsul dintre picioare s-a accelerat.

Până să am ocazia să mă întorc, însă, el m-a prins de șolduri m-a ridicat brusc în patru labe, pătrunzându-mă din nou.

— Ah, Dumnezeule! am strigat, împietrindu-mi mâinile și desfăcând picioarele în timp ce el mă pătrundea înfocat la fel de tare și la fel de rapid ca înainte.

— Poziția asta e chiar mai bună, a remarcat el ținându-se de șoldurile mele.

Al naibii ton arogant ce mai avea.

Apoi m-am pierdut complet. M-am contractat în jurul penisului lui, simțind fiecare pulsație și explozie de senzații, în timp ce orgasmul mistuia totul în interior, făcându-mi inima să-mi sară în gât.

Mi-am lăsat fruntea din nou pe pat, dar Madoc nu s-a oprit și n-a schimbat ritmul, nici chiar după ce orgasmul se consumase.

Și asta mă scotea din minți.

Era atât de bine să-l simt și după ce am avut orgasm. Mă strângea de șolduri, mișcându-se mai repede și mai repede. La naiba, îmi plăcea puterea lui.

A gemut de câteva ori, respirând greu, și în cele din urmă a intrat cât a putut de adânc de două ori înainte să ejaculeze și să domolească ritmul până la final.

S-a prăbușit înapoi pe pat și m-a lăsat și pe mine să cad lângă el.

Mă odihneam cu obrazul pe cearșaf și părul transpirat mi se lipise de față. Sau părul lui transpirat mi se lipise de față. Nu mai conta.

CAPITOLUL 24

FALLON

De multe ori m-am întrebat dacă oamenilor li se părea că trecutul era mai bun decât prezentul doar pentru că își urau prezentul sau pentru că trecutul fusese într-adevăr mai bun. Expresii precum “bunele vremi apuse” ne dau de înțeles că viața pe vremuri a fost de o calitate mai bună decât e acum, dar eu cred că, retrospectiv, totul pare doar poleit într-o lumină mai bună. Până una-alta, nu ne putem întoarce în trecut ca să-l retrăim știind ceea ce știm acum și nici ca să testăm această teorie.

Nimeni. În afară de mine.

Am avut ocazia să mă întorc acasă. Într-un loc pe care îl uram. La o viață pe care nu o voiam. Și la un băiat pe care-l disprețuiam.

Și în ciuda tuturor acestor lucruri, tot îmi era dor de Madoc. Nu am încetat niciodată să-l doresc sau să-l iubesc.

Eram încă obsedată de dorința de a-l face să sufere chiar dacă undeva în adâncul stomacului meu încă ardea chinuitoarea dorință pentru el. Eram sigură că aveam să vin acasă ca să trăiesc o revelație: *De ce am crezut vreodată că îl iubesc? Sau ce naiba a fost în capul meu?*

Dar nu. În acest caz nu mi-l aminteam cu afecțiune pentru că îmi doream acest lucru. Mi-l aminteam cu afecțiune pentru că fusese bun. Îmi aminteam adevărul. Nu o versiune înmuiată, îndulcită, pe care o născocise mintea mea după ce timpul împlânzise durerea.

Într-adevăr, fusese chiar atât de bun.

— Madoc, am avertizat pe un ton jucăuș.

Râdea abia auzit lângă urechea mea.

— Ești atât de caldă peste tot, mi-a zis, luându-mă în brațe din spate. Și umedă încă.

Brațul lui era așezat peste talia mea și cu degetele mă masa între picioare.

Azi-noapte, adormisem după ce-am făcut din nou dragoste, dar cu mult mai multă gingășie și mult mai liniștit și eram epuizată. Punând la socoteală că abia apucasem să dorm cu o noapte înainte, lungul drum cu mașina spre Shelburne Falls, descoperirea cutiilor la demisol și apoi revenirea aici noaptea trecută, aveam nevoie de odihnă și de mâncare.

Totuși zâmbeam deoarece știam de ce el se trezise atât de dimineață.

Probabil era extrem de prevăzător, chiar dacă nu-și dădea seama de acest lucru. Mă gândesc că în subconștientul lui credea că aveam să mă furișez în timp ce doarme.

— Te visam.

Am căscat și mi-am așezat nasul în pernă. Miroseam toată a parfumul lui și îmi venea să trag cearșaful peste mine și să mă cuibăresc în mirosul lui.

Degetele lui începuseră să facă acele lucruri magice pe care le știau bine, mângâindu-mă, încercuindu-mă, și am simțit primele zvâcniri ale însuflețirii pasiunilor.

— Povestește-mi despre vis, m-a îndemnat el.

Mmmmm... Îmi venise o idee mult mai bună. Mda, îmi simțeam capul ca pe un balon și abia dacă puteam să-mi deschid ochii, dar cui îi păsa?

M-am întins peste el, am luat unul dintre prezervativele nefolosite pe care Madoc le aruncase pe noptieră cu o noapte

înainte după prima noastră partidă. Ar fi trebuit să-mi dau seama că avea planuri în miezul nopții.

M-am întors spre el și l-am împins pe spate, apoi m-am urcat pe el ca să-l domin.

Umezindu-mi buzele, am trecut un deget peste obrazul lui.
— Cred că îți voi arăta.

— Ah, Dumnezeuule! Ți-ai amintit.

Mi-am dus amândouă mâinile la gură, lăsând din greșeală cearșaful să-mi alunece pe talie atunci când m-am ridicat în pat. Trăgându-l înapoi pe mine, mă uitam la cutia de Krispy Krems de parcă era cel mai bun lucru de pe planetă. Stomacul a început imediat să-mi chiorăie.

El s-a trântit în pat, așezându-se pe-o parte, și a deschis cutia care era între noi.

— De fapt nu, a recunoscut. Addie le ia în continuare în fiecare duminică. Cumpără sortimentul pe care îl luam de obicei. Cu umplutură de lămâie pentru tine, glazurate cu ciocolată pentru mine și cu glazură simplă pentru tata.

Și de niciun fel pentru mama, mi-am amintit. Ea nu ar pune gura niciodată pe gogoși.

A dus gogoșa lui preferată la gură și a luat o mușcătură. Firimiturile de glazură de pe buzele lui se mișcau în timp ce mesteca și, din nu știu ce motiv, am simțit că îmi explodează inima.

M-am aruncat înainte, i-am înhățat buzele candid, nebănuitoare, și a trebuit să-mi înăbuș râsul când el a tresărit surprins. Trecând cu limba peste urmele de glazură, nu mi-a venit să cred ce foame îmi era. Madoc mă făcuse să-i promit că nu părăsesc patul douăsprezece ore fără să-i cer permisiunea,

iar acum începeam să cred că trebuia să mă îndepărteze de el cu forța.

Nu mâncare voiam în acel moment.

Mă mișcăm lin în dreptul gurii lui.

— Îmi place de tine.

S-a dat puțin înapoi, privindu-mă cu suspiciune.

— Credeam că mă iubești.

— Oh, dar te iubesc. Dar putem să iubim și oameni de care nu ne place, știi?

Am băgat mâna în cutie după gogoșa mea umplută cu lămâie.

— Cum ar fi părinții noștri, frații noștri... dar în ce te privește pe tine, te și plac. Îmi place să fiu cu tine, să vorbesc cu tine.

El și-a mijit ochii, înfundându-și în gură o bucată mare de gogoșă.

— Mă crezi grozav doar pentru că am pe DVD toate sezoanele de la *Jurnalele vampirilor*.

Vai de capul meu!

Am izbucnit în râs, acoperindu-mi cu mâna gura plină în timp ce chicoteam.

— Nu te cred! am trântit-o, nevenindu-mi să cred. Doar nu-l mai urmărești.

S-a încruntat la mine și-a mai înhățat o gogoșă din cutie.

— E vina ta, a bombănit el. Trebuia tu neapărat să te uiți în fiecare joi și apoi m-a prins și pe mine.

— Madoc, am spus, înghițind și ultima bucată, nu m-am mai uitat la serialul acesta de ani de zile.

— Oh, ar trebui, a răspuns dând din cap. Damon și Elena? Da. Apoi a apărut Alaric. Asta a fost cam nasol. Apoi au venit

Vampirii Originali în oraș. Sunt grozavi. Au acum serial doar despre ei.

Am început să râd din nou și m-a secerat din priviri, încruntându-se.

— Sunt cât se poate de serios, a insistat el.

— Îmi dau seama.

În ora ce-a urmat am stat acolo și am discutat, apoi Madoc, fără nicio tragere de inimă, mi-a îngăduit să mă dau jos din pat, după ce îl implorasem să mă lase să merg la baie.

Am vrut să ies la o alergare, dar făcusem sex de patru ori în ultimele nouă ore. Eram transpirată, lipicioasă și extenuată. Aveam mare nevoie de un duș.

În același timp, aveam nevoie de timp ca să mă gândesc ce ar fi trebuit să fac în legătură cu mama și cum aveam să-i spun lui Madoc restul. Despre copil, despre cum mama avea de gând să le ia casa... Ne simțeam atât de bine împreună, că nu îmi venea să distrug starea de euforie. Trebuia să-i spun pur și simplu și să închei acest capitolul, totuși. Avea să fie atât de furios pe mama și poate puțin supărat și pe mine pentru că nu i-am spus, însă eram sigură că avea să fie alături de mine.

I-am deschis sticla de gel de duș și am mirosit conținutul minunat care-mi trimitea hormonii să zumzăie nestăpâniți prin tot corpul.

Ca la un semn (cred că avea un al nu știu câtelea simț pentru momentul în care corpul meu avea nevoie de el), a deschis ușa de la duș și a intrat în cabină.

Privirea îi era întunecată, aproape furioasă, și mă măsura din cap până în picioare.

— La naiba, Fallon, a mormăit răgușit.

M-a tras spre el, și-a înmuiat capul ca să se ude pe păr, apoi și l-a dat pe spate.

Apoi și-a coborât gura asupra mea, iar căldura apei și siguranța oferită de îmbrățișarea lui m-au făcut să uit de toate grijile.

— Vrei să ne uităm la un film? am întrebat în timp ce mi-a aruncat un prosop.

Ieșiserăm în cele din urmă de la duș o oră mai târziu și mă gândeam că dacă am fi coborât în sala cu home cinema aș fi avut o ocazie bună să vorbesc cu el, departe de urechile grijulii ale lui Addie.

Își înfășurase un prosop în jurul taliei și avea încă unul pe cap, cu care își usca părul.

— M-am gândit că ar fi distractiv să vedem dacă Lucas e prin zonă. Trebuie să mă întâlnesc cu el.

Nu am spus nimic. Avea dreptate. Era vina mea că Madoc plecase devreme vara trecută și că fusese luat de lângă Lucas. Trebuia să-l vedem cât mai curând.

— Apoi, sper să rămâi pe aici câteva zile în plus, a continuat el. Sunt în vacanța de toamnă, așa că nu trebuie să fiu înapoi până la sfârșitul săptămânii viitoare.

Dezamăgirea m-a țintuit în același loc.

— Northwestern nu are vacanță de toamnă.

A clătinat din cap, sprijinindu-se de dulăpiorul din baie și arătând al naibii de sexy cu părul țepos și în toate direcțiile.

— Știu. Am verificat de dimineață. Dar dacă îți poți lua două zile libere, s-ar putea să merite.

— De ce?

Nu mi-ar fi făcut nimic mai multă plăcere decât să rămân acolo și să-mi petrec timpul cu el, dar cursurile mele nu erau

pentru cei slabi de inimă. Pierzi o zi, pierzi multe. Lipsisem deja vineri.

— Mama ta încearcă să ne ia casa. Vreau să merg la Jax să văd dacă ne poate ajuta cu ceva.

— Cum ar putea să ne ajute?

Am făcut câțiva pași spre el și și-a tras de la gât prosopul, agățându-mă cu el, așa învelită în prosopul meu cum eram, și m-a adus mai aproape de el.

— Se pricepe la computere, mi-a explicat el. Poate găsi pe internet lucruri pe care alții nu le pot găsi. Nu vreau decât să văd dacă putem afla ceva în legătură cu ea.

Nu avea să afle. Omul tatălui meu deja se ocupase de asta în amănunt și, în afară de faptul că frecvența bărbați care se prostituează, viața mamei mele nu consta în nimic altceva decât mers la cumpărături, la cine și petreceri. Tatăl lui Madoc avusese informația, dar refuzase să o folosească.

Lui Madoc nu i-am spus totuși despre asta. Știa care era rolul meu în divorțul părinților noștri și nu aveam de gând să-i reamintesc.

— Jared, e vorba de o încercare!

Și Madoc și eu ne-am întors repede capetele spre ușa dormitorului, din cauza țipetelor de afară.

— Femeie, ai înnebunit? se răstea Jared. În niciun caz.

— Of, ești atât de bleg. E doar dans de societate! urla Tate.

Madoc și cu mine ne-am uitat mirați unul la celălalt, înainte să alergăm la ușă și să o deschidem urgent.

Jared și cu Tate tocmai trecuseră de colț și mergeau pe coridor în direcție opusă, spre cealaltă parte a casei. Spre camera lor, probabil.

Jared se întorsese și mergea cu spatele.

— Categorie nu!

Madoc și-a aruncat un braț pe după umărul meu și a început să strige:

— Ce te pune să faci de data asta?

Tate s-a întors, punându-și mâinile în șold, în timp ce Jared se oprise din mers.

— Lecții de dans de societate, a zis el printre dinți. Nu știu de unde i-a venit ideea asta.

Tate avea privirea în pământ.

— Am crezut că ar putea fi o experiență interesantă, Jared, a zis stând cu spatele la el. Nu pot să am pretenția ca Madoc să danseze cu mine chiar cu fiecare ocazie, nu?

Am mijit ochii, uitându-mă la ea cu atenție. Fiecare ocazie?

Apoi mi-a căzut fisa.

O nuntă.

La asta se gândea ea, doar că sprânceana arcuită a lui Jared și pufnetul lui Madoc îmi dădeau de înțeles că ei nu se prinseseră.

Era îndrăgostită de Jared și până și eu mi-am dat seama că el se gândea foarte serios să se însoare cu ea într-o bună zi. Bineînțeles că ea va vrea să danseze împreună dansul mirilor. Iar Jared nu știa să danseze.

Poate că nici nu avea nevoie să știe pentru încă ceva ani, dar ea nu făcea decât să gândească în perspectivă. Cum stătea mușcându-și obrazul, părea nervoasă, dar avea prea multă mândrie să-i spună motivul pentru care voia ca el să învețe să danseze.

— Am o idee, am zis cu voce tare, ținând de prosop ca să fiu sigură că nu cade de pe mine și ițindu-mă de după ușă.

— O cursă, am sugerat. Câștigă ea, tu iei lecții până dansezi vals ca un profesionist. Câștigi tu, nu e nevoie să iei lecții de dans de societate.

S-a uitat în altă parte, plictisit.

— Nu e nevoie să fac asta chiar acum. Ce-mi iese la afacerea asta?

Tate își strângea buzele, mai având puțin să-l ia la bătaie.

— Bine, ticălosule, i-a zis îndârjită.

S-a răsucit pe călcâie și l-a țintuit cu privirea.

— Dacă o să câștigi, o să fac chestia aia pe care tot vrei tu să o fac.

Ochii lui s-au luminat, sclipindu-i poznaș, și mi-a trecut prin minte că așa arăta Jared Trent în dimineața de Crăciun.

— Bateți palma? a întrebat Madoc.

Jared s-a dus tacticos lângă Tate, prinzându-i bărbia între degete.

— Sâmbăta viitoare. Îl sun pe Zack și aranjez totul.

Apoi a plecat spre camera lor, pe drum, scoțându-și telefonul din buzunar.

— Ce își dorește să faci?

Mi-am dat seama că Madoc zâmbește după cum vorbea.

— Sex anal? Aș fi zis că ați trecut de etapa asta deja.

Părul lui Tate a fluturat lin pe spate când a clătinat din cap.

— Nu contează. O să piardă.

Părea mai mult ca sigură pe ea.

Madoc a râs.

— Mda, bine. Ultima dată când Jared a pierdut o cursă a fost... hm... niciodată.

Avea dreptate.

Cred că eu tocmai dădusem o idee stupidă, iar Tate de bucluc.

CAPITOLUL 25

MADOC

După încă o ceartă zgomotoasă, Jared și cu Tate au plecat în sfârșit spre Chicago, înapoi la școală. El încercase să o convingă să-și lase mașina în Shelburne Falls (dacă tot era să se întoarcă peste cinci zile), iar ea hotărâse că era mai înțelept să meargă fiecare cu mașina lui și să nu se vadă toată săptămâna. Jared făcuse o criză, iar ea bombănise ceva legat de faptul că frustrările sexuale îi vor slăbi instinctele, de obicei ascuțite, pe pistă săptămâna următoare.

Eram destul de preocupat cum să fac să-mi petrec cât mai mult timpul împreună cu Fallon, dar nu puteam să nu zâmbesc la gândul că voi merge din nou la Loop. Îmi lipsiseră prietenii mai mult decât îmi plăcuse să recunosc.

Fallon a hotărât să mai rămână o zi, două, așa că ne-am îmbrăcat și am și sărit în mașina mea. După ce ne întâlneam cu Jax, Fallon și cu mine aveam de gând să trecem pe la Lucas pe acasă.

— Jax, am strigat, deschizând ușa de la intrare care nu era încuiată. Te-ai trezit?

Am auzit de sus zgomot de pași și am așteptat să coboare scările. De obicei, când era acasă, stătea fără tricou, doar pantaloni de trening negri, Adidas, și fără șosete sau papuci. Avea părul strâns la spate în codiță, ca de obicei, dar din ea îi ieșeau niște fire răzlețe, ca și cum de-abia se trezise din somn. Pe o buză etala o vânătaie. Părea obosit ca naiba, dar era binedispus.

— Salut, amice! i-am zis, făcând salutul nostru combinat palmă-pumn. Și pune-ți un tricou.

Era un fel de glumă. Oarecum. Arătam mai bine decât el. Fără îndoială. Dar am apucat-o pe Fallon de mână ca să-i reamintesc că se putea uita, dar nu avea voie să atingă.

Jax începuse să se antreneze împreună cu mine și cu Jared de acum un an și, încă de când era mic și în creștere, se putea lua la întrecere cu noi. A avut grijă de el cum alți copii de vârsta lui nu au fost nevoiți să o facă. Era foarte preocupat de sănătate și, chiar dacă mai punea gura pe alcool pe ici pe acolo, nu se atinse niciodată de țigări sau droguri.

De fapt avea o mare problemă cu drogurile. Odată, un tip îi oferise iarbă și el își ieșise din pepeni. Fallon m-a strâns de mână, amuzată de pretenția mea ca el să se îmbrace cu un tricou. Îmi dădea de gol gelozia.

El și-a pus brațele cruciș pe piept:

— Ai noroc că mi-am pus pantalonii, amice. Ce s-a întâmplat?

L-am condus spre scări.

— Să mergem în biroul tău.

S-a întors și ne-am dus după el sus, pe scări, în bârlogul său. Cel puțin așa îi spuneam în glumă. Mama lui Jared, Katherine, în curând și mama mea vitregă, l-a luat pe Jax de la căminul de copii și l-a adus acasă la ei, ca astfel fiul ei să poată fi împreună cu fratele său.

Ghinionul a făcut ca Jax să fie pentru ea și soarele și luna și stelele și l-a răsfățat groaznic. Jared avusese parte de mama care se pusese pe sine mai presus neglijându-l, pe când Jax avea parte de mama adultă, care se maturizase și care se purta responsabil. Jared fusese lăsat singur acasă, pe când Jax avea

parte de mese cu mâncăruri pregătite acasă și un fan clasa întâi la meciurile lui de lacrosse⁹.

Cu toate astea, era bine. Chiar merita cu prisosință ceva diferit de ce avusese parte până atunci, iar Jared era fericit că familia lui era, în sfârșit, împreună.

Lui Jax i se dăduse voie să ia dormitorul lui Jared când acesta a plecat la facultate și folosea camera liberă ca “birou”. Intrași și parcă erai într-o dubă de supraveghere a FBI-ului. Întuneric venit să te intimideze, butoane, ecrane și fire întinse pe și pe lângă pereți. Pe perete erau aliniată șase ecrane tactile uriașe, câte trei pe rând, și mai era un al șaptelea, așezat pe un trepied, pe care Jax îl folosea ca să le controleze pe celelalte șase. Mai erau trei mese lungi, pline cu aparatură electronică de care habar n-aveam ce era, un computer și un laptop.

Când îl întrebam anul trecut la ce-i trebuiau toate acele lucruri, îmi răspunsese simplu că juca multe jocuri video.

Mda, aici nu era vorba de jocuri video. Era treabă serioasă.

Dată fiind însă situația în care ne găseam eu și cu Fallon, eram recunoscător că Jax era prin preajmă. Era el în stare să fabrice documente pe baza cărora să pot fi extrădat în Sudan ca să apar într-un proces de trădare împotriva regelui lor (sau ce-or avea ei), dar era de partea mea, iar asta era un avantaj.

— Uaa!

Fallon s-a oprit brusc la intrarea în cameră, iar eu m-am ciocnit de ea.

M-am echilibrat și am luat-o pe Fallon pe după talia acoperită de tricoul gri și am așteptat, lăsând-o să înțeleagă ce era acolo.

⁹ Sport cu mingea asemănător hocheiului.

Totul era la fel cum îmi aminteam, dar și așa erau multe de înghițit. Toate ecranele erau pornite, pe două dintre ele curgând șiruri întregi de coduri pe care eu unul nu le înțelegeam, în timp ce pe celelalte ecrane erau expuse pagini web, documente și mesaje. A trebuit să clilesc de câteva ori, deoarece creierul meu deja nu mai făcea față. Cum naiba era Jax în stare să urmărească în fiecare zi atâta trafic.

— Jax... Fallon a dat să zică ceva, preocuparea simțindu-i-se în voce.

Jax a înconjurat camera, oprind monitoarele, fără să se uite la noi.

— Nu-mi pune întrebări, Fallon, iar eu nu te voi minți, i-a spus parcă citindu-i gândurile.

Ochii ei s-au întors către mine.

— Bine, a zis ea prelung și rar, în șoaptă.

— Frate, am nevoie de o favoare.

M-am îndreptat spre una din mesele lungi pe care observasem că avea un stilou și hârtie.

— Poți căuta numele acesta? Patricia Caruthers.

Am scris în continuare și celelalte nume de familie și numărul de telefon.

— O mai poți găsi cu numele de Patricia Pierce sau Patricia Fallon. Caută caziere, extrase de cont ale cărților de credit, conexiuni rău-famate, agenda zilnică...

I-am dat hârtia...

— Patricia Caruthers. E mama ta vitregă, nu-i așa? m-a întrebat, uitându-se când la Fallon, când la mine.

— E mama mea, a intervenit Fallon, uitându-se la mine înainte să continue. Jax, îmi pare rău că te implicăm, dar întinde prea mult coarda cu divorțul acesta. Vrem să vedem dacă poți

— a ridicat din umeri ca și cum și-ar fi cerut scuze — să găsești ceva legat de ea. Ca să o convingem să dea înapoi, știi?

Ochii lui gânditori ne măsurau în continuare când pe Fallon, când pe mine, dar în cele din urmă a dat din cap.

— Dați-mi câteva ore.

După ce l-am luat pe Lucas, ne-am dus la Chevelle, restaurant pe roți, ca să mâncăm de prânz și apoi în parcul de skateboarding. Îi spusese lui Lucas unde aveam să mergem încă de la restaurant, când am fost cu el la baie, și am stat de pază în fața ușii, din cauza perverșilor. Nu se mai dăduse niciodată cu placa. I-am spus și să-și țină închis afurisitul de plisc. Aveam de gând să-i fac o surpriză lui Fallon și, ca să fiu sincer, nu prea știam cum avea să reacționeze. Așa că m-am hotărât să o iau pe nepregătite.

Mai bine ceri iertare decât să ceri voie, nu-i așa? Acesta e mottoul meu.

Telefonul îmi bâzâia încontinuu în buzunar, în timp ce conduceam, și pipăiam butonul prin buzunar ca să-l opresc.

Fallon s-a uitat la mine, apoi, cu ochi mici, spre pantalonii mei.

Am apucat-o de mână.

— Nu mă mai verifica atâta.

Și-a dat ochii peste cap.

Și mama și tata mă sunau și îmi scriau mesaje pe telefon de o oră. Și știam de ce. Nu voiam totuși ca Fallon să se îngrijoreze.

Știau că eram împreună, iar eu știam de la cine aflaseră.

Totuși nu o învinovățeam pe Addie că le spusese. N-ar fi dat informația de bunăvoie niciodată. Cel mai probabil unul dintre ei vorbise cu ea și dorise să știe pe unde sunt. Addie nu știa să mintă, nu că ar fi trebuit să o facă.

Mama era departe, în New Orleans. Nu-mi făceam griji că avea să apară în seara aceea.

Tata, pe de altă parte, ne putea face o surpriză.

Iar în momentul acela nu intra în discuție decât să o fac ca lumea sau să mor. Nu aveam de gând să renunț la Fallon.

Îmi făcea cerculețe pe articulațiile degetelor în timp ce trăgeam cu ochiul în oglinda retrovizoare ca să-l văd pe Lucas dând din cap în ritmul muzicii pe care o asculta la Ipod. La naiba, ce mai crescuse copilul acesta! Părul îi era mai lung în jurul urechilor și se lungise mai bine de cinci centimetri în ultimele patru luni.

Fallon m-a strâns mai tare de mână și am privit-o cu coada ochiului, observând că își dăduse seama că ne îndreptam spre Iroquois Mendoza Park.

Se încrunta tot mai tare pe măsură ce în minte roțițele continuau să i se învâртеască.

Mi-am mușcat zâmbetul de pe buze și mi-am strecurat mâna liberă între picioarele ei, cuprinzând-o, ca să-i distrag atenția.

— La ce te gândești?

M-a apucat de mână cu amândouă ale ei.

— Potolește-te, mi-a zis aruncând peste umăr priviri furișate și neliniștite spre Lucas.

Acesta dădea în continuare din cap și se holba pe fereastră.

Am început să o masez în cercuri. Măcar acum nu mai lua în calcul posibilitatea să fie nervoasă pe mine din cauza vizitei în parc.

Fără să-mi iau ochii de la drum, îmi plimbam mâna în sus și-n jos pe coapsa ei, apăsând cu tot mai multă putere.

Uitându-mă la ea, am dat din gură fără să scot un sunet:

— Diseară am să mă ocup de tine din greu. Să ai grijă.

Ea a strâns din buze și mi-a înlăturat mâna.

Zâmbind, mi-am întors privirea la parbriz și am oprit brusc.

— Grozav! Am ajuns! am strigat, smucind frâna de mână și oprind motorul.

Lucas a coborât imediat după mine din mașină și ne-am dus de jur împrejurul mașinii până la portbagaj ca să scoatem plăcile de acolo. De dimineață mă furișasem la demisol ca să le adun de unde zăceau împrăștiate între rampa în formă de U și perete.

Observasem și că toate cutiile de sub pian fuseseră răsturnate și toate lucrurile lui Fallon stăteau împrăștiate pe podea. Nu pomenise nimic despre asta, iar eu nu mă grăbeam să dau explicații, așa că am evitat subiectul legat de viața ei pusă bine deoparte în ultimii doi ani.

— Fallon! am strigat. Nu te mai pipăi atâta și vino odată!

Portiera s-a deschis brusc.

— Madoc, a țipat ea ascuțit. E un copil de față! Ai grijă ce spui.

Am ridicat ironic din sprânceană spre Lucas.

El a dat din cap, bombănind:

— Gagici!

Am deschis portbagajul, ținându-l cu o mână și uitându-mă spre Fallon pe după el.

— Vino! Pe care o vrei?

CAPITOLUL 26

FALLON

Pe care o vreau?

Mai degrabă l-aș lăsa pe Lucas să-mi plesnească de obraz elastice de plastic.

Am ieșit trântind portiera, mi-am vârât mâinile în buzunar și mi-am încordat brațele din cauza aerului rece de afară.

— De aceea ai insistat să ne îmbrăcăm lejer? i-am spus pe un ton acuzator.

Dimineață, tocmai ce îmi luasem blugii pe mine și Madoc a venit să-mi spună să mă îmbrac cu ceva comod, mai sport, și să nu pun nicio întrebare.

Un tip cu adevărat șarmant, ce să zic!

Așa că am pus pe mine niște pantaloni largi, negri, dreți pe picior, un tricou gri Obey și mi-am prins părul în coadă de cal. Eram pregătită pentru orice fel de aventură îmi pregătise.

Mi se contractase și cel mai mic mușchi din corp. Chiar dacă pe vremuri fusesem o profesionistă, îmi ieșisem din mână. Chiar dacă fizic eram într-o formă bună, nu același lucru îl puteam spune despre încrederea pe care o aveam în mine, și atunci când vine vorba despre skateboarding, încrederea și mintea vioaie sunt cheile împărăției.

Am încercat să-l ignor pe Madoc, care era în expectativă, să-i spun că nu eram în stare să fac așa ceva, dar privirea mea nu rezista să nu alunece spre portbagaj.

Am icnit surd și am rămas cu gura căscată. Mi-am scos mâinile din buzunar și m-am prins strâns de marginea portbagajului căscând gura la toate plăcile mele.

Plăcile mele!

— Nu începe să plângi, mă tachina Madoc. Cum aș fi putut să-ți păstrez jocurile Lego și să nu am grijă tocmai de plăci?

Nu mă mai puteam abține. Lacrimile mi-au încetșosat privirea în timp ce mă uitam la toate cele cinci plăci, fiecare dintre ele având propriile amintiri. Prima placă, crăpată toată pe margini din centimetru în centimetru și care tot ce era posibil să aibă și urme de sânge pe ea. A doua și a treia placă pe care le “tunasem” cu roți făcute la comandă și pe care am învățat să fac pentru prima dată figuri de skateboarding: ollieuri, kick-flipuri și heel-draggere. Cea de-a patra placă, pe care preferam să o folosesc pe rampă. Și a cincea. Nou-nouță. Nefolosită, niciodată.

Nu mai aveam niciun pic de aer în plămâni, dar nici nu sesizam durerea.

Uitându-mă în sus spre Madoc, practic am înghițit în sec, toată un zâmbet.

— Te iubesc, i-am spus cu voce tremurândă.

Mi-a făcut cu ochiul într-un fel atât de sexy, cum numai el putea să o facă, dându-mi de înțeles că o ia drept mulțumire.

— O să o folosesc pe asta, a zis Lucas, punând rapid mâna pe skateboardul ce nu fusese folosit niciodată.

— Ah, nu, i l-am smuls din mână. Asta e pentru tine.

I-am întins placa jalnică, roasă, cu tracțiunea aproape distrusă.

A pus buza, luându-mi-o din mână.

— Trebuie întâi să te califici, i-am explicat. Ai înțeles?

A dat din cap, în timp ce eu am înșfăcat-o pe cea nouă. Madoc a închis portbagajul fără să ia niciuna. M-am uitat la el, ridicând din sprâncene.

— Nu mă dau cu skateboardul, a bombănit el. Îmi place să mă uit.

Mi-am pus placa subraț și o țineam strâns în timp ce bodogăneam:

— Minunat!

— Lucas, l-a strigat Madoc și ne-am întors amândoi capetele. Pune-ți astea.

Madoc i-a aruncat un sac cu protecții și o cască, iar eu încercam să-mi stăpânesc zâmbetul. Lucas se încruntase într-un fel ce părea să spună că e prea grozav ca să poarte cască de protecție, eu, în schimb, am fost impresionată.

Madoc se pricepea să fie frate mai mare.

Era tot așa cu ani în urmă? Sau se maturizase după ce plecasem eu? Încercam să-mi amintesc și mi-au revenit în minte momentele în care îmi bea sucul doar ca să mă enerveze, dar apoi venea întotdeauna să se uite împreună cu mine la televizor, făcându-mă să mă simt mai puțin singură.

Și toate situațiile în care mă ignora la școală, dar îmi trimitea cutii de bomboane cu felicitări și baloane ca să nu mă simt stingheră când toți ceilalți primeau în clasă pachete de sărbători. Strecurase el câte o obscenitate sau o poezie deocheată, bineînțeles, dar chiar și așa, era un sentiment plăcut să primești o atenție.

Addie avea dreptate. Madoc culegea cioburile.

— Lucas, l-am întrebat, așezându-mi skate-ul pe trotuar și ciufulindu-i părul blond. Te-ai mai dat cu placa?

— Nu încă, dar vreau să fac asta.

În timp ce-mi vorbea, arăta cu degetul în jos, spre rampa de pe marginea căreia priveam. Își pusese deja casca și cotierele.

— Poți intra acolo azi, l-am asigurat, luându-i placa și așezând-o lângă a mea. Dar ai nevoie de exercițiu înainte să mergi cu viteză. Lasă-mă să-ți arăt ce trebuie să faci mai întâi. Știi care este piciorul din față?

Sângele din brațe mi se încălzise și inima începuse să bată cu putere. La naiba, eram atât de fericită că Lucas era acolo. Madoc stătea pe bancă, așezat cu brațele întinse și atârinate de spătar și se uita la noi. Sau la mine.

Cel puțin, nu mai eram în mijlocul atenției dacă era și Lucas cu noi. Madoc ar fi trebuit să-mi spună să vin aici de una singură. Să-mi intru în mână fără spectatori.

Dar mă cunoștea. Știa că nu făceam nimic fără să mi se facă vânt din spate.

— Piciorul din față?

Lucas părea nedumerit, în timp ce ridica nesigur când un picior, când pe celălalt.

Am zâmbit și mi-am așezat ușor mâna pe brațul lui ca să îl fac atent.

— Bine, du-te și urcă scările de acolo, i-am arătat în direcția trotuarului.

— De ce?

— Du-te, i-am spus mai ferm, dar păstrând un ton blând.

Lucas și-a lăsat placa jos și a început să-și legene mâinile în timp ce mergea spre scări.

Cum a ridicat piciorul pe prima treaptă, am strigat:

— Stop!

S-a oprit, ținându-și piciorul stâng în aer, bălăbănindu-se în timp ce se uita înapoi la mine.

— Acela e piciorul tău din față, i-am zis. Vino înapoi.

Madoc se întorsese la mașină și lăsase portierele deschise ca să putem auzi muzica. *All I need* de la Method Man făcea să vibreze geamurile de la mașină și un surâs îmi înflorea pe față, văzându-l pe Lucas care dădea din cap precum adolescentul care nu era încă. Să fim serioși, piesa avea mai mulți ani decât aveam eu sau Madoc.

— Ok, m-am aplecat arătând cu un deget în direcția piciorului său. Acum pune piciorul tău din față orientat spre vârful plăcii, iar piciorul din spate spre coadă.

A făcut ce-i spusese și mă uitam la el cum se urcă pe placă și îi testează rezistența aplecându-se în stânga și în dreapta. Picioarele mele nu-și mai găseau astâmpărul, nerăbdătoare să încerce senzația oferită de placa mea.

Am inspirat adânc.

— Bun. În mișcare, ține piciorul din față orientat înainte și împinge-te în piciorul din spate. Când îți pui amândouă picioarele înapoi pe placă, ține-le pieziș, așa.

N-a rămas deloc pe gânduri. Până să-mi îndrept spatele, plecase. Își orientase înainte piciorul din față sau cel puțin așa mi se părea, fiindcă pantalonii lui negri erau atât de lungi încât tenișii îi erau acoperiți aproape în întregime. Cel puțin arăta ca un skater.

Se împingea în piciorul din spate și își lua avânt atingând încontinuu pământul, mărinv viteza. La un moment dat, a început să-și fluture mâinile și m-am crispat.

— Uaa, a strigat el și l-am văzut împleticindu-se de pe placă și căzând în iarbă.

Am dat drumul aerului pe care îl ținusem în piept și m-am uitat înapoi spre Madoc.

El a ridicat din umeri și a dat din cap.

— O să mai și cadă, Fallon. Relaxează-te.

Brațele întinse ale lui Madoc arătau ca lucrate cu dalta, iar ochii mei au întârziat mult prea mult asupra adânciturilor și liniilor curbe ale bicepsilor și tricepsilor care se vedeau din tricoul gri movuliu cu mâneci scurte. Mi-am amintit cum pieptul său bine dezvoltat, tonifiat, se simțea neted și tare sub degetele mele. Madoc era vânjos și plăcut peste tot, iar gura a început să-mi lase apă doar când m-am gândit să îi fac un masaj ca să îmi pot plimba degetele pe fiecare centimetru al pielii lui.

Cu ulei. Mult, mult ulei.

— Fallon.

Am clipit, uitându-mă ca trezită din vis la Madoc.

— Nu mai saliva atâta, iubito! a zis pe un ton ferm. Mergem în pat mai târziu. Nu-ți face griji.

Am simțit cum vaginul mi s-a strâns puternic, iar un fulger mi s-a descărcat pe neașteptate din abdomen în picioare și mi-am ferit privirea, trecându-mi mâinile peste față.

Apoi a început să râdă.

Ticălos nenorocit și idiot!

Scoțându-mi-l din minte, cu violență, m-am îndreptat spre locul unde Lucas revenise.

— Știi ceva? Ai stat pe placă mult mai mult decât am stat eu prima dată.

Mi-am pus un braț pe după gâtul lui.

— Și ai făcut exact ceea ce trebuia să faci: când ai fost în pericol, ai sărit.

— Nu mai fi atât de bleagă, mi-a strigat Madoc. Arată-i cum se face!

M-am încruntat la el pe sub sprâncene, apoi am privit în jos, la skateboardul meu, în timp ce degetele de la picioare îmi fremătau.

— Ce, ești speriată?

Lucas ridicase ochii spre mine, surprinderea citindu-i-se pe toată fața.

Cum aș putea să-l încurajez să facă ceva ce eu nu aș face? Ce fel de părinte aș fi dacă aș face asta?

Cu buzele răsfrânte și simțind deja primii stropi de transpirație pe ceafă, m-am urcat pe placă, îndreptându-mi picioarele, chiar dacă mușchii îmi cam tremurau. Lăsându-mă ușor în spate, pe călcâie și apoi în față, pe talpă, abia respiram în timp ce mă legănam înainte și înapoi și încercam placa, amintindu-mi cum să o simt când o manevrez și cum să mă ghidez.

Oamenii au impresia că în skateboarding doar picioarele sunt importante, dar de fapt este un exercițiu fizic în care este solicitat tot corpul. Fiecare mușchi are rolul său. Te apleci folosind umerii, virezi folosind călcâiul și adaugi sau scazi presiunea pe placă în funcție de cum vrei să sari, să te întorci sau să aluneci.

Mi-am pus piciorul încălțat în pantofi Vans cu vârful înainte, m-am împins în celălalt și mi-am îndoit ușor genunchii, strângând pumnii în ciuda presiunii ce se acumulase pe neașteptate în piept.

Rahat!

Am făcut ochii mari și am izbucnit în râs, până să-mi duc mâna la gură.

Dumnezeule! Sper că ei nu au auzit nimic. Mă cuprinsese un val de adrenalină doar pentru că îmi luasem avânt?

Am atins din nou pământul și am împins, am tot împins în timp ce inima îmi sărea din piept când am schimbat direcția și am luat-o spre stânga, evitând scările. Am rămas pe trotuar și am continuat să-mi iau avânt ca să alunec pe trotuar în jurul rampei, în stomac și în creier declanșându-se adevărate focuri de artificii.

Al naibii de grozav! Acesta era sentimentul!

Cum de am renunțat să mai fac așa ceva?

Împingându-mă și mai tare, am pornit cu și mai multă însuflețire, drept înainte, spre Lucas. Cu mâinile întinse în față, mi-am lăsat în jos piciorul din spate și am ridicat vârful plăcii de la pământ, alunecând în jurul lui Lucas și derapând până m-am oprit.

Am strâns fiecare mușchiuleț din corp, dorindu-mi să mă pot hlizi nătâng și să sar în sus de bucurie.

Dar ar fi fost nasol.

Sărind de pe placă și respirând iute și sacadat, m-am așezat exact în fața lui Lucas care se uita la mine cu ochii cât cepele.

— Ți se pare că aș fi speriată? l-am tachinat.

Rămăsese cu gura căscată.

— Vreau să învăț asta.

Am călcat apăsas pe coada plăcii și am prins-o rapid de partea din față.

— Mai e mult până să înveți un heel-drag. Hai să facem niște lie-tacuri.

În următoarele două ore Lucas și cu mine ne-am scos sufletele făcând viraje, sărituri de pe placă, ollie-uri și antrenament obișnuit. l-am arătat cum să-și folosească greutatea corpului și cum să cadă cu zâmbetul pe buze. Pentru că se întâmplă să cazi. De multe ori.

I-am promis că data viitoare ne vom ocupa de kick-flipuri, apoi s-a dus să exerseze puțin pe rampă în timp ce eu și Madoc ne-am așezat pe margine să-l vedem.

Lăsându-mi capul pe umărul lui și închizând ochii, am avut pentru prima dată sentimentul că nu voiam să fiu în altă parte.

— Mulțumesc, i-am zis, gâtuită de emoție. Pentru astăzi, vreau să zic. Aveam nevoie de așa ceva.

Cred că am râs, am strigat și m-am bucurat mai mult în ultimele ore decât o făcusem în ultimii doi ani. Chiar dacă aveam să simt febra musculară în ziua următoare, eram cu capul în nori de fericire. Mirosul lui Madoc mă învăluia în mașină, pe drumul de întoarcere (în seara aceea aveam să mă cuibăresc în pat lângă el), și toți mușchii erau relaxați după efort.

Și-a întins mâna și a început să-mi maseze puternic coapsa în timp ce ne învârteam pe străzile orașului. Tocmai îl lăsasem pe Lucas acasă, la timp pentru masa de seară, și ne îndreptam și noi spre casă.

Stăteam relaxată pe scaun, aproape adormită, cu capul înclinat într-o parte, și m-am uitat în sus la el.

— Să nu sari în sus dacă te întreb ceva, am început să vorbesc, dar ai avut relații în timpul liceului? Prietene, adică.

A pufnit, dând drumul ștergătoarelor de parbriz.

— Femeile trebuie să pună mereu întrebări la care nu vor de fapt să știe răspunsul.

— Dar eu vreau.

Vocea mi-era relaxată. Chiar voiam să știu adevărul, de fapt. Pierdusem legătura câțiva ani și doream să știu totul despre el.

— Da, a recunoscut el, dând din cap fără să se uite la mine. Câteva.

Gelozia mi se împrăștia în minte precum o boală. Cine erau? Cum arătau? Ce făcea cu ele? Cum se numeau, ce cod numeric personal aveau și care le erau adresele?

E groaznic cum gândurile și suspiciunile îți pot răscoli liniștea sufletească.

— Și, l-am îndemnat eu cu blândețe să continue.

— Și nu am spus nici uneia că o iubesc, a răspuns rapid. Doar ție.

Apoi s-a întors spre mine și mi-a închis gura cu expresia serioasă de pe fața lui.

Pulsul pe care îl simțeam în ceafă se întetise și au trecut câteva momente până să-mi dau seama că stăteam cu gura deschisă.

Mi-a făcut semn din bărbie, întrebându-mă la rândul lui:

— Și, ce înseamnă tatuajul Valknut?

Agitată, am tras aer adânc în piept și m-am întors cu fața spre geam.

— Un mod de a-mi pierde timpul, am glumit cu jumătate de gură.

— Încerci să scapi.

Într-adevăr. Dar ce dracu' să fi făcut altceva? Cum să spui cuiva alături de care îți dorești un viitor că ai scăpat de copilul lui, fără să-i spui de fapt? Lui Madoc nu avea să-i fie totuna. Pur și simplu nu puteam să-i spun ce însemna tatuajul. Nu încă.

De ce nu mă întreba despre tatuajul Out of order sau despre ce aveam scris pe spate, într-o parte?

Am mijit ochii, privind cu atenție ploaia care bătea în geam.

— Acel tatuaj are semnificații diferite pentru fiecare. Pentru mine înseamnă renaștere.

Și era parțial adevărat.

— Este despre a-ți vedea mai departe de viață. Despre supraviețuire.

Apoi m-am întors spre el și am ridicat din umeri.

— E fain, nu-i așa?

Gata. Să sperăm că asta a fost tot. Cel puțin deocamdată.

Aveam să-i spun toată povestea. Până la urmă. Cât se putea de repede. Deocamdată nu-mi doream decât să mă bucur de seara asta împreună cu el.

Și mi-am amintit în momentul acela una dintre calitățile unei persoane care știe să facă conversație.

Distrage-i atenția schimbând subiectul.

Mi-am dres vocea și i-am zis:

— Nu m-ai întrebat niciodată despre cuvintele scrise pe spate.

Și am observat cum ochii i s-au ațintit fulgerător pe mâinile mele care trăgeau tricoul peste cap.

Ochii rotunzi ai lui Madoc nu se mai puteau dezlipi de pieptul meu, aproape dezgolit, acoperit doar de sutienul din dantelă roz.

— Ochii la drum, i-am reamintit cu cea mai senzuală voce.

A clipit, mutându-și privirea spre parbriz.

— Fallon, sunt la volan. Nu e deloc amuzant.

Un rânjel a început să-mi gâdile colțul gurii când l-am văzut cum strângea de volan, mai să-l îndoiaie, nu alta.

— Vezi?

M-am întors ca să-i arăt cuvintele scrise în linie verticală de la mijlocul spatelui spre omoplat și mai în jos.

— “Nimic din ce se întâmplă la suprafața mării nu-i poate tulbura calmul adâncurilor”. Este citatul preferat al tatălui meu.

Am simțit cum mi se clatină corpul în momentul în care mașina a luat un viraj brusc și am fost suficient de înțeleaptă să nu încep să râd. Îmi plăcea când mă privea și îmi plăcea că îl zăpăceam.

— Apoi... mi-am ridicat fundul de pe scaun, ignorând nodul de exaltare din gât, pe când mă strecuram afară din pantaloni, scoțând odată cu ei și șosetele și pantofii. Mai am unul aici. I-am arătat trifoii alb tatuat pe șold.

— Fallon, s-a răstit el și brațele i s-au tensionat, scoțând la iveală venele umflate la maxim în timp ce trăgea disperat de volan ca să îndrepte mașina. La naiba.

Am zâmbit în sinea mea și am lăsat scaunul complet pe spate. Geamurile de la mașina lui Madoc nu erau cu protecție împotriva luminii și fiindcă eram în oraș oricine mă putea vedea în sutien.

— Ce s-a întâmplat? am întrebat, clipind cu inocență.

Abia și-a descleștat dinții ca să-mi răspundă.

— Nu ajungem acasă decât peste cel puțin zece minute. Chiar vrei să-mi faci așa ceva?

Mă uitam de jos la el, pe sub sprâncene și cu mâna la ceafă. Jucându-mă cu limba peste buze, mi-am prins biluța de argint între dinți și urmăream cum ochii lui începuseră să arunce priviri vii, scânteietoare.

Probabil că nu mai exista pe mine bucățică de piele care să nu fie roșie de rușine, dar nu îmi păsa. Nimic nu mă făcea să mă simt mai bine decât să-l văd cum bâjbâie cu mâinile pe volan, încercând să facă mașina să rămână pe șosea, sau felul în care ochii lui alunecau peste trupul meu.

— Madoc, am murmurat, întorcându-mă într-o parte și sprijinindu-mi capul cu o mână. Vreau să mi-o tragi în mașina ta.

Ochii i-au sclipit și a rămas împietrit, ca și cum mașina mergea singură. A prins cu putere volanul, a băgat în forță într-a șasea, ieșind ca fulgerul din oraș.

Până să mă dezmeticesc, cerul era aproape întunecat, ploua din greu, iar noi parcasem la marginea unui drum liniștit de țară pentru ora ce urma.

CAPITOLUL 27

MADOC

Tot timpul cât am fost în liceu m-am luat după ce făceau alții. M-am luat după tata. După Jared. După reguli.

Doar că atunci când te iei după alții, uiți să te dezvolți. Zilele trec, anii se rostogolesc peste tine și îți dai seama că nu prea ai cu ce te lăuda în viață. Tatăl meu era dovada. Muncea și se ascundea, iubind o femeie pe care nu avea curajul să o ceară de soție, și pentru ce? Ca să vină un oraș întreg la înmormântarea lui? Și o avere considerabilă pe care să o lase moștenire fiului înstrăinat.

Tatăl meu nu avea nimic. Cel puțin nu încă.

Știam că mă iubea, și din punctul acesta de vedere eram mult mai norocos decât Jared și Jax, dar nu-mi doream să fiu ca tata. Aveam unele amintiri frumoase, dar ca să fiu sincer nu știu cum aș reacționa dacă brusc nu ar mai fi.

Gândul acesta m-a făcut să mă trezesc brusc. Simțeam cum fierbințeala cobora de-a lungul șirei spinării și nu era nevoie să pun mâna pe piele ca să-mi dau seama că eram transpirat.

Tatăl meu știa ce voia, dar nu luase niciodată. Eu nu voiam să am astfel de regrete.

M-am uitat lângă mine și am văzut-o pe Fallon, care dormea dusă, adunată ghem. Era îmbrăcată într-un maiou cu bretele și pantaloni scurți de pijama, iar păturile erau trase peste ea până la talie.

Cum stătea așa, cu mâinile adunate sub obraz și părul răsfirat pe pernă, deasupra capului, părea atât de mică și de neajutorată.

Gândul acesta mi-a adus un zâmbet pe buze, fiindcă Fallon putea fi multe lucruri, dar nu neajutorată.

Dar tot îmi făcea plăcere să o văd așa. Ritmul bătăilor inimii mi se domolea privind-o cum respira atât de liniștit.

Mi-am înșfăcat telefonul de pe noptieră, m-am uitat la ceas și am văzut că nu era decât nouă seara. După skateboardingul de după-masă și micul nostru ocol, abia ne mai târâm. Am căzut dărâmați la mine în cameră, fără măcar să ne pese că Addie ne lăsase friptură în cuptor.

Telefonul bâzâia și l-am ridicat deasupra capului, deschizând mesajul primit de la Jax.

Poți veni până aici? Singur.

Singur? Probabil găsisse ceva despre mama lui Fallon, dar de ce trebuia să mă duc singur?

Ajung în douăzeci de minute.

Întorcându-mă într-o parte am împins-o ușor pe Fallon.

— Iubito? am șoptit, sărutând-o de pe obraz până pe ureche. Mă duc să alerg o oră. Mă întorc repede.

Ea a suspinat, țuguindu-și buzele.

— Bine, a zis oftând. Îmi aduci un suc când te întorci?

Și a căzut din nou lată, iar eu am început să râd.

Am ajuns acasă la Jax după cincisprezece minute. Încă ploua, dar nu la fel de tare, și m-am bucurat să văd lumină la geamul lui.

Katherine era acasă.

“Mama” lui (nu eram sigur cum să-i spun) petrecea mult timp cu tata, dar auzisem că a dorit insistent să rămână mai mult la ea acasă, ca să petreacă mai mult timp cu Jax. Mă întrebam cum se simțea tata la gândul că avea să câștige doi fii vitregi. Abia se descurcase cu mine.

Luminile din bucătărie și sufragerie răspândeau scânteieri încărcate de căldură în momentul în care am bătut la ușă și am apăsat apoi imediat pe mâner.

Nu mai așteptam de ani de zile să fiu poftit în casă. În plus, locuiam într-un oraș în care nu trebuia să-ți faci griji să ții ușile încuiate tot timpul.

Făcându-i cu mâna lui Katherine, care-și scosese capul din bucătărie, am pornit-o în fugă către camera computerelor a lui Jax și am intrat, închizând ușa după mine.

L-am salutat, făcând un semn cu bărbia în direcția lui, în timp ce el își plimba privirea pe peretele plin de monitoare, atingând diferite ecrane.

— Hei, ce-ai găsit? l-am întrebat.

— Salut, amice. Îmi pare rău că a trebuit să te târăsc până aici, dar am zis că trebuie să vezi cu ochii tăi.

Mergând înapoi la imprimantă, a luat de acolo două foi de hârtie peste care și-a trecut privirea.

— Ce este? am întrebat, scoțându-mi cămașa și rămânând numai în tricoul gri.

— Păi, nu prea găsesc nimic despre mama ta vitregă, mi-a zis aruncându-mi o privire încărcată de părere de rău. Îmi pare rău, dar e obișnuită. I-am accesat calendarul de evenimente sociale și, ca să fiu sincer, mi se pare mai amuzant să mă uit la C-Span.

M-am dezumflat și am oftat dezamăgit.

El a râs sadic.

— Lăsând la o parte micile excentricități cu bărbați care se prostituează (are rezervare permanentă la Four Seasons pentru asta), e curată.

— Atunci de ce sunt aici?

Și-a lăsat ochii în jos, ezitând.

Minunat.

A venit apoi spre mine, împingând scaunul de birou pe roțile.

— De fapt, am găsit altceva. M-am uitat peste toate extrasele cărților ei de credit și am văzut asta.

Mă uitam la hârtie, trecând rapid ochii peste foaie fără să citesc de fapt. Cuvintele îmi săreau în ochi. *Clinică. Fallon Pierce. Și Women Health.* Se îngrămădeau la un loc în timp ce ochii treceau în grabă peste hârtia subțire, alba, care începuse să mi se mototolească în mână.

Apoi am început să citesc mai încet când am prins cu coada ochiului cuvinte precum *întrerupere de sarcină și sold debitor.*

Plămânii mi se ancoraseră de podea. Nu se umflau când voiam să respir și mă uitam cu ochii mijiiți la cuvintele care se condensau în mintea mea precum vaporii ce se adună în cer ca să formeze nori.

Un nor mare și întunecat.

Am clipit și m-am uitat la data de pe factură. 2 iulie. Două luni după ce dispăruse acum doi ani.

Deziluzionat, mi-am aruncat privirea pe sold. Șase sute cincizeci de dolari.

Am strâns în pumn bucata de hârtie și ochii îmi ardeau de furie... de atâta oroare... teamă. Nu știam exact ce era. Știam doar că îmi venea să vărs.

Am închis ochii. Fusesse însărcinată. Cu copilul meu.

Șase sute cincizeci de dolari.

Șase. Sute. Cinci. Zeci. De. Dolari.

— Madoc. Fallon ne este prietenă, a zis Jax. Dar m-am gândit că ar trebui să știi despre asta. Era copilul tău?

Simțeam în stomac valuri de acid gastric și bila mă ardea în gât.

Am înghițit în sec și am spus cu o voce mai degrabă amenințătoare:

— Trebuie să plec.

— Unde e Fallon? am tunat în direcția lui Addie.

Cum am ajuns acasă am urcat valvârtej pe scări și am găsit dormitorul gol. Nu venise nici cu bicicleta lui Tate, nici cu mașina, așa că, dacă nu plecase undeva pe jos, trebuia să fie pe acolo, pe undeva.

— Ăăm, Addie se uita spre tavan în timp ce se gândea. La demisol, cred. Acolo am văzut-o ultima dată.

Cu mâinile în aluat, îmi făcea semn cu capul în direcția cuptorului în timp ce eu o ocoleam ca să ajung la ușa de la demisol.

— Niciunul nu ați mâncat aseară, a strigat în urma mea. O pun în cutie la frigider! Bine?

Ignorând-o, am tăbărât în jos pe scări, lăsând ușa să se izbească în urma mea.

Scările de ciment erau acoperite de covor, așa că practic coboram scările în liniște. Luminile erau aprinse, dar era o liniște de mormânt.

Am văzut-o pe Fallon imediat.

Stătea așezată pe curba rampei sale, cu spatele sprijinit de pantă și cu picioarele îndoite.

Era îmbrăcată într-o cămașă de noapte lungă și albă și era udă pe păr, ceea ce însemna că tocmai făcuse duș.

— Am venit aici jos ca Addie să nu ne audă cum ne certăm, a zis ea înainte ca eu să apuc să deschid gura.

Stătea cu mâinile așezate pe stomac și cu ochii pironiți în tavan.

— Știi că știu.

Jumătate din fața ei pe care o vedeam părea relaxată și împăcată, ca și cum aștepta să se dezlănțuie o furtună.

— Jax a sunat când eram la duș. A vrut să mă avertizeze. Mi-a spus că îi pare rău, dar a considerat că trebuie să știu.

Fiecare pas ușor pe rampă l-am făcut cu mușchii încordați. Eram al naibii de furios. Cum îndrăznește să fie atât de calmă? Ar fi trebuit să simtă ceea ce simțeam eu! Sau măcar să fie speriată.

— Ar fi trebuit să-mi spui! am explodat, vorbind cu o voce pătrunzătoare, ce venea din adâncul stomacului. Meritam să-mi spui adevărul, Fallon.

— Știu, a răspuns ea, ridicându-se. Aveam intenția să îți spun.

Să o ia naiba. Încă era atât de calmă și se uita la mine cu ochi sinceri, demni de încredere. Cu o voce minunată. Mă ținea sub control și chestia asta mă enerva și mai tare. Mi-am trecut mâna prin păr.

— Un copil? Un copil, Fallon?

— Când ar fi trebuit să-ți spun?

Vocea îi tremura și ochii i se umpluseră de lacrimi.

— Cu ani în urmă când credeam că nu mă vrei? Vara trecută când te uram? Sau poate în ultimele două zile, când totul a fost mai perfect ca niciodată?

— Ar fi trebuit să știu despre asta! am urlat din toți rărunchii. Jax a aflat înaintea mea! Și ai scăpat de el fără ca eu să știu măcar ceva despre el. Ar fi trebuit să știu.

Privea în altă parte, iar gâtul i se mișca în sus și în jos ca și cum ar fi înghițit în sec.

Clătinând din cap, a zis cu o voce blândă:

— Nu eram pregătiți să fim părinți la șaisprezece ani, Madoc.

— Cât ai așteptat? mi-am dezvelit dinții, arătându-mi disprețul. Măcar te-ai gândit la mine înainte să o faci? Sau te-ai dus în graba mare la clinică, imediat cum ai aflat?

M-a străfulgerat cu privirea îndurerată.

— În graba mare? mi-a zis cu vocea sugrumată.

Lacrimile i se rostogoleau pe obraji și fața îi era schimonosită de durere în timp ce încerca să și le stăpânească. Roșie, udă și plină de durere.

S-a ridicat și a trecut în grabă pe lângă mine, dar am apucat-o de mână, trăgând-o aproape.

— Nu, am strigat. Stai și explică-mi. Recunoaște-ți greșeala.

— Nu m-am grăbit, a început să strige, așezându-se în fața mea. Am vrut copilul și te voiam pe tine. Am vrut să te văd. Am vrut să-ți spun. Eram distrusă și aveam nevoie de tine.

Și-a lăsat capul în piept, iar umerii i se zgâlțâiau de plâns, și în momentul acela mi-am dat seama.

Fallon mă iubea încă de pe atunci. Nu dorise să plece, așa că de ce aș crede că a vrut să treacă prin așa ceva de una singură, fără mine?

Cu pumnii strânși, pe lângă ea, stătea în picioare, secătuită de atâtea lacrimi, dar prea puternică să se lase complet copleșită.

— Simbolul Valknut, a zis, abia respirând, privind-mă cu ochi disperați. Renaștere, sarcină și reîncarnare. Era vorba despre mine, Madoc.

A închis ochii, șiroaiele de lacrimi cumiți năvălind pe fața ei frumoasă.

Povara a ceea ce pătimise de una singură m-a lovit direct în față și mi-am amintit semnătura de pe factură pe care o ascusesem în buzunar.

— Părinții noștri, am zis, totul devenindu-mi limpede.

A tăcut pentru câteva minute, după care a zis trăgându-și nasul:

— Tatăl tău nu a știut nimic.

Stăteam unul lângă celălalt, atât de aproape și totuși atât de departe, iar eu am hotărât că se terminase. Se terminase cu cei care ne spuneau ce să facem. Se terminase cu întrebările și cu așteptarea.

Mi-am pus mâna pe după gâtul ei, am tras-o spre mine și mi-am încolăcit brațele în jurul ei precum o armură de oțel prin care nu mai avea să pătrundă nimic vreodată.

Nu știam ce să mai cred.

Ar fi trebuit să fiu tată la șaisprezece ani? Categorie nu.

Nu îmi plăcea însă nici faptul că făcuse întrerupere de sarcină.

Să o pună pe Fallon să treacă prin așa ceva? Îmi venea să omor pe cineva.

Să fiu scos complet din ecuație și să nu mi se spună absolut nimic. Cineva trebuia să plătească. Se terminase cu mersul pe urmele altora. *Era momentul să iau frâiele în mâini.*

Am pus-o pe Fallon în pat și m-am dus spre seiful tatălui meu. Păstra acolo trei lucruri: bijuterii, bani și o armă.

CAPITOLUL 28

FALLON

— Ei bine, mă așteptam la asta!

Ochii mi-au ieșit din orbite când am auzit vocea fățarnică a mamei mele și am sărit ca arșă din pat.

Mama stătea în cadrul ușii deschise de la camera lui Madoc cu o mână în șold și cu cealaltă răsucită cât să i se vadă diamantele strălucitoare de pe degete.

Eram încă în cămașa de noapte și clipeam, proaspăt trezită din somn, încercând să mă obișnuiesc cu faptul că era acolo.

Mi-am stăpânit un rânjet obosit provocat de ținuta ei ridicolă. Purta pantaloni negri, mulați, o bluză fără mâneci, alb-negru *Animal Print* (uram genul ăsta de imprimeu) și pălărie neagră de fetru.

Pe bune? Pălărie neagră de fetru?

De câte ori o vedeam, încerca să pară tot mai tânără. Sau o moștenitoare de undeva de prin Italia. Nu eram sigură.

— Ce cauți aici?

Brutalitatea din vocea mea m-a luat prin surprindere. Episodul cu Madoc din noaptea trecută mă extenuase, dar mă simțeam puternică și vioaie, cel puțin de la gât în sus.

A zâmbit, iar tenul ei impecabil strălucea scăldat în lumina dimineții care se strecura pe fereastră.

— Eu locuiesc aici, Fallon. Nu tu. Ai uitat?

Mi-am aruncat privirea de cealaltă parte a patului și am observat că Madoc nu era acolo.

Unde era?

Mă uitam printre gene la mama, care se apropiase de marginea patului.

— Ieși, i-am spus cu severitate.

A luat un tricou al lui Madoc și a început să-l împăturească.

— Văd că încerci să ajungi în vârf cu ajutorul sexului. Nu sunt deloc surprinsă să te găsească în patul lui. Din nou.

Am aruncat păturile de pe mine și m-am întins să-mi iau ochelarii de pe noptieră, dar m-am oprit.

Nu. Nu aveam nevoie de ei ca să vorbesc cu ea.

Retrăgându-mi mâna, m-am dat jos din pat și mi-am ridicat bărbia.

— Dacă nu ieși, te scot eu pe ușă.

Nu era o amenințare. Căutam un motiv să o lovesc.

— Jason mă așteaptă.

Își ferea privirea, încercând să pară plictisită.

— E pe drum. Știi? Caracterul sordid al relației dintre tine și Madoc este singurul lucru cu care soțul meu și cu mine suntem amândoi de acord.

M-am strâmbat când am auzit-o spunând cuvântul “soț”. Era amuzant. Nu mă gândisem niciodată la ei ca la un cuplu. Poate pentru că nu dăduseră niciodată impresia că ar fi unul.

S-a apropiat de mine, frecându-mă pe brațe cu mâinile ei reci.

— Jason își poate influența fiul în multe feluri. Ar trebui să iei acest aspect în considerare cât mai repede, Fallon. Pentru binele tău. Madoc nu este partenerul tău de cursă lungă.

— Pleacă, s-a auzit o voce gravă care ne-a surprins pe amândouă.

Mi-am îndreptat spatele și privirea mi-a fugit glonț la ușă unde stătea Madoc, fulgerând-o pe mama din priviri.

Se întorsese și ea la auzul ordinului său și dintr-odată mi-am simțit brațele și picioarele clocotind de putere. Mă simțeam mai puternică alături de el.

Nu că m-aș fi bazat pe el să-mi ducă băcăliile. Doar că mă simțeam bine să știu că nu eram singură.

— Plec imediat, ne-a asigurat ea zâmbind. Tatăl tău va ajunge aici în curând, așa că îmbrăcați-vă. Amândoi.

S-a uitat la noi și apoi s-a îndreptat spre ușă în timp ce Madoc intra. El stătea cu brațele încrucișate pe piept, iar mușchii pieptului său dezgolit erau încordați. Madoc nu ar lovi niciodată o femeie, însă de data aceasta părea gata să o facă.

Mama mea s-a oprit în ușă și s-a întors spre noi.

— Madoc, tu vei fi trimis înapoi la Notre Dame. Și, Fallon? Tu vei veni cu mine azi. Înapoi la Chicago. Eu trebuie să mă ocup de evenimentul Triumph Charity, iar tu te întorci la școală.

Nu mi-am putut stăvili un hohot de râs. M-am încruntat neîncrezătoare.

— Vii cumva de pe planeta Iluziilor? Ce te face să crezi că îmi poți spune ce să fac?

— Te iau cu mine la Chicago și nu o să-l mai vezi niciodată pe Madoc.

Cuvintele îi erau înțepătoare, fiecare silabă era o amenințare.

— În niciun caz nu vreau să mai fiu legată în vreun fel de el sau de tatăl lui după divorț. Și, oricum, ei nu te vor.

— Ieși, a urlat Madoc.

Și-a închis gura și a înghițit în sec, perplexă pentru moment.

Ridicând dintr-o sprânceană, a continuat, vorbind cu Madoc:

— Imediat cum ajunge aici tatăl tău, îți va băga mințile în cap. Nu o vei mai vedea pe fiica mea niciodată, Madoc.

Madoc s-a îndreptat amenințător spre mama mea, invadându-i spațiul personal cu pași mari, lungi, până când aceasta a ajuns mai mult forțată în coridor. Am mers după ei, iar el s-a oprit uitându-se feroce la ea.

— Mai amenință-mă încă o dată, a provocat-o el. Să știi că te țintuiesc de perete și tot ajung la ea.

Simțeam cum îmi ardeau ochii și zâmbeam în sinea mea.

Era cu cel puțin cincisprezece centimetri mai înalt decât mama și nu știam dacă ar fi făcut-o cu adevărat, însă sângele a început să-mi clocotească când l-am văzut atât de pornit.

Ea și-a ținut buzele în semn de dispreț, înainte să se hotărască în cele din urmă să-și țină naibii gura și să plece.

Doamne, cât îl iubeam.

— Madoc... l-am strigat, alergând spre el, iar el s-a întors la timp să mă îmbrățișeze. Ești atât de sexy, i-am șoptit în ureche.

Corpul i se zguduia de răs, m-a prins de după talie și m-a ridicat în brațe. Mi-am pus brațele în jurul gâtului său și am trântit ușa de la dormitor în urma noastră.

— Avem probleme, am zis pe un ton cât se putea de firesc.

— Avem optsprezece ani. Iar tata blufează.

— Dar...

— Ai încredere în mine, m-a întrerupt el. Mă iubești?

Am dat din cap ca un copil care vrea înghețată.

— Da.

— Adică mă iubești atât de mult încât nu ai fi în stare să mă omori dacă ar fi să mă transform într-un zombie? a insistat ștregărește.

— Da, am început să râd.

M-a pus jos și a băgat mâna în buzunar de unde a scos o cutie rotundă, din piele neagră. Când a deschis-o, numai că nu am picat din picioare văzând despre ce era vorba.

Un inel extraordinar de frumos, de platină cu o montură formată dintr-un diamant mare și rotund, în mijloc, înconjurat de mai multe diamante mai mici care străluceau în lumina din cameră.

Când am ridicat ochii, Madoc era în genunchi.

Zâmbea ștregărește:

— Am o idee.

— Măi omule, ești sigur că ești pregătit să faci asta?

Jared stătea sprijinit de teighea, de cealaltă parte a lui Madoc, când semnam actele pentru certificatul de căsătorie.

— Nu fi gelos, a glumit Madoc. Rămânem prieteni. Doar că nu vor mai fi beneficii.

Jared și-a dat ochii peste cap și s-a întors spre peretele cu scaune de-a lungul lui, unde s-a așezat cu coatele pe genunchi.

Nu părea îngrijorat. Categoric era preocupat. Poate și puțin cuprins de frenezie.

Știu că eu eram. Îmi era greață, eram agitată, paralizată de frică, îngrijorată și încordată.

Și îndrăgostită până peste cap.

Avusesem nevoie de două secunde întregi să-mi găsesc vocea și să șoptesc “da” când Madoc mă ceruse de soție. Și în ciuda unui uragan de griji și de întrebări care mi se răsuceau și mi se rostogoleau în stomac eram absolut sigură și liniștită de un sigur lucru.

Madoc.

Nu mă îndoiam de el nicio secundă și nu am ezitat deloc când m-am întrebat dacă eram a lui.

Am fost, sunt și voi fi pentru totdeauna. Asta era tot.

Plecasem de acasă înainte să ajungă tatăl lui Madoc și am condus direct spre Chicago. Abia dacă aveam haine pe mine, așa că întâi ne-am dus la căminul meu ca să fac un duș și să o luăm pe Tate, apoi i-am trimis un mesaj lui Jared să lase baltă cursurile și să vină să ne întâlnim la Starea Civilă.

Aveam nevoie de martori și, bineînțeles, ne voiam prietenii alături de noi.

Desigur că nu arătam deloc a mireasă. Tate și cu mine aveam cam același stil de haine, ceea ce însemna că nu prea avusesem noroc de o rochie. Cu toate acestea, poate că tot răul fusese spre bine. Nu m-aș fi simțit confortabil.

Aveam pe mine o bluză albă dintr-un material ieftin și subțire, cu fundă la gât și fără mâneci, băgată în niște blugi strâmți drăguți, în picioare aveam niște balerini negri și totul era asortat cu o haină military neagră de la Burberry. Era strâmtă în talie și cădea cloș până la jumătatea coapsei. Madoc mă completa fiind îmbrăcat în perechea lui de blugi scumpi și un sacou de toamnă, military. Și-a trântit în cap niște gel ca să-și aranjeze părul și să-l facă să stea în sus și felul în care se uita la mine, expunându-și zâmbetul strălucitor, mi-a venit de hac.

Tate și cu mine cam făcuserăm varză machiajul și coafurile, însă Madoc se uita încontinuu la mine de parcă voia să mă mănânce, așa că presupun că făcusem o treabă bună până la urmă.

Mi-am împreunat degetele, o mână strângând-o pe cealaltă.

Inelul cu diamant mare stătea dumnezeiește pe deget, iar acest lucru spunea multe despre o fată care nu purta bijuterii convenționale.

Îmi spusese că era o bijuterie de familie și că tatăl lui îl dăduse mamei sale când îi ceruse mâna. Când am ezitat, a început să râdă și mi-a zis că deși căsătoria lor se terminase cu divorț, bunica și străbunica sa, care purtaseră și ele înainte inelul, avuseseră parte de căsnicii lungi și fericite alături de soții lor.

Soț.

Întrebările îmi năvăleau în minte. Unde aveam să locuim? Cât de rău aveam să reacționeze părinții noștri? Școala? Aveam să fiu o soție bună pentru el? Potrivită?

Coborându-mi ochii, priveam detaliile complexe ale monturii inelului, gândindu-mă la poveștile lui și la bărbatul care mi-l dăduse. Mă iubea. Îmi era credincios. Era puternic.

Iar părinții noștri trebuiau să accepte faptul că nu aveam să stăm departe unul de celălalt.

— Pari fericită.

Tate a venit și mi s-a așezat într-o parte, în timp ce Madoc încheia treburile cu funcționarul.

M-am ținut de stomac și i-am zis:

— Cred că îmi vine să vomit, de fapt!

Madoc și-a întors capul, măsurându-mă din ochi cu o sprânceană ridicată, așa că m-am grăbit să adaug:

— Dar e mai degrabă un sentiment de genul “uau, sunt atât de emoționată că-mi vine să vărs”.

S-a aplecat spre mine și mi-a lăsat un sărut rapid pe buze.

— Vino. Să mergem la judecător.

M-a luat de mână, a înhățat certificatul de căsătorie de pe teighea, dar eu am rămas neclintită, făcându-l să se oprească.

— Madoc?

Eram cât se putea de timidă.

— Cred că... poate... ar trebui să găsim un preot?

M-am strâmbat, încercând să mă dezvinovățesc.

— Un preot? m-a întrebat el nedumerit.

Și Madoc și eu am fost crescuți în spiritul credinței catolice, iar primii ani îi făcuserăm în școli parohiale. Oricum niciunul dintre noi nu mai mergea la biserică, așa că am înțeles de ce dorința mea îl luase pe nepregătite.

Am înghițit în sec.

— Cred că tata te-ar omorî dacă nu ne căsătorește un preot.

Am zâmbit câș, apoi l-am strâns de mână, trăgându-l după mine.

— Vino.

Jared și Tate veneau în spatele nostru în mașina lor, în timp ce noi, în mașina lui Madoc, mergeam în frunte. Sovereign Pub era în partea de nord a orașului Chicago, la jumătatea distanței dintre Oficiul de Stare Civilă, de unde veneam și Northwestern.

Am parcat în spate și am intrat prima în bar, fiindcă eram singura care știa exact în ce direcție să mergem.

Într-o încăpere din spate, ce putea fi separată de restul barului cu o draperie de catifea roșie, l-am văzut pe părintele McCaffrey care stătea la o masă rotundă cu încă trei amici. Doi preoți, ca el, și al treilea, un veteran îmbrăcat în geacă de piele.

— Părinte, bună ziua! l-am salutat, ținându-l încă de mână pe Madoc.

El și-a luat halba de la gură și m-a privit cu ochi mari de uimire.

— Fallon, draga mea. Ce faci aici?

Avea un pronunțat accent irlandez, chiar dacă stătea în țara asta de mai bine de douăzeci de ani. Cred că se străduise să-și păstreze accentul. Nu doar pentru faptul că enoriașii săi îi

iubeau felul de-a vorbi, dar știam că îl mai ajuta pe tata, iar accentul lui se dovedea folositor când avea de-a face cu clienți din Irlanda. Și fiindcă el fusese cel care mă botezase, îl cunoșteam bine. Avea păr blond închis, ce începea să albească, ochi albaștri-deschis și puțină burtă, de la bere. În afară de asta, se ținea bine. Pistruii îl făceau să arate mai tânăr decât era de fapt. Îmbrăcat în pantalonii săi negri și sutană, mai avea pe el un pieptar de culoare verde din care i se vedea gulerul clerical.

— Părinte, el este Madoc Caruthers... logodnicul meu.

Madoc și cu mine am schimbat câteva priviri piezișe și am zâmbit.

Într-un fel m-am simțit ciudat să spun “logodnic”, câtă vreme nu-i spusese deloc iubit.

— Cum? a întrebat părintele McCaffrey, rămas cu gura căscată.

Imediat am simțit un gol un stomac. Avea de gând să se împotrivescă.

— Părinte, știu că este neobișnuit...

— Părinte.

Madoc a intervenit, făcând un pas înainte.

— Dorim să ne căsătorim. Poți face asta pentru noi sau nu?

Da' știu că te pricepi să iei pe cineva cu frumosul, amice.

— Când? a întrebat părintele.

— Acum, i-a răspuns Madoc, punând bărbia în piept ca un adult care îi vorbește unui copil. Aici și acum.

Părintelui i-au ieșit ochii din orbite.

— Aici? a zis pe nerăsuflăte și aproape că am izbucnit în râs.

Eu mă gândisem inițial să-l constrâng să mergem la biserică, la câteva străzi distanță, dar Madoc părea hotărât să rezolve pe loc. Nu aveam nimic împotriva. Dacă era să aleg între cei patru

pereți stătuți ai Oficiului Stării Civile, o biserică în care te trage curentul și o cârciumă în care miroase a soluție de lustruit mobila și a bere Guinness, preferam să fiu aici. Barul din lemn, mesele și scaunele, toate erau scăldate în razele soarelui de după-masă care se revărsau pe fereastră, iar draperiile de culoare verde te făceau să te simți confortabil și ca acasă.

— Părinte, am început să zic. Când nu ești la biserică, ești aici, iar noi suntem pregătiți.

— Fallon, draga mea, nu ar fi trebuit să aștepti ca tatăl tău să-ți ofere binecuvântarea sa?

Îngrijorarea i se citea clar pe toată fața.

I-am răspuns, sigură pe mine.

— Tata are încredere în discernământul meu. Ar trebui să faceți același lucru.

Madoc m-a prins de mână, mi-a scos inelul de pe deget și l-a pus pe masă, lângă certificatul de căsătorie și verigheta de platină pe care și-o alesese pentru el în dimineața aceea.

— Căsătorește-ne sau va trebui să mergem la judecător cu sau fără binecuvântarea Bisericii. Ceea ce nu i-ar plăcea deloc tatălui ei.

Jared a pufnit în spatele nostru și, când m-am întors, am văzut cum și el și Tate își mușcau buzele ca să nu izbucnească în râs.

Bine că se distrau. Pe mine mă luaseră transpirațiile.

Părintele McCaffrey rămăsese ținut pe scaun, la fel ca ceilalți de la masă. Se uitau când la părinte când la noi, eu mă uitam când la părinte, când la Madoc, iar părintele se uita când la Madoc, când la mine.

Nu eram sigură cine ar fi trebuit să facă ceva, dar știam că nu noi trebuia să fim aceia.

În cele din urmă, părintele s-a ridicat, și-a strecurat mâna în pieptar de unde a scos un stilou, s-a aplecat peste masă și a semnat certificatul.

Mi-am lăsat capul în piept, râzând cu toată fața. Madoc s-a întors spre mine, mi-a cuprins fața în mâini și m-a sărutat blând pe buze.

— Ești gata? a șoptit.

Îl adulmecam, desfătându-mă cu mirosul său intens și am început să-mi dau jos haina.

— Pentru copii, va trebui să așteptăm să terminăm facultatea, i-am zis încet, cât să auzim doar noi. Ne-am înțeles?

A clătinat din cap, frecându-și fruntea de a mea.

— Categorie. Atâta timp cât facem cinci după aceea.

— Cinci?

Jared și-a dres vocea ca să ne aducă aminte că mai erau oameni în jurul nostru, iar Madoc a început să râdă în barbă. Eu am tras adânc aer în piept și am înghițit.

Mda, va trebui să vorbim despre asta mai târziu.

Părintele ne-a chemat lângă el ca să semnăm fiecare sub “Mire” și “Mireasă”, apoi au semnat Tate și Jared ca martori, trecându-și numele și cu litere de tipar în josul hârtiei, unde era trecut părintele ca persoană care oficia ceremonia.

— Acum toată lumea liniște! a strigat părintele în direcția celor aproximativ cincisprezece persoane care erau în bar.

Aceștia s-au oprit din vorbă și s-au întors spre noi, observând, în sfârșit, ce se petrecea în spatele lor. În jur se făcuse liniște, muzica fusese oprită, iar Madoc mi-a luat mâinile, care-mi atârnav în poală, într-ale lui.

Părintele a început să officieze scurta slujbă de căsătorie, dar eu nici măcar nu-l auzeam, fiindcă îl priveam pe Madoc. În

ochii lui albaștri, mereu cu sclipiri poznașe. La linia maxilarului și pomeții înalți, care arătau mai minunat când ieșea ud din piscină sau de la duș. Umerii săi largi ce mă puteau cuprinde și copleși cu căldură.

Dar ceea ce mă preocupa cel mai mult, în timp pe părintele ne lega spiritual, era părerea proastă pe care o aveam despre mine. De când mă știam, mă gândeam cât de mult o uram pe mama sau cât de mult îmi era dor de tata. M-am gândit la dezamăgire, la furie, la greșeli și la singurătate.

Am bălțit în trecut fără să îmi dau seama că mă împiedica să merg înainte.

Acum dispăruse.

Nu fusese uitat, bineînțeles. Doar că acum nu mai conta.

Acesta era viitorul și în momentul în care Madoc mi-a pus inelul pe deget, am știut că cea mai bună parte din trecutul meu era acolo, alături de mine.

M-am uitat la Tate care ne privea cu dragoste, la Jared care o ținea de după umeri și am simțit cum lacrimile încep să-mi curgă pe obraji.

Madoc a zâmbit, m-a prins ușor de ceafă și mi-a adus blând capul la pieptul său.

— Termină slujba, părinte. Are nevoie să fie sărutată.

Râsul care i se simțea în voce era molipsitor. Și clar simțeam nevoia să fiu sărutată.

— Vă declar soț și soție.

Madoc n-a irosit nicio secundă. M-a cuprins rapid de talie, m-a ridicat în brațe și m-a sărutat apăsător, buzele lui trimițându-mi fulgere încărcate de dorință de la buze până în stomac. Îi țineam fața în mâini și, întorcându-mă într-o parte, l-am sărutat și eu cu poftă.

Ținându-mă strâns lipită la pieptul său, ne-am întors și am ieșit din acel separeu.

— Mulțumesc, am zâmbit cu toată fața părintelui McCaffrey, peste umărul lui Madoc.

Madoc a strigat către barman peste umărul meu:

— Ai muzică?

— U2, a răspuns bărbatul între cele două vârste.

Madoc s-a încruntat.

— Atât?

— Doar de atât are nevoie un bărbat adevărat, am auzit răspunsul și am început să râd lângă urechea lui Madoc.

— Atunci pune ceva lent, a oftat el.

Lăsându-și mâinile jos, m-a prins de coapse și mi-a ridicat picioarele în jurul taliei lui. Imediat după asta scaunele au început să se frece de podea și când m-am uitat în jur, toți trăgeau la o parte mesele ca să facă loc pentru un ring de dans.

All I want is you de la U2 a început să se audă liniștit din boxe, strecurându-se tot mai insistent în urechile noastre. Madoc se legăna de pe un picior pe celălalt, întorcându-ne dintr-o parte în alta. Eu mi-am lipit fruntea de a lui, ascultându-l cum șoptea cuvintele cântecului și încercând să ignor senzația usturătoare din ochii mei. Pe măsură ce muzica devenea tot mai puternică și se auzea tot mai tare, noi dansam și ne învârteam ușor, în ritmul ei și, din când în când, îl sărutam blând pe buze.

Tu ești tot ceea ce vreau.

CAPITOLUL 29

MADOC

Imediat ce-am plecat de la Sovereign, Fallon și cu mine ne-am îndreptat spre Waldorf Astoria, unde aveam să ne petrecem noaptea de miere. Tate se gândise că ar fi trebuit să mergem împreună să mâncăm undeva, dar Jared a înțeles aluzia.

Tot drumul până acolo, apoi când valetul ne-a luat mașina și când ne-am înregistrat la hotel, mi-am pipăit degetul mic peste verigheta lată de platină. Senzația de disconfort oferită de ceva nou pentru cineva care nu purta bijuterii (în afară de piercing) era în dezacord cu emoția ce-mi făcea mâna să freacă.

Mă făcea să mă simt bizar, dar și puternic, deopotrivă.

Verigheta îmi amintea că îi aparțineam lui Fallon. Îmi amintea că eram protectorul ei, iubitul ei, partenerul ei.

În cele din urmă mi-a venit în minte și faptul că acea verighetă însemna că nu mai puteam veni și pleca după bunul plac, că nu mă mai puteam uita după alte femei și că, poate, eram singurul dintre colegii mei de liceu care avea deja soție, dar nu prea îmi păsa de ce credeau alții.

Mă simțeam bine. Era bine pentru noi.

În momentul în care am ajuns la lift, mâinile lui Fallon făceau deja niște lucruri care, practic, nu aveai voie să le faci în public și eram al naibii de fericit că Jared și Tate ne-au lăsat să fim singuri.

Fallon își băgase mâna pe sub haina mea și începuse să mă maseze puternic în partea de jos a spatelui. Stătea cu nasul ascuns în pieptul meu, în timp ce eu mergeam ținând-o de după gât. Se uita în sus la mine și privirea îmi spunea tot ce avea în minte, dar nu putea pleca de pe buzele ei.

Cum s-au închis ușile de la lift, am împins-o într-unul dintre pereți și m-am aplecat asupra ei, simțindu-i răsuflarea fierbinte și precipitată amestecându-se cu a mea.

— Fallon Caruthers, am provocat-o, împingându-mă în ea. Ce crezi că faci, hm?

Degetele ei au început să se agite asupra nasturilor de la cămașă, pe sub haina deschisă.

— Îmi pare rău, mi-a spus gâfâind. Doar că sunt cât se poate de pregătită pentru soțul meu acum.

Și dintr-odată, mâinile ei au ajuns pe sub cămașa mea, le simțeam pretutindeni pe pieptul dezgolit, iar buza mea de jos era între dinții ei. Am prins-o cu putere de coapse și am ridicat-o, sprijinind-o de perete și am început să o sărut cu patimă, desfătându-mă cu acea înflăcărare pură ce-mi făcea scula să vibreze și să se întărească. Aveam nevoie să scap cât mai repede de hainele cu care era îmbrăcată.

— Și nu îmi schimb numele, mi-a zise ea, printre săruturi.

Simțeam hohotul de râs clocotind undeva în gâtul meu, dar m-am gândit că nu era o idee bună să îl eliberez exact acum.

Era noaptea nunții mele. Aveam chef să mi-o trag la urma urmei.

— Ba o să ți-l schimb, am spus cât se putea de firesc, punându-mi mâna între picioarele ei și începând să o mângâi.

Liftul s-a oprit și i-am lăsat picioarele jos. Slavă Domnului că nu era nimeni pe hol, pentru că eram încinși și gâfâiam.

Trăgând-o de braț, după mine, mi-am scos cardul de acces din buzunarul de la haină.

— Bine, atunci le scriu cu cratimă, a bâiguit Fallon în urma mea și am avut nevoie de o secundă ca să-mi amintesc că vorbea de numele noastre de familie.

— Nu, nu vei face asta, i-am spus, băgând cheia în ușa și trăgând-o în cameră. Să folosești cratima la nume e ca și când ai spune “Nu vreau să mă recunosc înfrântă” când, de fapt, femeile care pun cratima la nume au pierdut deja. Bărbații nu pun cratimă, i-am explicat, trântind ușa în urma mea și cufundându-mi călcâiele în covorul moale în timp ce mergeam țanțoș în urma ei. Acum. Vei fi Fallon Caruthers fiindcă mă iubești, vrei să fiu fericit și vrei ca toată lumea să știe că ești a mea.

A avut destul timp să rămână cu gura căscată și furia să sclipească în ochii ei până să ajung la ea. I-am luat părul de pe ceafă și i l-am dat deoparte ca să-i dezvelesc gâtul, apoi mi-am cufundat buzele și dinții, mușcând și sărutând atât de intens, atât de blând, încât să o zăpăcesc de tot.

Adevărul e că sunt un tip nepretențios. În marea majoritate a timpului. Dar soția mea avea să-mi poarte numele, că de nu...

Nu era vorba că voiam să o controlez, să îi fur identitatea sau orice altceva mai pretind femeile în ziua de azi. Era vorba despre unitate. Și noi și copiii noștri trebuia să avem într-o bună zi același afurisit de nume, și cu asta, basta!

Din fericire, ea știa când anumite bătălii nu meritau să fie purtate.

Și atunci mi-am dat seama.

M-am tras înapoi și am închis ochii, trecându-mi mâna prin păr.

Copii.

— Rahat, am bombănit. Am uitat prezervativele.

Am auzit-o oftând plină de compătimire, dar mai degrabă amuzată. Mi-am ridicat privirea, încruntându-mă. Nu era deloc amuzant. Eram mai ațâțat decât un foc de tabără.

— Îmi pare rău, mi-a alungat ea expresia supărată de pe față. Nu e nicio problemă. De fapt, iau anticoncepționale de mult timp. De când...

A lăsat ochii în jos.

Ghemul din sufletul meu s-a strâns tot mai mult și mai mult și, fără să mai ezit o secundă, am luat-o în brațe și am dus-o în dormitor.

De când am făcut avortul, avusese de gând să spună.

De când aflasem despre avort mi-a fost al naibii de greu să îmi dau seama ce sentimente aveam legate de acest lucru. Mi-aș fi dorit să fi avut acel copil, dar eram bucuros că nu l-am avut. Ceea ce nu prea avea sens, dar într-un fel avea.

Pe de-o parte uram faptul că Fallon trebuise să treacă prin așa ceva. Uram faptul că nu fusesem atenți. Uram faptul că fusesse singură. Uram faptul că altcineva (o persoană pe care o uram) luase fără mine o decizie legată de copilul meu.

Pe de altă parte, știam că eram prea tineri. Știam că ar fi putut să ne schimbe viața și nu neapărat în bine. Știam că voiam să am casa plină de copii într-o bună zi, dar nu încă.

Verdict final: voi fi un tată bun. Și sunt bucuros că am ocazia să aștept ca să fiu sigur de acest lucru.

Am așezat-o pe Fallon lângă pat, i-am pecetluit buzele cu un sărut, aproape să o înghit, atât de mult o doream, și mi-am smuls de pe mine sacoul și cămașa. După ce mi-am aruncat pantofii din picioare, am început să-mi desfac nasturele și fermoarul de la blugi.

— Nu, am murmurat adânc în momentul în care a început să-și dea jos bluza. Las-o pe tine. Eu te dezbrac în seara asta.

Strecurându-mi mâinile pe sub blugii ei, nu m-am putut abține să nu-i mângâi fesele care se simțeau atât de netede și

moi în chiloții tanga. Îi împingeam pantalonii în jos, pe picior și m-am aplecat să-i scot blugii și pantofii și am oftat lung, recunoscător că ea nu făcea altceva.

Chiar dacă nu aș fi schimbat pentru nimic în lume nopțile pe care le petrecuserăm împreună, simțeam totuși nevoia să-mi îndrept greșelile. Puțin mai mult. În seara aceea nu aveam să mă dau la ea ca un tânăr la pubertate ce nu e în stare să-și controleze hormonii.

Domol.

Avea pe ea chiloți tanga negri, iar bluza albă îi ajungea puțin peste șold. Mă privea cu ardoare și îngăduință și aștepta să fac mișcarea următoare.

În timp ce-i descheiam nasturii de la bluză simțeam cum pieptul i se ridica și cobora scurt și accelerat sub atingerea mâinilor mele. Am lăsat bluza să-i alunece pe brațe, dar am ținut-o strâns în pumnul încleștat, atunci când un val de sânge fierbinte mi-a năvălit în penis.

Sutienul se asorta cu chilotul și era transparent, lucru neașteptat. Nu se văzuse prin buza albă. Sâniile i se vedeau perfect din materialul diafan și mi-am trecut mâna peste sfârscul ei întărit.

Am mângâiat-o pe față și cu degetul mare am trecut peste buza ei de jos.

— Ești un vis, i-am spus.

A deschis gura și mi-a luat degetul între buze, trăgându-l ușor. Fiecare nerv din corp vibra surd, incapabil să reacționeze, ca și cum ar fi fost amortiț.

Luându-mi mâna înapoi, i-am desfăcut de la spate sutienul, trăgându-i-l apoi în față și lăsându-l să cadă. Apoi am luat

bluza, care era încă în mâna mea, și am aruncat-o pe ea, îmbrăcând-o din nou.

I-am întâlnit privirea, am văzut întrebarea din ochii ei, dar ce puteam să zic? Am bătut-o atâta la cap cu hainele pe care le purta și cât ascundea cu ele, dar se pare că-mi plăceau fetele care aveau ceva de ascuns.

Am așezat-o cu blândețe pe pat, am împins-o ușor pe spate și i-am scos chiloții tanga.

Venind deasupra ei și văzând un sân care se lupta să iasă din bluză, i-am zis cu o voce care parcă nu era a mea.

— Vreau să te văd în bluza aceasta, Fallon. Doar în asta. Toată noaptea și de fiecare dată când te fac să ai orgasm.

M-a privit mirată, însă până să poată spune ceva mi-am strecurat degetul în locul dogoritor, delectându-mă cu geamătul abia auzit de pe buzele ei și cu felul în care își lăsa să-i cadă capul pe spate.

Orice loc atins de degetul meu îmi provoca o adevărată explozie în abdomen. Mi-a învelit degetul mijlociu atât de strâns, ca într-o mănușă. Mă împingeam în ea, excitat complet de felul în care și ea se împingea în mâna mea, dorind mai mult. Gemetele i s-au transformat în scâncete și am mai introdus un deget, fără să simt deloc cât de încordat era celălalt braț în care mă sprijineam.

Ținea ochii închiși și strângea cu putere din pleoape și din buze, iar în cameră nu se auzea nimic altceva decât respirația ei precipitată.

Degetele mele o pătrundeau și ieșeau, umede și dornice, în timp ce eu continuam în același ritm și am început să-i apăs cu degetul mare cercuri pe clitorisul umed. Șoldurile i se mișcau

tot mai repede, alunecând în mâna mea pentru mai multe senzații.

— Te apropii de orgasm, Fallon?

— Da, a scâncit ea, respirând greu. Mai vreau, mai repede.

A tras adânc aer în piept și a țipat.

Alunecând în ea tot mai repede și mai cu putere, mă uitam cum se trântea de sus, în ritmul mâinii mele. Fiecare mișcare energetică a ei, fiecare respirație nu erau decât rugăminți stăruitoare.

Mai vreau.

Mai repede.

Mai vreau.

Mai repede.

— La naiba, iubito. Uită-te la tine.

Am înghițit în sec, știind că mai avea un pic și atingea punctul culminant. Știind că nu putea mai repede.

Pătrunzând-o cât am putut de profund, am început să o masez în cercuri acolo, în interior.

— Ah, Doamne! a strigat, arcuindu-se, subjugată de valurile orgasmului pe care îl trăia din mâna mea.

Și-a lăsat de două ori capul pe spate, respirând de două ori accelerat și neregulat în timp ce eu țineam degetele în ea și îi masam încontinuu clitorisul cu degetul mare.

Totul era minunat la ea. Aplecându-mă deasupra ei, i-am șoptit:

— Fallon.

A deschis ochii brusc, efectele orgasmului încordându-i încă fața, și ușoare urme de transpirație strălucindu-i pe frunte.

— Ai fost prima mea iubire. Și singura.

Voiam ca ea să știe asta. Chiar după atâția ani, în ciuda separării, a durerii, voiam ca ea să știe că a fost singura pe care am iubit-o.

Ridicându-se, mi-a luat fața în mâini.

— Nimeni nu ne poate opri.

Sunase mai degrabă a strigăt de bătălie decât a adevăr. Parcă spunea de fapt: *Da, suntem căsătoriți și nu suportați asta. Dar și: Hai, încercați să ne opriți.*

I-am prins buzele și mi-am strecurat limba în gura ei, sărutând-o cu patimă, cu fiecare mușchi de pe mine încordat.

Trăgându-mă înapoi, m-am ridicat și m-am dezbrăcat de restul hainelor. Ochii ei s-au îndreptat glonț spre erecția mea, iar eu nu-mi puteam dezlipi privirea de pe bluza care îi unduia pe sânii liberi.

Lăsându-mă peste ea, am întins-o pe pat și o sărutam încontinuu în timp ce mă pregăteam să o pătrund. De-abia intrând în ea, m-am strecurat apoi afară, luând cu mine umezeala fierbinte și încercuindu-i clitorisul cu vârful. Vibrațiile gemetelor ei s-au lovit de buzele mele și am pătruns-o din nou, doar pe jumătate, și am ieșit iarăși, masându-i din nou miezul fierbinte cu vârful penisului.

— Madoc, a scâncit ea, chinuită parcă de durere. Nu sunt un pian. Nu mă mai studia ca pe un instrument.

Am zâmbit obraznic și am pătruns-o din nou, afundându-mă încet, centimetru cu centimetru.

— Sunt prea greu? am întrebat-o, lăsându-mă cu toată greutatea pe ea.

De câte ori făceam sex, nu preferam poziția misionarului. În alte poziții mă simțeam mult mai bine și vedeam mult mai bine

corpul femeii. De data aceasta, însă, era altceva. Voiam să o simt peste tot.

A clătinat din cap în timp ce o sărutam.

— Nu, îmi place.

Degetele ei mi-au coborât pe spate și mi-au împins șoldurile și mai mult în ea.

— Acolo, implora ea. Exact așa.

Iisuse!

Mi-am așezat fruntea peste a ei și trăgeam în piept fiecare respirație pe care ea o elibera. Sâni ei (ce i se iveau de sub bluză) erau umezi din cauza transpirației și atingerea pielii sale înfierbântate mă înnebunea.

Penisul meu era alunecos, strecurându-se înăuntru și afară tot mai repede, în timp ce mâinile sale nerăbdătoare mă împingeau în ea.

La naiba, era atât de dornică și chestia asta mă excita. Nu aveam să rezist mult. Am apucat-o de coapse și ne-am rostogolit, astfel ca ea să ajungă deasupra. Bluza îi alunecase de pe un umăr, iar un sân era dezvelit. Cu toate că îmi doream foarte mult să o ating, nu am făcut decât să mă uit la ea. Ținându-mă de șoldurile ei, stăteam cu ochii ațintiți asupra ei, urmărind cum se mișcă deasupra mea, cu colțul buzei de jos prins între dinți și cu pielea dezvelită strălucind de transpirație.

— Ah, Doamne! striga ea, mișcându-se mai înfocată.

Am gemut, închizând ochii.

— Haide, iubito!

Fiorii pe care-i simțeam răspândindu-se în tot corpul nu mă ajutau să mai rezist mult. Eram mult prea excitat și ea mult prea înfierbântată.

— Madoc.

Șoapta ei torturată m-a săgetat drept în inimă și m-am arcuit în sus, împingându-mă în ea cât de tare am putut.

— Ahhh.

S-a prăbușit zvârcolindu-se și gemând și am ejaculat și eu, eliberând totul în ea, împingându-mă în ea o dată și încă o dată.

Hristoase! Sprâncenele îmi rămăseseră arcuite și ochii închiși. Corpul meu era oricum acum, dar numai relaxat nu.

Nu mai ejaculasem niciodată până atunci fără prezervativ cu nicio femeie.

În afară de Fallon. Cu ani în urmă.

Nu e de mirare că repercusiunile pot fi dezastruoase. E nevoie întotdeauna de un preț pentru ceva ce te face să te simți atât de bine.

Fallon s-a prăbușit pe pieptul meu și, pentru o vreme, am rămas liniștiți și am încercat să ne potolim.

Apoi a șoptit cu buzele lipite de gâtul meu:

— Fallon Caruthers să fie.

Și am răsucit-o pe spate, gata pentru runda a doua.

Am stat așa, încolăciți, în camera de hotel în următoarele douăzeci și patru de ore, când, în sfârșit ne-am dat jos unul de pe celălalt (fără nicio aluzie) ca să stăm de vorbă.

— Păi, am niște bani. Tata îmi plătește taxa școlară în avans și mai pune în cont niște bani în plus, ca să am de cheltuială. Nu e mult, dar e suficient să ne punem la punct un apartament.

Țineam ochii închiși, dar eram atent la ea.

— Cum rămâne cu taxa pentru anul viitor? Nu vei avea nevoie de bani pentru asta?

N-a mai spus nimic câteva secunde, apoi a răspuns.

— Găsim o soluție.

A trebuit să mă mușc de obraz ca să nu zâmbesc, dar nu a funcționat. Izbucnirea zgomotoasă a năvălit afară din piept și am râs potolit.

— Ce e?

Am oftat, tot fără să mă uit la ea.

— Fallon, iubito, suntem bine. Nu vom avea nicio problemă cu banii în cazul în care părinții noștri se hotărăsc să ne taie fondurile, i-am zis în cele din urmă.

— Ce vrei să spui? m-a întrebat, de data aceasta mai tăios.

— Vreau să spun că nu avem nicio problemă. Am ridicat din umeri. Nu-ți face griji.

Când n-a zis nimic și nici n-a insistat, am întredeschis ochii și o priveam printre gene cum se uita la mine peste laptop. Părea pe punctul să înceapă să fiarbă.

Am oftat ușor agasat și m-am pus pe o parte, sprijinit într-un cot. I-am luat laptopul, am intrat în contul meu, apoi am întors computerul spre ea ca să-i arăt ecranul.

Nu am așteptat să văd ce figură face și m-am întins înapoi cu ochii închiși.

— Oh, Dumnezeule! a exclamat fără prea multă agitație. Acesta este... contul tău de economii?

Am mârâit ceva nedeslușit.

— Toți banii ăștia sunt ai tăi? a insistat ea, părând să nu mă creadă. Tatăl tău nu are acces la el?

— Majoritatea banilor care sunt aici n-au nicio legătură cu tata. Și familia mamei mele este bogată. Ea mi-a lăsat o moștenire când am absolvit liceul, i-am explicat.

Abia dacă mă atingeam de banii din cont. Tata se asigura că toate cheltuielile mele erau acoperite și aveam un card de credit pentru lucrurile pentru care nu aveam bani lichizi. Îi plăcea să

urmăresc ce făceam, așa că extrasele de cont îi erau de folos atunci când nu era prin preajmă ca să vadă cum îmi petreceam zilele. Nu era din cauză că nu avea încredere în mine. Pentru că avea. Cred însă că faptul că vedea ce cumpărături făceam, îi dădea sentimentul că făcea parte din viața mea sau îl făcea să simtă că deține controlul.

Ia, uite. Madoc a pus benzină la 8 dimineața sâmbătă. Probabil că vine acasă pentru o petrecere.

Ia, uite. Madoc a cumpărat piese de schimb. Probabil se apropie o cursă.

Ia, uite. Madoc a fost la Subway. Mă bucur că mănâncă.

— Mama ta a dat unui tip de optsprezece ani atâția bani?

Am deschis dintr-odată ochii, revenind în prezent.

Uitându-mă la Fallon, m-am încruntat, luând, în glumă, o figură rănită.

— Hei, sunt de încredere. Știi doar.

Am început să râd când am văzut că se încruntase și am continuat.

— Și tata mi-a dat o treime din banii din fondul meu când am început facultatea, așa că sunt și aceia acolo. Mai primesc o treime când termin facultatea și încă o treime când împlinesc treizeci de ani. Dar chiar dacă nu mai primesc cele două treimi, evident, ne vom descurca.

Am fluturat mâna în direcția laptopului, referindu-mă la soldul contului meu.

— Tu te întorci la școală luna viitoare, eu mă retrag de la Notre Dame și mă transfer și ne luăm un apartament aici în Chicago.

Mi-am pus mâinile pe după cap și am așteptat ca ea să spună ceva. Faptul că era dispusă să-și riște siguranța financiară

mă făcuse fericit, dar acest lucru nu avea să se întâmple niciodată.

Și-a țuguat buzele și a mijit ochii.

— Și te-ai gândit la asta toată ziua, nu-i așa?

— Bineînțeles, am etalat eu un zâmbet naiv. Crezi că mi-aș lua nevastă de care să am grijă fără să am un plan?

M-am aplecat spre ea, am luat-o pe după gât și am tras-o spre mine. Însă în timp ce închisese ochii pentru sărutul pe care fără îndoială se aștepta să-l primească, am lins-o pe nas și m-am trântit înapoi pe pat, închizând ochii.

— Nu încerca însă să divorțezi și să iei jumătate, am amenințat-o.

— Ah, ai fost de-a dreptul scârbos, s-a smiorcăit ea, ștergându-și probabil saliva mea de pe față.

Am auzit cum închide laptopul și patul a început să se miște, cum ea se urca pe mine, călare peste talie. Am vrut să-mi pun mâinile pe coapsele ei, dar mi le-a luat de acolo și mi le-a pironit de o parte și de alta a capului.

— Ne, am dat din cap. Sunt obosit. N-am s-o fac. Nu mă poți obliga.

Prea târziu însă. Greutatea corpului ei și fierbințeala pe care o simțeam de la ea pe abdomen mă făcuseră deja să-mi fac soldurile una cu ale ei, în timp ce respirația ei umedă mă fulgera până în vintre.

Rahat.

Eram excitat și aveam al naibii de tare nevoie de somn. Nu voiam să dorm, dar aveam nevoie. Gura ei s-a repezit în gâtul meu și și-a afundat dinții. M-am oferit cu totul.

— Iubito! m-am înecat mormăind. Nu mai vreau să plec niciodată din camera asta. Dă-mi tricoul jos. Acum.

Din cealaltă parte a ușii s-au auzit lovituri puternice și amândoi ne-am întors capetele în direcția zgomotului.

— Madoc Caruthers, striga o voce bătoasă.

Fallon și-a întors privirea mirată spre mine, iar eu m-am ridicat și am așezat-o pe marginea patului.

În drum spre ușă, am început să dau din cap după ce mi-am dat seama ce se întâmplase. Ar fi trebuit să-l pun pe Jared să se înregistreze cu numele lui la hotel. Fusesem destul de deștept să nu folosesc cardul de credit, dar nu îmi trecuse deloc prin minte că tata avea să-și facă timp să mă caute prin hotelurile din Chicago.

— Da, am răspuns și am deschis ușa, după care am rămas cu gura căscată.

Poliția? Ce dracu'?

— Am dori să vă punem câteva întrebări, mi-a zis un ofițer de culoare, înalt și slab, ținând mâna pe baston.

Nu m-am gândit că asta ar fi putut fi o amenințare. Poate ar fi trebuit? Celălalt polițist era femeie. Între două vârste, roșcată.

— Ce s-a întâmplat?

Polițista a ridicat bărbia spre mine.

— Fallon Pierce este cu dumneavoastră?

Inima a început să-mi bată cu putere. Acum ce mai e?

— Da, am răspuns în cele din urmă.

— Sora vitregă, nu-i așa? a insistat polițistul de culoare.

Am privit în jos și am oftat.

— Deocamdată. Părinții noștri divorțează.

— Ce se întâmplă? a întrebat Fallon, care venise lângă mine.

Era îmbrăcată cu blugii și cu bluza de ieri, băgată în pantaloni.

Hainele care fuseseră făcute ghem pe podea douăzeci și patru de ore. Avea și ochelarii pe nas.

— Sunteți Fallon Pierce?

Fallon și-a încrucișat brațele pe piept.

— Mama dumneavoastră v-a declarat dispărută ieri-dimineață, a început să explice Roșcata. Spune că a fost amenințată de domnul Caruthers și pretinde că acesta i-ar fi zis că... și-a aruncat o privire în notițele din carnetul și a spus mai departe: o va țintui de pereți. Și apoi te-a luat pe sus pe tine.

Amândoi ofițerii de poliție se uitau la mine și-mi venea să râd. Fallon s-a întors spre mine cu un rânjel pe față și indiferent cât de serioasă e situația să te trezești cu poliția la ușă, am început să râdem.

Polițiștii se priveau unul pe celălalt, în timp ce pieptul meu se zguduia de râs și Fallon își acoperea zâmbetul cu mâna.

— Ați amenințat-o pe doamna Caruthers, domnule?

“Pe care dintre ele?” am fost tentat să întreb, dar m-am abținut. Nimeni nu trebuia să afle despre căsătoria noastră, iar părinții noștri trebuiau să afle de la noi, nu de altundeva, dacă voiam să fim luați în serios.

— Domnilor ofițeri, i-am asigurat eu, acestea sunt probleme de familie. Nu m-aș fi atins niciodată de mama mea vitregă. Fallon este aici de bunăvoie și nu este nicio problemă.

— Domnule Caruthers, a început să spună bărbatul. Știm cine este tatăl dumneavoastră...

Și s-a dezlănțuit iadul. O femeie împreună cu un cameraman s-au îngrămădit în spatele polițiștilor și ea a înfipt printre ei un microfon în direcția mea. M-am dat înapoi și Fallon m-a prins de mână.

— Madoc Caruthers? a strigat femeia, poticnindu-se de polițiști. Fiul lui Jason Caruthers? Ai o idilă cu sora ta? Mama ei pretinde că ai răpit-o?

Inima mea afurisită se făcuse ghem în gât și nu puteam să respir.

Mama naibii de treabă! Rahat!

Am înghițit în sec, uitându-mă în jos spre Fallon.

— Gata, e destul, a urlat unul dintre ofițeri, apoi s-au întors amândoi cu mâinile ridicate ca să ne protejeze de invazia spațiului privat.

Ce dracu'. Era tata persoană importantă, dar nici chiar atât de importantă. Cineva trebuie că le vânduse informația.

Femeia polițist a zis pe un ton calm:

— Haideți să lămurim lucrurile. Trebuie să urmăm procedura.

— Vă ține aici împotriva dorinței dumneavoastră?

Femeia jurnalist își dăduse la o parte bretonul castaniu cu o mișcare bruscă a capului, părând foarte concentrată și hotărâtă.

M-am aplecat spre clanță ca să închid ușa, dar Fallon s-a răstit dintr-odată:

— Stop. El nu este domnul Caruthers. Și nu mă ține aici împotriva dorinței mele, pentru Dumnezeu! Și nici nu avem vreo relație sordidă. Este...

Oh, nu!

— Soțul meu!

Am închis ochii, m-am strâmbat și am scos un sunet mârâit și abia auzit.

Rahat! Să-mi bag! Fir-ar al naibii!

Am tras-o pe Fallon de mână, am pus mâna pe ușă și am trântit-o în urma noastră, apoi i-am auzit pe polițiști spunându-le jurnalistei și cameramanului să plece.

Am încuiat ușa, m-am lăsat să alunec pe peretele de lângă ea și am căzut în fund.

Ședeam cu genunchii îndoți, peste ei mi-am așezat mâinile și m-am dat o dată cu capul de perete.

— Minunat.

Inspiram și expiram fără să bag de seamă că Fallon rămăsese nemișcată acolo unde o pusesem după ce o luasem de lângă ușă.

Țineam pumnii strânși și eram sigur că eram roșu ca sfecla la față. Mă simțeam ca un idiot. De ce o subapreciam mereu pe Patricia?

— Oh, Doamne! a zis în cele din urmă, năucită. A fost îngrozitor. Mama e nebună.

— Ba nu, e deșteaptă, am răspuns sec. Tocmai am devenit subiect de cancan și l-am pus pe tata într-o situație dificilă.

Și-a lăsat ochii în pământ și a venit să se așeze lângă mine.

— Madoc, îmi pare rău. Am intrat în panică.

Mi-am pus brațele în jurul ei.

— E în regulă. Bănuiesc că nu mai trebuie să ne facem griji pentru vizitele pe care trebuia să le facem părinților.

Până să meargă la culcare, toată lumea (chiar toată lumea) avea să afle că ne căsătoriserăm. Familia mea avea să fie bombardată de mesaje și telefoane la nesfârșit, deoarece toți vor vrea să afle ce se petrece.

— De unde știau că suntem aici? m-a întrebat ea.

— M-am înregistrat cu numele meu.

Păream mult mai puțin jenat decât eram în realitate.

— Mama ta nu cred că s-a chinuit foarte mult să afle unde suntem, dacă a văzut că nu suntem la școală.

A oftat din tot sufletul.

— Vom fi la știrile de ora unsprezece.

— Și pe internet în următoarele cinci minute. Până una-alta, canalele media sunt la concurență cu viteza Facebook-ului. O să încarce știrea cât ai zice pește.

Stăteam fără să scot un cuvânt, ca de piatră, încercând să-mi dau seama care era următorul pas.

— Uită-te la mine, m-a îmboldit ea.

Am ascultat-o și m-am lăsat cuprins de liniștea ochilor ei verzi.

— Nu putem rămâne aici, a zis apoi. Unde ar trebui să mergem?

Dându-mi capul pe spate, mi-am umezit buzele, căzut pe gânduri.

Fallon și cu mine nu făcusem nimic greșit. Nu fugeam încercând să ne facem de cap într-o mini-lună de miere. Și nu ne începeam viața în doi temându-ne de furia părinților noștri. Dacă voiam să fim respectați ca adulți, atunci trebuia să dăm piept cu consecințele acțiunilor noastre.

M-am ridicat în picioare și am tras-o după mine.

— Acasă, i-am zis. Mergem acasă.

Era în jur de zece seara când am ajuns pe aleea din fața casei mele. Pe cerul întunecat era o adevărată explozie de stele și coniferele plantate de Addie ca să avem verdeață tot timpul anului se legănau în bătaia lină a vântului.

Polițiștii reveniseră în camera noastră pentru o nouă rundă de întrebări.

Da, Fallon și cu mine suntem căsătoriți. Uitați certificatul de căsătorie.

Nu, nu am răpit-o, bineînțeles. Vedeți? Nu are vânătași și zâmbește.

Da, am amenințat-o pe mama mea vitregă și el asta folosesc cardul “tăticului” meu. Nu vă puteți atinge de mine pentru că sunt Madoc Caruthers.

Acum vă rog să plecați. Suntem în luna de miere.

Au plecat, noi am făcut duș, ne-am făcut prezentabili și am mers cu mașina o oră, cât a durat să ajungem în Shelburne Falls.

— Stai, am spus în momentul în care Fallon a dat să deschidă portiera.

M-am dat jos, m-am dus prin fața mașinii să o ajut să se dea jos din mașină, am luat-o de mână și am mers unul lângă celălalt până la scările de la intrare.

I-am luat în mâini fața înfrigurată.

— Nu ridicăm vocea și nu ne cerem iertare.

A clătinat din cap și am intrat amândoi în casă.

Holul și toate încăperile în care dădeai din el erau cufundate în întuneric, iar în casă nu răsună decât ecoul ticăiturilor de ceas și al căldurii care ieșea din instalații. M-a izbit mirosul de carne făcută la grătar și imediat m-am simțit acasă. Așa mirosea casa mea dintotdeauna.

Mi-am amintit că Tate îmi spusese mai demult că iubea mirosul cauciucurilor. Îi trezea amintiri și era familiar. Când simțeam miros de carne făcută la grătar, mă gândeam întotdeauna la zilele de vară petrecute pe marginea piscinei. Îmi aminteam de mama, care mă întreba dacă mai doream un suc Crush. De tata (când era acasă), care făcea grătarul și conversa

cu prietenii. De mine, care mă uitam la cerul aprins de artificii și de stele.

În ciuda problemelor pe care le avusese familia mea (ce familie nu le are), am fost un copil fericit. Bineînțeles că lucrurile ar fi putut sta mult mai bine, dar a fost bine așa cum a fost, iar mie nu mi-a lipsit nimic. Nu am dus niciodată lipsă de oameni care să mă iubească la nebunie.

Casa aceasta era căminul meu și cu ea veneau toate amintirile mele plăcute. De câte ori evadam, acesta era locul în care veneam mai întâi.

Patricia Caruthers ne putea lua numele, ne putea lua banii, dar mai degrabă aș muri decât să o las să pună mâna pe casa aceasta. Trebuia să găsesc o modalitate să o înlătur.

Nu știam dacă tata se dusese la culcare, dar știam că era aici. Audi-ul lui era în fața casei. Mână în mână, Fallon și cu mine am străbătut holul și ne-am dus spre stânga, ajungând în fața biroului lui.

— Ce crezi, copiii noștri ne urăsc? am auzit o voce de femeie și m-am oprit.

I-am făcut semn lui Fallon să nu scoată un sunet punându-mi degetul peste buze și ne-am aplecat amândoi să ascultăm prin ușa întredeschisă.

— Nu știu, a spus tata, părând resemnat. Cred că nu l-aș învinovăți pe Madoc dacă ar fi așa. Jared te iubește?

Katherine Trent. Cu ea vorbea.

— Cred că da, a răspuns ea blajin. Și dacă s-ar căsători mâine, aș fi în iad de atâta îngrijorare, dar aș ști că și-a urmat inima. Ce să mai zic, uită-te la noi, Jason. Cine suntem noi să le spunem că nu pot reuși la optsprezece ani, când noi am eșuat la mai mulți ani după vârsta aceasta? Suntem noi experți?

La naiba. Mâini invizibile îmi storceau stomacul ca pe un burete de vase. Tata știa că m-am căsătorit.

Am auzit pași apăsați.

— Nu este vorba de asta. Este vorba despre priorități, Katherine. Fiul meu trebuie să termine facultatea. Trebuie să câștige experiență de viață. I s-a oferit cadoul privilegiului și al oportunităților. Acum este distras.

Am luat-o pe Fallon de mână și am obligat-o să se uite în ochii mei.

S-a auzit un fâsâit prin birou, apoi am auzit cum se mișcă roțițele de la scaunul tatălui meu în timp ce el ofta cu putere. Probabil se așezase. Mijind ochii, încercam să-mi dau seama dacă era nervos sau supărat. Nu-mi dădeam seama. Am auzit un icnet plin de durere și apoi o respirație grea. Părea că cineva nu reușea să-și liniștească respirația. Dar nu era așa.

— Am dat-o în bară, a zis el și vocea i s-a înecat în lacrimi.

— Șșș, Jason. Nu face asta.

Katherine începuse și ea să plângă.

Tatăl meu, m-am gândit. *Tatăl meu plânge.* Simțeam cum mă apăsa o greutate pe piept. Mi-am coborât privirea și am văzut degetul mare al lui Fallon mângâindu-mă dintr-o parte în alta pe mână. Când m-am uitat la ea am văzut cum îi tremura bărbia.

— Casa mea este goală, Katherine.

Vocea lui era plină de tristețe.

— Îl vreau acasă.

— Nu am fost părinți buni, a zis ea, abia stăpânindu-și lacrimile. Copiii noștri au plătit pentru felul în care am ales să ne trăim viețile și acum este rândul nostru să plătim pentru

alegerea lor. Are o fată de care nu poate sta despărțit. Nu fac asta ca să te rănească, Jason. Se iubesc.

Cuvintele ei m-au făcut să zâmbesc.

— Dacă-ți vrei fiul înapoi, a continuat ea, trebuie să-ți deschizi și mai mult brațele.

Am strâns-o mai tare pe Fallon de mână și am șoptit:

— Am nevoie de câteva minute singur.

Ochii ei scăldați în lacrimi au scânteiat și a clătinat înțelegătoare din cap. A trecut pe lângă mine și s-a îndreptat spre bucătărie.

Am împins ușa și l-am văzut pe tata stând în scaunul de la birou, aplecat peste genunchi, cu capul în mâini. Katherine stătea în genunchi în fața lui, liniștindu-l, am presupus.

— Doamnă Trent? am strigat, vârându-mi mâinile în buzunarele de la haină. Pot să vorbesc cu tata, singur, vă rog?

Și-au ridicat amândoi brusc capetele, iar Katherine a sărit în picioare.

Ea arăta minunat, îmbrăcată în stilul anilor patruzeci, într-o rochie de casă bej cu buline roșii. Părul de culoarea ciocolatei amare, aceeași nuanță ca a lui Jared, îi cădea în bucle pe umeri, iar două șuvițe erau prinse lateral cu două agrafe.

Tata, pe de altă parte, arăta răvășit rău. Cu părul ciufulit de câte ori își trecuse probabil mâna prin el, cămașă albă șifonată, cravată bleu care atârna desfăcută, și se vedea că plânsese.

A rămas pe scaun, fără să se miște, părând chiar ușor speriat de mine.

Katherine și-a dres vocea.

— Bineînțeles.

M-am dat la o parte din cadrul uşii ca să treacă, dar am prins-o de mână şi am oprit-o. Am sărutat-o pe obraz şi i-am zâmbit recunoscător.

— Mersi, i-am şoptit.

Ochii i-au sclipit şi a clătinat din cap când a ieşit.

Tata nu se mişcase din scaun şi mi-am rotit privirea prin încăpere, amintindu-mi că atunci când eram copil nu aveam voie să intru aici. Tata nu ascundea lucruri. Nu aici oricum. Odată însă îmi spusese că toată viaţa lui era în camera aceea şi că nu era un loc pentru copii.

Cred că atunci mi-am dat seama că nu eram prioritatea tatălui meu. Existau lucruri pe care le iubea mai mult decât pe mine.

Privindu-l însă acum, văzându-i privirea obosită, încordarea fizică şi tăcerea care îmi spunea că nu ştia ce să-mi zică, mi se oferea o altă concluzie.

Poate că tatălui meu îi păsa.

Trăgând adânc aer în piept, am păşit spre el.

— Nu mi-a plăcut niciodată de tine, tată.

Vorbeam rar, fără să mă grăbesc.

— Munceai prea mult şi nu ajungeai niciodată când ziceai că vii. O făceai pe mama să plângă şi credeai că banii pot rezolva orice. În plus, ce e mai rău e că nu eşti prost. Ştiai ce gol laşi în familia ta şi cu toate acestea, l-ai făcut.

Am mijit ochii, provocându-l să zică ceva. Orice, în apărarea lui.

Dar, de la primele mele cuvinte, ochii îi căzuseră pe birou şi rămăseseră acolo.

Aşa că am continuat, îndreptându-mi şi mai tare umerii.

— O iubesc pe Fallon. Și iubesc casa asta. Te vreau în viața mea, dar dacă ai de gând să-ți dai importanță, ca și cum asta ar conta, atunci poți să te duci naibii.

Am făcut o pauză și am venit în fața biroului.

— Nu avem nevoie de tine. Dar te iubesc, tată.

Dinții mi se încleștaseră și am clipit ca să înlătur senzația usturătoare din ochi.

Și-a ridicat ochii și în ei am observat o privire ce nu mai fusese acolo. Străluceau din cauza lacrimilor, dar aruncau luciri dure. Tata era hotărât să lupte.

În mintea lui își făcea griji în legătură cu studiile mele, cu faptul că și Fallon și eu aveam nevoie de o slujbă, că trebuia să ne descurcăm într-o căsnicie când încă noi trebuia să mai creștem, dar asta era ceea ce el nu observase: eu mă oprisem să mai cresc când Fallon plecase.

Și am început să cresc din nou când ea a revenit acasă.

Trebuie să ai ceva ce să iubești. Ceva pentru care să te lupți ca viața ta să devină un scop, nu o meserie. Să aibă un rost. Fallon nu m-ar îndepărta niciodată de ziua de mâine. Tata făcuse asta.

Mă uitam fix în ochii lui, pregătit pentru orice avea de gând să aducă în discuție, dar cred că era mai înțelept de atât. Dacă nu voia să fie de partea noastră, ne descurcam fără el.

În cele din urmă, s-a ridicat, trecându-și mâna prin păr și și-a strâns cravata la gât. L-am văzut ducându-se spre seif, formând combinația și scoțând niște hârtii. S-a întors apoi la birou, a semnat documentele și mi-a dat hârtia peste birou.

Am ezitat. Probabil era un nou testament prin care mă lăsa pe dinafară sau ceva asemănător.

— Celelalte două treimi din fondul tău rămân în continuare la mine și le primești pe rând, cum a fost stabilit, mi-a explicat. Aici am însă un cadou de nuntă... dacă suntem în stare să ne luptăm și să-l păstrăm.

Nedumerit, am desfăcut hârtia și un zâmbet mi s-a strecurat pe buze.

— Casa? am întrebat, surprins.

Îmi dăduse actele de proprietate pentru casă, dar nu erau pe numele meu. Entuziasmul și uimirea se înghesuiau în mintea mea, întunecându-mi judecata.

Voiam casa?

Da.

Pentru totdeauna și întotdeauna?

Da, la naiba!

Iubeam casa aceea și Fallon o iubea și ea. Dacă o puteam păstra pe numele de Caruthers, rămânea a noastră. Dar ce însemna asta pentru tata? Nu voiam cu adevărat să plece de acolo.

Doar într-un fel.

Nu, nu chiar.

— Patricia încearcă să obțină casa. Sunt sigur că știi asta.

Ochii tatălui meu se umbriseră din cauza unei expresii pe care o știam prea bine.

— Dar am să o târăsc prin sălile de judecată cât pot de mult. Poate îmi va lua un an, dar voi câștiga. Casa este pe numele meu, dar pentru că este soția mea, are și ea dreptul la ea până când justiția stabilește contrariul. Voi trece casa pe numele tău după ce elimin această amenințare.

S-a ridicat drept în picioare, întinzându-mi mâna.

— Casa este însă, în fapt, cu totul a ta. Știu că ție, lui Fallon și lui Addie vă place mult aici și vreau să aveți un cămin al vostru.

Am dat mâna cu el și șuvoiul de sânge ce-mi clocotea în vene se liniștea acum. Nu eram sigur dacă tata renunța cu adevărat sau doar juca la cacialma.

Când m-am uitat la el însă, am văzut cum privirea i se încețoșează și, până să mă dumiresc, m-a prins strâns în brațe.

— Uau, am icnit, strivit de pieptul lui și mi-a venit să râd.

Nu eram sigur dacă era o glumă sau dacă trebuia să fie amuzant, dar lucrurile rare și ciudate sunt amuzante. Din punctul meu de vedere.

Dar în timp ce încercam să-mi recapăt suflarea, mi-am dat seama că tatăl meu nu slăbea strânsoarea. Brațele lui mă înlănțuiseră cu putere de oțel, iar eu nu-mi puteam aminti când mă îmbrățișase ultima dată.

Și nu cred că fusese atât de strâns vreodată.

Fără să-mi dau seama, brațele mele l-au cuprins și m-am trezit că, la rândul meu, îl strângeam în brațe.

— Katherine are dreptate.

S-a dat un pas în spate și mi-a strâns umerii.

— Nu poți să stai departe de ea, nu-i așa?

— Dacă ai fi putut da timpul înapoi, ai fi procedat altfel cu Katherine...

El a dat din cap.

— Atunci tu și Jared ați fi fost frați de mult timp, mi-a terminat el propoziția, arătându-mi că înțelesese.

— Nu vreau să trăiesc cu astfel de regrete, tată. Vreau să fac asta, am rămas eu ferm pe poziție. Totul va fi bine.

Neliniștea legată de destrămarea căsniciilor sale și efortul de a lupta cu alcoolismul lui Katherine fuseseră lucruri pe care tata le-a lăsat să-i stea în cale. De la el am învățat că poți îndrepta greșelile. Nu poți recupera însă timpul pierdut.

M-a bătut pe spate și a oftat adânc.

— Deci, unde e Fallon.

CAPITOLUL 30

FALLON

Katherine ajunsese în bucătărie la puțin timp după mine și mi-aș fi dorit să mă fac nevăzută.

Asta până a venit spre mine și m-a luat în brațe.

Mi-am ținut respirația, absolut bulversată.

Mda, salut! Eu sunt fata care mai că a amenințat că vă dă relația în vileag în presă și sunt singura vinovată de haosul din jurul divorțului prietenului tău. Dar sigur, îmi place că mă îmbrățișezi!

Cum mi-a dat drumul, m-am așezat pe scaunul de la bar în timp ce ea scotea tot ce era nevoie ca să pregătească o înghețată cu fructe, sirop și nuci.

Erau multe întrebări pe care voiam să i le pun. Până la urmă era cea care avea o idilă cu soțul mamei mele. Ar fi trebuit să o disprețuiesc. Sau cel puțin să nu-mi placă de ea. Categorie, nu ar trebui să respect o distrugătoare de cămine.

Dintr-un oarecare motiv, însă, sau poate datorită mai multor motive, simțeam că, dintre toți, mama era oaia neagră.

Un singur lucru nu i se putea nega lui Katherine: o idilă de aproape optsprezece ani era, fără nicio îndoială, iubire adevărată.

Era și foarte frumoasă. Și tânără. Cât să mai poată avea și alți copii.

— Mă surprinde că ești atât de calmă, i-am spus, alegându-mi înghețata de vanilie cu sos de caramel.

Ea a ridicat din umeri, pregătindu-i încă înghețata lui Madoc, doar ciocolată.

— Și eu am început de tânără, a recunoscut. Dar, spre deosebire de mine, și tu și Madoc aveți parte de un sprijin extraordinar.

Mda, avea dreptate. Încă nu știam care era poziția lui tata față de cele întâmplate și mă gândisem să îl sun — primul lucru a doua zi de dimineață. Dar Madoc și cu mine dispuneam de suficiente mijloace materiale și măcar o aveam pe Addie. Eram norocoși.

— Nu ți-e teamă că îi vine și lui Jared vreo idee și o cere de soție pe Tate? am tachinat-o.

Capul i s-a lăsat pe spate când a început să râdă ușor.

— Nu, a zis, părând sigură.

— Nu?

— Cred că tu și Madoc ați reușit să depășiți... probleme mai serioase, să le zicem așa. Înțeleg cum căsătoria a fost pasul firesc pe care să-l faceți. Jared și Tate, pe de altă parte? Au suferit atât de mult unul după celălalt atât de mult timp, încât am sentimentul că vor să fie lăsați în pace o perioadă de timp. Au nevoie de liniște.

Exact atunci am auzit vocile lui Madoc și ale tatălui său venind dinspre coridor, iar Katherine și cu mine ne-am întors spre ușă ca să-i vedem cum intră cu zâmbetele pe buze.

Stomacul mi s-a strâns de nerăbdare, dar umerii mi s-au relaxat puțin. Văzându-l pe Jason venind spre mine, mi-am dat părul după ureche, trecând în revistă cum eram îmbrăcată. Blugi și unul din tricourile mele negre pe corp, cu mâneca lungă, dar aveam încă pe mine jacheta Burberry. Părul era încă ușor ondulat de la “nuntă” și arăta bine ultima dată când verificasem, în ciuda celor douăzeci și patru de ore pe care Madoc și cu mine le petrecuserăm în pat.

Privirea din ochii lui Jason era destinsă și plină de căldură, dar el părea că nu respiră. Expresia de pe fața lui era plăcută, dar precaută.

Ridicându-mi bărbia cu un deget, m-a sărutat rapid și blând pe frunte, uitându-se în jos, spre inel.

— Arată bine pe degetul tău. Felicitări!

Hă?

Atât? Nu se putea să fie doar atâta.

— Mulțumesc, am bâiguit, căutându-mi falca pe undeva pe jos.

— Dacă vrei să primești amândoi un sfat din partea unui bărbat care tocmai vine după două divorțuri... Jason se uita când la mine, când la Madoc. Luptați-vă. Luptați-vă ca să învingeți orice. Nu plecați de acasă și nici nu mergeți la culcare supărați. Luptați-vă până se clarifică totul. Sfârșitul luptei este începutul renunțării.

Apoi s-a uitat la mine.

— Nu-l lăsa din mână. Ai înțeles?

Am înghițit și am dat ușor din cap.

— Domnule Caruthers, am îngăimat eu.

— Jason, a zis el.

— Jason. Îți datorez scuze. Toată nebunia aceasta cu divorțul...

— Trebuia să se întâmple, Fallon, a terminat el propoziția, intrerupându-mă. E bine. Mă rog, va fi bine, în cele din urmă.

Făcându-i lui Katherine un semn din cap, au ieșit amândoi pe unde veniseră.

— Katherine și cu mine mergem în seara aceasta la ea acasă, ne-a lămurit din mers. Ne vedem vineri seara la balul licitației de caritate.

Și-au plecat.

Madoc s-a lăsat ca din pod pe scaunul de bar. Trăgându-mă între picioarele sale, și-a vârât nasul în gâtul meu, făcându-mă să mă înfior toată.

— Madoc, am închis ochii, aplecându-mă spre el și răspunzând săruturilor sale fierbinți. Lubitule, îmi pare rău, dar cred că mâine trebuie să mă întorc la școală.

S-a oprit. Vreau să spun că s-a oprit atât de repede, că parcă îl secerase ceva. Ridicându-și capul de lângă gâtul meu, mi-a aruncat niște priviri albastre, ușor supărate.

— De ce? părea mai degrabă o provocare decât o întrebare.

— Ah, am primit un e-mail de la un profesor.

Mi-am luat telefonul și am început să-l flutur.

— Nu e supărat pe mine că am lipsit de la niște ore, dar dacă nu ajung mâine ratez un seminar susținut de un invitat și un test vineri. Amândouă sunt foarte importante.

Pierdusem deja trei zile de școală.

A scos un oftat prelung.

— Bine. O să stau la Jared ca să nu ne despărțim. Tu te duci la ore, eu văd ce trebuie să fac ca să mă transfer la Northwestern și începem să căutăm apartamente. Oricum trebuie să fim în Chicago vineri pentru chestia aceea de caritate. Plecăm dimineață devreme.

Punându-mi brațele pe umerii săi, l-am luat de după gât.

— Mulțumesc.

Scufundându-mă în el și în parfumul său masculin, i-am luat buza de sus între buzele mele, iar el mi-a prins buza de jos între ale lui. Este sărutul la care ajungeam mereu. Cele patru buze ale noastre, contopite ca una singură, în timp ce noi stăteam liniștiți și ne respiram unul pe celălalt.

Pot să spun cât de mult îmi plăcea să îl miros? Îmi plăcea că se dădea cu parfum și făcea mereu acest lucru. Sau aproape mereu.

— Haide. Să facem un duș, mi-a spus fără să-și dezlipească buzele de ale mele.

— Nu, du-te tu.

— Nu, ziceam că vreau să fac un duș cu tine.

M-am dat înapoi, desfăcându-mi nasturii de la jachetă.

— Am alte planuri. Du-te la duș și apoi trebuie să mă găsești în zece minute.

Fruntea i s-a încrețit.

— Să te găsesc?

Nu am mai zis un cuvânt. După vreo douăzeci de secunde, și-a dat seama că încheiasem de fapt cu poveștile și a urcat scările rânjind.

Am răs în sinea mea. Credea că este singurul în stare să pună la cale nebunii.

Am înșfăcat niște hârtie din faxul din bucătărie, am mâzgălit o ghicitoare pentru Madoc, știind că “iubeeeea” ghicitorile, și am lăsat-o pe stâlpul balustradei.

Pe vremuri, în zilele în care ne războiam

Să îmi bați la ușă eu așteptam

Acum trebuie să mă găsești

Unde vampirii lovesc, iar eu buzele a trebuit să-ți părăsesc.

Dezbrăcându-mă de jachetă, am lăsat-o să cadă pe jos, lângă scări. Am mai făcut câțiva pași și am început să-mi dau jos restul de haine de pe mine, lăsându-le din loc în loc pe gresia alb-negru. Balerinii, blugii, cămașa, apoi mi-am desfăcut

sutienul și l-am lăsat pe covorul de pluș bej din coridorul de la dreapta.

Având pe mine doar chiloții tanga de culoare roșie, am coborât holul luminat slab și am intrat în camera cu *home cinema*, recunoscătoare că înfrigurarea pe care o simțeam cuprinzându-mi corpul îmi distrăgea atenția de la inima care-mi bătea să sară din piept.

Uram camera aceea.

Dar o și iubeam.

Răsucind încet întrerupătorul de pe perete, am făcut lumină cât să fie puțină strălucire în jur. În timp ce dădeam roată cu privirea, am observat că nu se schimbase nimic. Nu că m-aș fi așteptat la asta.

Camera era folosită rar, dar fusese gândită pentru multă lume.

Multe fotolii rabatabile din piele neagră și două canapele lungi, negre, erau așezate în fața unui ecran mare, plat, montat pe un perete care era decorat cu câte trei ecrane mai mici pe fiecare parte. Fotografii de familie și tot felul de accesorii sportive decorau pereții de culoare cafeniu deschis, iar covorul maroniu întregea ambianța confortabilă și ca de peșteră.

Madoc și cu mine obișnuiam să ne uităm aici mult la televizor, chiar dacă rareori ne spuneam ceva drăguț unul altuia. Și singura dată când Jason Caruthers venea aici era duminica de Super Bowl.

Mergând cu pași ușori, mi-am trecut mâna peste pielea neagră răcoroasă și netedă a canapelei noastre. Cea pe care stăteam când urmăream *Jurnalele vampirilor*. Cea pe care stăteam când ne ignoram unul pe celălalt în ciuda norului uriaș de tensiune dintre noi. Cea pe care ne culcaserăm unul cu

celălalt pentru ultima oară înainte să fiu luată pe sus și trimisă de acasă.

Pântecul mi s-a strâns și un fior ca un curent electric m-a străbătut până între picioare, făcându-mi bărbia să tremure din cauza unui surâs.

Locul acesta ar trebui să mă intimideze. Este locul în care fusesem trezită brusc din somn de un părinte care urla și de un altul care era atât de furios, încât nu putea scoate o vorbă. Maică-mea mă smucise de pe canapea, eu fiind aproape goală, doar cu cămașa lui Madoc pe mine. Jason Caruthers stătea pe coridor, refuzând și să se uite la mine când eram târâtă pe lângă el. Nu-l vedeam pe Madoc nicăieri pin preajmă și în douăzeci de minute eram îmbrăcată, împachetată și trimisă de acasă, fără să știu că în mine era și un copil.

Aș putea considera camera aceasta drept o piază rea pentru mine, dar nu.

Simțeam atât de bine pe piele netezimea răcoroasă a canapelei, încât îi fusesem extrem de recunoscătoare lui Madoc că mă convinsese în acea noapte să ies până la urmă din camera mea.

M-am cățarat pe canapea și, în genunchi, m-am sprijinit de spătar cu brațele întinse deasupra. Voiam să-l văd pe Madoc când mă găsea. Când s-a răsucit mânerul ușii, a trebuit să-mi înghit zâmbetul și să-mi îndoi degetele de la picioare ca să-mi țin în frâu entuziasmul.

Când Madoc a deschis ușa, ochii i s-au îndreptat țintă spre mine și i-am zâmbit obraznic și sexy, sperând să fi ieșit ceva jucăuș, nu specific nimfomanei în care mă transformasem. Avea pe el pantaloni negri de pijama, care atârnavu lejer, iar pielea lui de chihlimbar era atât de caldă și de netedă încât am început să

înghit în sec. Micile umflături ale pachetului de șase s-au încordat, iar eu mi-am plimbat privirea pe pectorali și mai sus, plăcându-mi la nebunie cum părul oarecum ud îi stătea în sus, ca și cum ar fi fost aranjat așa. Cu toate acestea, când am ajuns la fața lui, amuzamentul său omniprezent dispăruse cu desăvârșire.

A înghițit și a ridicat hârtia cu ghicitoarea.

— Camera asta...

De ce nu mă privea?

Ochii lui rătăceau prin jur.

— Eu.... ă... m-am bâlbâit.

Inima începuse să pompeze mult prea repede. *Rahat!* Era nervos?

— Mă bucur că ți-ai dat seama, i-am zis, lăsându-mi capul într-o parte, încercând să-l încurajez să intre.

— Mda, păi... ultimul vers a ajutat.

A oftat din toți rărunchii.

— Ascultă-mă, Fallon. Nu vreau să fiu aici. Putem să mergem în pat?

Cum? De ce?

— Madoc, m-am grăbit să-l opresc. Știu că acesta este ultimul loc în care ne-am văzut înainte să plec, dar nu trebuie să ne temem de el.

M-am dat jos de pe canapea și am rămas în picioare lângă brațul ei, cu mâinile puse una peste alta. Privirea sa aprinsă, albastră, rătăcea cu timiditate asupra corpului meu și apoi s-a oprit pe fața mea.

A venit spre mine, fiecare pas apăsând vibrându-mi în vene. Luându-mă de ceafă, m-a sărutat pasional, strecurându-și limba imediat înăuntru și încălzindu-mi fiecare centimetru de piele.

— Madoc, am spus abia respirând, în momentul în care m-a ridicat de la pământ.

M-a prins de fese, iar eu mi-am încolăcit picioarele în jurul lui.

Mi-a plăcut că mă ridicase în brațe.

Nu mi-a plăcut însă că ne îndreptam spre ușă.

— Plecăm în șase ore, a zis pe un fals ton amenințător, și s-ar putea să am sau nu timp suficient să gust fiecare bucățică din tine. Dar vreau să începem chiar acum. Mergem în pat.

— Madoc, nu! mi-am ridicat brusc brațele și m-am prins de cadrul ușii oprindu-l din drum. Nu! Vreau să fiu aici.

El a împins puțin, iar eu m-am prins și mai bine de rama ușii, deși brațele îmi erau cât se putea de întinse. Dacă voia să mă ia de acolo, nu trebuia decât să mai împingă puțin. Nu mă puteam împotrivi.

— Ei bine, eu nu vreau! a răspuns ferm. Haide. Nu mai suntem copii. O să o facem în pat, ca adulții, nu pe o canapea ca niște adolescenți în călduri.

— Dar suntem adolescenți în călduri.

M-a privit furios.

— Să mergem sau te gădil.

Pieptul mi s-a încordat și aproape mi-am retras brațele de teama amenințării, dar m-am oprit.

Zvârcolindu-mă ca să scap din strânsoarea lui, m-am lăsat să alunec în jos și l-am lovit cu palmele în piept, făcându-l să se dea un pas înapoi. M-am întins peste el, am pus mâna pe ușă și am trântit-o ca să se închidă.

Ochii mari ai lui Madoc rămăseseră ațintiți asupra mea și mă urmăreau cum am venit lângă el, l-am împins cu spatele în spătarul canapelei și am început să-l torturez. Mi-am înfipt o

mână în părul lui, buzele mele îl căutau cu intensitate și repeziciune, întâi pe gură, apoi pe gât, iar cealaltă mână a coborât brusc și i-a apucat erecția uriașă pe care o simțeam deja cum pulsa.

— Fallon, Dumnezeule! a zis surprins.

Dar și-a lăsat capul pe spate copleșit de plăcere și și-a trecut degetele prin păr în timp ce eu îi înșiram săruturi pe piept și pe abdomen.

Așezându-mă în genunchi, l-am eliberat din pantaloni și, luându-l în mână, am început să-mi plimb limba în cercuri pe vârful lui, biluța mea ciocnindu-se de piercingul lui. A tresărit și a deschis brusc ochii, uitându-se la mine cu o privire sălbatică și respirând printre dinți.

— Fallon, m-a muștrat.

— Vreau. Te rog, i-am cerut cu blândețe.

A închis ochii strâns și mi-a slăbit părul din strânsoare.

M-am aplecat din nou, l-am cuprins cu buzele în lungime, prelung, savurând mirosul gelului de baie care mă făcea atât de dornică. Îmi plimbam limba fără grabă, dintr-o parte în alta, pe dedesubt, ca să-mi poată simți biluța din limbă. Penisul i-a tresălit în gura mea, iar eu am devenit și mai nerăbdătoare să-i simt gustul, al său și al piercingului de argint. L-am apucat din nou, mi-am relaxat gâtul și l-am cuprins cu totul, până la bază.

— Iubito, a șoptit, trăgând aerul printre dinți. Pentru binele tău, sper că nu ai învățat asta cu un alt tip.

L-am eliberat ușor și i-am mai dezmiertat apăsat cu buzele vârful de zece ori înainte să-i răspund.

— Tate și cu mine am luat luna trecută o carte ca să ne documentăm.

— Chiar așa, a zis el și nu era o întrebare. E tare.

După cum îl știam pe Madoc, sigur își imagina că Tate și cu mine am exersat pe castraveți.

Ea dorise să facă asta pentru Jared, dar niciuna dintre noi nu avea experiență. Bineînțeles că ea voia să-l zăpăcească, așa că am sugerat să ne uităm la niște filme porno. M-am trezit cu un “nu” hotărât în față, spunându-mi că nu are de gând să se uite la filme proaste de pe internet. Așa că am intrat pe net și am cumpărat o carte.

L-am cuprins din nou cu buzele, cu blândețe, până la bază și mi-am rotit limba în jurul lui.

Mi-am pus mâinile în spatele lui, i-am tras pantalonii în jos, pe fund, și l-am prins de fese pentru sprijin, în timp ce mișcările mele deveniră tot mai accelerate. Rădăcinile părului mă pișcau de cât de tare mi-l prinsese și-l strângea în pumni. Era excitat la maxim, speram eu, pentru că n-aș fi putut deschide mai mult gura, și mă delectam cu senzația pe care mi-o dădea fiecare bucățică de piele a lui.

Gemea și respira scurt, accelerat și eu mă desfătam cu imaginea lui Madoc în timp ce mă ocupam de el. Văzându-l cu fața contractată, cu ochii închiși, părând să fie chinuit de durere, am simțit dintr-odată o poftă nebună să mă cațăr pe el.

Capul îmi fusese tras de-o parte și Madoc avea o privire aprinsă.

— Oprește-te! a zis cu răsuflarea întretăiată. Te vreau. Dar nu pe canapeaua asta.

Mi-am umezit buzele și l-am privit încruntată, nedumerită, dar nu am insistat.

Cui naiba îi mai păsa acum? Canapeaua, scaunul, podeaua...

Luându-mă rapid de mână, m-a tras spre una dintre celelalte canapele de piele, m-a răsucit și, cum stătea așezat, m-

a adus în brațele lui, călare. Ereția lui m-a atins între picioare și apoi...

Uau!

Și-a trecut mâinile ușor pe sub chiloții mei tanga și i-a smuls de pe mine.

Nu mai aveam chiloți pe mine și miezul îmi pulsa atât de puternic, încât trebuia să-mi mușc buza de jos ca să mă împiedic să strig.

Eram de necontrolat. M-am lăsat să alunec în el, trecându-mi limba peste buzele lui și ridicându-mă atunci când a început să-mi maseze sexul cu vârful lui.

— Ah, Madoc, am spus cu respirația întretăiată.

La naiba, ce bine era.

I-am luat fața între mâini și l-am privit în ochi, fără să fiu în stare să opresc mișcările ritmice pe care le făceam.

— De ce m-ai lăsat aici singură noaptea aceea? m-am aventurat să întreb.

Am presupus că de aceea se simțise atât de stingherit pe cealaltă canapea. Poate că asta era motivul pentru care ura această cameră.

— Nu am vrut.

În ochi i se citea părerea de rău.

— Te-am învelit, a continuat, inspirând și închizând ochii de plăcerea oferită de mișcare mea, și m-am dus să fac un duș. Plănuisem să cobor înapoi și să te trezesc, dar până am ajuns aici, tu plecasei.

În tot acest timp eu crezusem că își satisfăcuse doar o poftă după care se dusese în pat, lăsându-mă acolo.

— Urăsc camera asta afurisită, a terminat el.

A închis gura, dar a deschis-o din nou, părănd să vrea să mai spună ceva.

Am înhățat telecomanda și am dat drumul la muzică. *Team* al lui Lorde s-a revărsat în încăpere și am apucat strâns canapeaua din spatele lui cu amândouă mâinile, apoi m-am lăsat în jos suficient de încet cât să-l înnebunesc.

— O să te fac să o iubești din nou, i-am promis.

A intrat complet în mine și am lăsat capul pe spate trăind plăcerea acelei senzații.

El a gemut adânc și a clipit.

— Mi-ar plăcea să te văd cum încerci.

CAPITOLUL 31

MADOC

“Aici erai”, am auzit o voce în spatele meu și m-am crispat.

Mă întorc și o văd pe mama mea vitregă, pe Patricia, și nu-mi ascund deloc încruntarea când observ că era în cămașa albă, scurtă, de noapte.

Apuc strâns sticla de apă, trântesc ușa de la frigider și încerc să-mi feresc privirea. Capul îmi țiuia de la cât am băut la petrecerea cu foc în aer liber, dar asta nu făcea ca situația să fie mai puțin stânjenitoare.

Părul ei lung și blond e liber, dar pare proaspăt aranjat, ca și machiajul de altfel, iar postura nu este deloc decentă. Cu o mână pe insula de bucătărie și cu cealaltă pe șold, se răsuțește jucăuș și zâmbește.

— Unde e tata? i-o tai.

— Doarme, oftează ea. La el în cameră. Te-ai distrat bine?

De ce se purta atât de drăguț în ultima perioadă?

— Mda, până acum, am răspuns sec.

Tocmai mă întorsesem de la o cursă și câștigasem răsunător împotriva lui Liam. Și am apucat și ziua să o văd pe Tate Brandt concurând pentru Jared. Dacă pun la socoteală și petrecerea cu foc în aer liber, fusese chiar o seară plăcută.

Dar sunt obosit și nu am chef să înghit indiferent ce otravă are de gând Patricia să scuipe.

Ocolesc insula de bucătărie, vrând să ies din încăpere, când vine și se oprește în fața mea.

— Madoc.

Îmi pune o mână pe piept și mă trag înapoi.

— Te-ai făcut voinic de când faci exerciții la sală. Arăți bine.

Clatină aprobator din cap și mă privește nevinovat.

— Știi că tatăl tău are o relație extraconjugală?

Iisuse! Ce naiba?

Și nici nu ascunde prea multe pe sub cămășuța de noapte. Văd mult din decolteul ei și din pielea bronzată și netedă de pe brațe, picioare și umeri. Patricia lucrează și ea mult la sală și are multă grijă de ea cu banii tatălui meu. La patruzeci de ani, pare mult mai tânără.

Simt cum un perete de piatră de zece tone mi se sparge în stomac când buzele ei se apropie la câțiva milimetri de gâtul meu.

Ce. Mama. Mă-sii?

Îi împing mâna.

— Tu ești serioasă?

Aproape că nu mai pot respira din cauza șocului.

Trecând pe lângă ea, merg cu pași apăsați pe coridor și zbor spre camera cu home cinema. Singurul loc în care îmi mai doresc să fiu. Trântesc ușa, mă duc și mă arunc pe o canapea (cea pe care fusesem cu Fallon pentru ultima dată) și îmi las capul pe spate, închizând ochii.

Inima îmi bate să-mi iasă din piept și corpul îmi este cuprins de furie în întregime.

Nu-mi vine să cred. Mama mea vitregă tocmai s-a dat la mine.

Amețit, mă ciupesc de nas încercând să-mi limpezesc mințile încețoșate de atâta alcool. Pielea răcoroasă pe care o simțeam pe ceafă mă ajută să-mi liniștesc respirația.

Nu înțeleg de ce, după atâta timp, tot în camera aceasta ajungeam să dorm în cele mai multe nopți.

Fallon a plecat. Nu mă plăcuse niciodată cu adevărat, atunci de ce să fi vrut să-mi reamintesc trădarea ei?

Și totuși, acesta era locul în care ne petrecuserăm cel mai mult timp împreună, uneori în liniște, uneori nu chiar în atâta liniște.

— Uită-te la mine, zice Patricia și deschid ochii instantaneu.

— Ieși de aici, strig cu buzele strânse când o văd în fața mea.

De ce nu am încuiat afurisita aia de ușă?

Mă ridic și mă pun în fața ei.

— Este camera mea. Ieși!

Ochii îi luceau de cât era de înflăcărată.

— Ești prost dispus. Înțeleg acum de ce se temea Fallon de tine.

Am clătinat din cap.

— Fallon nu se temea de mine. Nu știu ce ți-a spus, dar...

— Nu știa cum să se poarte cu tine, Madoc.

Se uita la mine, cu buza de jos strânsă între dinți.

— Face parte din trecutul tău. Este momentul să mergi mai departe. Ea așa a făcut.

— Ce vrei să spui?

— Se întâlnește cu cineva de la internatul unde este, spune Patricia și am început să-mi aud inima în urechi.

Vag, sesizez că mâinile Patriciei erau pe pieptul meu, masându-mă prin tricou.

— Nici măcar nu vorbește despre tine sau să întrebe de tine, Madoc. O rog să vină acasă în vizită. Nu vrea. Nu merită bărbatul care ai devenit.

Închid ochii, gândindu-mă la toate momentele petrecute aici, toate nopțile în care mă gândeam la ea și știu că este pierdere de vreme. O știu prea bine, fir-ar să fie. Normal, am ieșit și eu cu

alte fete. M-am lipit și eu, nu atât de des cât m-am lăudat lui Jared, dar fuseseră destule fete. Niciuna însă nu îmi câștigase totuși inima.

Șoapta Patriciei adie peste gâtul meu.

— Știi după ce tânjești. Știi ce te mulțumește. Și știi să păstrezi secrete.

Topește și ultimii pași ai distanței dintre noi, punându-și mâinile după gâtul meu și își lipește buzele de ale mele.

Geme și, brusc, eu nu mai am aer.

Nu...

Nu.

Nu!

Apucând-o de umeri, o îndepărtez de mine.

— Iisuse Hristoase! strig. Ce mama mă-sii!

Este roșie la față și ridică o sprânceană.

— Nu? râde. Nu cred că vorbești serios, Madoc.

Îmi vine să o lovesc. De fapt îmi vine să o izbesc de un perete și să o fac să dispară de pe fața pământului. Cel mai mult însă îmi doresc să plece de acolo.

— Ieși afară, îi spun cât pot deferm.

Privindu-mă cu un aer superior, se duce spre canapea și se așază.

— Obligă-mă, mă provoacă. Dar va trebui să mă atingi ca să faci asta.

Mă holbez la ea cum stătea întinsă exact unde o văzusem ultima oară pe Fallon. Își pusese mâna peste cap și era grețoasă. Ca ceva ce nu mai voiam să-mi amintesc niciodată.

Iau o față serioasă și încep să vorbesc cu voce joasă.

— Pleacă mâine sau îi voi spune lui tata despre asta.

Poate ar trebui să-i spun oricum.

Dar poate nu am chef să-l protejez pe tata în acest moment. Poate vreau să sufere în căsnicia asta. Poate îl urăsc că le-a adus pe ticăloasele astea două în casa noastră.

Sau poate dacă o pierd pe Patricia, mă tem că o pierd pe Fallon pentru totdeauna.

Nu știu.

Ies din cameră, lăsând-o acolo pe canapea și îmi scot telefonul din buzunar.

***Ești trează?** Scriu mesaj, dar sunt deja în drum spre mașină, fără să mai aștept vreun răspuns.*

Telefonul bâzâie. Sunt în pat. Trebuie să vii tu la mine.

Dau din cap, știind că asta nu era o problemă. Trebuia să mă răcoresc. Jess Cullen, căpitanul echipei feminine de maraton, și cu mine avem o relație tip prietenie cu beneficii și o iubesc de nu mai pot. Nu o iubesc, iubesc, ci o respect și e o fată bună.

*Trântesc rapid un răspuns. **Ajung în zece minute.***

Te aștept.

Am plecat și nu am mai intrat deloc în camera aceea. Până în seara aceasta. De multe ori chiar m-am gândit să organizez o petrecere în aer liber și să pun pe foc canapeaua aceea nenorocită care acum fusese pângărită de soioșia femeii aceleia. După noaptea aceea, totuși, a plecat într-o vacanță lungă și nu am mai văzut-o până ieri-dimineață când m-a amenințat că o ia pe Fallon.

Când văzusem biletul lui Fallon în seara aceea, în loc să fiu entuziasmat, cum sunt sigur că ea se aștepta să fiu, mi-a venit să urlu. Nu voiam să fiu acolo, cu atât mai puțin o voiam pe ea acolo.

Cine știe cum ar fi reacționat dacă i-aș fi spus adevărul. Cu siguranță nu era ceva important, dar nu voiam să risc să mai intervină ceva în calea fericirii noastre.

Purtând-o pe brațe spre pat în noaptea aceea, m-am aplecat și am sărutat-o pe păr. Fallon, ca și mine, își văzuse părinții trăind exact cum ea nu își dorea. Din fericire pentru noi, experiența noastră alături de ei ne făcuse să simțim că făcusem deja greșelile părinților noștri. Acum știam ce voiam.

Chiar dacă știam că era puternică, nu am încetat să vreau să o protejez și să-i ofer totul.

Nimeni și nimic nu ne va opri.

În următoarele zile, am început împreună cu Fallon să ne aranjăm lucrurile în Chicago. Ea mergea la ore în timp ce eu completam hârtiile necesare ca să mă retrag de la o școală și să mă transfer la alta. Seara nu-și făcea temele, ci căutam apartamente pe internet.

Fallon încercase să ia legătura cu tatăl ei ca să îi spună despre căsătoria noastră, dar când îl contactase pe unul dintre oamenii săi, acesta îi spusese că Ciaran era “de negăsit” momentan.

Ceea ce însemna că era reținut pentru interogatoriu, probabil. Nimeni nu este “de negăsit” în secolul douăzeci și unu, decât dacă i se confiscă telefonul.

— Daniel, i-a zis ea la telefon acestuia, dacă nu aflu nimic despre tata până mâine mă duc la poliție. Cel puțin vreau să știu că nu e mort.

Era joi seara și stătea pe canapea în apartamentul lui Jared, în timp ce eu și Tate tocmai ne întorseserăm de la alergat. Fallon venea de obicei cu noi, însă de data aceasta a preferat să rămână să dea telefoane.

Jared era încă la antrenamentul școlii militare. Fusese cât se poate de amabil să ne lase pe mine și pe Fallon să stăm săptămâna aceea în mansarda apartamentului său care era liberă.

— Duș? am întrebat-o pe Fallon în timp ce smulgeam tricoul de pe mine.

A ridicat un deget spre mine, făcându-mi semn să aștept, fiind încă la telefon.

Tate respira greu când a intrat în cameră și a pus mâna pe telefonul ei.

— A sunat mama lui Jared, a zis mai mult pentru ea.

După ce-a apăsat câteva butoane, a ridicat telefonul la ureche și a sunat-o înapoi pe Katherine, am presupus eu.

Am intrat în bucătărie și mi-am luat un Gatorade din frigider, în timp ce ele vorbeau la telefon. Jared a intrat trântind ușa după el și la fel de transpirat ca mine și ca Tate.

— Aruncă-mi și mie una d-aia, mi-a zis el, făcând semn spre sticla de Gatorade pe care o țineam în mână și folosind partea de jos a tricoului său ca să se șteargă pe frunte de transpirație.

Aruncându-i sticla mea, am înhățat alta din frigider și pentru câteva minute nu am mai scos un cuvânt, doar am băut și ne-am recăpătat suflarea.

— N-are niciun rost, a mormăit în timp ce-și apuca din spate de la ceafă tricoul și și-l trăgea peste cap.

Mda, mă ardea gâtul să izbucnesc în râs.

Jared în armată, sau indiferent ce ramură și-ar fi ales, tot era ceva ciudat pentru mine.

Jared, în echipă. Jared urmând ordine. Jared, călcat și îmbrăcat în uniformă. Jared, lider? Pentru binele umanității? Mai clătinam încă din cap doar când mă gândeam la asta.

— Atunci ieși, i-am spus. Sunt o groază de lucruri pe care le poți face cu viața ta. Lucruri la care te-ai pricepe.

S-a uitat la mine de parcă aveam trei ochi.

— Nu vorbesc despre școala. Ziceam de Tate. Uită-te și tu la ea.

M-am ițit pe după el, uitându-mă la ea cum vorbea la telefon. Era octombrie și ea alerga în pantaloni scurți și în maiou. Ca să-l tachineze, probabil.

Am zâmbit. Îmi plăcea de Tate mult de tot. A fost chiar o vreme când am vrut-o. Dar acum îmi era ca o soră.

Genul de soră căreia nu i-o tragi, vreau să spun.

— Ce e cu ea? am ridicat din umeri.

S-a încruntat.

— Mă omoară cu zile, asta e. Se îmbracă așa ca să mă ațâțe, și funcționează. Am ajuns chiar să caut pe Google “dans de societate” ca să văd dacă e chiar atât de nasol.

Se uita la mine strâmbându-se.

— Sunt dărâmat!

Mi-am dat capul pe spate, râzând.

— Arăți de parcă mai ai un pic și începi să plângi, i-am zis și n-am mai putut respira de răs.

— Și, tu ce-ai face? m-a întrebat mai mult acuzator.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Amice, de cât timp mă cunoști? Nu sunt multe lucrurile pe care nu le-aș face.

A clipit lung și apăsât știind că era adevărat ce-i spusese și și-a întors capul ca să se uite la Tate, visând probabil cu ochii deschiși la toate lucrurile pe care le lăsase să-i scape.

Fallon tocmai închisese telefonul și venea spre noi, zâmbind când am luat-o de după umeri.

— E totul în regulă? am întrebat-o.

— Deocamdată, mi-a răspuns, clătinând din cap.

Apoi a strâmbat din nas.

— Trebuie să faci duș.

I-am aruncat o privire fulger lui Jared.

— Putem să intrăm noi primii?

Am văzut cum strângea în pumn sticla de Gatorade și mi-a părut rău pentru el. Probabil voia să facă același lucru cu Tate și suferea.

— Atenție, a strigat Tate. Suntem cu toții în chestia asta, așa că ascultați.

Toate capetele s-au întors spre ea în momentul în care a venit spre bar, în bucătărie.

A ridicat o sprânceană în direcția lui Jared, dar nu s-a uitat în ochii lui și a fost nevoie să mă mușc de buze ca să nu încep să râd.

— Tatăl tău, a zis, uitându-se la mine, și mama ta, a adăugat, privindu-l în cele din urmă pe Jared. Se duc la acea recepție de caritate mâine.

Apoi s-a uitat la mine și la Fallon, dacă tot venise vorba despre acțiunea părinților noștri Triumph Charity pentru Copiii cu Dizabilități.

Am înțeles ce spusese, surprins, dar nu stânjenit de vești.

Tata și Katherine aveau să apară împreună, ca un cuplu, la recepția de caritate organizată de el și de soția lui.

Va fi ciudat pentru unii. Nu pentru mine.

— Așadar, a continuat ea. Katherine ne-a invitat și pe noi, dar cred că este mai mult ca să-i sprijinim moral.

— Ți-a spus ea asta? a întrebat Jared, părând îngrijorat.

— Nu, dar am avut eu impresia asta. Este prima apariție publică a ei cu tatăl tău, Tate se uita la mine, iar soția și prietenii lui vor fi acolo.

Privirea i-a fugit rapid spre Fallon, încărcată de părere de rău.

— Sunt sigură că se va şușoti mult. Avem o masă de familie, așa că vom sta împreună la cină.

Mi-am ridicat bărbia și am întrebat-o pe Tate:

— Jax vine?

— Ea a spus că va fi acolo.

— Bine atunci.

Mi-am dres vocea.

— Păi, haideți s-o facem.

— Fallon?

Tate și-a luat geanta de pe scaunul de la bar.

— Ne întâlnim mâine după cursurile de la amiază și mergem la cumpărături?

— În regulă.

Tate și-a ridicat apoi privirea spre mine și a zis pe un ton autoritar:

— Iar voi doi o să vă îmbrăcați în smocking.

Se referea și la Jared, dar nu s-a uitat la el.

Trecându-și breteaua de la geantă peste cap ca să o așeze peste șold, și-a înșfăcat jacheta în timp ce se îndrepta spre ușă.

— Unde pleci? s-a rățoit Jared.

— Înapoi la cămin, s-a răstit ea, ocolind peretele care ne separa de ușă.

Fallon și cu mine nu o puteam vedea, însă Jared i-a aruncat o privire mortală.

— Doar dacă nu te-ai răzgândit în privința dansului de societate, a zis ea cântat, tachinându-l.

El i-a aruncat o privire încruntată, apoi a făcut ochii mari și a zburat de pe scaun.

— Ce-a fost asta? Tocmai mi-ai arătat o bucată de pielică?

Am auzit ușa deschizându-se și apoi trântindu-se, iar el a zbughit-o după ea.

CAPITOLUL 32

FALLON

Tot drumul mi-am ținut mâinile în poală, strângându-mi pumnii atât de tare, încât unghiile îmi intraseră în palme. Corpul îmi era ca un arc întins și simțeam bătăile inimii în ceafă.

Fir-ar să fie! Nu voiam să o văd pe femeia aceea în seara asta.
În nicio seară.

— Ce faci? m-a întrebat Madoc în timp ce ducea mașina spre valetul de la Lennox House, locul obișnuit în care se ținea anual Triumph Charity pentru Copiii cu Dizabilități.

Am apăsat pe butonul “trimite” și mi-am înfundat telefonul în geantă.

— I-am scris lui tata un mesaj unde sunt, în caz că putem lua legătura.

— Ești îngrijorată din cauza lui.

Am dat din cap.

— Sunt îngrijorată din cauza ta.

I-am zâmbit ștregărește, încercând să-mi ascund temerile.

— S-ar putea ca tata să vrea încă să te omoare.

I-am prins cu coada ochiului zâmbetul din colțul gurii, înainte să se dea jos din mașină. A ocolit-o ca să ajungă pe partea mea, mi-a deschis ușa, apoi i-a aruncat însoțitorului cheile de la mașină.

— Nu mă omoară, o să mă sărute pe frunte, mi-a zis fără șovăire.

Apoi s-a întors să-i facă un semn lui Jared care o ajuta pe Tate să coboare din mașina lui oprită în spatele nostru.

— Ești atât de sigur.

El a pufnit.

— Bineînțeles. Toată lumea mă iubește.

Da. Da, așa e.

Luându-l de braț, am pornit spre sala impunătoare de bal, urmați de Jared și de Tate. Și Madoc și Jared erau la costume negre, de stofă, cu cămăși albe scrobite și cravate negre de mătase. Madoc avea la piept o batistă violet închis, Jared nu avea nimic. Pantofii le străluceau, frezele le erau adorabil aranjate stilul deranjat și era imposibil să nu-i remarci.

Judecând după câte doamne întorseseră capul când am intrat, am presupus că nu ne făceau ochi dulci mie și lui Tate.

Sau, poate că da. Și noi arătam foarte bine. Hotărâserăm amândouă să ne îmbrăcăm în negru și am ales rochii elegante de cocktail.

Ea era îmbrăcată într-o rochie fără mâneci, pe deasupra cu un strat de voal transparent care cădea până la mijlocul coapselor și care era puțin evazată din talie. Avea dungi orizontale strălucitoare din mătase neagră și îi punea în evidență picioarele minunate și brațele. Părul auriu era buclat și prins în coadă lateral, la baza gâtului.

Și eu optasem pentru o rochie fără mâneci, dar mai amplu drapată. Breteaua decolteului rotund cobora adânc de o parte și de alta și se unea din nou pe spate. Era adunată în dreptul taliei și prinsă cu o bijuterie din aur. Părul era aranjat în bucle mari, dar mi-l dădusem peste umăr ca să-i pot simți mâna lui Madoc pe spate.

Și cu toate că eram încălțate cu sandale negre cu toc, și Tate și eu simțeam că nu ne ridicam la înălțimea bărbaților noștri.

Respiram aerul încărcat de parfumul florilor. Mama mea iubea astfel de evenimente, chiar și numai dacă participa la ele doar pentru imagine.

— Uau, ce-o să ne mai distrăm, am auzit oftatul sarcastic al lui Jared în spatele meu. Unde e mama? Dar frate-meu?

Niciunul dintre noi n-a scos vreun cuvânt cât timp am inspectat din priviri sala enormă de bal, căutându-i pe Jason, Katherine și Jax.

Încăperea era deja plină de oameni. Fremătând de zgomotul vesel al sporovăielilor, râsetelor și al muzicii, sala era decorată cu draperii mari, lumini albe și peste tot erau flori albe. Geamurile strălucitoare de jur împrejurul camerei lăsau lumina lunii să se strecoare și să aducă un plus de sclipire atmosferei discrete. Nu prea strălucitoare, dar nici întunecată.

Scena, și ea decorată în alb, scotea în prim-plan un podium unde o formație interpreta piese celebre pline de energie. Ringul de dans părea deja neîncăpător, fiind ocupat de trei, aproximativ patru duzini de cupluri, îmbrăcate în cele mai elegante haine și cu zâmbete strălucitoare ca bijuteriile pe care le purtau. În jurul ringului de dans erau aranjate zeci de mese rotunde, împodobite cu fețe de masă albe, lumânări și cele mai fine cristaluri.

— Bine, a zis Tate. Să ne împraștiem...

— Bine ați venit.

O voce pe care o cunoșteam prea bine ne întâmpina și am simțit cum tot spatele mi se încordează.

M-am întors, am ridicat o sprânceană în direcția mamei mele, care se apropia de noi cu un pahar de șampanie într-o mână și o escortă foarte tânără de cealaltă.

Cineva atât de tânăr și de chipeș, care părea să execute ordinele primite, nu putea să fie decât escortă, nu?

Ea era îmbrăcată cu o rochie neagră, lungă până în pământ, cu un top de mătase neagră pe deasupra și cu mâneci scurte. Părul ei blond era strâns și ridicat într-o coafură șic, iar machiajul era uluitor. Părea cu opt ani mai tânără decât era de fapt.

A ajuns în fața noastră și ne privea cu îngrijorare prefăcută.

— Ciudat. Nu-mi amintesc să vă fi trimis vreo invitație. Dar...

A privit pe după mine, făcându-i probabil ochi dulci lui Jared, dar eram prea dezgustată ca să aflu.

— Sunteți bine-veniți cu toții.

— Nu tu ne inviți la recepțiile organizate de familia mea, Patricia, i-a zis Madoc pe un ton coborât și amenințător. În plus, Fallon este cu mult mai îndreptățită să fie aici decât tine. Tu îți cam iei la revedere de la familia aceasta, îți amintești?

— Ah, așa e.

Și-a ridicat bărbia în direcția noastră, zâmbind.

— Am uitat de căsătoria voastră. Felicitări!

Privirea îi căzuse pe mâna mea și aerul ei batjocoritor mă făcea să vreau să îi trag un pumn.

— Văd că ai primit inelul de familie, a observat, sorbind încă o înghițitură din paharul de șampanie. Îți va ține de cald atunci când tu vei rămâne singură noaptea și el și-o va trage cu alta. Probabil face deja asta. Lui taică-său nu i-a luat mult după nuntă.

Madoc a făcut un pas înainte, dar l-am smucit de mână înapoi.

— Nu, l-am pus în gardă. Se agață de câteva fire de paie. Las-o să-și verse ultimele cuvinte.

Apoi m-am uitat la mama.

— Sunt tot ce i-a mai rămas, până una-alta.

Fața i se crispase și a ridicat din sprâncene, surprinsă.

— Vei vedea. Poate va trece un an sau poate vor trece cinci. Dar vei vedea.

S-a răsucit pe călcâie împreună cu eleganta și extraordinar de tăcuta ei jucărie sexuală și-a plecat.

— Uau, Tate râdea, dar era acel răs care rămâne singura opțiune în afară de plâns.

Am înțeles sentimentul.

— Ești în regulă? m-a întrebat ea, venind lângă mine.

— Sunt bine.

Am dat din cap și i-am eliberat brațul lui Madoc. Nu mă puteam ține de el toată noaptea ca de un colac de salvare, ca să mă simt în siguranță.

— Ar fi trebuit să-i trag una.

— Eu una așa aș fi făcut-o, mi-a trântit-o Tate.

Jared și Madoc au pufnit în același timp, iar Tate a privit în jos, zâmbind în barbă. Am avut senzația că se spusese o glumă pe care nu am înțeles-o.

Apoi a zâmbit amuzată, observând cât de nedumerită eram.

— Violența nu rezolvă niciodată nimic, dar... s-a oprit ezitând o clipă, atrage atenția anumitor persoane. Câteodată, și subliniez *câteodată*, violența este singurul lucru pe care oamenii îl respectă. Madoc, de exemplu. I-am spart nasul și i-am tras una în boașe. Până la urmă m-a înțeles.

Stai puțin, cum?

— Nu înțeleg?

Mă uitam când la Madoc când la Tate. Jared și-a dat ochii peste cap când m-am uitat la el, în căutarea unei explicații.

— Nu i-ai spus despre noi, Domnule-Nu-Pot-Să-mi-Țin-Mâinile-Acasă?

Privirea ei în expectativă îl făcea pe Madoc să roșească.

— Mda, mersi, Tate, a spus el, în cele din urmă, uitându-se în altă parte de parcă avea un gust rău în gură. Acum trebuie să dau explicații.

Am înghițit în sec, nefiind sigură dacă îmi plăcea direcția în care se îndrepta discuția.

Jared, pe de altă parte, părea să-mi citească gândurile.

— Nu te îngrijora, Fallon, m-a liniștit el. Madoc nu făcea decât să încerce să ne determine pe mine și pe Tate să fim împreună. Atâta doar că avea impresia că scopul scuză mijloacele.

Stofă de avocat, ce mai, am răs în sinea mea.

În cele din urmă, i-am găsit pe Katherine și pe tatăl lui Madoc și, în ora ce-a urmat, am stat împreună sau am dansat. Katherine arăta uluitor într-o rochie de seară de culoare roșu închis, asemănătoare cu a mea ca model, atâta doar că a ei era până la pământ. Părul ei de culoarea cafelei cădea liber pe umeri și era minunat scos în evidență de culoarea puternică a rochiei. Deși noi crezuserăm că avea nevoie de sprijin moral (oamenii de acolo credeau că era amanta lui Jason), se pare că nu fusese decât frică. De fapt, totul părea să fie bine.

Mi-am dat seama că deși prietenele mamei mele erau soțiile colegilor lui Jason și ar putea fi de partea mamei mele, își știau și interesul. Soții lor îl urmau pe Jason, iar ele își urmau soții.

— I-ai trimis mesaj lui Jax? I-a întrebat Jared pe Madoc pe când ne pierdeam vremea pe la bar. Nu-mi răspunde.

Madoc și-a scos telefonul, verificându-și mesajele.

— Da, de două ori. Nu mi-a răspuns.

Jared a dat din cap, începând să se îngrijoreze.

Madoc m-a tras într-o parte.

— Mă duc la toaletă. Vrei să vii cu mine? m-a întrebat, ridicând din sprâncene.

— Mmmmmmm, mi-am sprijinit un deget de bărbie, gândindu-mă. “Madoc Caruthers prins călare pe sora vitregă în toaletă. Jason Caruthers făcut de rușine în fața întregului Chicago”, am citit zâmbind titlul inventat.

Mi-a tras o palmă peste fund și s-a îndepărtat mergând cu spatele, spunând abia perceptibil:

— Ești atât de sexy!

S-a întors și a dispărut pe hol, în timp ce Jared o ducea pe Tate pe ringul de dans. Am zâmbit în urma lor, recunoscătoare că Madoc nu era chiar atât de inhibat de dans. Tocmai încercaseră o mișcare de genul ne ținem în brațe și ne legănăm dintr-o parte în alta, dar era drăguț că el se străduia.

Am rămas la bar ca să-l aștept pe Madoc, însă după cinci minute el nu se întorsese încă. Mi-am încordat mușchii din coapse ca să nu mă mai gândesc că îmi propusese să merg cu el.

Scoțându-mi telefonul, am observat că Jax nu-mi scrisese încă nici mie. Era ciudat din partea lui să se izoleze așa. *Unde era?*

Mi-am făcut loc printre grupurile mici de oameni și pășeam cu grijă, de frică să nu mă împiedic în tocuri. Când am ajuns pe coridorul mai liniștit, am format numărul lui de telefon și am dus aparatul la ureche.

— Cât de tare ți-o dorești? am auzit vocea batjocoritoare a mamei mele venind din toaleta bărbaților și am privit spre ușa care se mișca.

Vorbea pe un ton blând, seducător, care nu putea să însemne decât un singur lucru.

M-am dus mai aproape și am întredeschis ușa cât să pot arunca o privire înăuntru. Și ea și Madoc erau acolo și m-am strâmbat când am văzut-o cum stătea sprijinită de perete, cu rochia ridicată până peste coapsă. El stătea în picioare. Uitându-se la ea.

De ce naiba se uita la ea?

Se freca pe frunte.

— Ești o figură, știi?

— Am o cameră la The Four Seasons, Madoc. Gândește-te cât de bine te vei simți. O noapte cu mine și vei avea tot ce îți dorești. Nu voi mai lua casa. M-ai dorit în noaptea aceea, nu-i așa?

Noaptea aceea? Ce s-a întâmplat între ei? Nu înțelegeam aproape deloc ce spuneau, urechile îmi bubuiau atât de tare, iar ochii mi se umpluseră de lacrimi.

— Da, a tunat el înapoi, în timp ce se spăla pe mâini. Te-am dorit atât de mult încât m-am dus să mi-o trag cu alta imediat după am plecat și te-am lăsat acolo.

Oh, Dumnezeu! Mi-am strâns pumnii, trăgând aer în piept tot mai repede și mai repede. Eram atât de furioasă, încât fața mea nu putea fi mai încordată de-atât. Picioarele îmi înțepeniseră în podeaua nenorocită.

Ce dracu'? Mi-am izbit pumnul în ușă, deschizând-o cu atâta putere, că am trimis-o direct în perete. S-au întors amândoi spre mine, văzându-mă bine înfipă în pragul ușii.

— Fallon!

Maică-mea încerca teatral să se aranjeze. Mă privea compătimitor, cu o mână pe piept.

— Fallon.

Madoc își ridicase mâna și clătina din cap, încercând parcă să-mi oprească pe loc gândurile.

— Iubito, nu s-a întâmplat nimic, bine? Uită-te la mine...

— Ți-am spus, dulceață, l-a întrerupt maică-mea. Lui Madoc nu-i pasă de tine. El și cu mine...

— Nu există așa ceva, a tunat Madoc din toate puterile, întorcând capul și ucigând-o din priviri.

— Atunci spune-i.

S-a împins din perete cu figura netulburată și cu vocea plină de calm.

— Spune-i despre momentul ăla, despre sărut...

— Taci din gură!

Madoc venise lângă mine, arătând ca și cum îl chinuia o durere puternică.

— Fallon, uită-te în ochii mei.

Cum? M-am uitat în podea, încercând să înțeleg.

— Întreabă-l, s-a auzit ca din depărtare vocea mamei mele în spatele nostru. Ți-am spus că nu poți avea încredere în el, Fallon!

Am închis ochii și am început să simt cum mi se topesc picioarele și devin una cu podeaua.

— Fallon, nu s-a întâmplat nimic, niciodată! zicea cineva. N-am atins-o niciodată. Ea m-a sărutat...

Uram cotiturile. Ușile închise.

Îi auzeam în continuare cum vorbeau, dar habar n-aveam ce ziceau. Nu-mi mai simțeam picioarele. Picioarele mele au

încetat să mai existe de la genunchi în jos și nu am simțit nimic când am încercat să-mi încordez mușchii.

Viața ta nu mă interesează, Fallon.

Știi cum obișnuiam să-ți spun? Păsărica-din-dotare.

Am tras repede câteva guri de aer în piept și am lăsat aerul să iasă încet, ca și cum corpul meu nu mai avea putere să inspire aer. Inspiră. Expiră. Inspiră. Expiră.

Cum a putut să facă el asta? Cum a putut ea?

Nu ești decât o târfă, la fel ca mama ta. Cuvintele lui Madoc nu mă duruseră înainte, fiindcă știam că nu erau adevărate. De ce mă dureau acum?

Chiar ai crezut că te-a iubit? Te-a folosit!

Am închis ochii strâns, chiar cât am putut de strâns și am înghițit. *Înghite durerea. Înghite durerea.*

Mi-am auzit numele. Madoc. Mă striga.

— Fallon! Uită-te la mine!

Deschide ochii! Ce vezi?

Am deschis brusc ochii și l-am văzut pe Madoc în picioare, în fața mea. Ochii îi erau plini de lacrimi și mă strângea de umeri.

Cine ești? Vocea blândă, de irlandez a tatălui meu mă învăluia. *Cine ești?*

Strângeam pumnii încontinuu și am clipit când Madoc m-a sărutat pe frunte.

Eu nu încerc să te scap de demonii tăi. Eu sunt rivalul lor.

De asta este Madoc un copil bun, Fallon. Culege cioburile.

I-am simțit mâinile pe obraz, degetul mare făcându-mi cercuri pe obraz.

Culege cioburile.

Mai amenință-mă încă o dată și să știu că te țintuiesc de perete și tot ajung la ea.

Termină slujba, părinte. Are nevoie să fie sărutată.

Madoc.

Am simțit cum inima îmi crește. Era al meu. A fost mereu al meu.

Madoc. Madoc al meu.

L-am privit în ochi și am văzut iubirea, îngrijorarea, teama...

M-am lăsat cuprinsă de privirea lui, umplându-mi plămâni cu aer.

“Nimic din ce se întâmplă la suprafața mării nu-i poate tulbura calmul adâncurilor”.

— Fallon, te rog, mă implora Madoc. Ascultă-mă.

— Nu, am zis, în cele din urmă, lăsându-mi mâinile să cadă și ridicându-mi bărbia. Nu mai vorbiți, am spus ferm.

L-am ocolit și ușor, foarte ușor, m-am apropiat de mama mea cu mâinile împreunate în fața mea.

Mi-am păstrat expresia feței neîndurătoare și vocea joasă în timp ce i-am invadat spațiul, sugându-i tot oxigenul din jurul ei.

— Adună-ți avocații, am amenințat-o. Madoc și cu mine vrem casa, iar tu ești cam singură în cotlonul în care te-ai vârat, mamă.

Aplecându-mă spre ea, i-am spus abia descleștându-mi dinți:

— Pune-mi-te împotriva. Și. Vei. Pierde.

M-am răsucit pe călcâie până să apuce să reacționeze și am plecat liniștită din baie, luându-l și pe Madoc de mână, în drum spre ieșire.

— Fallon, lasă-mă să-ți explic. Nu s-a întâmplat nimic. S-a dat la mine și eu...

M-am oprit pe coridor și m-am întors spre el.

— Nici măcar nu vreau să aud. Și nici nu e nevoie să-mi explici.

I-am luat fața între mâini și i-am sărutat buzele care mi-au subjugat tot corpul în secunda în care le-am atins. Madoc mă avea trup și suflet și nimeni nu ne putea opri. Cu atât mai puțin bestia de maică-mea. Bineînțeles că nu-i dădusem săpunulea pe care o merita, dar nu ar fi folosit la nimic. Mi-aș fi irosit energia de pomană.

Singurele lucruri pe care femeia aceea le respecta erau banii și puterea, iar eu tocmai le folosisem pe amândouă ca să o ameninț.

Cu cât punem mai mult la suflet, cu atât era în detrimentul meu.

O să am grijă să nu se întâmple. Madoc și cu mine aveam viața noastră.

— Te iubesc, i-am șoptit pe buze.

Și-a lăsat fruntea pe a mea și a oftat.

— Mulțumesc lui Dumnezeu. M-ai speriat.

Am auzit pe cineva dregându-și vocea, mi-am răsucit capul și inima a început să-mi sară din piept de bucurie.

— Tati! am spus pe nerăsuflăte și m-am tras din brațele lui Madoc ca aproape să-l dărâm pe tata în avântul îmbrățișării.

— Hei, fetițo, a zis el, icnind din cauza impactului.

— Ești în regulă? l-am întrebat, dându-mă înapoi ca să-l văd mai bine.

Părul șaten deschis era frumos aranjat peste cap și obrajii, de obicei bărbieriți, erau acum ai naibii de țepoși, cu peticele încărunțite vizibile. Era într-un costum Armani, preferând cravata, la fel ca Jared și Madoc, în loc de papion, ca toți ceilalți.

— Sunt bine, m-a asigurat el, frecându-mi brațele. Îmi pare rău că te-am îngrijorat.

Voiam să-i pun întrebări, dar știam că nu era nici momentul și nici locul potrivit și oricum, de obicei, nu-mi spunea prea multe. Avea încredere în mine, dar presupun că era de părere ca fiica lui să nu știe prea multe despre afacerile lui îndoielnice, de parcă eu nu puseseam niște fire cap la cap, oricum.

— Domnule, eu sunt Madoc.

Soțul meu îi întinsese mâna.

— Dacă nu vă mai amintiți.

Din câte știam eu, se întâlniseră o singură dată. Dar sunt sigură că tata își amintea. Mai ales după tot ce se întâmplase.

A ezitat doar pentru un moment, dar a dat mâna cu Madoc.

— Îmi amintesc. Și știi tot.

Privirea lui era un avertisment.

— Nu este locul potrivit să vorbim despre asta și sunt lucruri pe care vreau să vi le spun amândurora, dar deocamdată vă zic doar atât.

L-a privit pe Madoc printre gene.

— Ești conștient de povara unei căsnicii, da?

Madoc se uita în jos spre mine și îmi zâmbea.

— Fallon nu este o povară, domnule.

— Nu vorbesc despre Fallon, a spus tata fulgerător. Vorbesc despre mine. Nu vrei să ai de-a face cu un socru călcat pe nervi. Vei fi în siguranță dacă am copilul fericit. Ai înțeles?

Uau. Ciudat.

— Va fi fericită, a zis Madoc, privindu-l pe tata în ochi.

Le-am zâmbit amândurora.

— Deja sunt fericită.

Îmi dădeam seama că tatălui meu îi era greu. Abia mă văzuse cât am crescut, mereu în competiție ba cu mama, ba cu afacerile lui periculoase. Niciuna dintre acestea nu-l lăsaseră să fie tatăl care dorise să fie, dar fuseseră alegerile lui și nu aveam de gând să îl compătinesc. Eu l-am ales pe Madoc. Și l-aș alege mereu pe Madoc.

— Felicitări.

Tata m-a sărutat pe obraz.

— Spune-mi doar că v-a căsătorit un preot.

Madoc a pufnit în râs, iar eu i-am povestit totul în timp ce ne îndreptam spre masă.

Când am ajuns acolo, am văzut că toți erau așezați. Jared alături de Tate, un scaun gol pentru Jax lângă Jared, apoi Katherine și Jason, după care erau trei scaune libere pentru Madoc, mama și cu mine.

Dar sub nicio formă nu avea să stea ea la masa aceea, așa că l-am așezat pe tata, iar eu și Madoc ne-am pus pe celelalte două scaune.

L-am prezentat pe tata lui Tate, Jared și Katherine. Jason însă n-a așteptat să-i vină rândul:

— Ciaran, a salutat el, înclinându-și ușor capul, în timp ce-și pune șervetul în poală.

— Jason, i-a răspuns tata.

Și cam asta a fost conversația dintre ei. Jason apăra tipii ca tatăl meu, dar nu ținea neapărat să fie văzut că se trage de șireturi cu vreunul dintre ei.

Și clar nu-și dorea ca fiul său să fie asociat cu familia Pierce.

Îi eram loială tatălui meu, dar am înțeles poziția lui Jason.

Chelnerii au început să aducă tăvile cu primul fel de mâncare și toată lumea se simțea mai relaxată. Katherine și

Jason discutau, întrebându-se probabil unde naiba era Jax, iar Tate îi povestea lui tata și mie cum a invitat-o Madoc la bal în clasa a zecea. Motivele fiind neromantice cu desăvârșire, am fost asigurată.

Altfel, aș fi fost nevoită să pun punct întâlnirilor de alergat.

Orchestra interpreta o piesă jazz și câtă vreme aperitivele fuseseră deja servite în timp ce oamenii povesteau și dansau, cina cu șapte feluri de mâncare a început direct cu supa. Era o supă excelentă de sparanghel și, deși era gustoasă, nu-mi venea să cred că oamenii plățiseră zece mii de dolari tacâmul ca să fie acolo.

Mă rog, nu pe un singur tacâm, pe toate cele șapte. Presupun însă că în asta constă filantropia în înalta societate.

— Sper că toată lumea se simte bine în seara aceasta.

Mama venise în spatele nostru și m-am înmuiat când i-am simțit mâna lui Madoc pe spate.

— Ciaran, Katherine, i-a salutat ea. Categorie nu sunteți chiar cei pe care mă așteptam să-i văd în seara aceasta. Aveți tupeu.

Nu puteam să o văd pe mama. Și nici nu aveam de gând să mă uit la ea.

Am văzut-o însă pe Katherine cum face ochii mari și cum își mută apoi privirea în pământ.

— Ajunge, a intervenit Jason. Ți-am transmis că voi veni cu Katherine.

— Târfa ta stă pe locul meu.

Jared a sărit ca ars de pe scaun, aproape dărâmându-l.

— Dacă nu iei atitudine și nu o controlezi pe ticăloasa asta, o iau pe mama și plecăm de aici.

Jason se ridicase în picioare, încercând să dezamorseze situația.

— Nu pleacă nimeni. Patricia. Faci o scenă. Oprește-te.

— Să mă opresc? Dar oricum sunt pe dinafară.

Își pusese brațele cruciș pe piept, iar poșetuța i se bălângănea de încheietură.

— De ce mi-ar păsa că fac o scenă? De fapt, acum doar mă încălzesc. Poate că voi pierde această luptă în sala de judecată, dar târfa ta se va târî în noroi de față cu toată lumea. Nici măcar nu am început.

În acel moment au sunat două telefoane și nimeni nu le-a mai dat atenție lui Jason și lui Katherine.

Fără să știe al cui telefon sunase, toți își scosese ră aparatele din buzunare.

Apoi s-au mai auzit câteva sonerii și tot așa până când toți am primit mesaje.

Am auzit-o pe Tate mormăind:

— Asta nu e de bine.

Am început să mă întreb ce se petrecea.

Jason a privit-o pe mama cu o sprânceană ridicată înainte să oprească disputa ca să-și verifice și el telefonul.

— Să fiu al naibii, a izbucnit Madoc, uitându-se în telefon. E Jax?

Era complet bulversat așa că am deschis repede mesajul și mai că mi-au ieșit ochii din orbite.

Tata s-a aplecat spre mine ca să vadă și el, dar mi-am lipit telefonul de piept, oripilată. Uitându-mă la cei de la masă, i-am văzut cum rămăseseră stană de piatră, fiecare cu altă emoție imprimată pe chip în timp ce se uitau la mesajul video.

Jared. Furios.

Tate. Scârbită.

Katherine. Rănită.

Jason. Consternat.

Patricia. Îngrozită.

Madoc. Tulburat.

— Fallon, a zis, respirând în sfârșit. E Jax cu mama ta?

Mi-am dezlipit încet telefonul de la piept și m-am mai uitat o dată. Era mai presus de orice îndoială. Jax stătea pe marginea unui pat, iar mama era peste el. Filmarea se întrerupe și pornește din nou când ea se dă jos de pe el și se îndreaptă spre baie. El aruncă în jurul taliei un cearșaf alb și se îndreaptă spre camera video. Nimeni de la masă nu mai respira.

— Salut, spunea el zâmbind. Eu sunt Jaxon Trent. Și am șaptesprezece ani.

Și gata. Ecranul se înnegrea și probabil că fiecare bătaie de inimă a celor de la masă era la fel de accelerată ca a mea.

Toate perechile de ochi s-au îndreptat spre mama mea, care stătea acolo și se holba la telefonul din mâna care îi tremura.

— Salutare tuturor.

Am tresărit cu toții. Jax venise la masă și-și trăgea scaunul.

Era îmbrăcat ca Jared, mai puțin cravata. Părul îi era împărțit în câte trei codițe împletite deasupra fiecărei urechi, apoi prins în codița obișnuită, la spate.

— Ce e asta? a scâncit mama.

Părea că stă să plângă sau să moară.

— Stai jos, i-a spus el pe un ton autoritar, apucând unul dintre scaune. Acum.

Ea a făcut ochii mari și îi auzeam respirația greoaie. Se gândea să fugă?

Jax și-a ridicat telefonul.

— Acest film este gata să fie trimis tuturor din această sală.
Stai. Jos.

Vocea îi era puternică și gravă, cum nu i-o mai auzisem niciodată.

Mama s-a îndreptat spre scaun ca în vis și s-a așezat tăcută, fără să privească în jos, dar nici la altcineva.

— Jason. Actele?

Jax întinsese mâna, așteptând.

Jason stătea cu o mână sprijinită de scaunul lui Katherine.

— Tu mi-ai scris mesajul?

— Ți-am zis să ai încredere în mine, i-a răspuns cu o voce încrezută.

Jason a vârât mâna în buzunarul interior al hainei și a scos de acolo ceva ce părea să fie un document legal.

— Stați jos cu toții, a comandat Jax. Atrageți atenția.

Doar tatăl lui Madoc și Jared stăteau în picioare, dar nu și-au luat ochii de la el în timp ce se așezau.

Nu știu de ce nici măcar unul dintre noi nu zicea nimic. Nu întreba nimic. Nu dădea glas vreunei griji. Toți am tăcut din gură, urmărindu-l pe Jax cum prelua controlul la masă.

— Jaxon, a țipat Katherine, panica evaporându-se în jurul ei ca un parfum. Cum ai putut să faci așa ceva?

El o privea nevinovat.

— Eu sunt victima aici.

Apoi colțurile gurii i s-au ridicat și a așezat actele în fața mamei mele, alături de un stilou pe care îl scosese din sacou.

— Uite acordul revizuit de divorț, a zis el, aplecându-se peste umărul mamei. O sumă frumușică de bani, fără casă și fără pensie de întreținere. Semnează, i-a spus imperativ.

— Dacă tu crezi...

— Ah, nu, a întrerupt-o el. Nu te apuca să faci amenințări inutile. Aici este vorba despre mama mea.

O arăta cu degetul pe Katherine.

— Iar tu te joci cu fericirea ei. Povestea asta se sfârșește acum.

Am clipit, fiindcă ochii îmi ardeau din cauza scenei la care asistam căzută în admirație.

Felul de a fi al lui Jax îmi amintea de tata. Totul sub control și comportament imperturbabil. Tata știa întotdeauna cum stăteau lucrurile de cum intra într-o încăpere, era mereu pregătit și nu ezita niciodată.

Cum mama nu clintea un deget, Jax și-a ridicat telefonul și i l-a pus în față.

— Nu vrei ca acest video să plece de la această masă. Știi că statul poate să înainteze plângere chiar dacă eu nu o fac?

Ea și-a țuguat buzele de furie și a privit dintr-o parte în alta, căutând parcă o cale să evadeze. Dar avea destulă minte. A pus mâna pe stilou și a semnat actele în locurile indicate.

— Și aici.

Jax îi arăta locul cu degetul, după ce întorcea pagina.

— Și aici, a zis dând o altă pagină.

În mai puțin de două secunde, a înșfăcat stiloul, a îndoit foile de hârtie și s-a ridicat de la masă. S-a uitat la Jason.

— Cecul?

Îl priveam pe Jason și mai că m-a izbit râsul când l-am văzut clătînând din cap, doar pentru o secundă, ca și cum încerca să-și dea seama dacă ceea ce se întâmpla era adevărat.

A scos un plic din buzunarul sacoului și i l-a dat lui Jax. Jax i l-a dat mamei — am presupus că era suma de bani stabilită —, oferindu-i zâmbetul caracteristic, strălucitor și alb.

— Felicitări. Sunteți divorțați. Apoi, uitându-se din nou la Jason, a zis: Acum casa?

Jason i-a dat încă un rând de acte, pe care el ni le-a aruncat nouă peste masă.

— Proprietari, a spus, dând din cap. E toată lumea fericită?

Madoc și cu mine am desfăcut hârtiile și mi-am dus mâna la gură când am văzut că era actul de proprietate pentru casă. Pe numele nostru.

— Jax, am îngăimat, simțind cum mi se strânge gâtul.

— Ce se întâmplă cu clipul video?

Mama era speriată cum n-o mai văzusem vreodată. Pur și simplu tremura când se uita la Jax.

El a venit aproape de ea și i-a vorbit în față ca unui copil.

— Singura ta grijă acum este să nu mă enervezi niciodată. Dacă tu ai grijă cum te porți, am și eu.

A luat ceul de pe masă și i l-a trântit în piept.

— Pleacă.

Strângând plicul în mână și fără măcar să se uite la mine, ea a ieșit din sala de dans. Am simțit cum Madoc mă strânge de mâna stângă, iar tata de cealaltă.

Soțul meu.

Căminul meu.

Am privit în jurul meu la masă... *familia mea.*

Pieptul mi se zguduia de un râs surd, isteric.

— E ireal ce se întâmplă.

Jason își trecea mâna peste față în timp ce chelnerii adunau farfuriile de supă.

— Nu știu cum ar trebui să mă simt acum, bâigua el, ridicându-se din nou în picioare, cu mâna întinsă. Jaxon, îți mulțumesc. Nici nu știu ce să...

Jaxon și-a răsucit pumnul și l-a pocnit pe tatăl lui Madoc direct în falcă, trimițându-l amețit la podea, și toți și-au ridicat capetele din farfurii, iar Katherine a țipat scurt și ascuțit.

Argintăria a zăngănit și toată lumea a amuțit. Cei de acolo care nu realizaseră ce se întâmpla la masa noastră, au văzut acum.

Jason era întins pe spate, cu capul ridicat de la pământ și ținându-se de falcă.

— Jaxon, a strigat ascuțit Katherine, sărind din scaun împreună cu Jared și Madoc.

Jax stătea în picioare lângă ea, uitându-se în jos, la Jason.

— Ar fi trebuit să te fi însurat cu ea de acum câțiva ani, i-a zis privind-l încrunțat.

Apoi a pupat-o pe Katherine pe obraz, s-a întors și dus a fost.

Jared, Tate, Madoc și cu mine ne-am ridicat imediat de la masă și ne-am dus după el. Katherine îl ajuta pe Jason să se așeze înapoi în scaun, iar încăperea s-a umplut din nou de zumzetul conversațiilor întrerupte.

— Jax, oprește-te, l-a strigat Jared.

El s-a oprit în holul mare, întorcându-se cu fața la noi. Dar nu am vrut să-l las pe Jared să-l certe.

— Jax, îți mulțumesc, am intervenit eu. Nu ar fi trebuit să te pui într-o astfel de situație pentru noi.

Țineam actul de proprietate la piept cu amândouă mâinile.

— Nu te mai gânde la asta.

Și-a înfipt mâinile în buzunar, semănând acum mai mult cu băiatul pe care îl știam, nu prezența amenințătoare ce arătase că putea fi.

Am dat din cap și ochii mi s-au umplut de lacrimi.

— Niciodată nu aş fi vrut ca tu...

— Nu e nimic, Fallon, m-a întrerupt el. Tu eşti fericită, Katherine e fericită, iar asta mă face pe mine fericit.

A tras adânc aer în piept și l-a bătut pe Madoc pe braț.

— Ne vedem mâine-seară la cursă.

L-am văzut ridicând bărbia în direcția lui Jared și acesta împreună cu Tate au ieșit după el.

Madoc m-a cuprins cu brațele pe după umeri și eu mi-am ridicat spre el privirea tulbure.

— Suntem liberi, i-am șoptit.

M-a apucat de fund și m-a ridicat de la pământ, strecurându-și limba între buzele mele, sărutându-mă atât de apăsat că a trebuit să mă țin de gâtul lui.

— Nimeni nu ne poate opri, mi-a șoptit răgușit printre săruturi.

Nimeni.

O voce s-a dres în apropiere și am deschis ochii instantaneu în timp ce Madoc mă puneă jos.

Tata stătea lângă noi, dorindu-și probabil să nu fi văzut asta.

— Plec, mi-a spus.

Madoc mi-a dat drumul apoi și-a dres și el vocea.

— Mă duc să văd ce face tata.

Am zâmbit în sinea mea și l-am urmărit cum se îndepărta, lăsându-mă să vorbesc cu tata în liniște.

L-am luat pe tata în brațe, bucurându-mă de liniștea sufletească și de mirosul de piele și Ralph Lauren.

— Mă duc în Shelburne Falls în weekend, dar luni sunt înapoi. O să fii în Chicago?

— Da, a răspuns. Sun să ne întâlnim și să vă scot la prânz. Pe amândoi, a adăugat el.

I-am zâmbit recunoscătoare și am început să mergem împreună, dar la un moment dat s-a oprit.

— Fallon? mi-a zis, întorcându-se spre mine. Cine e puștiul acela mai exact?

Arăta cu mâna spre Jax, care discuta afară cu Jared și cu Tate.

— Jaxon Trent. E prieten cu Madoc.

— Ce știi despre el, m-a întrebat cu ochii încă la Jax.

Nu prea multe, din păcate.

— Am, păi, locuiește cu mama fratelui său vitreg. Tatăl e în închisoare, iar mama lui adevărată a întins-o de ceva vreme. E în ultimul an la liceu. De ce?

A vorbit încet, ca și cum ar fi gândit cu voce tare.

— E un tânăr impresionant.

CAPITOLUL 33

MADOC

— Așadar, ce e Loop, mai exact? a întrebat Fallon, trăgându-și pe ochi șapca de baseball și lăsându-și capul pe tetieră.

— Nu ți-a zis Tate?

— Știu că e o cursă, a confirmat ea, căscând. Dar e pe o pistă adevărată sau ce?

— Nu e nevoie să vii diseară. Știu că ești frântă, am zis și m-am aplecat spre ea, frecând-o pe picior.

— N-am nimic.

Încerca să pară plină de energie, chiar și cu ochii închiși.

Era clar că nu-i fusese ușor în weekendul acesta. Pe lângă distracția non-stop de azi-noapte cu mama ei, tatăl ei, apoi cu Jax apărut ca din senin, săptămâna asta se măritase și, printre cursuri și faptul că eu o țineam trează jumătate de noapte, corpul ei începea să se prăbușească. Tare.

Nu ne pusesem în pat decât pe la trei azi-noapte, apoi ne treziserăm devreme ca să vedem un apartament înainte să plecăm spre Shelburne Falls. Când am ajuns aici, am început să reorganizăm dormitorul meu ca să facem loc pentru lucrurile ei.

Chiar dacă ne plăcea în Chicago, aici ne plăcea mai mult. Acesta era locul unde aveam să ne creștem copiii.

Nu că aș fi vorbit deja cu ea despre asta, dar avea să rămână gravidă cum terminam facultatea.

Va fi de acord, bineînțeles. Nimeni nu-mi putea spune nu.

— Am ajuns, am anunțat, ducând mașina la capătul aleii ce ducea la Loop.

Pista pătrată, cu colțurile rotunjite, se ramifica din stânga și din dreapta noastră în față și am luat-o la dreapta, trăgând mașina cu spatele într-un loc pe iarbă.

Sângele îmi clocotea în vene ca niște ape repezi și învolburate, umplându-mă atât de repede cu energie, încât eram euforic, ca după droguri.

La naiba, ce bine mă simțeam că eram din nou acolo.

Nu aș fi dispus să recunosc în fața nimănui, dar eram cam neliniștit din cauza noii recolte de șoferi care veneau pe acolo anul acela. Cu toate că elevilor le plăcea de Jared și de Tate, iar eu treceam pe acolo din când în când, zona era în principal frecventată de liceeni.

Când m-am dat jos din mașină însă, am văzut cel puțin zece persoane pe care le știam, așa că m-am simțit ca acasă. Jared și Tate erau deja pe pistă, la locul lor, cu oameni adunați pe lângă ei, inclusiv K.C. care venise probabil acasă în weekend de la facultate, din Arizona.

Privind în jur, l-am zărit și pe prietenul ei, Liam, și alți câțiva prieteni de-ai lui Jared și de-ai mei care rămăseseră și ei mai aproape de casă anul acesta.

Jax stătea undeva în spate, cu fundul pe capota mașinii și cu căștile în urechi, uitându-se la mulțimea de oameni. Nu participa niciodată la curse. Deși venea la evenimente, aveam impresia că îl plictiseau. Îi sugerasem că era mult mai interesant să participe la curse decât să se uite la ele. Dar mi-a zis că lucra la ceva nou pentru Loop, dar n-a vrut să ne spună la ce. Cunoscându-l, mi-a fost și frică să-l întreb.

Fallon a coborât din GTO și am luat-o de mână, trăgând-o după mine, spre circuit. Ne-am făcut loc prin mulțimea de

oameni, ignorând strigătele și felicitările pentru căsătoria noastră. Știam că toți râdeau pe la spatele nostru.

Madoc s-a însurat? *Da, sigur.*

Făceam și eu ce învățasem de la tata. Nu le da atenție și nici ei nu îți vor da. Doar cei apropiați de mine și de Fallon înțelegeau și nu voiam să dăm explicații celorlalți. Sunt sigur că toți au crezut că o lăsasem gravidă.

— Salutare, omule, i-am zis lui Jared care s-a întors rânjind dinspre Sam.

Din mașină se auzeau de să spargă boxele Disturbed cu *Inside the fire* și m-am simțit ca pe vremuri.

Fallon s-a dus spre Tate, care stătea sprijinită de mașina ei și discuta cu K.C.

— Râzi, nu? am remarcat sec, măsurându-l din ochi. Asta e ciudat. Și-a vârât mâinile în buzunarele de la jacheta neagră cu glugă și a ridicat din umeri.

— De ce să nu râd? Chiar dacă pierd — și e un mare *dacă* —, Tate încetează cu jocurile ei și eu nu o să mai dorm singur. Mâine este ziua ei și aniversarea noastră. Am planuri.

Am râs încet, dând din cap.

— Chiar aș vrea să te văd dansând dansuri de societate.

Am mijit ochii, gândindu-mă.

— De fapt...

Mi-am întors capul și le-am văzut pe Tate, Fallon și K.C. prinse în conversație.

— Tate! am strigat. Vino te rog aici!

Mi-a aruncat o privire enervată, dar a pornit spre noi, urmată de Fallon și K.C.

— Vin în cursă copilot! i-am zis.

— De ce? a întrebat ea tăgănat.

— În caz că ai nevoie de vreun sfat. Vreau să câștigi.

Am rânjit în direcția lui Jared și am observat că se uita ciudat la mine.

— Am mai participat la curse, a zis Tate, de parcă aș fi crezut că nu avea destulă experiență.

Părul îi dansa în adierea ușoară și îi tot intra în ochi.

Am luat-o pe Fallon de talie și am tras-o lângă mine.

— Dar nu împotriva lui Jared, i-am atras atenția lui Tate. Vin cu tine. Și cu asta basta. Vii și tu? m-am uitat spre Fallon.

— Ah, nu, a sărit ca ars Jared. Îmi iei gagica, îți iau și eu gagica.

O agățase pe Fallon de gulerul tricoului și o trăgea spre el.

— Dar nu ca să mă ajute. Ca ostatic.

— În niciun caz, a izbucnit Fallon. Nu vreau să mor sau să mă rănesc într-o cursă ilegală de mașini, protejată de forțe de ordine dubioase, în mijlocul unor adolescenți beți.

— Da, am ironizat-o eu. I-ar fi tare frică.

M-a secerat pur și simplu cu privirile aruncate din ochii ei verzi.

— Mă lași... a strigat la mine, așezându-și mâinile una peste alta pe piept. O să pierzi!

— Fallon, a intervenit Tate, fumegând. Ești prietena mea.

— Nicio grijă. Am privit în jos spre Tate și mi-am scos IPodul din buzunarul jachetei. Îl avem pe MC Hammer, m-am lăudat în gura mare către Jared și Fallon și am început să cânt arătând către Tate și către mine: *You can 't touch this!*

Tate nu s-a mai putut stăpâni. Se îndoia de răs și se ținea cu mâinile de burtă, auzindu-mi interpretarea piesei lui MC Hammer.

— Nu pui rahatul acela de piesă în mașina mea, mi-a zis sufocată de râs.

— Oh, ba da, am contrat-o eu.

Și imediat ne-am revenit. Zack, maestrul de ceremonii, a venit între cei doi participanți, adică între cele două echipe, și a strigat din toate puterile în aerul nopții.

— Să. Înceapă. Cursa.

Fallon și cu mine ne-am zâmbit unul altuia.

Și să nu se mai termine niciodată.

Un trăsnet a bubuit pe cer în miezul nopții și am deschis ochii deoarece răsună în toată casa. Treptat, zgomotul s-a pierdut în noapte și eu clipeam din cauza luminilor fulgerelor ce scânteiau prin geam.

Ridicându-mi capul într-o parte, m-am uitat la Fallon care dormea liniștită în tricoul ei verde și în chiloți. Dăduse cu piciorul la o parte păturile, acesta fiind un lucru pe care observasem că îl aveam în comun. Amândoi ne încălzeam în somn. Erau multe ciudățenii despre ea pe care le aflasem și speram ca ale mele să nu o deranjeze prea mult.

Gâtul îi strălucea din cauza stratului fin de transpirație, iar buzele i se întredeschideau și închideau abia perceptibil. De sub tricou i se întrezărea pielea de pe abdomen, iar fața ei nevinovată era absolut minunată.

Doar uitându-mă la ea și mă simțeam copleșit de dorință. Sărisem deja unul pe celălalt după cursă. De fapt, Jared, Tate, Fallon și cu mine veniserăm direct acasă după cursă, fără să ne mai oprim deloc la petrecerea cu foc în aer liber. Ei se duseseră în camera lor, noi, în a noastră.

Mi-ar fi ars una dacă aș fi trezit-o pentru sex, totuși. Nu că aș fi vrut s-o trezesc. Era extenuată.

Am inspirat adânc, am aruncat păturile într-o parte, m-am dat jos din pat, trăgând pantalonii de pijama pe mine, și am plecat de acolo cât de repede am putut. Cu cât eram mai excitat, cu atât voiam mai puțin să mă port onorabil.

Așa că am plecat.

Am coborât la demisol, frecându-mi palmele până am ajuns acolo. Trecuseră luni de zile de când nu mai cântasem și simțeam că-mi ard degetele de nerăbdare. Să simt claviatura rece cu vârful degetelor.

Cântatul la pian nu era o obsesie și nici ceva ce trebuia să fac. Dar apreciam mult faptul că știam să cânt. Toată lumea ar trebui să aibă un mod în care să se exprime, să scape de stres, chiar dacă acesta era pentru mine acum doar o frustrare sexuală.

Am tras băncuța de sub pian, m-am așezat la pianul Steinway din 1921, complet restaurat, al familiei mele și frunzăream niște partituri din care am ales o piesă de Dvořák.

Mi-am așezat mâinile pe claviatură și am început să cânt aceleași note pe care le cântam de ani de zile, cu întreruperi. Nu prea schimbam piesele pe care le interpretam, preferând să stăpânesc bine o bucată muzicală înainte să trec la alta, însă cu cât mă simțeam mai sigur pe o piesă muzicală, începeam să adaug notele personale. Interpretam mai repede, mai rar, mai lin, mai tare... O singură piesă poate avea atâtea sensuri diferite în funcție de persoana care o interpretează.

Îmi plăcea libertatea pe care o aveam să explorez și să-mi asum riscuri.

Același lucru se putea spune despre skateboarding și Fallon. Îi plăcea foarte mult, dar numai cât era lăsată în pace să recunoască acest lucru.

Am simțit o atingere răcoroasă de piele și mi-am ridicat privirea, luându-mi mâinile de pe claviatură.

— Addie spunea că veneai noaptea aici ca să cânti. Fallon își așezase bărbia pe creștetul capului meu. De ce nu muți pianul sus pur și simplu?

I-am prins mâinile într-ale mele.

— E ceva ce aș prefera să fac de unul singur.

— Oh, a zis încetișor. Îmi pare rău.

S-a dat, ezitând, în spate.

— Nu, nu asta voiam să zic.

M-am întors și am tras-o înapoi, la mine în brațe.

— Fără tatăl meu prin preajmă. Îmi place să cânt la pian. Nu îmi place să fiu forțat.

Ea s-a sprijinit de mine, călare la mine în brațe, cu fața spre pian.

— Era o melodie tristă.

— Cele mai bune piese așa sunt, i-am șoptit în ureche. Dar eu sunt fericit.

Lăsându-și capul pe umărul meu, și-a trecut mâna delicată peste clape.

— Cred că ar trebui să luăm și noi lecții de dans cu Jared și Tate. Va fi distractiv.

S-a ridicat ușor și m-a sărutat pe bărbie.

— Încă nu-mi vine să cred că a pierdut.

Mi s-a zgâlțâit pieptul.

— A pierdut intenționat. Știi asta, nu?

— Nu-i adevărat, a susținut ea. Tate a fost grozavă. Și...

Mi-am vârât dinții în gâtul ei și a scos un geamăt, întrerupându-și gândul înainte să-l spună. Am sărutat-o pe gât, iar corpul îmi zvâcnea de dorință doar simțindu-i mirosul.

Cuprinzând-o peste talie, mi-am îndepărtat mai mult picioarele. Deoarece coapsele ei erau peste ale mele, ea era cu picioarele și mai depărtate. Fără să-mi dezlipesc buzele de gâtul ei și ținând-o în continuare în brațe, mi-am strecurat cealaltă mână în partea din față a pantalonilor ei scurți.

— Întotdeauna pregătită pentru mine, i-am spus și am dat aerul afară din plămâni, simțind între picioarele ei cât era de excitată.

Mi-am mutat săruturile în partea de sus a feței ei și pe deasupra urechii. Am simțit înflăcărarea din vârful degetelor mele pulsându-mi în penis și am început să îi mângâi clitorisul, simțind cum devine tot mai tare sub atingerea degetelor mele.

Și-a întins mâinile în spatele ei și m-a prins pe după gât.

— După ce ne întoarcem mâine din drumeție, a început să zică, respirând greu, ar trebui să venim acasă și să încercăm să mutăm pianul acesta din nou la etaj. Poate aducem chiar și niște prieteni să ne ajute.

Chiar încerca să mă convingă să facem asta în acest moment? Mâine trebuia să mergem în drumeție cu Lucas și nu aveam acum chef să mă gândesc la nimic altceva în afară de ea.

Pentru că nu m-am oprit din săruturi ca să-i răspund, a început să mă roage.

— Te rog!

Mi-am strecurat mâna cu care o țineam de talie pe sub tricoul ei.

— Cu o singură condiție, i-am prins buzele, devorându-i-le în săruturi scurte. Rampa ta vine și ea sus.

A început să-și rotească șoldurile, lipită de mine, și am închis ochii din cauza valului de plăcere ce mă copleșise.

— Nu cred că lui Jason și lui Katherine o să le placă chestia aceea în sufragerie.

Părea atât de moleșită. Simțeam cum mă excit.

— Minunat, am glumit eu. Pentru că nu este sufrageria lor. Aceasta este casa noastră, îți amintești?

— Da, dar locuiesc încă aici.

Bineînțeles că avea dreptate. Locuiam la fel ca înainte, nu se schimbase nimic. Katherine avea să se mute cu noi după ce Jax termina liceul, vara următoare. Era însă casa noastră cu numele, așa că nu îmi păsa.

Ea se mișca în continuare provocator, atingându-mi penisul, iar eu mi-am strecurat degetele în ea.

— Bine, a cedat ea. Rampa vine sus și ea. Toată lumea se va bucura, a adăugat sarcastic.

Mi-am scos mâna din pantalonii ei și i-am ridicat tricoul.

— Chestia asta ar fi mult mai interesantă dacă nu ai avea treaba asta pe tine, i-am zis, trăgându-i tricoul peste cap fără să ca ea să opună rezistență.

Am întins mâinile și am apucat-o de coapse, trăgându-i fundul mai mult în mine și împingându-i partea de sus a corpului în față, peste clape.

Aplecându-mă, i-am dat părul la o parte și mi-am plimbat limba ușor pe spatele ei, oprindu-mă din când în când ca să îi prind pielea ușor între dinți și să o sărut.

Doamne, cât o iubeam! Nu fusese niciodată ceva sau cineva pe care să-l doresc mai mult decât pe ea și era a mea. Intrase în viața mea când aveam paisprezece ani, împreună cu maică-sa, o femeie crudă pe care nu o interesau decât nevoile ei, dar aș lua-o oricând de la început. Fiecare minut. Fiecare gram de durere. Aș retrăi totul încă o dată, doar ca să fiu cu ea.

— Madoc? a șoptit, lăsându-și capul într-o parte. Ce înseamnă “Fallen”? Tatuajul de pe spatele tău?

Întrebări.

— Nu e “Fallen”.

I-am înșirat săruturi pe spate, dar ea s-a împins și s-a întors cu fața la mine, cu lacrimi în ochi.

— “Fallon”? a spus și a ridicat din sprâncene, înțelegând.

I-am luat fața în mâini și am sărutat-o în colțul buzelor.

— Mi l-am făcut acum doi ani, i-am spus. Nu te-am uitat niciodată. Nu am încetat niciodată să te iubesc.

A închis ochii și a întins din nou mâna în spate, ca să mă mângâie pe obraz.

Apoi, uitându-se din nou la mine, mi-a zâmbit:

— Pentru că suntem de neoprit!

M-am aplecat asupra ei și am sărutat-o înfocat.

Al naibii de adevărat.